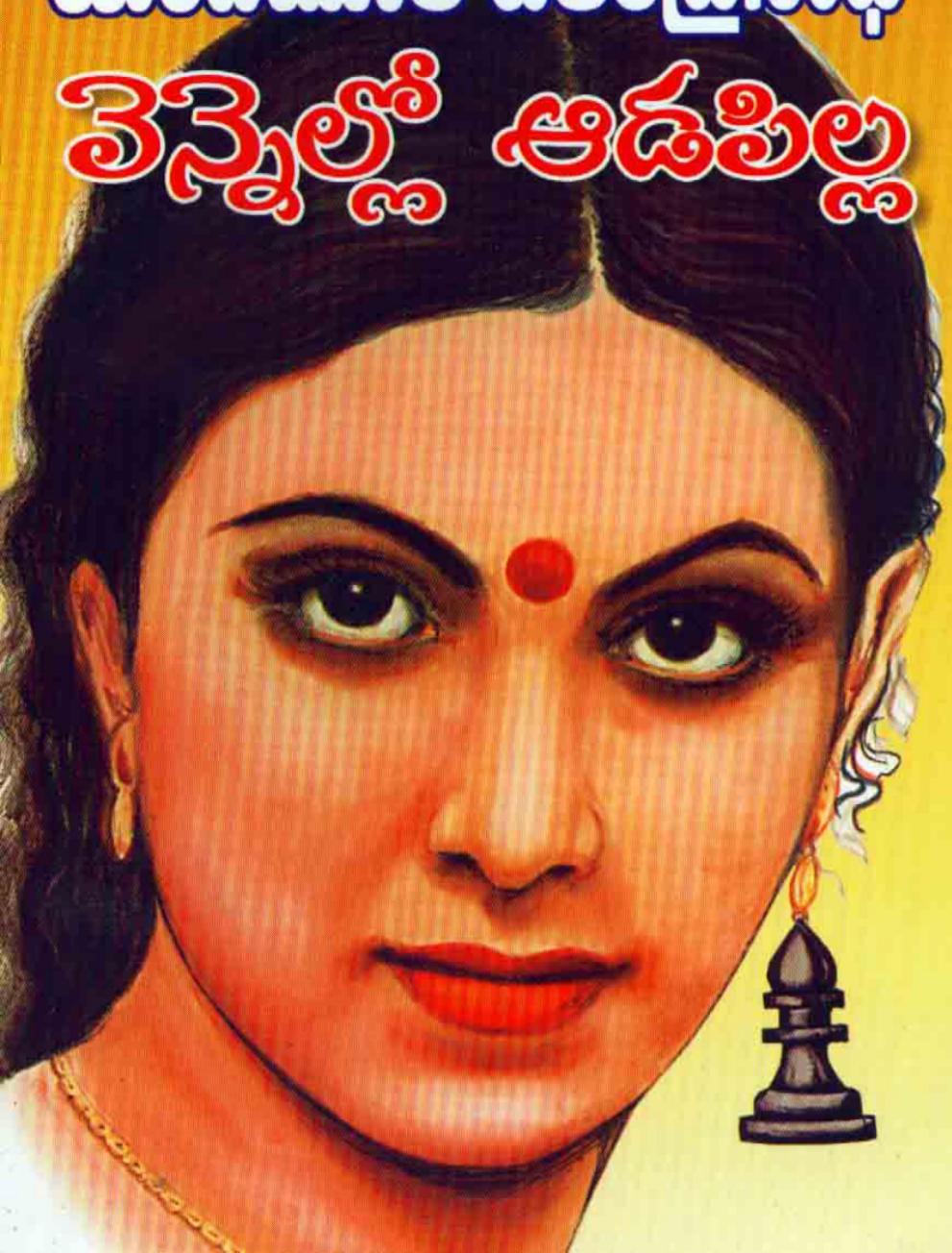

యండెవారి శేండ్రనాథ్

తస్వల్లో ఆడపిల్లలు

వన్నెల్లో లెడపిల్ల

సామన్‌గాన్ ఉజ్జ బెకిస్తోన్

సమయం : 5 - 30 పి.యమ్.

విశాలమైన హోలు. హోల్లో మనుష్యులున్న అలికిదే లేదు. కానీ వందలాదిమంది విశాలమైన మెట్లులాపున్న ఆర్ధిల మీద కూర్చుని, ఊపిరి చిగబ్ల్యూ చూస్తున్నారు. రెండు ఔలివిజన్ కెమేరాలు నిశ్శబ్దంగా పనిచేసుకు పోతున్నాయి. చప్పుడు కాకుండా దూరంగా నిలబడి లెన్స్ సహాయంతో ఫోటోలు తీసుకుంటున్నారు కొందరు.

పోలన్‌స్ట్రీ ముందుకు వంగి ఎదుటి బల్లమీదకు తీక్కణంగా చూస్తున్నాడు. బల్లమీద తెలుపు గోధుమరంగు చదరపు గత్తు మనిషి జీవితపు గెలుపు ఓటమిల్లు పెనవేసుకుపోయి వున్నాయి.

తరువాత ఎత్తు వెయ్యపలసింది పోలన్‌స్ట్రీ. అతడు గెడ్డం గోక్కుంటూ ఆలోచిస్తున్నాడు. అతడి మినిష్టర్ శత్రువుల మధ్య అష్ట రిగ్గంథనంలో వుంది.

హోలు మధ్యలోవున్న చదరంగపు బల్ల మీద పాపటు ఏయే స్క్రోనాల్లో వున్నాయో దానికి ఎదురుగావున్న ఎత్తయిన బోర్డుమీద ఎలక్ట్రానిక్ లైట్లు తెలుపుతున్నాయి. ఆ లైట్లు ఆధారంగా కొందరు ప్రేష్కులు తమ ముందున్న బోర్డులమీదే అదే ఆటని ఆదుతూ - నోట్లు ప్రాసుకుంటున్నారు. ఇదంతా నిశ్శబ్దంగా - ఎవరి ఏకాగ్రతకు భంగం కలిగించకుండా జరిగిపోతోంది.

పోలన్‌స్ట్రీ మినిష్టర్ ని వెనక్కి తీసుకొచ్చి రాజు ప్రక్కగా వుంచి ప్రత్యర్థివేపు చూసి నవ్వేదు.

ఏపియన్ ఛాంపియన్స్‌పివ్ పాచీలచి తైనర్స్.

రఘ్యన్జ్ చదరంగంలో ప్రవీణులు. చదరంగం ఆట మనిషి మెరడుని ఎంతో వికసితం చేస్తుందని గ్రహించి, ఆ ఆటని చదువులో ఒక సమైక్యగా పెట్టినాశు, భాటి పిష్ట రాంటివాశు ఏ కొద్దిమందో తప్ప రఘ్యన్జ్‌ని ఓడగాళ్ళి వరల్లు ఛాంపియన్స్‌పివ్ నంపాదించినాశు ఎవరూ లేరు. అందులోమా పోలన్స్‌స్ట్రీ? అతడు గత పదెశ్శుగా మకుటంలేని మహారాజగా వెలుగుతున్నాడు. ఈ చిన్న ఏపియన్ ఛాంపియన్స్‌పివ్ అతడికో రెక్కోలోనిది కాదు.

తన మంత్రిని ప్రతిపత్తు పాపుల మధ్యమంచి వెనక్కి తీసుకొచ్చి రథించుకోవటమే కాకుండా - నైట్ డ్యూరా 'చెక్' చెప్పబంలో పోలన్స్‌స్ట్రీ తెలివితేటులు ప్రస్తుతమవుతున్నాయి. ఉన్నట్టుండి ఇప్పుడు భారత అటగాడిపై వత్తించి ఎక్కువయింది. చూస్తున్న రఘ్యన్ ప్రేక్షకులు ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతున్నారు. భారత అటగాదు ఏం చేస్తాడా అని కొద్దిగా పోశన మిశితపైన మొహంతో అతడిపై చూస్తున్నారు. అమ్మాయిలు మరీచూ - ఉన్నికోళ్ళు కప్పుకుని చిన్నటి నవ్వే కళ్ళతో.

భారత రాయబారి వూపిరి బిగబళ్ళి తనదేశపు ఆటగాదు ఏ ఎత్తుపేస్తాడా అని చూడసాగేదు. ఆయనకి చదరంగంలో ఉత్సాహం వుంది. ఈ పాటీల ముఖ్య అతిథి ఆయనే! గెల్చిన వాళ్ళకి బహుమతి యివ్వటానికి వచ్చిన ఆయనే, ఆటగాళ్ళ కన్నా ఎక్కువ ఎక్కుయిటేంగ్గా వున్నాడు.

బయట బాగా మంచు కురుష్టాంది. కిటికీల్లోంచి తెళ్ళటి దూరిలా కనబదుతూంది.

అంత చలికోనూ రెవంత్ మరిటిమీర చెమట పడ్డాంది. అతడి మెరడులో ఆలోచనలు వెగంగా సాగుతున్నాయి. ఇది క్రీడాకారుడిగా తన జీవనురణ సమయ అని అతడికి తెలుసు. ఊహా తెలిసినప్పటిమంచి అడిన ఆట, వేసిన ఎత్తులూ, చదినిన పుస్తకాలూ, ప్రాసుకున్న నోట్టులు అన్ని రిశ్యూలా తిరగసాగేయి. అప్పుడప్పుడు వాటిపై చూస్తున్నాడు.

టైమ్ 'రన్ అప్టు' అవుతూంది.

చదరంగంలో ఎత్తుకి ఎత్తుకి మధ్య అటగాదు ఎక్కువభౌమ్ తీసుకోవటానికి వీళ్ళేదు. గంటకి పడహారు ఎత్తులు (మొదటి 2 1/2 గంటల్లో 40 ఎత్తులు) వెయ్యారి.

రెవంత్కి, పోలన్స్‌స్ట్రీకి మధ్య వున్న చదరంగం బల్కే రెండు ప్లేట్ వాటిలు బిగించబడి వున్నాయి. ఒకరు ఎత్త వెయ్యాగానే తన వారీ అపుచెయ్యారి, వెంటనే రెండోవాటి తనంతటలానే ప్రారంభం అవుతుంది.

వెన్నెల్ ఆడపిల్ల

రెండో ఆటగాదు ఎత్తువేసి అపుచేసేవరకు అది తిరుగుతూనే వుంటుంది. ఎత్తు వేయగానే వాటి అపుచేయబం మరిపోయి ఓడిపోయిన వాళ్ళు కూడా వున్నారు.

ఒక్కొక్కసారి వాటి 'గంబ' గడిచినట్టు చూపించేలోప్పులో పదప్పరు ఎత్తులు వేయకపోతే ఓడిపోయినట్టు. టైమ్లో ఆట పూర్తిచేయలేక వత్తించి వళ్ల తప్ప ఎత్తులు వేసి ఓడిపోయినాశే యొక్కవమంది.

రెవంత్ ఇప్పుడు అదే ఫ్లోతిల్ వున్నాడు.

ఇంకో అయిదు నిమిషెల్లో నాలుగిత్తులు వెయ్యారి. ఎలా...ఎలా?

వాటి ముఖ్య తిరిగిపోతూంది. జనం చప్పట్టు కొట్టుటానికి సిద్ధంగా వున్నారు. టి.వి. కెమేరామెన్ ఓడిపోతున్న రెవంత్ ముఖకవచికర్చిపట్టుకోవటం కోసం జామ్‌లెన్స్‌తో మరింత ముందుకొచ్చాడు.

పోలన్స్‌స్ట్రీ కుర్రీ వెనక్కిపూరి పైకప్పుకేసి చూస్తూ రిలాంక్ గా కూర్చున్నాడు. ఇక నీ పని అయిపోయింది సుమా - అన్న సైకిలాజికర్ వీకివెన్ ప్రత్యర్థిలో కలిగించబం అది। పోలన్స్‌స్ట్రీకి ఇంకా పదిహేను నిమషం ఔమ్పుంది. ఎంత తామీగా అడినా వచ్చేదు. రెవంత్కి అలా కాదు. అయిదు నిమిషెల్లో అప్పుడే అర నిముషం గడిపోయింది.

అతడు చూపుడువేలో శకుటుని ముందుకు జరిపేదు.

పోలన్స్‌స్ట్రీ వెంటనే నైట్ ని తీసుకొచ్చాడు ముందుకి.

రెవంత్ బంటుని కరిపేదు. అతడు చాల డెస్పరేట్ గా వున్నాడని మాసొవాళ్ళకి తెలుస్తాంది. టైమ్ ఇంకా రెండు నిమిషెలుంది.

పోలన్స్‌స్ట్రీ తేలిగ్గా మళ్ళీ ముందుకు జరిపాడు. జరిపి బంటుని తీస్తాడు.

కేవలం దానికోసమే చూస్తున్నట్టు రెవంత్ మూలమంచి ఏనుగుని మధ్యకి తీసుకొచ్చి "చెక్" అన్నాడు. ఒక్క క్షణం పోలన్స్‌స్ట్రీకి గానీ - చూస్తున్న వాళ్ళకిగానీ జరిగింది అర్థం కాలేదు. అంతా క్షణాలంమీర జిరిగిపోయినట్టుంది. అంత పెద్ద హల్లా అయోమయంతో కూడిన నిశ్శబ్దంతో క్షణాలంపాటు శ్శబ్దమైపోయింది. అయితే ఆది క్షణాలం మాత్రమే తరువాత అనకట్టినిధాటి దూసుకొచ్చినట్టు జనం హర్షధ్వనాలతో దూసుకొచ్చారు.

పోలన్స్‌స్ట్రీ ఇంకా షైక్. నుంచి తేరుకోలేదు. ఔక్కి డెస్పరేట్ గా కనబద్దు - తనలో 'అహన్సి' కలుగచేసి కొంచెం నిర్దిష్టంగా ఆచేబట్టు చేశాడన్న మాట ప్రత్యర్థి అతడు తర్తుతే రెవంత్పై చూసేదు.

జనం అప్పుడే రెవంత్. చూస్తూ చేరిపోయారు. అతడు ఉక్కీరి బిక్కిరి అపుతున్నాడు. అమ్మాయిలు దాదాపు మిహపడి ఆటోగ్రాఫులు

తీసుకుంటున్నారు. విలేఖ్దు ప్రశ్నల వర్ధం కురిపిస్తున్నారు. ఒకదాని మీద ఒకటి ఆగకుండా జ్ఞానీలు వెలుగుతున్నాయి. బి.వి. కెమోరాలు రకరకాల కోణాలకోసం హాడావుడిగా తిరుగుతున్నాయి. భారత రాయబారి అయితే తన హోదా కూడా మరిచి రేవంత్ ను గాలిలోకి యెత్తుబానికి సాటి క్రీడాకారుడుగా ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

సాధించింది తక్కువ విజయమేమీకాదు. ఓడించింది పోలన్సీస్ట్రీ! పరి సంవత్సరాలుగా మకుటంలేని రాజగా వెలుగుతూన్న ప్రపంచ ప్రభ్యాతి క్రీడాకారుడై!

వర్ష్టీ భాంపియన్ అనాటలీ కార్పోవ్ స్ట్రోడ్ గ్రాండ్ మాస్టర్ అండర్సన్లు కూడా అతడితో అడబానికి కోర్టీగా పెనుకాడతారు. అటువంటి వాట్సై ఓ ఇరవై అయిదేళ్ళ యువకుడు చివరి ఈంలో చిత్రు చేసేడంటే - దాని పెనుక ఎన్నో సంవత్సరాల దీఱ పట్టురలు వుంటే తప్ప అది సాధ్యం కాదు. ఏదో చివర్లో హాడావుడి చేసి గలిచిన తాత్కాలికమైన గెలుపు కాదిరి. తన 'హాయము' తీరిపోయిందనీ - తన స్టోనం ఆక్రమించుకోవటానికి కొత్తబరం వచ్చేసిందనీ పోలన్సీస్ట్రీకి తెలిసిపోయింది.

ఒకమ్మాయి రేవంత్ చేత చేతిమీద అటోగ్రాఫ్ తీసుకుంటూంది. ఓ పన్నెండేళ్ళ కుర్రవాడు రేవంత్ ని సంభ్రమంగా చూస్తున్నాడు. ఒక మునీరివాడు అతడి భుజం ఆప్యాయంగా తద్దున్నాడు.

అందరితో కిలిసి రేవంత్ గుంపుగా ఆ గిలోంచి బైటకు వచ్చేశాడు. అప్పుడే లైవ్ బి.వి. ద్వారా వార్త పాకిపోయినట్టుంది. జనం అక్రూడికి చేరుకుంటున్నారు. ఈ ఆటపట్ల రఘ్యన్ కున్నంత ఆసక్తి ఇంకెవరికి వుండదు.

అంతమంది చుక్కుముట్టుడం పట్ల రేవంత్ మొహం చెమటపట్టింది. చూసుకుంటే జేబులో చేతిరుమాలు లేదు. అదుతున్నప్పుడు జారిపోయిన ట్లూంది.

ఇంతలో అనాన్ మెంట్ వినిపించబంతో అందరి దృష్టి అటుమళ్ళింది. రేవంత్ హోటు చేసుకుని, తిరిగి హాట్లోకి వచ్చాడు. వరండాలోధి వచ్చి, గుమ్మందాటి హాట్లోకి ప్రవేశిస్తునే అతడు స్టబ్బుడై నిలబడిపోయాడు. విశాలమైన హాలు నిర్మానప్యంగా వుంది. హాలు మద్యలో చరరంగం బల్ల అలాగే వుంది. బల్లకెదురుగా పోలన్సీస్ట్రీ మాత్రం ముందుకు వంగి - మొహం చేతుల్లోకి దాచుకొని ఒక్కడే ఒంటరిగా కూర్చుని తనలో తాను రోదిస్తున్నాడు.

రేవంత్ అచేతనంగా అతడిని చూస్తూ వుండిపోయాడు.

ప్రపంచ ప్రభ్యాతి చెందిన ఒక క్రీడాకారుడి నిప్పుమణాన్ని ఆ స్కోన్నా ఆక్రమిస్తున్న మరో క్రీడాకారుడు వ్యధతో పరశిలిస్తున్నాడు. అతడికి 'స్ట్రీక్' అన్న జాక్ లండన్ కథ జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఇంకో పది సంవత్సరాలు తనీ రాజ్యాన్ని ఏలుతాడు. తరువాత నిప్పుమిస్తూ తన రోదిస్తూవుంటే ఇంకో కుర్రవాడు తననీ ఇదే సాముభూతితో గమనిస్తాడు. రేవంత్ చప్పుడుకాకుండా అక్రూమ్మంచి తప్పుకుని బైటకు వచ్చేశాడు. పట్టూ అనుకున్నాడు —

“ విజయమా విజయమా — వస్తూ శిఖరాన్నిక్రిస్తావు. వెళ్లూ పాతాళానికి తోస్తావు నీకిది న్యాయమా ?”

2

“ కంగ్రాచ్యులేపన్ న్.”

“ ధ్వంకర్యా.”

“ హాయ రేవంత్ - కంగ్రాట్ న్.”

“ ధాంక్ న్.”

“ కంగ్రాట్ న్ మిస్టర్ రేవంత్ ?”

“ ధాంకర్యా సర్ ”

అతడు తల వంచుకుని మెట్లెక్కుతూ అభినందనలు తెలుపుతున్న చాళుకి సమాధానం ఇస్తున్నాడు.

పెనున్లా ప్రాడక్షు నాలుగు అంతస్తులో వున్నది. అదే అతడి ఆఫీసు. అందులో రేవంత్ డిప్యూటీ చిఫ్ ఎస్క్రిక్యూచివ్.

అతడు తన ఛాంబర్ లోకి వచ్చేసరికి మానేజింగ్ డైరెక్టర్ పిలుస్తున్నాడన్న కబురు వచ్చింది వెళ్లాడు.

“ కంగ్రాచ్యులేపన్ న్, ప్రాథ్మాన్ పేపర్ల్ మాసము...” ఇంగ్లీస్ లో అన్నాడాయన. ధాంక్ పేప్సుడు రేవంత్.

“ నీవలు కంపెనీకి కూడా మంచి అధ్వర్యమైజెంట్ లభిస్తుందోయ్” రేవంత్ మాట్లాడలేదు. ఒక అత్యస్తుతమైన పోటీలో తన ఉద్యోగి సంపాదించిన విజయాన్ని కూడా వ్యాపారర్ధమైజోలో చూడగల అయిన వ్యాపారాద్ధకతకి మనసులోనే బోహోర్రింపాడు. ఈయనేగానీ వ్యాపారం మానేసి చరరంగం ఆడబం మొదలుపెట్టే ఎప్పుడో ప్రపంచ ఛాంపియన్ అయిపోయి ఉండేవాడు.

అక్కణ్ణుంచి వచ్చేసేక జనరల్ మేనెజర్ రగ్గికి వెళ్లాడు రేవంత్. అయిన రగ్గిర రేవంత్కి బాగా చనువుంది. అయినెప్పుడూ హదావుఁడిగా వుంటాడు. వనితప్ప ఇంకోకటి పట్టించుకోదు.

“రావోయ్ రా! ఎందులోనో ట్రైప్ వచ్చిందని విన్నాను. ఎందులో....కారంబోర్డ్” తైల్ చూసుకుంటూ అడిగాడు అయిన.

“కాదండి, చదరంగం.”

“ఓహో! వెరీగుడ్. నీ పేరు పెద్ద అక్కరాలో వేసేరే - నువ్వు టీమ్ కైన్వో?

“కాదండి, చదరంగం ఇద్దరే అడతారు.”

“ఓహో! అయితే ఏవరితో ఆడి గెల్చావు?”

“పోల్నోన్నీ - అని — వరట్ భాంపియన్ సర్” కొంచెం గర్వం తొంగిమాసింది రేవంత్ కంఠంలో.

“అతడెందు కొచ్చాడిక్కటికి?”

“కాదు సర్ - నేనే వెళ్లాను”

“ఎక్కుడికి?”

“రష్యా”

“హ్వాయ్ ? ఎప్పుడూ?”

“మీరే కద్దార్ నాకు శలవు ఇచ్చింది, క్రొండటిహారం”

“అపునవును కదూ, ఇంతకే ఎందుకు వెళ్లావు రష్యా”

“చదరంగం టోర్నుమెంట్కి సర్”

“టోర్నుమెంట్స్ - ఓహో - అయితే మీ టీమ్ నెగ్గిందన్నమాట గుడి”

రేవంత్కి తనమీర తనకే జాలేసింది. ఇక ఈయనతో మాట్లాడి లాభంలేదని లేవాడు. డైల్కోప్పూంటే “..... ఏమిటి బయట చాలామంది పున్నట్టున్నారు” అని అడిగాడు.

“ఈరోజు ఇంటర్వ్యూల సర్” అంటూ రేవంత్ జ్ఞాపకం చేశాడు.

“అపుమికధూ! ఆ విషయమే చుర్చిపోయాను. అన్నట్టు ఈరోజు పదకొండింటికి మీటింగ్ పుండే— పెత్తా ?” తనలోతానే అనుకుంటున్నట్టు అయిన అన్నాడు. రేవంత్ మాట్లాడకుండా డైల్కి వచ్చేశాడు. అతడు తన ధాంబ్రో కొచ్చేసరికి అప్పుడు కూర్చునిపున్న జేమ్స్ అతడిని చూసి సహాదు. మాట్లాడుగా కంగ్రాట్స్ చెప్పుకునే దానికన్నా ఎక్కువ స్నేహం రాశుటి. జేమ్స్ పెనున్నారా ప్రాంతాన్ని మార్కెటింగ్ చూసేజర్.

జేమ్స్ అయిదడుగుల ఆరంగులాల ఏతుంటాడు. ఎత్తుకులగ్గ లాపు. నల్లగావున్న మొహంలో కళపుంది. నిర్మల్యమైన కళ్లు. ఆ నిర్మయం పద్మాచి శేరిపోవటంతో పెరిగింది. తండ్రి తాగుబోతై వష్టించుకోవటం తల్లి పెరిగింది. స్ట్రీ అంటే అతనికి గారపంచేరు. అది అతడి తప్పుకాదు. మనసుని తాగినవాళ్లులేరు. నిరాసక్త కేరపిన్నని చేసింది. నిర్మిత నాటాకుల్లాహాల్చాల్చి చంపింది. తాగితే రాత్రంతా తాగుతూనే వుంటాడు. శేకపోతే ఓ నాలుగు నెలలు అసలు ముఖ్యుకోదు. చాలామంది చెడ్డవాళ్లు మంచివాళ్లుగా కనబడటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. అడవాళ్లో ఆ పేరు చెడ్డవాడుగా కనిపించటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. ఆస్తి మనసు పొరల్లోకి తరవిచూస్తే అంతా మంచే. ఓపిక ఎవరికుంది? ప్రేకుడిగావుండి జీవితాన్ని చూడబంతో నిర్మయం నుంచి హస్యంపుట్టింది. గీతలూపంలో డైబపదేరి అప్పడవుండు. కుదురుగా గీస్తే మంచి కార్పూలిస్టు అయివుండేవాడు. అయినా పత్రికల్లో పడుతూనే వుంటాయి. అతడంటేనే వడదు - పెనున్నారా కంపెనీలో పనిచేసే ఎనిమిదిమంది అమ్మాయిల్లో బుడుగురికి...ఇంకోక అమ్మాయి బాలపితంతువు.

రేవంత్ రీనికి పూర్తిగా వ్యతిరేకం. ఒకగొప్ప చిత్రకారుడు కుదురుగా కూర్చుని గిసిన చిత్రం అతడి జీవితం. చాలా సిస్టమాటిక్ అది. అయిదించికే లేవి అయిదు గంటలపాటు ఆ చదరంగంలో ఆటాడి అరిష్టోక్రోనీ కోచ్చేసుకొని ఆఫ్సుకోచ్చే ఆ అయిదరుగుల బాధంగులాల అభ్యాసి అంతరంగం ఆకాశంలా నిర్మిలం, ఆక్రూతి అరవిందంలా కోమలం. పదచి కంఠంలో కమేండ్ నీ, హోదా మనసులో లిడియాన్ని తీసుకురాలేదు.

విభిన్న ధృవాలు ఆక్రించబడిపుట్టు వాళ్లు స్నేహితులయ్యారు.

“ఎయిక్ పోర్ట్ క్రైస్తీ వచ్చాను. కానీ నేను వచ్చేనరికి విమానం రావడం, వచ్చిపోవడం కూడా జరిగిందట” అన్నాడు జేమ్స్.

రేవంత్ నవ్వి “చాలా త్రమ తీసుకున్నావే” అన్నాడు.

“జెండా ఎగరేసి వచ్చావ్ కదా”

రేవంత్ మొహంలో నవ్వు మాయమై మ్లూనమైంది. నెమ్మిగా అన్నాడు. “విమానం రిగానే నా కళ్లు వెతికాయి...నేను సాధించింది తక్కువ విజయమేమీ కారని నాకు తెలుసు. నేను అభిమాన్లీ - పూలదండలీ - మనస్సాగతాన్ని కోరుకోవటంలేదు. కానీ నీకు తెలుసా - జేమ్స్ కనిసం ప్రాంతీయ క్రీడామండలి సెక్రెటరీ కూడా పార్కులిటీగా రాలేదు”.

"కారణం నువ్వు క్రికెట్ ఆటగాడివి కాకుండా చదరంగం ఆటగాడివి కావటమా?"

"కాదు, తెలుగువాడిని కావటం"

పేరుకున్న నిశ్శబ్దన్ని చీలుస్తా అతడు విషిరంగా అన్నాడు.

"నువ్వు ఓ కళాకారుడివి. నీకు తెలియనిదేముంది? క్రిడాకారుడూ, కళాకారుడూ చిన్పిల్లభాటి వారు రవంత ఉత్సాహం వారిపట్ల చూపిస్తే పాంగిపోతారు. మీ విజయాన్ని మేం గమనిస్తున్నాం అని ఎవరయినా అభిమానం కురిపిస్తే రెట్లీయిన ఉత్సాహంతో మరింత కృషి చేస్తారు. ఆ అభిమానమే కొరపడుతూంది రోజుల్లో...."

ఫౌన్ (ప్రోగింది).

రేవంత్ ఫౌన్ ఎత్తి తన సహజమైన లిజినెన్ మానోటోన్లో "హాలో" అన్నాడు.

అవతల్లిపై నుంచి వెంటనే సమాధానం రాలేదు. అతడు వినుగ్గు ఘర్సారి "హాలో" అన్నాడు.

"హా—హాలో" కొద్దిగా బెదుఱూ, కొద్ది విగ్గియటమెంటు కొద్దిగా చిలిపితసం— అన్ని మిశతమైన ఓ అంచున స్వరం అవతల్లుంచి పలకటంతో రేవంత్ కుర్కీలో వప్పున కదిలి "ఎవరూ" అన్నాడు.

"నేను...నేను మీ అభిమానిని. మీకు కంగ్రెస్ లేఖన్ వెబుదామని ఫౌన్ చేశాను."

"థాంక్స్, మీ పేరు?" అని అడ్డిగాడు రేవంత్. అతడికిలా వో అవరిపిత వ్యక్తి ఫౌన్ చేసి అభినందనలు చెప్పటం కొత్త— అందులోనూ అమ్మాయి ఫౌన్ చేసి చెప్పటం మరీ కొత్త.

"పేరెందుకు?" అందా అమ్మాయి.

రేవంత్ విన్నయంతో "అదేమిటి- పేరు చేపే వచ్చే నష్టం ఏముంది?" అన్నాడు.

"పేరు చెచితే వచ్చే లాభం మాత్రం మీకేముంది? మీకు తెలియార్పిందల్లు ఒకరు మీ అభిమాని అనీ, మీ విజయాన్ని గమనిచి మీకు అభినందనలు తెలుపుతున్నారనీ....అంతేకదా" అన్వరి.

"కానీ చెప్పటంవల్ల నాకు కొద్దిగా నంత్పుటి వస్తుంది. మళ్ళీ ఎప్పుడైనా గుర్తు తెచ్చుకుంటే ఫలానా అమ్మాయి ఫౌన్ చేసింది కదా అని వూపొంచుకోవటానికి భావుంటుంది" అన్నాడు సమర్థించుకుంటూ రేవంత్.

రేవంత్ పదుతూన్న అవస్థాచూచి జేమ్స్ "పిమిటి వివయం" అని అడిగాడు. రేవంత్ మాత్రపీన్కి చెయ్యి అడ్డుపెట్టి, "ఎవరో" అమ్మాయి అభినందనలు చెబుతూంది" అన్నాడు. అని తిరిగి ఫౌన్లో "ఏ నా అర్ధమెంట్ కరిశ్శో!" అన్నాడు.

"నా పేరూ...." అంటూ చెప్పబోయి అగి "నా పేరు మొదటి అక్షరం ఇంగ్లీషులో 'అర్' దీన్ని బట్టి కనుక్కొండి చూద్దాం" అన్నది.

అతడు తెల్లబోయి "ఎలా కనుక్కొవటం?" అని అడిగాడు.

"పెద్ద చదరంగం ఝ్లోయర్ కదా. ఆ మాత్రం కనుక్కొలేరా? అర్ అన్న అక్షరంతో ప్రారంభం అయి తెలుగు అమ్మాయిలపేర్లు ఎన్నుంటాయేమిటి" అని వావి "అరగంట తర్వాత ఫౌన్ చేప్పాను. ఈ లోపులో వీరైనన్న నోట చేసుకుని వుంచండి" అని ఫౌన్ పెట్టిసింది. రెండు నిమిషాల తర్వాతచూస్తే - స్నేహితులిడ్డరు కాగితంకలాల్టో కుస్తిపడ్డు న్నారు.

రాధ - రాధిక - రఘుటి - అన్న మూడు పేర్లు తట్టిసయ్య. రేవంత్ తల విరిలిపూ "ఉహూ - ఇదేమీ లాభంలేదు" అన్నాడు. అప్పటికే బాదు నిమిషాలు గడిచినయి. ఇంతలో పులిమీద పుట్ల అన్నట్టు జనరల్ మానేజర్ పిలస్తున్నారని స్వాన్ వచ్చి చెప్పాడు.

రేవంత్ జనరల్ మానేజర్ రూమ్కి వెళ్ళేసరికి ఆయన పీయేమీద ఎగిరిపడుతున్నాడు. ఇంకో గంటలో మీచింగ్ పెట్టుకుని ఇంటర్వ్యూలు ఎలా ఏర్పాటువేశావని తిడుతున్నాడు. రేవంత్ వెళ్గానే "చూడవోయి, పదపోయమంది కాండెట్స్ ని గంటలో ఇంటర్వ్యూ చేయాలట. ఇదేమన్న సాధ్యమా?" అన్నాడు.

రేవంత్ మాట్లాడలేదు.

ఆయనే అన్నాడు. "ఇదెం లాభంలేదుగానీ, రేవంత్ — పీచ్చలో ఒక సలుగురిని కమిటీ రూమ్లో కూర్చుని నువ్వు సెలక్ష్యుచేయి. ఇదంతా అరగంటలో జరిగిపోవాలి.

ఆ సలుగురిన్న నేను పైనల్ గా ఇంటర్వ్యూ చేసుకుంటాను.....క్యెక్... మళ్ళీ పదకొండించికి నాకు మీచింగ్సంది" అంటూ పైలు చదవటంలో మనిషిపోయాడు.

రేవంత్, పీయే బైట్టికొచ్చాడు. ఆయనగంటలో చెయ్యలేనిరి తను అరగంటలో ఎలా చెయ్యగలడో అతనికి అర్థం కాలేదు. పొనీ గంటా తనకే ఇచ్చి ఒకర్చి సెలక్ష్యు చెయ్యునోచుగ్గా, ఉహూ, మళ్ళీ పైనల్ అధారిటీ తన చేతిలోనే వుంచుకోవాలి....అతనికి నవ్వొచ్చింది.

వరండా కుర్కీల్లోనూ, సోఫాల్లోనూ, సద్దుకొని కూర్చుని వున్నారు కాండెబు. తాయిలంకోసం చూచే చిన్నపీళల మొహళ్లా వున్నాయి. వాళ్లు మొహలు. ఎనిమిదిమంది అబ్బాయిలూ, ఎనిమిదిమంది అమ్మాయిలూ అందరూ తెలివయిన వాళ్లాగే కనబడుతున్నారు.

వాళ్లను చూసేనఱికి స్టేవ్ లాటి అలోచన తట్టింది రేవంత్కి.

చెప్పి కమిటీ రూమ్లో కూర్చుని సెక్రటరీతో వాళ్లని పంపమని చెప్పాడు.

“ఒక్కుర్కిర్చి పంపమంటారా?” సెక్రటరీ అడిగాడు.

“కాదు. అందర్కి పంపు”

సెక్రటరీ అతడిపై విచిత్రంగా చూసాడు. రేవంత్ అతడి అనుమానం గ్రహించి “ఒక్కుర్కిర్చి ఇంటర్యూవ్ చేయాలంటే అరగంటో సాధ్యంకాదు. మాన్ ఇంటర్యూవ్ చేట్టం” అన్నాడు.

సెక్రటరీ బయటికి వెళ్లిన నిమిషానికి బిలబిలమంటూ అభ్యర్థులు లోపికి వచ్చారు. “కూర్చోండి” అన్నాడు రేవంత్. మధ్యతో బభువంది చుట్టూ వున్న కుర్కీల్లో కూర్చున్నారు వాళ్లంతా.

రేవంత్ లేచి నిలబడి, కంఠం సద్దుకొని ఉపన్యాసంలా చెప్పటం ప్రారంభించాడు. “ఇటీవల కాలంలో కావలిన అభ్యర్థుల్ని ఎంపిక చేసుకోవటంకోసం రకరకాల సైఫిక్ పద్ధతులు వచ్చినయి. పూర్వంలాగా చరిత్ర, భాగోళంలో ప్రశ్నలడగటం పాతపద్ధతి. తెలివిశెట్టి పరిషీలయానికి ఓ కొత్తపద్ధతి ఇంటలిజెన్స్ కోపియస్సి ఔష్ణ్య అంటే ఐ.క్ర్యా. ఔష్ణ్య! ఇప్పుడు మీకు ఆ పరీక్షపట్టి మీలో నలుగుర్చి ఎన్నకుని పైనర్ ఇంటర్యూకి మా జనరల్ మేనేజర్ రగ్గరికి పంచే బాధ్యత నామీర పడింది” అతను వ్యాపిరి తీసుకోవటానికి ఆగాడు.

అందరూ అతడేం చెప్పాడా అని చూడసాగేరు. అతడు తిరిగి చెప్పటం ప్రారంభించాడు. “....ఐ.క్ర్యా. ఒస్ట్రోల్ ఏరయినా అడగవచ్చ. లెక్కలు, రంగుల కాంబినేషన్లు వైగ్రా, కానీ పెనున్నగా (ప్రాడక్షు) తెలుగుపారికి ప్రేయమైనవి. ముఖ్యంగా తెలుగు అమ్మాయిలకి. అందుకని మీకో పరిక్త పెదుతున్నాను. మీకు తెలిసిన తెలుగు అమ్మాయిల పేద్దు నీనీ వీలయిచే అన్ని ప్రాయండి. కానీ ఒక పరతు, పేరు మొదటి ఇక్కరం ‘ఆర్.టో’ ప్రారంభం కావాలి. మీకు పదిహేను నిమిషాల కైమ్ బువ్వబడుతుంది. ఈ నమయంలో ఎక్కువపేద్దు ప్రాసిన వాళ్లని నలుగుర్చి పైనర్ ఇంటర్యూకి పంపడం జరుగుతుంది” అప్పుడే ఇద్దరు ముగ్గురు వాసెయ్యటం మొదలు పెళ్లటంతో మానం వహించాడు. కొంతమందికి

వెంటనే అర్థంకారేదు. నిముషం తర్వాత ట్ర్యూవ్ టైట్ వెలిగి, వాళ్లు కలాలు కాగితాలమీద పెట్టారు.

మొదటి అయిదునిమిషాలూ తలెత్తుకుండా అందరూ ప్రాసుకుంటూపోయేరు. తరువాత తలెత్తుకుంటూ ఆలోచించేవాళ్లు, గోళ్లు కొరుకుంటూ ఆలోచించేవాళ్లు. ఓరగా పక్కాది కాగితాల్లోకి చూసేవాళ్లు బయల్రేరారు. ఒకమ్మాయే ఎక్కువ ప్రాసింది. చాలామంది పది పదకొండు పేద్దకొన్న ఎక్కువ ప్రాయశేరు. కొంతమంది క్రీప్పియన్, ముస్లిమ్ పేద్దు. కూడా ప్రాసేరు.

- అందరికన్నా ఎక్కువ పేద్దు ప్రాసిన నలుగుర్చి సెలక్కుచేసి జనరల్ మానేజర్ రగ్గరికి పైనర్ సెలక్కునికి పంపి ఆ కాగితాలు పట్టుకుని తన చాంబర్ కి వచ్చేశాడు. అప్పటికి ఆ అమ్మాయి రగ్గర్చుచి ఫౌన్ రావటానికి ఇంకా పది నిమిషాలుంది.

చాంబర్ లో కూర్చోనిపున్న జెమ్స్ “ఇంత ఆలన్యం అయిందే” అని అడిగాడు. రేవంత్ తను చేసిన పని చెప్పాడు.

జెమ్స్ అదిరిపోయి “గుడ్, నిజంగా చదరంగం బ్లర్ నీది” అన్నాడు.

నవ్వి, “అన్ని అలా కలిసివచ్చినయ్” అన్నాడు రేవంత్ తన చేతిలోపున్న కాగితాలవంక చూస్తూ, ఆ తరువాత కామన్ పేద్దు తీసేసి, పైనర్ లిష్టు తయారు చేసేసరికి పదినిమిషాలు పట్టింది. పైన మరో అయిదు నిముషాలకి ఝాన్ మోగింది. రానికోసమే చూస్తున్న రేవంత్ చప్పున రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

“ఏ కనుక్కున్నారా?” అట్టుంచి చిన్న నవ్వుతో అమ్మాయి అడిగింది.

“ఆ, చాలా పేద్దున్నాయ్”.

“చెప్పండి. అందులో నా పేరుంటే ఈ రోజే మీ అఫీసు కొచ్చి స్వయంగా అభినందిస్తాను. చదరంగంలో గెల్చినందుకుకాదు, నేను పెళ్లిపాటీలో గెల్చినందుకు.”

రేవంత్ మొహం ఉక్కోపంతో ఎరబడింది. “అంత కష్టమేమీ కాదనుకుంటాను. అయితే ఒక పరతు-మీ పూర్తి పేరు నేను చెప్పుకోవచ్చు. ఉదాహరణకి మీ పేరు ‘రమణీప్రీయ’ అనుకోండి. నేను రమణి అని చెప్పినా అది కార్బ్యూ” అన్నాడు.

“ఓ.కే!”

ఆ అమ్మాయి ఏదో చెప్పబోతూంటే, ముందే రేవంత్ “మీకు నన్ను క్షమించాలి” అన్నాడు.

“ఎందుకు”

“మున్న భాన్నో చివర్లో అసభ్యంగా మాట్లాడాను.”

ఆ అమ్మాయి కొద్దిసేపు మానంగా ఉంది— నెమ్మిదిగా అన్నది. “అందులో ఆశ్చర్యం లేదని నా ఉద్దేశం. ప్రతీ మనిషిలోనూ ఆ పెరానాయిడ్ తైకాలజి కొద్దిగా ఉంటుంది. ముఖ్యంగా కళారుల్లో అది విక్ష్యాప ఉంటుంది. అవతల వాళ్ళని శోధించే గుణం. ఉదాహరణకి నేను మీకు భాన్న చేశాను? ఎందుకు చేశాను? అందర్లుగే పేవర్లో వార్త చదివి వూరుకోవమ్మగా? నేను మీ మీద మాపిస్తున్న ఈ అలిమానం నెనుక ఉద్దేశ్యం ఏపైనుంటుంది? అన్న ఈ అనుమానాలన్నీ మీకు కలుగుతాయి. అన్ని కోణాలనూ చివరకు చిత్రిపితం షైపు వెళ్లాలన్న కోణం కూడా ఒకటి. ఆ అనుమానం కూడా తీర్చుకున్నారు. ఇదంతా నేను స్త్రీ అవటంవల్ల వచ్చిన చిక్కు.”

రేవంత్ కంగారువడి, “నా ఉద్దేశ్యం అదికాదు” అన్నాడు.

“మీరి కాకపోతే మీ పక్కనే కూర్చుని మీకు పేరందించిన మీ స్నేహితుడిరి” అంది. రేవంత్కి షాక్ తగినట్లు “నా ప్రక్కన ఆరోజు నా స్నేహితుడున్నాడు అని మీకలా తెలిసింది” అని అడిగాడు.

“చెలిభిన్ కోనే, భాన్ని అన్న శబ్దం నిష్కిష్టమై ఉంది. మీ ఎడమ చేతి దగ్గరున్న బల్లమీర - అమాయకంగా కనబడే ఆ భాన్ రిసీవర్ క్రింది భాగంలో ఉండే మాత్రమేన్ బ్రాన్స్ మీటరు దగ్గర - శబ్దతరంగాల్ని ఎలక్ట్రిక్ల ఎనర్జీవేవ్గా బ్రాన్స్ మీట చేయగల శక్తి నా దగ్గరున్న భాన్ రిసీవర్ పైభాగంలో బలంగా బిగించబడిపున్న దయాధ్రమ్మకి గాలి తరంగాల్ని సాండ్ వైబ్రేషన్గా మార్గగలిగే శక్తి ఉన్నాయి. మాడు నాయగు అడుగుల దూరం నుంచి శబ్దాన్ని గ్రహించే అలవాటు బ్రాన్స్ మీటర్కి ఉంది. కాబట్టి అతడు మీకు రగ్గిరగా కూర్చున్నవాడై వుంటాడు. ఇహాపోతే మంచి పాచివర్లో వున్న ఆఫీసర్కి మూడడుగుల దూరంలో కూర్చుని ‘రసికప్రియ’ అన్న పేరు. అందించగలిగినవాడు నిశ్చయంగా అతడు స్నేహితుడే అయివుంటాడు. నా అంచనా కర్ఱేంటా?”

ఆ అమ్మాయి అంత సూటిగా నునిషి మనసు లోతుల కుత్తిత చేదునిజాన్ని విప్పి చెబుతుందని అనుకోకపోవటంతో, అతడు విభ్రాంతుడై — అస్త్రయత్నంగా “కర్ఱేం” అన్నాడు. “ఆ రోజు మీతో రసికప్రియ” అని అనడం వల్ల తప్పచేశానేమో... ఎవరో అమ్మాయి భాన్ చేసిందికదా అని అద్వాంచేజ తీసుకుని లేకిగా ప్రవర్తించానేమో — అని ఈ మూడోజులు

భారవడ్డను. మీ మనసు దెబ్బతిన్నా — మళ్ళీ ఇలా భాన్చేసి వివరణ ఇవ్వటంద్వారా నాకున్న గీత్తీ కాస్టన్ నెన్ పోగోట్టారు. ఫాంక్స్! కానీ ఒక్క విషయం నన్ను వప్పుకోనివ్వండి. నా స్నేహితుడు అలా మాట అందివ్వకపోయినా ఇంకో నాట్లుయదు పాట్లు మీరు భాన్చేసిపుంటే నేనే సంభాషణాని ఆ కోణంలోకి తీసుకు వెళ్లివుండేవాట్టి. ఇది చెప్పటానికి సీస్క్రిప్టుడుతున్నాను. కని తెట్ మి లి ప్రొంక్....” అని సినియర్కా అన్నాడు.

అమె అంది. “అబ్బాయికి అమ్మాయికి మర్య స్నేహంలో ఈ ప్రస్తకీ — అంటే ఎవరు ఏం ఆశించి స్నేహం చేస్తున్నారూ? అనేది ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వచ్చి తీరుతుంది. మరీ పద్మమిదెళ్ళ ఆడాల్సెంట్ కుప్రాశ్చ” స్నేహం ఉద్దేశ్యం - ఉత్సాహం - అత్యత - అవేశం - సెంటిమెంట్లతో నిండి ఉంటుంది. కాబట్టి వాళ్ళ సంగతి వరితెయ్యండి. మనమధ్య ఈ చాపిక్ ఇంత లొంగరగా వెన్నెయ్యటం నాకు నంతోషంగా వుంది. లేకపోతే మాటిమాటికి భాన్ చేస్తున్న ఈ అమ్మాయి ఎలాటిదో ఓ విసురు విసిరిమార్చాం అన్న లేకితనం మీ మాటల్లో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కనబడి వుండేది. అది మీ మనసులో లేకపోయి వుండవచ్చు. అది వేరే సంగతి. ‘మీరో ఆ లేకితనం కనబడేనరికి—’ ఆరె నేను స్నేహం కోసం ఎన్నుకున్నతడు ఇలాటివాడా’ అన్న దురథిప్రాయం నాలో కలిగి ఉండేది....మాసేరా ఎంత పెద్ద కమ్మానికిషన్ గ్యావ్ని మనం కొద్దిలో తప్పించుకున్నామో.”

అమె హదానికి అతడు ముగ్గుడై “నాకు మిమ్మల్ని చూడాలని వుంది” అని చప్పున అన్నాడు.

ఆ కంఠంలో సెన్పిమూరిటీని అమె గుర్తించి “తప్పకుండా కలుసుకుండాం” అంది. “కానీ కొంతకాలం పోనివ్వండి, ఒకర్నూకరు నిజమైన స్నేహితుల్లో అర్థం చేసుకున్నాక అప్పుడు కలుసుకుండాం. కానీ ఒకటే మాత్రం నిజం. ఏదో చౌకొరు ఇంట్లో కర్ఱలో ఓ ఓ వారం రోజులు భాన్ చేసి వివర్లో మీ రగ్గరకోచి అష్టా—ఇన్నాళ్ళూ నీ కళ్ళముందు తిరుగుతూ భాన్ చేసినా నువ్వు పట్టుకోలేకపోయావ్ - మాసేహా అనసు. సరేనా.”

అతడేదో అనబోతుంటే డోక్ వప్పుడయింది. జెమ్స్ లోపలికి పస్తూ రేవంత్ భాన్ పట్టుకున్న భంగిమ గుర్తించి “ఆ అమ్మాయేనా” అని అడిగాడు. రేవంత్ తలాపటంతో దారాపు లాక్స్ నుట్లు అతడు తెలిరోంవి ఇంకో తీసుకుని, “హల్లో బావున్నావా” అని అడిగాడు.

అతడు ఏకవచనంతో సంభోదించబం వినగనే రేవంత్ ఉలిక్కిపడి రిసీవర్ తిరిగి లక్ష్మీబోయాడు. కానీ అతడు ఇవ్వాలేదు 'నాకు తెలుసు ఈ అమ్మాయి పుట్టి శోన్ చేస్తుందని' అన్నట్టు నమ్మాడు.

"బాపున్నాను. మీరు" అట్టుంచి వినబడింది. ఆ కంఠంలో రిచార్ట్ లేదు.

"ఎందుకీ బెలిఫోన్ భాగోతం - వచ్చి కలుసుకోవచ్చుగా" కొణ్ణిగా కవింపుగా అన్నాడు.

"మీరు కలుసుకోదగినంత గొప్పవాల్స్ కాదో తెలియాలిగా" జేమ్స్ దెబ్బతిని, "అయిచే ఎందుకిలా శోన్ చేసి భైమ్ వేస్తే చేసుకోవబం" అన్నాడు.

"స్నేహం చేశ్చుమని" అంది.

"మాడమాయ్ము! నేను వదిసంవత్సరాల్నయి కార్బూస్ట్ వేస్తున్నాను. పత్రికల్లో ఎన్నోస్ట్రో నా పేరు వడింది. అమ్మాయిలు ఉత్కరాలు క్రౌన్ మీతో పెన్ ఫ్రాండ్ పిఎం చెయ్యాలని వుండండి అంటారు. భైరిభై నువ్వేం చదువుకున్నావ్?"

"టెక్ట్ పెయిల్ట్" నువ్వు దాచిపెట్టిన ధ్వని.

"సీ పోలీన్"

"స్టోంప్ కలెక్టన్, సినిమాలు చూడబం."

"సీ ఫేవరెట్ ఆట్జ్మ్?"

చెప్పింది.

"ఇంక నేను చెఱ్చాను విను. మా రేవంత్ ఎమ్.బి.ఎ. ఫస్టరాంక్. వాడు చదరంగం ఘాంపియన్. స్టోంప్ కలెక్టన్, ఫేవరెట్ ఆక్రమిటోలు దాచిపెట్టుకోవబం లాంటి చిన్నపీళ్లం అభిరుచుల్ని వాడు దాటి పదిహేను సంవత్సరాలైంది. వాడేమన్నా లోచక పుస్తకాలు చదివాడంటే అని' అసిమోవ్, 'అర్డర్ క్లార్స్' స్క్రేయిక తక్కువ ఉండవు. అలాటి వాడితో నువ్వు 'శ్లైఫ్ లో మాట్లాడుకుంటారు? ఏ అనుభూతికి ఇద్దరూ ఒకేలా 'ప్రైట్' అవుతారు!"

"నిజమేనండి, మరెలా?" అమాయకంగా అడిగింది.

"అందుకనే వెంటనే నువ్వు మా అసీను కొచ్చేయి, కబ్బల్ చెప్పుకోవచ్చు." అప్పుడు మాత్రం మా సంభాషణ ఏ 'శ్లైఫ్ లో' జరుగుతుంది?

"అప్పుడు మాత్రం మా సంభాషణ ఏ 'శ్లైఫ్ లో' జరుగుతుంది ఆయన మాట్లాడే విషయాలు నాకు తెలియవుగా."

"కనీసం నువ్వెలా ఉన్నావ్ తెలుప్పుంది. పచ్చిగా మాట్లాడుతున్నానని వ్యాఖ్యాకు. కాకారుడికి ఇన్ స్పిరేషన్ లేచేరి - అందమైన ప్రై ఒక్కారే. కనీసం మీకు 'ఆ అందం' అనే క్యాలిఫికేషన్ అయినా ఉంచే మీ చరిచయం స్నేహంలోకి మారే వీలుంటుంది."

రేవంత్ కుర్చీలోంచి ఒక్క ఉరుటున రేవి నిలబడి, "జేమ్స్! ఏమిటించి - సీకు ఏపైనా మతిపోయిందా?" అన్నాడు. జేమ్స్ మాత్రం బామూలుగానే పున్నాడు. తాపీగా ఈల్సో అటుషైపునంచి ఆమె చెప్పారి విని "నిజమే! వయామ్ బ్యాబల్ట్రిఫోంక్. కానీ అంత్య నిష్టారం కన్నా అరి నిష్టారం మంచిది కదా" అంటున్నాడు.

"కేవంం ఓ అమ్మాయితో స్నేహం చెయ్యాలంచే ఆ అమ్మాయి అందాన్నే చూస్తారా....."

"నమానమైన తెలివెతెలుంచే మంచిదే. అది లేని పడంలో మన కెదురుగావున్న పరి బొమ్మల్లో ఏదో ఒకచి తీసుకోదలిపునప్పుడు అందమైన రాన్నే ఎన్నుకోవబం సహజంకదా! నా డృజీలో ఆడపిల్లలకి అందం తప్ప ఇంకేం క్యాలిఫికేషనూ లేదు. ఎవరో - ఎక్కుడో ఒకరిద్దుకి లప్ప.")

"జేమ్స్! జేమ్స్! జేమ్స్! ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడుతున్నది. శోన్ ఇలా ఇవ్వు" రేవంత్ అరిచాడు ఈ వారన భరించలేక.

"మిమ్మిల్ మాస్ట్రేజాలైస్పుంది" అన్నాడా అమ్మాయి. "మీకున్న స్నేహితురాండ్రందరూ కలిసి. మీకు అమ్మాయిలమీదా - స్నేహాంమీదా మంచి అపిపొయాన్ని పెగ్గురు. నా ట్రైపా నిజమలుచే మీకు తల్లి తండ్రి లేరు. ఒకవేళ వున్నా వారితో గానీ మీ ఇంటో ఇంకెవరితోగానీ, మీకు సల్పుంబంధాలు లేవు. ఒంటరితనపు పెసిమిజంలో నుంచి సినిసించైపు తెకుతున్నారు మీరు."

ముదువుగా, కానీ స్పుగులూ ఉన్న ఆ మాటలకి జేమ్స్ మొహం తెల్లగా పారిపోయింది. ఆమె చెప్పిందంతా నిజమై అతను అచేతనుడవబం చూసి రేవంత్ అతడి చేతిలోంచి శోన్తీసుకుంటూ "ఏపైంది?" అని అడిగాడు.

ఆ ప్రశ్నకి అతడు సమాధానం చెప్పలేదు. కానీ - అట్టుంచి జవాబు చిపిపించింది. "చిన్న జోక్ టీట్ మెంబు ఇవ్వాను" అని.

రేవంత్ అన్నాడు "మీరవరో మీ పేరేమిటో నాకు తెలీదు. కానీ నా స్నేహితుడి తరపున క్షమాపణాను వేడుకుంటున్నాను. తమించండి."

"అతడన్నదాంట్లో నాకు తప్పేం కనపడలేదు. మీరు ఇంటర్వెన్షన్లో ఉన్నట్లయిం. మీతో స్నేహం చెయ్యాలని వాలామందికి ఆశ వుండచచు.

కానీ నా స్తోండర్లు కూడా నేను ఆలోచించుకోవాలిగా. మీరొమో పొమింగ్స్ నుంచి జాపాన్ సాత్రీ వరకు చదివినవాళ్ళు. నేనేమో ఇంట్లో అస్త్రే చెమ్ము ఆడుకునేదాన్ని. నేను వచ్చి 'నాతో స్నేహం చెయ్యండి — నాతో స్నేహం చెయ్యండి' అంటే మీరు ఇబ్బందిలో పడిపోరూ. నాకన్న ఒక ఒక అయిథం అందం. స్నేహం సమానస్తోయిలో వుండాలి కాబట్టి మీ తెరిచి తెల్పిన్న నా అందంతో ఈక్వలైజ్ చెయ్యాలి - అని మీ స్నేహితుడు నలపో ఇస్తున్నాడు."

రేవంత్ బాధగా "మీరు వేళాకోశం చేస్తున్నారు. మమ్మల్ని త్వమించున్నాగా" అన్నాడు.

"నేను వేళాకోశం చేయటంలేదు రేవంత్బాబూ! మీ స్నేహితుడి మనస్తత్వాన్ని ఎన్నట్లే చేస్తున్నాను అంటే...."

తనలో తనే ఏదో ఆలోచిస్తూ - అప్పటివరకూ మానంగా వున్న జెమ్స్ కదిలి "నాకోసారి ఫోన్ ఇవ్వు" అన్నాడు. అతడి కంఠంది కదలాడిన ఆర్టికిల్ రేవంత్ విస్తుయం చెంది ఫోన్ అందించాడు.

"అయామ్ సారి - రియల్ స్టోర్" అన్నాడు జెమ్స్.

ఆమె ఫోన్ లో కెవ్వున అరిచినంత పనిచేసి "ఇదేమిటి ఉన్నట్లుణి నేను తెక్కల్చి అయిపోయాను" అంది.

"నో బోక్స్. నేను సినియర్ గా చెట్టున్నాను."

రేవంత్ అతడినుంచి ఫోన్ లాక్ష్మిని "వాడు చెలితే యిక అది అంటే! ఎందుకంటే వాడి నోటిటో వాడింతవరకూ ఏ అమ్మాయిని 'స్టోర్' అనలేదు. మీరు వెంటనే ఒప్పేసుకోండి" అన్నాడు.

"...నరే"

"భ్యంక్రూ, కానీ నాబ్స్క్రూ అనుమానం"

"ఎమిటి?"

"రిసికప్రియ అని మిమ్మల్ని అవమానం చేసేం. మావాడు మరీ దారుణంగా మిమ్మల్ని ఏకవదనంలో సంభోదించాడు. చాలా ఘాటయిన సంభాషణ, సంఘర్షణ జరిగినయి! అయినా మీకెందుకు కోపం రాలేదు?"

"నాకు కోపం రావటం మానేసి దాడాపు అర్చెళ్ళయింది."

"అదేమిటి - ఎందుకు?"

"ఈ ఒక్క ప్రక్కనికి సమాధానం మనం కలుసుకున్నప్పుడు చెబుతాను రేవంత్బాబూ, నన్ను బలవంతం పెట్టుకండి" ఆమె కంఠం ఎందుకో వటికింది. అతడు మాట మారుస్తూ "ఇంతకీ మనం కలుసుకునేదెప్పుడు?" అని అడిగాడు.

"కలుసుకోవాలనుకంటే ఈరోజే కలుసుకోవచ్చు. నేనే ఫోన్ నెంబర్ నుంచి మాట్లాడుతున్నావో కనుక్కంటే...." అంది.

రేవంత్ పూష్టిరుగా "ఎక్కుస్వంచి మాట్లాడుతున్నారు?" అని అడిగాడు.

"పట్టిక ఫోన్ నుంచి"

"మరలా కనుకోవ్కటం?" దిగులుగా అడిగాడు. జెమ్స్ కూడా పోత విషయం అంతా మర్చిపోయి ఉత్సాహంగా వినసాగాడు.

"నేను బూత్ రగ్గిర ఫోన్ పెట్టేసి మర్ రెండు నిమిషాలు వేచి వుంటాను. ఈ లోపులో నేనిచ్చే హింట్స్ ద్వారా ఈ నెంబరు కనుక్కొని తిరిగి ఫోన్ చేస్తే వెంటనే మీ ఆఫ్సుకోస్తాను. పేరెలాగూ కనుక్కోవేకపోయారు. కనీసం నెంబరు కనుక్కోండి. వెంటనే కనుకుంటే ఒ అందమైన అమ్మాయితో ఈ సాయంత్రం టీ ప్రాగొచ్చు."

"ఎమిటా హింట్స్" - తొందరగా చెప్పండి" అన్నాడు రేవంత్ పాచీ చూస్తూ పూష్టిరుగా.

"ఈ బెలీఫోన్ నెంబరు ఆరంకెల సంఖ్య. మొదటి అంకెకన్నా రెండోలంకె రెండెక్కువ. రెండో అంకెకన్నా మూడో అంకె మూడెక్కువ! మాడు నాలుగు అంకెలమధ్య తేడా ఎనిమిది. నాలుగో అంకెని రెండుపెట్టే గుణిస్తే అయిదో అంకె. దాన్ని రెట్టేంపు చేస్తే ఆరో అంకె...క్రీక్ ఇంకా రెండు నిమిషాలే ఔముంది.

ఆమె మాటలింకా పూర్తికాలేదు. ఫోన్ పెట్టేసి కాగితమూ, కలము తీసుకున్నాడు రేవంత్.

"రెండు నిమిషాలు మాత్రమే ఔముంది తొందరగా" అన్నాడు జెమ్స్.

రేవంత్ కాగితమీద ఆ అమ్మాయి చెప్పిన లెక్క వేసుకుని చూస్తూ "ఎలా? నాకేం అర్థం కావటంలేదు?" అన్నాడు.

ఆప్పటికే అరనిచిపం గడిచింది. ఇంకా ఒకటిన్నిర నిముషమే వుంది.

"నునర్లు ఏడిపించటానికి - రాని లెక్క చెప్పిందేమో" అన్నాడు జెమ్స్.

"అలా అనుకోను. ఆ అమ్మాయి తెలివయినదాన్నానే కనబదుతోంది. ఇందులో ఏదో హింట్ వుండే వుంటుంది." అంటూ ప్రాసుకున్నది చదివాడు.

"మొదటి అంకెకన్నా రెండోరి రెండెక్కువ

చెందో రానికన్నా మూడోది మూడుక్కువ.
మూడోరానికి నాలుగోరానికి తేడా ఎనిమిది"
అంటూ ఏరో స్ఫురించినట్టు ఆగిపోయి, చప్పున తలెత్తి జేమ్స్
వంక చూసేదు. జేమ్స్ అతడివేపే చూస్తున్నాడు. రేవంత్ సాలోచనగా
"రెండు అంకెలమర్య తేడా ఎనిమిది — అంటే ఆ అంకెలు.

1 — 9 గానీ,

9 — 1 గానీ అయ్యుండాలి" అన్నాడు.

రేవంత్ ఆ ఆలోచన చెప్పగనే జేమ్స్ అనందంతో 'యురో' అని అరిందు. రేవంత్ కనుకున్న రానికి తన తెలివెటటు జోడిస్తూ — "సంఖ్యలు ! — 9 కాబు. అవి నిశ్చయంగా 9 — 1 అయ్యుండాలి" అన్నాడు.

"ఎలా చెప్పగలవు ?"

"నాలుగో అంకెకి అయిరోది రెభైంపుకదా. నాలుగో అంకె 9 అయిన పటంలో అయిదోది పద్ధతినిమిది అయ్యుండాలి. బెరిఫోనోలో అది సాధ్యం కాదుగదా"

"కర్కె నెంబర్ చెప్పేసింది" అంటూ రేవంత్ కాగితంమీద పెన్నిలుతో నెంబరు వేశాడు.

"469124."

ఇంకా అరనిముషునే వుంది.

రేవంత్ మిషన్ లాగా వంగి బెరిఫోన్ రగ్గురకు లాక్కున్నాడు. ఒక్కుక్క నెంబరే జాగ్రత్తగా డయల్ చేసేదు. అవతలివేపు 80గే అయి ఎవరో ఎత్తిన ధ్వని. జేమ్స్ ఆత్రంగా చూస్తున్నాడు. రేవంత్ స్నేహితుడి షైల్ప గర్యంగా చూసి, కంతం నాజ్ఞగ్గా మార్పుకని ఫోనో స్నేహగా "పూర్వో - చూసేరా గోసు" అన్నాడు. జేమ్స్ వూపిరి బిగబట్టాడు. మాట్లాడుతున్న రేవంత్ మొహం అంతలోనే వాడిపోయింది.

"ఏప్పుంది" అడిగాడు జేమ్స్.

"గొల్రెమార్పు చుట్టుల కంపెనీ అట అది" అన్నాడు ఫోన్ పెట్టేస్తూ. జేమ్స్ తెల్లుమొహం వేసి చెతిలో కాగితాలవంక చూసుకున్నాడు అంతలో ఫోన్ ఘోంది.

"సేనా" అందా అమ్మాయి రేవంత్ ఫోన్ ఎత్తగానే

- "కనుకోగ్గేకపోయారా నెంబరు"

"కనుకున్నాం, కానీ ఆ నెంబర్లో మీరులేరు"

"ఏమిటా నెంబరు"

"469124"

"తప్పు"

"మరి"

"358000"

రేవంత్కి ఒకక్కణం అర్దంకాలేదు. ఆమె చెప్పిన అంకె కాగితం మీద వేసుకొని దానికిపే అయ్యామయంగా చూసి, ఏరో అర్ధమయినట్టు ఒక్కపారిగా "ఇది అన్యాయం" అని అరిందాడు.

అవతల్నాంచి చిన్న సవ్య "ఏమిటి అన్యాయం"

"నాలుగో సంఖ్యకి అయిరో సంఖ్య రెభైంపు అన్నారు"

"అన్నా, సున్నాని రెండుపెళ్ళే ఛాచ్చవేస్తే సున్నాయేగా"

రేవంత్ పథ్య బిగించి "ఇది మమ్మల్ని తప్పురారి పట్టేచటం" అన్నాడు కోసంగా. ఆమె మాత్రం తప్పిగా —

"చూడండి మిష్టర్ రేవంత్! మీరు ఇంటర్వెషన్ల చదరంగం ఫ్లైయర్. చదరంగంలోనే మాఫ్ మాట్లెస్ అంతర్లీనంగా కలిసివుంటాయని మీకు నేను చెప్పక్కల్చేదు. ఏ పాప ఎన్ని ఎత్తుల్లో ఏ గడి చేరుకుంటుందో మీరు నిరంతరం ఆలోచిస్తూ వుండాలి. అన్నిటికన్నా జ్యోతించి గుర్తం. లంతలివాడి గుర్తం ఏ కోంసంలోనుంచైనా పచ్చి మన పొప్పని చంపవచ్చ. దానికున్నాన్ని పెర్చినేషన్స్ అంగ్ కాంబినేషన్స్ ఇంకే పావుకేవు. చదరంగంలో అన్నిరకాలుగా ఆలోచించగలిగి మీరు 9 — 1 నే ఆలోచించారు తప్ప ! — 0 ఆలోచించేదంటే అరి విచారకరం" అన్నది.

రేవంత్కి ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదు. "మీరు చెప్పింది కొంత చరకూ కర్కె"

"ఇప్పటిక మీకు రెండు హీంట్స్ ఇచ్చాను. పేరూ కనుకోగ్గేకపోయారు. - నెంబరు కనుకోగ్గేకపోయారు" . అన్నది.

"నెంబరు సద్రేషండి. పేరు మరీ అన్యాయం. కేవలం ఒక్క అష్టరంతో ఎవరూ కనుకోగ్గేరు"

"ఎందుకలా అనుకుంటున్నారు ?"

"మామూలు పేర్లు ఓ ఎస్టైల్డాకా చెప్పాను. అయినా అందులో లేదంటే — మీది విచిత్రమైన పేరు అయివుంటుంది. దాన్ని మానవమాత్రుడే చరూ కనుకోగ్గేరు".

అయ్యుంచి చిన్న సవ్య "ఎటువంటి విచిత్రమైన పేర్లు మీరు ఔప్పాసున్నారు మిష్టర్ రేవంత్ ?"

"రాష్ట్రోకా....రంబాహో సాంబా....?"

పడివడి నవ్వుతున్న భ్యాని కెరటాలు కెరటాలుగా..." మీరు భసే మాట్లాడ్డారు రేవంత్. అయినా నా పేరు మీ పేరంత అందమైనది, చిత్రమైనది కాదులెండి."

రేవంత్ గర్వంగా తలాపేదు. అతడికి తనపేరంచే చాలా ఇష్టం.. ఆ పేరు పెట్టినందుకు తళ్లిరండ్రుల్ని ఎప్పుడూ మెచ్చుకుంటూ వుంటాడు కూడా. ఆ విషయమే ఆమెకి ఫోన్లో చెప్పాడు.

" మీకంత అందమైన పేరుపెట్టిన మీ తళ్లిరండ్రుల్ని అభినందించ వంసిందే... కానీ దాన్ని పెట్టబోయే ముందు వాళ్ళాకసారి నిఘంటువు చూసి వుంటే బాపుండది."

రేవంత్ తెల్లమొహం వేసి, " అంటే " అన్నాడు.

" అదేమిటి రేవంత్ ? ఈ పాతిక సంపత్తుల వయసులో ఒక్కసారై మీ పేరుకి అర్థం ఏమిటో మీకు తెలుసుకోవాలనిపించలేదా ?"

రేవంత్ మాట్లాడలేదు.

" తరువాత ఫోన్ చేస్తేను. ఈ రోపుగా మీ పేరు శూర్యపరాలు కనుక్కొండి. రానీమిద వర్ధించ్చాం " అంటూ ఫోన్ పెట్టేసింది.

విషయం అర్థంకాని జేమ్స్ " ఏమిటి సంగతి ?" అని అడిగాడు.

" రేవంత్ అంటే అర్థం ఏమిటి ?"

" ఆ మాత్రం తెలుగ్గొప్పె నవలలు ప్రాసుకొని బ్రతికేవాణ్ణి బ్రదర్ ! ఈ వెయ్యరూపాయల ఉర్ధ్వగం చెయ్యాల్సిన ఖర్చు దేనికి."

రేవంత్ లేని " పర " అన్నాడు. వెంటనే ఆ విషయం కనుక్కొప్పాలన్నట్టు.

" ఎక్కుడికి ?"

" మన అడ్వ్యుజిషంట సెటన్కి."

పెన్నెలా ప్రోడక్టు అమ్మాయిలకి, ఆడవారికి కావల్సిన కాటుక నుంచి బ్రాల వరకూ అన్ని తయారుచేసిగానీ, కొనిగానీ, తమ పేర్లు పెట్టి అమ్మే సంష్ట వాటికి అందమైన పేర్లు పెట్టుటానికి ప్రకటనలివ్యటానికి ఒక సెటన్ వుంది. ఆ సెటన్ పొడ సరణ అని ఓ అమ్మాయి. ప్రకటనల్లో భాష్యాలాగే అందంగా ఉంటుంది. పీరిడ్జుని చూసి లేని నిలబడి " పెర్కమ్ సర్ " అంది. ఆసిస్టెంట్ థీవ్ వనిగట్టుకుని తన సెటన్కి రావటం ఆమెకి ఆశ్చర్యంగా వుంది. బొమ్మలు కల్తిరిష్టున్నాళ్ళూ, డిజైన్ మేకర్స్ తమ తమ పనుల్లో నిమగ్గుమై ఉన్నారు.

" నాక్సారి డిక్షనరీ కావాలి మేడమ్ ! " అన్నాడు రేవంత్.

అమె ఆశ్చర్యపోతూనె డిక్షనరీ అందించింది. నిజానికి అతడు తన శూన్యాన్ని వంపించి తెప్పించుకోవచ్చు. కానీ అతడు పేజీలు తిప్పుతున్న శీరు చూస్తూవుంటే చాలా తొందర్లో వున్నట్టుంది. రా రీ రూ రెగ్గిర ఆగి చూపుడు వేలితో ముందుకు సాగాడు.

రేక రేవ రేమ రేవ

" రేవంత్ "

అతడి చెయ్యి వచేకింది. దానీ అర్థం చూసి మొహం తెల్లబడ్డింది. స్పృహతుడి మొహంలో రంగులు మారబం చూసి జేమ్స్ " ఏమైంది గురూ " అంటూ ముందుకు వంగి పుస్కంలోకి చూసేడు. రేవంత్ అన్న పదానికి అర్థం కనిపించగానే, దాన్ని చదివి చెయ్యి నోటికి అడ్డం పెట్టుకుని నవ్వసేగిందు.

ఇద్దర్నీ చూసి నరణ ముందుకొచ్చి " ఏమైంది సార్ ! " అని అడిగింది. జేమ్స్ ఏరో చెప్పబోతూంటే రేవంత్ అపుచేసి " అయింది చాల్స్ ఇక పర " అంటూ బలవంతంగా తైటికి లాక్స్‌ప్రొఫెసర్ !

పస్తూంటే జేమ్స్ నవ్వుతూ, " ఆ అమ్మాయి ఎవర్కోగానీ లెఫ్లోర్లోనే కారు - తెలుగులో కూడా ప్రవీణురాలుగానే వుంది గురూ " అన్నాడు.

రేవంత్ మాట్లాడలేదు. అతడి మొహం వుక్కోంతో ఎర్రగ కందిపోయివుంది. తన పేరు మార్పుకునే విషయమై అలోచిస్తున్నాడు.

4

" ఇతరులు లోనికి రాకూడదు - హాట్టు నీరు వారు శిఖింపబడుదురు."

గేటుపైన ప్రాసున్న బోర్డు ప్రక్క ప్రూలమీద కూర్చోని గూర్చి గోడకానుకొని నిద్రపోతున్నాడు. అతనికి నిద్రాభంగం కలిగించు కుండా - అతడిని దాటుకుని పక్కనుంచి లోపలికి వెళ్ళింది సులోచన.

అతడిని చూస్తే ఆమెకి నవ్వోచింది. " నీకు జీతం ఇప్పున్నది దేవికయ్య " అని అదుగుచే అతనంటాడు - " స్టోనీ, అవరేబర్స్ నీ తప్ప, ఇంకవద్దైనా ఇటు వెళ్చుపనండి సార్, పట్టుకోకాతే అప్పుడడగండి " అని, కానీ అన్నపుస్తుడూ చూసి చూడన్నట్టు పెళ్గికాని అమ్మాయిల బోయ్ ఫ్రాండ్ నీ కూడా వదిలిపెద్దూ వుంటాడు, మరీ రోడ్డుమీద నిలబడిచే బావోదని.

అది ఎనిమిది అంతష్టల భవనం.
చెలిశ్వన్ ఎక్కుంబ్!

క్రింది రెండు అంతష్టల్లోనూ లోకల్ ఆచోమాటిక్ ఎక్కుంజి, తర్వాత రెండు అంతష్టల్లోనూ అడ్సైనిట్టుచీఫ్ ఆఫీసులున్నాయి. అయిదో అంతష్టలో ఎమర్జెన్సీ స్టోర్క్యూర్డ్స్, ఆరో అంతష్టలో లోకల్ సర్వీసెస్, ఏడో అంతష్టలో ట్రంక్ సర్వీసెస్ వున్నాయి. ఎనిమిదో అంతష్టలో ఏముందో ఆమెకు తెలీదు. ఆమె వెళుశేదు.

ఆమె లీక్ రగ్గర నిబంధింది. అతి సహాజంగానే అది రావడానికి అయిదు నిముఖాలు వచ్చింది. "హాల్లో" అని వినిపిస్తే పక్కకి తిరిగి చూసింది. పక్కనే అనసూయ నెలల పాపని ఎత్తుకుని పుంది. సులోచన కుళ్లోనే వివ్ర చేసింది. లీక్ మొదటి అంతష్ట చేరగానే అనసూయ తెళు పాపని 'డ్రెక్'లో పరిశేసి వచ్చింది. ఏం చేసినా చేయకాయిలు దిప్పార్ట్మెంట్ ఉర్మీగిముల కోసం ఈ సాయం చేసింది, చాలు. చెవులు పిండి పాతిక పసూలు చేస్తే చెయ్యవచ్చుగాక - అది చేరే సంగతి.

లీక్బోయ్ కి అనసూయ - సులోచన బాగా తెలుసు. ఎన్నో సంవక్షులాలనుంచీ వాడూ - వాళ్లూ అక్కడే అలాగే వినిచేస్తున్నారు. లోండ ముదిరితే ఊరవెళ్లి అయినా అవుతుందేమో కానీ మెలిశ్వన్ ఆపరేటర్ మాత్రం ఎంత కాలమైనా ఆపరేటర్గానే ఉండిపోతుంది. మహా అయితే లోయర్ సెంట్ర్స్ గ్రెడ్ సూపర్క్లైటర్ అవుతుందేమో. ఇప్పుడిక అన్ని ఎక్కుంబ్లు కిలిపేశాక హాయ్యర్ గ్రెడ్ రావడం కలలోనిమూట... భవిష్యత్తు లేని ఏక్కు ఉర్మీగం! సులోచన పన్నెందు సంవత్సరాలనుంచీ ఆపరేటర్గా వినిచేస్తూంది.

ఆమె చాపుదు వేలు గోరుకి కొంచెం క్రిందుగా - డయల్ తిప్పి తిప్పి — రక్తప్రసరణ ఆగిపోయి మాంసం గట్టిపడి - చర్చం ఒరుసుకుపోయి కాయిలాగా మారింది. చాలామంది ఆపరేటర్గుంచి ఇది పైకి కనబడేది.... కనబడ నిరి ఇంకోకట పుంది. అది నడుము నప్పి!

ఎప్రగా కాలే కొలిమె ముందు కూర్చునే కార్బూకుడు చల్లగాలి కోసం బైలుకొస్తాడు. ఏకాగ్రతతో ఆపరేటర్ చేసే డౌక్టరు అది పూర్తయ్యాక రిలాక్చుపూతాడు. కానీ అనుకుటమూ మిషనులాగా వినిచేసే ఆపరేటర్ బిక్క జణం తన చెచ్చులమీర మంచి ప్రోఫెస్న్ పక్కకి లీసి కుర్రీలోనిచి వేపాలంచే దానికి ఎంతో తతంగముంది. రోజుకి ఏదు గంటలపాటు అలా మాట్లాడుతూనే ఉండాలి. అలా వేళు తిరుగుతూనే ఉండాలి. రోజు తరువాత రోజు పట్టుంది. నెల తర్వాత నెల గదుపుంది... యవ్వాం

తర్వాత వృద్ధప్యం పట్టుంది. ఆ వృద్ధప్యంలో "టంబాగో" వ్యాఢి పట్టుంది.

ఉర్మీగంలో చేరిన కొత్తలో ఆమెకి రకరకాల చిత్రమైన కలలోచేపి. డయల్ తిరుగుతున్నట్టూ... ప్రోడెక్షన్ జారుతున్నట్టూ, చిత్రమైన కలులు. నిద్రలోనే 'హాల్లో' ట్రాంక్ బుకెంగ్ ల్యాబ్జ్... అనో... 'లోకల్ అసిపైన్స్' సర్, అనో కలవరించేది. "ఏమై - ఏమైనా కరోచ్చిందా" అని తట్టి లేపచానికి ఎవరూ ఉండేవారుకాదు. పని అలవాటయిన తర్వాత ఆ కలవరింతలు తగ్గిపోయాయి కానీ కొత్త అలవాటు వచ్చిపడింది. అది... మాపుడువేలు గాలిలో రింగులు లిప్పటం. రోజు ఏడుగంటలపాటు డయల్ చేసి చేసి ఇంబెకోచ్చిన తర్వాత కూడా వంట చేసుకుంటూ కాపీపోడి డబ్బు మీద - పుష్టకం చదువుకుంటూ పక్కమీరా - చూపుడువేలుతో సున్నాలు చుదుతూ పుండటం అలవాటయింది. పెళ్ళికాని మస్ట్రే అయిచేళు అమ్మాయి మాటిమాటిక్ అలా చూపుడువేలు అడించడం అప్పాలకి దార్శిస్తుందని తెలిసినా ఆమె ఆ అలవాటు సుంచి బయటపడేలేకపోయింది.

ఆమెకు మగూళ్లంచే అసహ్యం. దానికి చాలా కారణాలున్నాయి. ఈ అసహ్యం అనేది ఏదో ఒకసారి ఉద్ఘాటించినిదికాదు. కొద్దిప్పిగ్గా పేరుకున్నది. "ఫోన్" ఆమెలో మృదుత్వాన్ని వంపేశాయి. ఫోన్లో వినిచే మగకంరాలు ఆమెలోని స్త్రీ సహజమైన ప్రేమని సమాధి చేశాయి. ఆమె ఎక్కువో చదివింది - ఈ ప్రసంఘంలో అంరరూ చెడ్డుపోతే! కొంత మంది మంచివాళ్లు పుండటానికి కారణం పాళ్లకి చెడిపోవటం చేతకాక పోవటమే అని. ఆ విషయంలో ఫోన్లో మాట్లాడే మగవారపట్లు మాటికి సూరుపాళ్లు నిజం. చెవిలో ఆపరేటర్ తాలూకు కంఠం వినిపడగానే ఆ కంఠం తాలూకు అమ్మాయి 'శాజిలీ అప్రోవబుల్' అని అనుకుని సంభాషణ ప్రారంభిస్తారు.

చిసుగొస్తుంది. కోపమూ, నిస్సహాయతా పెనవేసుకొంటాయి. అయినా ప్రదర్శించకాడాడు.

"కోడ్ ఆఫ్ కాండక్షు"

"బురిశ్వన్లున్నాళ్లు కోపంగా ఏదైనా మాట్లాడినా మనం ఓర్పుతో, సహనంతో జాపా ఇవ్వాలి" అని ఆ కోడ్ చెబుంది. ఆపరేటర్ మాపించే ఈ సహనాన్ని తియ్యటి నవ్వున్ని సట్టప్రొబర్స్ ఇంకోలా అర్ధం చేసుకుంటారు - ముఖ్యంగా ఆఫీసుల్లో, హోటల్లో వుండే మగ రిసెప్షన్సులు, మగ ఆపరేటర్లు! వీశ్వకి జీతం తక్కువాప్పుందనే

ఇన్నిరియారిటీ కాంప్లెక్స్). రాజుర్ తరపునా అఫీసు తరపునా మాటిమాటికీ బ్రింక్‌కాలూన్ అవీ చేస్తూ వుండారి కాబట్టి ఎక్స్‌ప్రెంజి అమ్మాయిలతో పరిచయం ఏర్పడుతుంది. ఒకే ఉద్వోగం చేస్తున్నామన్న మిషన్లో పరిచయం పెంచుకోవటం - తమకి వస్తూన్న తక్కువటీతం గురించి ఏడుపు - కాసింత సౌభాగ్యాలి ఆశించబం... అది ఇట్టే ఆమైన చనుపుకోసం ప్రయత్నించబం.

ల్యిట్ ఆర్ అంతష్టలో ఆగింది. తలుపు తెరుచుకోగనే కదిలి, "ఎల్కోస్టోమ" అంది అనసూయ, ఆలోచనల్లోని తెవ్వరిల్లి సులోచన తలూపింది. అమె వెళ్గానే ల్యిట్ కదిలింది.

మళ్ళీ ఆరోచనలు!

...మొగాచ్చిపట్లు సులోచనకి ఇంత అసహ్యం ఏర్పడటానికి అనసూయ జీవితం కూడా కొంత కారణం. అనసూయ పూజైదైన, తెలైన అమ్మాయి. పెళ్గయ్యే సమయానికి రెండెళ్ళు సర్పిసు పుట్టవేసింది. భద్ర అనుమానం మనిషి. భార్య ఎక్స్‌ప్రెంజిలో పనిచేయటం ఇష్టంలేదు. పస్తున్న టీతం వదులుకోలేదు. ఏదో త్యాగం చేస్తునట్లు మాట్లాడేవాడు. నైట్ ద్వార్చీలు కేసీల్ చేసుకోమ్మనేవాడు. అదెలా కుదురుతుంది. ఆరోజు జీరో అవర్ ముందు పిల్ల రాలి పన్నెండింబీకి ఇంటికి వెళ్గలేని వారికోసం అక్కడే వడుకోవచూనికి డార్చెటరిన్ వుంటాయి. ఎక్స్‌ప్రెంజిలోనే శైలజ అని ఓ హాప్పారైన అమ్మాయి వుండేది. ట్రిక్‌కోసం - గూర్చా కమ్మగప్పి టీ తాగటం కోసం పక్కనేవున్న రెస్టోరంటకి తీసుకెళ్లింది. అదే కొంపముంచింది. సెకండ్ షై నుంచి వస్తూ భార్యని రోడ్జుమిర అభరాత్రి చూచిన ఆ పురుషుంగవుడి మనసులో అనుమానం ప్రాశేఖించి త్వరలోనే పెంచుభాతమైంది. వాళ్ళు విడాకులు తీసుకోనే సమయానికి అమెకి మూడోపేల. ఆ రోజు సులోచన కసిగా అన్నది - "పాతిర్థ్యం అనేది ఫోన్లో మాట్లాడినా - నైట్ ద్వార్చీలు చేసినా పోదే. నీ మాజీ భద్రని ఒకసారి ఎక్స్‌ప్రెంజికి రమ్మను, 181లో కూర్చోబట్టి ఎందరు ప్రోక్లావ్ ఫామిలీ లేడీన మధ్యాహ్నం పూట ఫోన్లో గంటల తరబడి మానసిక వ్యధిచారం చేస్తారో వినిపిస్తాను" అని.

ఇటువంటి మనషులు - పరిసరాలు - జీవితం - ఒంటరితనపు నిరాస క్రత విటన్నింటిరోసుంచి అమెకి సంతోషాన్నిచేర్చి అమెకంఠం! ఫోన్లో అది ఎంతో మృదుమథురంగా వినిపించి అవతలి వాళ్ళని ముద్దుల్ని చేసేది. అమె రూపు చూడనివారు స్వరంపని అమెతో పరిచయం పెంచుకోవాలని ఉన్నిశూసి - దెబ్బతినేవాళ్ళు. ప్రశంచం మీదున్న కపిని తనకున్న పరిధిలో

పాధ్యమైనంత వరకూ ఇలా తీర్పుకునేది. అయితే అమె శాట్స్‌న్ కాదు. కసి.....కసి.....కసి.....అంచే.

ల్యిట్ నిడో అంతష్టలో ఆగింది. అమె లాకర్ దగ్గరికి వెళ్లి తన హాండ్ బ్యాగ్ అందులోపట్టి పోల్లోకి వెళ్గింది. ఎయిర్ కండిషన్స్ హాల్ కల్గా వుంది.

డిప్పైమెంట్లో ఒకప్పుడు ఏ సెక్షన్ కావల్స్ అది ఇచ్చేవారు. సీనియరు (అందరూ 181 (బ్రింక్ అస్ట్రోన్) కోరుకునేవారు. అక్కిష్టాంచయితే మనక్కావల్సిన ఫోన్లు చేసుకోవచ్చు. అయితే అబ్బోపట్టే సెల్ సంభాషణ చేపచేసి 'మొవో' ఇన్ అవకం కూడా వుంది. 180 (బ్రింక్ బుకింగ్) పాజిషన్లో హాలా ఎక్కువపని వుంటుంది. అందులోనా పది అయిందంచే ఇక వర్షం కురిసినట్టే కాలు - అభిసుల్చుంచి లిజినెన్సెన్ మంచి. తమమీర ఇంత ప్రశంచం ఆధారపడి వుండబం. అమెకి చిత్రంగా వుంటుంది ఒకస్ట్రారిగా ఈ బెరిఫోన్స్ పనిచేయటం మాన్స్సే ఏముతుంది. మానవజీవితం స్థంబించిపోదూ.

నవ్వుకుంటూ అంచెన్ రిజిస్టర్లో సంతకం పెట్టబోతూ అమె ఆగింది తన పేరు చూసి.

తోచన... అంటే కళ్ళు. సులోచన అంటే మంచి కళ్ళున్నది అని. రాజ సులోచన అంటే మంచివాటో గొప్పమైన కళ్ళున్నది అని. వెళ్లి అద్దులో తన కళ్ళని చూసుకోవాలన్న కోర్కె కలిగింది. కానీ సుపర్ ఐజెర్ లిడుతుందని మానేసింది. అమెరాజు 181. పాజిషన్ పని కొద్దిగా తక్కువ వుంటుంది. అదే 199 లో అయితే లోకర్ అస్ట్రోన్కి రోజుకి దాదాపు పరచురువేందూకా కార్స్ వస్తాయి. ఒక్క ఆపరేటర్ గంటకి అరై కార్స్ దాకా లాంచం ఆప్యాలి. అంటే నిముషేనికి ఒకచే. మరి చూపుదువేలు కాయుగాయక ఏం చేస్తుంది?.... ఒకసారి అమె 199 లో పదిగంటలనుండి ఒంటిగంట వరకూ నాలుగువందల రెండు కార్స్ అంచెందుంది. రిక్రెండ్ బ్రెక్ అది.

"ఏమిటో ఆలోచన్స్టోన్స్ ను?"

అమె ఉనికిపడి నవ్వి "ఏం లేదు" అని కార్పుంటూ ముందున్న అమెని రిలీవ్ చేసింది. మళ్ళీ పని... ఏదుగంటల ఇరవయి నిమిషాలపట్ట.

ఇంకో రోజు గదుపుంది. జీవితంలో ఒకరోజు గడిచిపోతుంది.

"మేడమ రిస్టో బూ టైప్ బూ సిక్ వస్తా ఫోర్. బొంబాయి కార్స్. బుక్సే రెండుగంటలయింది. పాజిషన్ చెబ్రా —"

“మేడమ్ కరించెళ్ల లైన్) ఎలావున్నాయి—”

“ఎన్.బి.డి. సంగతి యెనర్చి కనుక్కొప్పారి మేడమ్. మిమ్మిర్చి కారా” ఇలా సాగిపోతుంది రోజు - నిరాసక్తంగా - నిల్లిప్పంగా - నిర్వ్యదంగా.

ఇంకోరోజు మెదలవ్యవోతుంది - అనుకుంటూ అమె పాడర్ అన్ చేసింది.

ఆ రోజు అన్ని రోజుల లాటిది కారని, అందులో కొత్తదనం రాబోతూందని అమె ఆ తుంం వ్యాపాంచలేదు.

5

ఎక్కువో డిచ్యూక్ నవలలో చదివాను. పారీసులు మనకోచేసిన్) యొక్కాన్నాయి వస్తున్నాయో పట్టుకోగలరట”

“అన్నీ నవలల్లో” అన్నాడు రేవంత్ నిస్సహాయంగా.

“లేదు బ్రదర్ - ఔరిఫోన్ టాపింగ్ సిస్టమ్ అని ఒకటుంటట. మనం పారీసులు సహాయం తీసుకుందాం.”

“ఇదేమన్నా క్రిమినల్ కేసా? ఏమని ఇస్తాం రిపోర్టు?”

“పారీసులేటు డిచ్యూక్?”

“నోర్ముయ్యి”

“అయినా మనం ఒకసారి ప్రయత్నం చెయ్యటంలో తప్పులేదుగా” అంటూ ఫోన్ తీసుకొని డయల్ చేశాడు శేష్మీ..

“హాల్ట్—” అని అట్టుంచి విషపడింది.

రేవంత్ కంగారుగా కుర్కిలోంచి లేచి, “ఎవరికి చేస్తున్నావ్ — పారీసు ప్రైవేట్ కా!” అని అడిగాడు. జేమ్స్ మాట్లాడవద్దనట్టు చెయ్యి అణ్ణుపెట్టి ఔరిఫోన్లో సంబంధం కొనసాగించాడు.

“మాక్స్మిలిగా సహాయం కావాలండి! అబ్బెజ్ ఔరిఫోన్కి సంబంధించిన ఇన్వెషపండ్ - ఏమిటీ - మిది బ్రంక్ అస్ట్రోన్మెట్. ఎంక్.వో.కి ఫోన్ చెయ్యమంచారా - అబ్బెజ్ ఎందుకండి ఒక తుంటో మీరు చెప్పయొచ్చు అహా, ఫోన్ పెట్టుయ్యకండి ఫ్లైజ్. మీ కంరంలాగే మీ హృదయమూ మెత్తనిరి మాకు తెలుసు భరేవారే, మరోలా అనుకోకండి, ఏది అనలు విషయం చెప్పకుండా ఉప్పుతంతోనే సరిపెట్టున్నాను....”

వింటున్న రేవంత్ ‘టరి ఇడియల్, నిజంగా రాజకీయాల్లో వుండవలసిన వాడిపీరా నువ్వు’ అనుకున్నాడు.

వస్తువుల్లో ఆడపిల్ల

“ఆ, అపునండి మరే, మా ఫోన్, అబ్బెజ్, బ్లూక్ మెయిల్ కదండి, ఒకమ్మాయి...ఆ, నా మొహం, నాకే అమ్మాయి చేస్తుందండి! నా స్నేహితుడు రేవంత్ అనీ ఇంటర్వెన్షన్ ఛెన్స్‌ల్లోయరు, అతడి అలిమాని పేరు చెప్పకుండా చేస్తుంది. అమె ఏ సెంబర్ నుంచి చేస్తూందో కనుక్కొప్పారి. అంటే టోప్ పోరీసులు చెయ్యరా, అప్పణిండి వాళ్ళకిదేపనా ఏమిటి! అయితే మీ సంపూ మమ్మల్నే ఒక ఫార్మ కంప్యూటం ఇమ్మంటారు — ఎవరికి అడ్రిన్ చెయ్యాలంటే ‘జనరల్ మేనేజర్ టౌరిఫోన్’ ఒక్క నిమిషం మేడమ్ ల్రాసుకుంటున్నా! ‘భ్యాంక్యా’ పెట్టేపున్నాండి. బైరిథై మీలాంటి స్నేహితులు; త్యాగమార్పులూ ఉన్న ఔరిఫోన్ డిప్ట్యూమెంట్ థన్యమైనది” అంటూ ఫోన్ పెట్టేసేదు.

ఫోన్ డిస్కామ్ప్ చేసేసి సులోచన కుర్రి వెనక్కి వాలి పడిపడి వ్యాపాగింది....

చాలా కాలం తర్వాత మనస్సుక్కిగా.

“ఏమిటి సీలో నువ్వే నవ్వుకుంటున్నావ్” అని అడిగింది శైలజ.

“ఏం లేదు. ఎవరికో అస్ట్రోన్మెన్) కావాలంటే చేశాను. బ్రంక్ అస్ట్రోన్మెన్ కాదులే, పెర్సనల్ సహాయం.” అంటూ ఫోన్కాల్ బ్రావ్హెచ్యూబం గురించి పెప్పింది. వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుకోంటుంటే సూపర్ బైకర్ వచ్చింది. అమెకి నలశ్కే ఏళ్ళదాకా వుంటాయి. శ్వాలకాయం. వాళ్ళు మాట్లాడుకోవటం చూసి మొహం చిట్టించి —

“బోర్డు చూడు, కార్నీ పెండింగ్ లో వున్నట్లున్నాయ్” అప్పరి శైలజతో, అమె కంరంలో విధి నిర్యాపాకన్నా హోరా చూపించాలన్న తప్పనే ఎక్కువవుంది. శైలజ నిర్ధారించా, తలుగెరసి బోర్డుపై తిరిగింది.

సులోచనకి నవ్వుచించి. శైలజకి, అమెకి ఒక్కతణం పడదు. చాలా రోజుల క్రితం జరిగింది అది. శైలజ 102 లో వుంది. ఆ రోజు ఓ అబ్బుయి ఫోన్లో అమెని వేధించసాగడు. అమె కంరం చాలా బాగుందనీ - అమెని మాడకసాతే అంబులేన్సే గలి అని వగైరా.

సౌధారణంగా ఆపెరెటర్ ఇటువంటి కార్నీ పెట్టేమకోరు. వారికిరి మామూలే. మరీ శ్వామించితే మానిబర్కి కంప్యూటం చేస్తారు. అమె ఎన్నిసాట్లు డిస్కామ్ప్ చేసేసాడు. పాజిషన్ 102 అవటంతో అమెకి వచ్చేది.

102 కాల్కి వార్డీ ఉండదు.

“ఏవండి, రేపు తిరిగి వ్యాపారి నువ్వును. ఫ్లైజ్ - ఈ రోజు కంవండి” అంటూ వేధించసాగేదు. గుంటూరులో ఆశడికి పాగాకు చిఱినెన్

వుండు, బి.కాస్. పాసయ్యాడు. వైరా వగ్గరా వివరాలు అన్ని చెప్పసాగేదు. అపోకు నశ్శి మండిశేతరాంది. 'ఇంరు వెళుబోయే ముందు ఒక సాయంత్రం గడవటానికి ఇంచెరూ దొరకలేదనుమాట.' అని తిట్టుకొని సూపర్ రైజర్కి చెఱ్మా అనుకొని మళ్ళీ ఎందుకులే అని వూరుకుంది. అందులోనూ సూపర్ రైజర్ మనస్తత్వం అనేకి తెలుసు. ఇలాంటి అవకాశం దొరికితే అన్యాపదేశంగా ఏరో విసుద్ధ విసురుతూ వుంటుంది.

శైలజ హౌసాన్ని మరోలా అర్థం చేసుకొని ఆ కుర్రవాడు మరింత ముందుకు సాగేదు. రాత్రి సినిమా గురించి, డెన్సుర్ గురించి కూడా మాట్లాడసాగేదు.

ఇక లాభం లేదనుకుని "మీ వయసెంతండి" అని అడిగింది.

అపే ఆ మాత్రం ఇంటరెస్ట్ మాపించేసరికి అతడు పొంగిపోయి "ఇరవై" అన్నాడు, 'ఇరవయేళ్ళకి ఇంతలా తయారయ్యావా నాయనా' అనుకుని "మరి నన్నెలా గుర్తుపడ్డారు?" అని అడిగింది.

"దాన్నేమందండి- మీ అఫీసు అయ్యే భైముకి నేను వచ్చి గేటు దగ్గర నిలబడ్డాను. అట్టుంచి అట్టే సినిమాకి...ఆ తర్వాత డెన్సుర్కి...ఆ తర్వాత..." అని అంటూ నసిగేదు.

పస్తాన్న కోపెన్ని లిగప్పై శైలజ, "మరి నన్నెలా గుర్తుపడతారు?" అని అడిగింది.

"చెప్పండి. మీరే రంగు చీర కళ్ళుకున్నారు?"

ఇంతలో భుజం పక్కమంచి "ఏమిటమ్మాయ్? ఎవరూ?" అని విపించడంతో డెన్సుర్ చేసింది. సూపర్ రైజర్ మంగళ క్రూరంగా చూస్తూ వుంది. నట్లచీరలో కాచిలా ఆ క్షణం కనబడింది.

అపే పెళ్ళిపోయిన నిముంచం తర్వాత మళ్ళీ ఫోన్ ప్రోగింది. "ఏమిటి డెన్సుర్కే చేసేరు?"

"అబ్బే, ఏం లేదు. సాయంత్రం బదింటికి ఎక్సెంజిక్ వచ్చేయండి. నేను బవ్వెస్టర్ నిలబడి వుంటాను గుర్తుపట్టడం చాలా తెలిక. ఈ రోజు కళ్ళుకున్నది నట్లచీర, కొంచెం లావుగా వుంటాను. పోతే మీరు నన్ను చూసి డెస్ప్సాయింట్ అవుతారేమో — నావయసు నలభై."

"అబ్బెబ్బె! — ఏమి పద్ధెదు. అసలు ఆ వయసు వాళ్ళంటేనే నాక్కిష్టం" అన్నాడు. 'ఇహో' - అలాగా ఇచ్చియట, అని మనసులో అనుకొని "మీరు వస్తారు అటోలోనా?" అని అడిగి అతడు అవునవానే, "అటోమీరు అవగానే నేను ఎక్కితే బాగోదు. చూసేవాళ్ళు ఏమైనా అనుకుంటారు" అంది.

"మరెం చేడ్యాం?"

"నేను నిలబడిన దగ్గర ఆటో ఆపి. దిగి 'హాల్లో మంగళా' అని పలకరించండి. నా పక్కనెవరూ లేకపోతే వెంటనే చెచ్చేస్తాను. పక్కన పవర్లో వుంటే పరిచయం చెయ్యటానికి ప్రయత్నిస్తాను. మీరు మాత్రం అగుండా 'పదవోయ్ - సినిమాకి టైము అయిపోతూంది' అని తొందర పెట్టెయ్యాలి. మొత్తంమీద మీరు నాకు రగ్గిర బంధువెన్నట్టూ చూసేవాళ్ళకి అనిపించారి. అదేరో వప్పోలో ప్రోలోయ్ టైమ్ రెక్కపట్టుకుని కుదెసినట్టు చేసినా పద్ధెదుకానీ - మీరూ నేనూ అదే మొదటిసారి కలుసుకోవటం అన్న అభిప్రాయం ఎవరికైనా కలిగిందటే మాత్రం నా పరువుపోతుంది. అందులోనూ ఆ సమయంలో అక్కడ మా అఫీసువాళ్ళు చాలామంది ఉంటారు."

"పద్ధెదు. అంతా నేను చూసుకుంటాగా" అంటూ హుళ్ళారుగా అన్నాడు. శైలజి సాయంత్రం అరుతున్న కొట్టి ఔన్న ఎక్కువ కాసాగింది. జరిగిందంతా సులోచనకి చెప్పింది.

సాయంత్రం బదింటికి బవ్వెస్ట దగ్గర సీన్ జరిగింది.

సూపర్ రైజర్ మంగళగారు బవ్వెస్ట దగ్గర నిలబడి వుండగా ఆటో అమెముందు ఆగింది. మూడో అంతప్పు కిటికీ అట్లాల్లోని సులోచనా, శైలజా ఊపిరిబిగప్పై చూస్తున్నారు. ఆగిన ఆటోలోయి ఒకబ్బాయి దిగి అమెలో ఏరో అనటం - అమె కంగారుపడి పక్కమెట్టెపు తిరగబం - ఆ బ్బాయి మరింత దగ్గరికివచ్చి చనువుగా ఏరో అనటానికి ప్రయత్నించబం - ఆ బ్బాయి చెంప చెఱుమనటం - అంతా సినిమాలోలా గిర్మన తిరిగి పోయినట్టు. దూరంనుంచి చూస్తున్న ఇద్దరికి నవ్వు ఆగటంలేదు. అంతా అయ్యాక మాత్రం శైలజిని సులోచన తీటింది. "హాదుగానీ 102 సంగతి చెప్పివుంటే నీ పెని ఏమయినుండేది" అని. శైలజ నవ్వేసి "ఆ మాత్రం రిస్ట్రీ తీసుకోకపోతే ఫ్రీరో ఏముంది" అంది.

నిజమే!...నిస్సిరమా, నిరాపేఖమా, నిర్మిర్యమా అయిన ఆ ఉద్యోగంలో ఇలాంటి చిన్న చిన్న అనుభవాలే చెఱుకులు.

పగటికన్న రాత్రిద్యుటీల్లో అమె ఎక్కువగా కోరుకునేరి. ఇరుకుగది, ఒంటరితనుపు జీవితం...నిరద్రకమైన రాత్రి తాలూకు శూన్యతా అమెని భయపెట్టేవి. రాత్రిశు పనికూడా తక్కువే వుంటుంది. ముఖ్యంగా జీరో అవర్ దాటిన తర్వాత....

ధార్మచరీనో నిద్రప్పెదికాదు. 'వాగులోతు అమ్మాయిలు' తెల్లూరే వరకూ మిగతా వాళ్కి నిద్రాఫంగం కలిగిస్తూ బిగ్గరగా మాట్లాడుకనే వాళ్కు.

డ్యూటీలో వుంటే ప్రాస్తునే వాలగింటికి WAKE UP CALLS మొదలయ్యేవి. అలారం పెట్టుకని లేవబాసికి బద్దకమైన కష్టమరు ఛోట్లో శలానా కైమకి లేవమని చెప్పమను. మామూలు సమయాల్లో ఇలాంటి 'మేలుకొలుపులు' రోజుకి ఏడొందలదాకా వుంటే, రంజాన్ - (క్రీస్తుమన్లాటి సమయాల్లో వరిహానువందల్లాకా ఉంటాయంటే అతిశయోక్తుడు. వాళ్కు చెప్పిన కైమకి వాళ్కుకి సుప్రభాతం పాడి లేపారి. పదిమందిరాకా ఆపరెటర్లు చిప్పెన్లాగా వనిచేసినా ఈ సుప్రభాతసేవ పూర్తి అయ్యేది కాదు. "అయిదింటికి లేవమంటే అయిదుంపావుకి లేపుతావా" అని కోప్పడే "కష్టమర్థు కొందరూ, నిద్రనుంచి లేవడానికి విషక్కునేవాళ్కు కొందరూ.

ఆగులోతులో ఫోన్ అనుభవాలు గమ్మత్తుగా వుండేవి. ఒకరవరో రాత్రి రెండింటికి ఫోన్ - చేసేదు. బాగా మందు కొట్టినట్టున్నాడు. "నిద్రప్పుటుంటేదు మేడమ్; సాలోపాటు మీరూ ఎంజాయ్ చెయ్యండి" అంటూ అడవిరామము పాటల టేప్ ఫోన్ వక్కనేపెట్టి వెడుకున్నాడు. గంటవరకూ అరి ప్రోగ్రామ్ వుంది. పని లేవచ్చుచ్చడ్లో ఆ "కీ" టెప్పెన్ చేసుకుని విన్నారి ఆ రాత్రి.

చాలా ద్రిల్లింగ్ అనుభవాలు.

ఒకరోజు బ్యంక్స్‌లో వుంది. ఫోన్ సరిగ్గు వనిచెయ్యేదు. ఆ రోజు అవతల ప్రైవేటోకి వచ్చాక లోకర్ కనిష్టన్ లో పోల్చు వచ్చింది. సులోచన తమాపణలు చెప్పి తిరిగి ప్రయత్నించపాగింది. "వద్దేదు మాడమ్ నులోచన తమాపణలు చెప్పి తిరిగి ప్రయత్నించపాగింది." అంది ఆమె. థిల్లీ సుచి వచ్చిన కార్ నెమ్మిదిగా క్రై చెయ్యండి" అంది ఆమె. థిల్లీ సుచి వచ్చిన కార్ నెమ్మిదిగా కంగారుపడి "వెంటనే సరిచెయ్యండి. అవతలన్నార్థి మంత్రిగారు కంగారుపడి "వెంటనే సరిచెయ్యండి. అవతలన్నార్థి ప్రమిలిగారు" అన్నాకగానీ సులోచనకి తెలిసిందికాదు. తనని "మేడమ్" అని సంభోదించినదిప్రధానమంత్రి ఇందిరాగాంధి అని...వళ్కుంతా ఔషధ్, కంగారు....చీతిలంతో మరపురాని అనుభవాతి.

డైసెంబర్ 31 రాత్రిడ్యూటీలోవుంటే ఇక ఒకటీ అభినందనల పరంపర ఎందరోమహామాపులు కొత్త సంవత్సరం ప్రిటీంగుల్లు కొత్తపాతా శేకుండా ఫోన్ లో అందించేసారు...ఫైల్యూంగ్ కిసెన్టో.

వచ్చిన కొత్త సంవత్సరం పాతబడితే మళ్ళీ ఇంకో కొత్తసంవత్సరం పాతబడడం కోసం వచ్చేరి — వచ్చి వెన్నిపాయే కొత్తపాతల మగ్గు తనుమాత్రం నిశ్చలంగా, నిర్వ్యదంగా నిద్రపూత్రం సాయంతో నిర్మిస్తంగా.

❀

❀

❀

అసిపైంట్ ఇంజనీర్ చేటిల్కి ఎదురుగా కూర్చుని కంట్లెయింట్ ప్రాసుకున్నాడు రేవంత్.

అయ్యు,

నా బెలిపిన నెంబరు 13414 ఒక వ్యక్తి ఈ నెంబరుకి ఫోన్‌చేసి చూటిచూటికి సన్ని బెరిపిస్తున్నాడు. ఇది నాకు చిరాకుగావుంది. ఆ మూలమన్కాల్ ఎక్కుడినుంచి వస్తుంటో తెలుసుకుని ఆ నెంబరు నాకు చెప్పిన ఎడల కృతజ్ఞిడిని.

ఇట్లు-రేవంత్.

అని సంతకం పెట్టి అందించాడు.

"పోలీన్ కంట్లెంట్ యిచ్చారా"

రేవంత్ గతుక్కుమని, అంతలో వెంటనే తేరుకుని "ఇచ్చాను" అన్నాడు.

"నాల్గుయిదు రోజుల్లో మీ ఫోన్ తీసేసి ఇంకో ఫోన్ పెడతాము. దానికి ఒక బటన్ వుంటుంది. మీకు ఆ వ్యక్తి ఫోన్ చెయ్యగానే బటన్ నొక్కింది. మేం ప్రైన్ చేసేవరకూ మాత్రం నంభాషణ కొనసాగిస్తూ వుండాలి"

"అలా ఎంతనేపు ?"

"మీకు వచ్చేకార్ ఇదే ఎక్కెంబిసుంచి అయితే మూడు నిమ్మాషేలు చాలు. ఇంకో ఎక్కెంబి అయితే అయిదు నిమిషేలదాకా పడుతుంది. ఫోన్ పదిరోజులపాటు ఇలా అబ్బేర్స్ఫోన్ వుంచుతాం. ఈ లోపులో ఆ భూక్కమెయిలరు ఫోన్ చేస్తాడనే ఆశిధ్యాం"

"పదిరోజులెందుకు! ప్రతిరోజు చేస్తుంది" అని వెంటనే నాల్గురుచుకున్నాడు.

"చేస్తుంది - అంటే ఆడబ్లూక్ మెయిలరా?" అశ్చర్యంగా అడిగాడు ఇంజనీరు:

ఈ లోపులో రేవంత్ సర్దుకుని, "అవునండి! ఈమర్ధు ఆడవాళ్కే ఏక్కువ నేరాలు చేస్తున్నారు" అంటూ లేవి అతడికి ప్రేక్షాండ్ యిచి)

బయటికొచ్చేశాడు. పస్తూ అనుకున్నాడు. 'ఇంకెక్కడికి పోతావ్ పిల్ల ఈసారి - ఎలా తప్పించుకుంటావ్ ?' అని.

రేవంత్ రగ్గిర అప్పికేషన్ తీసుకున్న ఇంజనీరు యువకుడు. అతడు పేరు విశ్వం.

రేవంత్ వెళ్ళిపోయాక అతడు సెకండ్ జూర్ లోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ వున్నది స్వీన్ రూం. ఒక్కసారి తలుపు తీయగానే అందులో విషబడే శబ్దానికి అప్రయత్నంగా అదుగు వెనక్కి వేశాడు.

ఆ ఎక్కేంజి బిరియాలోపున్న ఔలిఫోస్టాంనింటికి ఆ గదిలో జ్యోర్న్ వుంది. రేవంత్ ఔలిఫోన్ వున్నది (ప్రైగెర్ ఎక్కేంజలో). ఇదిగాక ఇంకా మాన్యవర్ అనీ, క్రాన్స్ఫోర్మ అనీ ఇంకో రెండు రకాలున్నాయి.

పైరరాబాదులాంటి నగరంలో 41,000 ఔలిఫోన్లలున్నాయి. రోజు దాదాపు 8,500 (బింకాల్) వెళతాయి. ఆశ్రయం ఏమిటంటే వచ్చే కాల్) 4000 కన్నా ఎక్కువ ఉండవు. లోకల్కాల్) రోజుకి దాదాపు పది లక్షలదాకా ఉంటాయి. అందుకి ఆ స్వీన్ రూంలో అంత శబ్దం.

స్వీన్ రూంలో వరుసగా గోడల్లటి ప్లానెల్) ఉన్నాయి. విశ్వం 13414 రగ్గిర నిలబడి ఆ పిన్ని అబ్బర్స్యోషన్లోకి తీసుకుని మానిటర్ ఏర్పాటు చేశాడు.

ఆ రోజునుంచి రేవంత్ ఫోను అబ్బర్స్యోషన్లో ఉంచబడింది.

క్ల

క్ల

క్ల

ఆ తరువాత రెండురోజులకి అమె దగ్గర్చించి ఫోన్ వచ్చింది. ఆ రెండ్రోజులూ రేవంత్ చాలా ఔస్తవ్తో గడిపాడు. ఏ కార్ వచ్చినా అతడి చూపుడువేలు ఫోన్ మీదకు వెళ్ళిరి.

".....హాల్ల్" అని అమె గొంతు తియ్యగా వినిపించగానే బటన్ నొక్కాడు, వెంటనే స్వీన్ రూంలోబిల్జర్ మోగింది. తుఱాలమీర 'బ్యాక్ వర్క్' (బ్రైసింగ్) మొదలయింది?

ఇక్కడ ఇంజనీర్లు ఈ వనిమీదుంటే అక్కడ రేవంత్ ఆ అమ్మాయితే చాపీగా మాట్లాడుతున్నాడు.

".....నేను నేరు మార్పుకుండా మనుకుంటున్నాను"

"ఎందుకు రేవంత్ - మీ పేరు చాలా బాగుంది. నాకెంతో వచ్చింది"

"కానీ అర్ధ...." నసిగాడు.

"పద్ధెదులెండి. ఎలాగో ఒకరా సద్రుకుండాం. ఎళ్ళయ్య- ప్రపుయ్యలకున్న బాగానేవుంది కదా"

రేవంత్ మొహం ఎరబడింది. "ఇంతకి మీరెవరు?" అని అడిగాడు ఈక్కోపైన్ని రామకుంటాడు.

"కంరంబట్టితెలుస్తూందికదా అమ్మాయిని | వెంటిలాక్కీప్పైని కానీ, మమిక్కిష్ట (కంణన్ని మార్పు వ్యక్తిని) కాను. పదోళ్లను వరకూ చదువుకున్నాను"

"మీరు అమ్మాయే కానీ - మీ క్యాలిఫికేషను మాత్రం పదోళ్లను కాదు. పంచెం కడతాను."

ఆ అమ్మాయి నవ్వి "సద్గౌండి... అబద్ధమే చెప్పాను. నరేనా" అంది.

"మీరిలా పేరూ, అడన్ చెప్పుకుండా ఎందుకు ఫోన్ చేపున్నారు?"

"రెండుసాధ్మ హింట్ ఇచ్చాను - కనుక్కొల్చేకపోతే అది నా తప్ప కాదుకదా"

"కలుసుకోకుండా వూరికే ఇలా ఫోన్ చెయ్యడం భైం వేస్తుకదా!"

"ఎందుకు కలుసుకోలేం రేవంత్? తప్పుకుండా కలుసుకుండాం. మీ స్నేహితురాలిని అవాలనేకదా ఇంత కష్టపడి ఫోన్ చేపున్నది. ఈ రోపులో కాన్న ట్రిల్కోసం ఈ ఫోన్. అంతే, ఇదీ వద్దంటే రేపే మీ ఆఫీసుకి వచ్చి కలుసుకుంటాను.

"వద్దులెండి. రేవాళ్లోగా కనుక్కొవబానికి ప్రయత్నిస్తాను"

"ఎలా"

"స్వయంశక్తి ఉపయోగించి."

"ఇంకో హింట్ ఏమన్నా ఇమ్మంటారా?"

"వద్దులెండి."

"అయితే పెట్టేస్తాను".

రేవంత్ కంగారుపడి "అబ్బెప్పు - ఇంకోంచెనేపు ఏకైనా మాట్లాడండి" అన్నాడు. అప్పటికి ఒక నిముషమే గడిచింది. ఇంకా నాలుగు నిముషాలుంది. ఇక్కడ ఈ సంభాషణ జరుగుతావుంటే అక్కడ బ్యాక్ వర్క్ (బ్రైసింగ్) ఆపరేషన్ చాలా తొందరగా జరుగుతాంది. ఇద్దరు అసిష్టెంట్లు స్వీన్ రూంలో చకకూ పనిస్తూ పాయింట్లు పరిశీలిస్తున్నారు.

"మీ గురించి నేను తెలుసుకోకుండా ఎలా స్నేహం చేయగలను?" అని అంటున్నాడు రేవంత్.

"ఎ ఇస్టోలూ, అధిరుచులూ అన్ని ఫోన్లో చెప్పాగా.."

"అయినా మిమ్మల్ని చూడాలి"
"ఏదుకు?"

వెంటనే సమాధానం దొరకలేదు. "మీరెవరో-ఎలా వుంపారా
తెలియకుండా యెలా స్నేహం చెయ్యాను?" ఇబ్బందిగా- సిన్నయ్యగా
లడ్డిగాడు.

"ఎలా వుంటే ఏముంది రేవంత్? ఏ అమ్మాయిక్కొ రెండు
బుగ్గలూ, రెండు తెవుళే కదా వుండేది."

"కానీ కొండర్చి చూస్తే స్నేహం చెయ్యాలనిపిస్తుంది. కొండర్చి
చూస్తే అకారణంగా ఏవగింపు కలుగుతండి. మనం భోన్సో కొండ కాండ
స్నేహితులయ్యాక కలుసుకున్నామనుకోండి - అప్పుడు నేను వూహించుకున్న
దానికి మీరు భిన్నంగా వుంటే నాకు ఆశాభంగం కలగదా? దీనికి
రెండు కథ్యా, ఒక ముక్కా - అన్న స్టోట్స్టిక్స్ యెందుకు? అనుభూతిని
శక్కల్లో చెప్పటం అంత మంచి పని కారనుకుంటాను."

ఆమె ఒక త్ణణం చొనంగా వుండి, నేను స్నేహితురాలిగా మిమ్మల్ని
డెస్ట్పాయింట్ చెయ్యననే అనుకుంటున్నాను రేవంత్!" అంది.

"చెయ్యకపోతే మంచిదే, కానీ చేస్తారేమో అన్న సందర్భంలోనేను
చేసే - స్నేహంలో పరిపూర్ణత వుండదు. ఒకర్నూకు చూసుకోకుండా
చేసే 'కలం' స్నేహాలు వాళ్ళ కలయిక తర్వాత ఫోరంగా ఫైలవడానికి
కారణం అదే."

"మిగతా వాళ్ళ విషయంలో అలా అవోచేపోకాని - మన విషయంలో
అలా అవ్యాదు."

"అంత ఖచ్చితంగా యెలా చెప్పగల్లుతున్నారు?"

"ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం మనం కలిసినప్పుడు చెబ్బాను."

ఆ తరువాత అతడికి ఏం మాట్లాడలో టాపిక్ దొరకలేదు.
సైమ మూడు నిమిషాలే అయింది. ఇంకా రెండు నిమిషాలు మాట్లాడాలి.
ఇంతలో ఆ అమ్మాయే అన్నది. "ఏమంటున్నాడు మీ స్నేహితుడు"
అనే.

"ఎవరు జేమ్స్?..." అన్నాడు రేవంత్. "బాగానే వున్నాడు.
అతను మీ గురించి ఏవన్నాడో తెలుసా??"

"ఏమన్నాడు?"

"మీరో సైకిక్ అట, సాధారణంగా ఇలా భోన్సో చేసేవాళ్ళలో
చాలా తక్కువమంది చిలిపిగా అల్లరిచేసే అమ్మాయిలు వుంటార్చు చాలా

వెన్నెల్లో అడపెళ్ల

మంచి తమ మానసిక వ్యధ తప్పించుకోవబానికి ఇలా" అవుట్లేట్ "అ
చూసుకుంటూరట."

"లతడు నిజమే తెప్పొడు కాని నేను 'చాలామంది'లోకి రాను
కుక్కువ మంచిరోకి వస్తును" మాములుగా అంది. రేవంత్లేకి ఆశ్చర్యం
వేసింది. తన మాటలకి కోపం వస్తుందనుకున్నాడు. కాని నిజాన్ని నిజంగా
శ్రీసుకుంటుందని అనుకోలేదు. అమెకి కోపం తప్పించాలనే అతడి ఉద్దేశ్యం
కూడా. ఆ కోపంలో తన గురించి చెబ్బందని ఆశ.

"అంటే మీరు చిలిపిగా అల్లరిచేసే అమ్మాయిన్నమాట."

"అపో" అంటూ నవ్వింది. "ప్రత్యాపం రాకముందే పాల వెన్నెల్లో
వరికించే కుచిశ్శు పైకి కట్టి 'గాబ్బోయమ్మ గాబ్బో' అని
పాడుకుంటో ముగ్గునే అడపెళ్లా..."

"..వెన్నెల్లో అడపెళ్ల" చప్పున అన్నాడు.

"పెరు బాగుంది."

"అలాగే పేలుస్తాను."

"నాకు అభ్యంతరం లేదు" అని ఆగి, నెమ్మిదిగా "మొన్న ఎందుకు
చెరిఖాన్ ఎక్కుంజికి వెళ్ళారు రేవంత్" అని అడిగింది.

పక్కలో దాంబు పడ్డట్టు అదిరిపడి, "మీకొలా తెలిసింది?" అని
అడిగాడు.

"అదేమిటి రేవంత్? మితో స్నేహం చేయబోయే ముందు మీ
దినవర్య గురించి తెలుసుకోకపోతే యెలా?"

"అవును. చిన్న వనివుండి వెళ్ళాను" అంటూ వుండగా అతడికి
ఒక ఆలోచన వచ్చింది. తన ఆమె భోన్ నెంబర్ కనుకోస్తోతున్నట్టు
అపెకు తెలిసిందేమో! అందుకనే ఇంటిగ్గర్గున్నంచి కాకుండా కైటుంచి
యొక్కడమనంచి అయినా చేస్తుందేమో! ఎప్పుడు ఆమెని ఆ భోన్ రగ్గిరే
తను ఆక్కడికి వెళ్ళేవరకూ ఆపుచెయ్యాలి. అతడో త్ణణం ఏం చెయ్యాలా
అని ఆలోచించి, ఇంరం అమాయకంగా మార్చి. "మీరు మొన్న ఒక
పెళ్లు చెప్పారు జ్ఞాపకం వుండా- అలాంటి లెక్క ఇంకాకటి చెప్పండి"
అన్నాడు. "అప్పుడు కనుకోస్తేకపోయాను, ఈసారి కనుకోస్తేగలనేమో
ప్రయత్నిస్తాను."

"ఏది? నా డెలిఖాన్ నెంబర్ కి సంబంధించిన శెళ్లా?"

"అవును. మీ నెంబర్ కనుకుంటాను. పోతే నాకు ఇదు నిమిషాలు
భూమివ్వాలి" అన్నాడు. అతని మనుసులో ఆలోచన వేరు, ఆమెని ఎలాగ్గొం
అయిదు నిముషాలపాటు ఆ భోన్ దగ్గర ఆపుచెయ్యాలి.

"మెన్ను చెప్పిన నెంబరంటే-మిమ్మల్ని తప్పుగారి పట్టించబావికా అనుపుగా వుంది. ఇప్పుడు చేస్తున్న ఫోన్‌కి అలాంటి ప్రశ్నేక అభ్యర్థిలు యొమీ లేవే."

"ఏదో ఒక ప్రశ్నేకత అంటూ లేని నెంబరు ఏదీ వుండదు. ప్రయత్నించి చూడండి!" ప్రోత్సహించాడు.

"ఒక్క నిమిషం ఆగండి" అంటూ ఆమె అవతరింపు ఆలోచిస్తున్నట్టు చూసంగా వుండిపోయింది. రేవంత్ ఈపీరి లిగపట్టాడు.

"ఆ, దోరికింది."

"ఏమిటి?" ఔన్నెన్ నిండిన స్వరంతో అడిగాడు.

"ఇప్పుడు నేను చేస్తున్న నెంబరు చాలా చిత్రమైనది రేవంత్, అయిదు నిముషాల్స్ మీరు కనుక్కొగలనే ఆశిస్తాను."

"చెప్పండి."

"ఈ నెంబరు అయిదంకిల మెట్టిమెరటబి ప్రైమ్ నెంబర్-సంఖ్య శాస్త్రంలో" అని ఫోన్ డివెన్కెన్ చేసిసింది.

రేవంత్ కూడా పెట్టేశాడు. వెంటనే ఎక్కుంజి నుంచి వివరాలు నస్తియనుకున్నాడు. కానీ రాలేదు. అతడు కాగితమూ, కలమూ తీసుకున్నాడు.

"ప్రైమ్ నెంబర్స్" అంటే దేనితోనూ భాగింపబడని సంఖ్యలు. ఉదహారణకి రెండంకిల ప్రైమ్ నెంబర్లు 11, 13, 17, 19.

ఇలాంటి అయిదంకిలది-ఆమె బెలిఫోన్ నెంబరు. అతడు లెక్కిక్కడం ప్రారంభించాడు.

సంఖ్య శాస్త్రంలో మెట్టిమెరటబి అయిదంకిల సంఖ్య 10000. ఇది పిలిచేత భాగింపబడుతుంది కాబట్టి బెలిఫోన్ నెంబర్ అదికాదు.

తరువాతది 10001. ఇది 73 చేత భాగింపబడుతుంది.

అతడు లెక్కలు ఛాప్పుగా చేస్తున్నాడు. బైమ్ వేగంగా ముందుకు కదిలిపితుంది. అతడికి ఒకందుకు ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఆ అమ్మాయి తన ఫోన్ నెంబర్ ప్రశ్నేకతని అంత తొందరగాయిలా పట్టుకోగలిగిందా అని! ఈ అమ్మాయి లెక్కల పరిజ్ఞానం శకుంతలాదేవితో సమానంగా వుండి వుండాలి.

తరువాతి అంకి 10003 ఇది ఏదుతో భాగింపబడుతుంది.

10004, 10005, 10006 వరువుగా రెండు, మూడు, రెండులలో భాగింపబడ్డాయి.

తరువాత సంఖ్య 10007. బెలిఫోన్ డిపార్ట్మెంట్‌ను తిట్టుకుంటూ బైమ్ అయిపితూవుందన్న కంగారుతో అతడు లెక్కిపెట్టాడు. అదే బైమ్ అని తెలుసుకుని అనందంతో 'యురో' అని అరవంబోతూవుంచే బెలిఫోన్ ప్రైమింది. రిసీవర్ ఎత్తి 'హాట్ల్', అని అన్నాడు.

"బెలిఫోన్ డిపార్ట్మెంట్ నుంచి మాట్లాడుతున్నాం సార్! మీకు ఇప్పుడొచ్చిన కార్ 10007 నుంచి.... హోటల్ హాపిప్రియు."

"ఇంకో అగంట అయ్యాక చెప్పేలేకపోయారా" అని కోవంగా ఫోన్ పెట్టేసి, ఒక్క ఉదుటున కుర్రిటోచి లేచాడు. ఇంక రెండు నిముషాలే బైమ్ వుంది.

అతడు వేగంగా మెట్లు దిగి కారువద్దకి పరుగెత్తాడు. హోటల్ హాపిప్రియు ప్రక్క ప్రైమ్లోనే. చేరుకొనేనరికి మూడు నిముషాలు పట్టింది. అతడు రిసెషన్సిప్పు దగ్గరికి వెళ్లి "ఇప్పుడొక అమ్మాయి మీ హోటల్ నుంచి ఫోన్ చేసింది. ఆమె ఎక్కుడుంది" అని అడిగాడు.

"మీరవరు?"

"సి.ఎ.డి. పోలీస్. కైమ్బ్రాంచ్. సి.బి.ఐ." అని నోటికొచ్చిన పేర్లు చెప్పాడు. రాంతో రిసెషన్సిప్పు బెదిరి "మేం అమ్మాయిలకి రూంలు-ఫోన్లూ ఇవ్వమండి" అన్నాడు.

"ఇప్పుడే నెంబర్ నుంచే మాకు ఫోన్ వచ్చింది" అని గట్టించాడు.

రిసెషన్సిప్పు నసుగుతూ "ఒక 314లో మాత్రం ఒక అమ్మాయి రిగింండే గంట అయింది" అన్నాడు. రేవంత్ పురి ఆగెలేదు. లీట్కోసం కూడా చూడకుండా మూడో అంతస్తుకి పరుగెత్తాడు.

రూమ్ నెంబర్ 314 చీకటిగా వుంది. తలపు తోసుకుని రోపలికి ప్రవేశించాడు. ఒక్కసారిగా వెలుతురు నుంచి చీకట్లోకి ప్రవేశించబడవల్ల కట్టు కనబడబట్టేదు. తడుముకుని స్మీన్ వేశాడు.

అంతే!

కెవ్వున రాబోయిన కేక గొంతులోనే ఆగిపోయింది। పిడికిచ్చు లిగుసుకున్నాయి। అతిష్టంపీద తనని తను కంటోలు చేసుకుంటూ వెనురిగాడు.

అప్పుడే ఒక పోలీస్ ఇన్సెక్షనర్ ఆ గదిలోకి ప్రవేశిస్తున్నాడు. గది మధ్యలో పదుశేర్చు అమ్మాయి శవం వేలాడుతూంది.

గంట తరువాత రేవంత్ పోలీసుప్పేషన్లో మొరూం దాచుకుని నిస్సహియంగా కూర్చుని వున్నాడు. చాలా సేపు టఫ్ ఇంటరాగేమ్ జరిగింది. అతడికున్న పలుకుబడీ, ఇంటర్వెషనల్ ఫోమూ దేనికి పనికిరాలేదు.

ఆ అమ్మాయెవరో తీరిగొ హోటల్లో రూమ్ తీసుకుని ఇన్సెప్టర్ కోసి మరీ చచిపోయింది.

"మీరా రూమ్కి ఎందుకు వెళువలనే వచ్చింది రేవంత్?.. ఇన్సెప్టర్ అడిగాడు.

"పారపాటున."

"అయితే ఏ రూమ్కి వెళుబోయి పారపాటున ఆ రూమ్కి వెళ్లారు" ఆ ప్రశ్నకి రేవంత్ వద్ద సమాధానం లేదు.

"రిసెషన్సిప్పుకి మీరు సి.ఐ.డి. అని ఎందుకు చెప్పారు. అది నేరం కాదా."

రేవంత్ మాట్లాడలేదు. అతడికి నుండిర్రామూర్తి పాట జ్ఞాపకం వచ్చింది. 'ఏరక్కుపోయి వర్ణనా' అని పాడుకోవలమే తరువాయి. ఎప్పుడిక ఇన్ఫోర్మేషన్ ఇంకా ముందుకు సాగుతుంది. తను టెలిఫోన్ డిపార్ట్మెంటులో ఇచ్చిన కంట్లెయింట్ వివరాలు బైటపడ్డాయి. ఎవరో తను భ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నారని క్రాసీచ్చిన కంట్లెయింట్ బైటపడ్డంది. ఈ మధ్య ఆడ భ్లాక్ మెయిల్స్ కూడా బయల్సేరుతున్నారని తను అన్న మాట ఆ ఇంజనీరు పోరీసులకి చెబుతాడు. తనకి ఆ రోజు 10007 నుంచి భోన్కార్ వచ్చిందన్న విషయం తనకి చెప్పారుని స్వీక రూమ్ అస్టేషన్లు వాగ్యాలం ఇస్తారు. వెంటనే తను హోటల్ హరిప్రియకి బయల్సేరి-ఆ రూమ్లోన్ను భ్లాక్ మెయిల్ అమ్మాయిని హాయ్చేసి—'

'గోవిందో గోవిందా' అనుకున్నాడు.

ఇక తన వరువు-ప్రతిష్ఠ అన్ని వెంకలుమణి గోవిందా. వాటి సంగతి దేవమెరుగు. ఉద్యోగం-బైలు-జీవితం తిరుకువరం!

"మిస్టర్ రేవంత్! మీరు కూడా మా ప్రశ్నలకి దేనికి నంగి జపాబు చెప్పాటంలేదు. మీరు చదువుకున్నారు, మీ మీద రక్త డిగ్రి ఉపయోగించటం నాకు వస్తున్న లేదు."

రేవంత్ ఉలిక్కిపడ్డాడు తనని నేరం వస్తుకోమని ఇన్సెప్టర్ ఇన్డోర్స్‌గా చెఱ్చున్నాడు.

అతడికి దుఃఖం రాలేదు. తన మూర్ఖుత్వం మీద తనకే జారి వేసింది. ఎవరో అమ్మాయి భోన్కాపేట్ అమెకి 'వెన్నెల్లో అడపిల్ల' అని పేరు పెట్టుకున్నాడు. ఆ అమ్మాయిని వెతకటానికి పెద్ద పోరోలా బయల్సేరాడు. టీనికి వెనుక ఒక ముతా వున్నదని-తనమట్టూ జాగ్రత్తగా వంపిగించడానికి ఈ నాటకం ఆడారని తెలుసుకోరేకపోయాడు.

వెన్నెల్లో అడపిల్ల

ప్రాణ్కుట్రావలిసిన పూత్య వాట్లు చేసేసి, తనని అందులో ఇరికించారు. అమ్మాయి సంబరంలో తనా ట్రావలో ఇరుక్కుపేయాడు.

ఇడియెట్లా....

మరో అరగంటపేస్తు ఇంటరాగేషన్ జరిగింది. అది హాదోపాదంగా చూరింది. ఇన్సెప్టర్ కోపంతో "ఇకే మిస్టర్ రేవంత్! మేజిట్రేట్ ముందు మిమ్మిల్లి పోజరువరుస్తోం. ఆ తరువాత మిగతాది చూసుకుండాం" అన్నాడు.

"మీరు రావటానికి రెండు నిముఢల ముందే నేను హోటల్ గరిలోకి వెళ్లాను. ఆ విషయం రిసెషన్సిప్పు చెప్పాడు. ఈ రెండు నిముఢల్లోనూ నేను చంపటమూ, ప్రైలాడగట్టటమూ జరిగిందంటారా" ఆవేశంగా అడిగాడు రేవంత్.

ఇన్సెప్టర్ తాపీగా "ఆ లాజిక్ అంతా కోర్టులో చెప్పుకుందురు గానీ" అని, పోరీన్స్ట్టు తిరిగి - "ఇతడిని లాక్వటో చెట్టు" అన్నాడు. అమ్మాబ వినగానే రేవంత్ చువ్వులా కుర్రీలోచి లేచి, "ఇది అన్యాయం" అని అరిచాడు. "సాక్కిగా తీసుకోచ్చి, నా లాయర్ ని కలుసుకునే అవకాశం ఇవ్వకుండా ఇక్కడికిక్కడ నామీద భార్జైన్ ప్రించెయ్యటం అన్యాయం."

ఇన్సెప్టర్ కోపంగా, "మిస్టర్ రేవంత్, ఏ పని ఎప్పుడు చెయ్యాలో మాకు తెలును" అని గడించాడు.

అతడిని. లాగి కొడ్డామన్నంత కోపం వచ్చింది. మళ్ళీ అదో నేరం అవుతందని పూరుకున్నాడు. నిస్పాతాతలోనూ, రోపంతోనూ అతడికి కళ్వింట నీళ్లు రావటమే తరువాయి. నవ్వులాటకి చూస్తూచూస్తూ వుండగానే ఎలా ఇందులో ఇరుక్కపోయాడు! ముందు అర్పు—తరువాత—బెయిలు—తరువాత జిస్టేపింటు—జ్లెల్లో జీవితం—

"పదండి" అన్నాడు పోరీసు రద్గరకోచి.

రేవంత్ అతడికిపై అయిమయంగా చూసేడు. ఇన్సెప్టర్ బేబుల్కి వరి అడుగుల దూరంలో ఓంచల అవతల్లుంచి ఒక జేబులు కొట్టే ఔచీ చోద్యం చూస్తూన్నట్టు నవ్వుతున్నాడు.

రేవంత్ లేవకపోవడంతో పోరీసు భుజం పట్టుకున్నాడు. "ఓ చిందిలు పాశు మొహన వడెయ్యండి సాక్—పాశు వాన్లో ఇంటికి మర్యాదిచి వంపిస్తారు" అన్నాడు కైది. లారీవాడి మొహంమీద తగిరింది.

ఇన్సెప్టర్ నవ్వుతున్నాడు.

గత్యంతరం లేసట్లు రేవంత్ లేచాడు. అతడికి ఇదంతా కళ్లు నిజమో అర్ధం కావటంలేదు. నిద్రలో నడిపినట్లు లాక్ష్మీపు నడిచాడు.

నదుస్తావుండగా భోన్ మోగింది.

ఎన్సెప్పక్కర్ నిర్ణయంగా భోన్ ఎత్తి “హాల్లో—టూటాన్” అన్నాడు. కానీ క్లాంటో అతడి కంరంతో అకస్మాత్తుగా మార్పొచింది.

పప్పున లేచి నిలబడి అంశున్ లోకి వచ్చి “యస్సార్” అన్నాడు కంపిస్తున్న గొంతుతో. అతడిలో పచ్చిన అ మార్పుని రేవంత్ ఆశ్చర్యంగా గమనిస్తున్నాడు. ఇన్సెప్పక్కర్ నుదుటిమీద చెముటని మాటిమాటికి తుదుచుకుంటున్నాడు. భోన్ పట్టుకున్న చెయ్యి కంపిస్తుంది.

“యస్సార్—బౌన్సర్” అని తప్ప ఇంకేమీ అనటంలేదు. అతడి ధోరణి మాప్రాంటే అవట్టుంచి భోన్ చేస్తున్నది ఇన్సెప్పక్కర్ జనరల్ ఆఫ్ పారీకి తక్కువ హోదాలో పున్న వ్యక్తి కాదనిపిస్తూంది.”

“లేద్సర్—అత్యహాత్య నోట్ పెట్టే చనిపోయింది.”

“.....”

“బౌన్సర్! నాకు భోన్ చేసింది, జీవితంమీద విరక్తిచెందించట”

“.....”

“ఇప్పుడే వచ్చాడు సార్! రిస్టాషన్స్ చెప్పాడు.”

“.....”

“ఆ, వదిలేస్తున్న సార్, హైల్ మూసెస్తున్నాను.”

భోన్ ఉక్కున పెట్టేసి తనట్టే చూస్తున్న రేవంత్ దగ్గరికి సారంగా వెళ్లి తోడ్కొని వచ్చాడు ఇన్సెప్పక్కర్.

“రండీ—కూర్చోండి మిస్టర్ రేవంత్—పుయ ఆర్ సారీ— అనట ఆత్మహాత్య అది, అనుమానాస్పద పరిస్తిలో మీరు కనబడ్డరు కాబట్టి మిచ్చుర్చి ఇంటరాగేట్ చెయ్యవలసి చచింది. జరిగిందంతా మర్చిపోండి. ఏమ్ బు-నాట్ సార్— ఒక కాఫీ తీసుకురా అయ్యగారికి.”

రేవంత్కి ఆశ్చర్యంగా పుంది. తన నిరపరాధిత్వం—తన సినియర్ కన్వెషన్—దొరికిన బుజబులు—సాక్ష్యాలు—పీటన్నిటికూన్ ఒక భోన్ కార్ ఎక్కువ ఫరితాన్ని చూసించటం.

అంతరో బైబిలు కారు వచ్చి ఆగిన శబ్దం.

రేవంత్ తోపాటూ ఇన్సెప్పక్కర్ బైబిలకూ పీడ్కోలు ఇవ్వటానికి వచ్చాడు.

బైబిలో బయాటూ మిలమిల మెరుస్తూంది. ఆ ట్రైవర్ నమ్రతగా డోర్ తెరచి పట్టుకున్నాడు. రేవంత్ కూర్చోనాక ఇన్సెప్పక్కర్

తలుపు వేసేడు. కారు కదులుతుంటే రేవంత్ అడిగాడు. “ఎవరు మీకు భన్ చేసింది?”

“డి.ఐ.జి. సర్!”

కారు కదిలింది. ఎయిర్ కండిషన్స్ కారు అవటంతో చల్గారి రివ్యూ కొడ్డుంది. సీటు వెనక్కిపూరి నిప్పిణా కచ్చుమూసుకున్నాడు. అతడి వంట్లో సత్తునంతా ఈ సంఘటన లాగేసినట్టుంది. ట్రైవర్ కూడా నీమీ ప్రశ్నలు వెయ్యాలనిపించలేదు.

అతడి ఆఫీసుమందు కారాపి ట్రైవర్ రిగి, వెనుక తలుపు తీసి పట్టుకున్నాడు. రేవంత్ రిగానే అతడి చేతిలో ఒక కవరు పెట్టి “అమృగారు ఇమ్మాన్‌నారు, సార్!” అని వెళ్లిపోయాడు.

అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది రేవంత్కి, తను కనిసం ఆ కారు ఎవరిది ఆప్సోనా అడగలేదని, అప్పటికే అది దూరంగా మలుపుతిరుగుతూ వుంది. చేతిలో కవరు చింపి—గులాబీరంగు కాగితం బైటికి తీసేడు.

ముత్యాల సరాల్లు—సీలాకాశం చంద్రుడికి రింగునికి లేత ఎరువైతే ఆ తెరమీద అమర్పిన నష్టక్రాల్లు అంద్చున అక్కరాలు.

“నరదాగా అమకున్నది ఇలా మలుపు తిరుగుతుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు, నన్న ఛమించండి. ఛమిస్తారు కదూ. కథ్యనిండ్లు నీళ్లతో.”

— మీ “వన్నెల్లో ఆడపిల్ల”

అతడు స్టోమవులా నిలబడిపోయాడు. అతడికి ఇప్పుడు పారీన్ ప్రైస్ట్ ప్రైస్ ను—ఆ అనుభవాలు జ్ఞాపకం లేను. తను చేసిన తప్ప అర్ధమైంది. కనిసం కారు ఎవరిది ఆప్సోనా అడగలేదు. ట్రైవర్ని అడిగితే ఆ అమృయి నంగతి అంతా చెప్పేసి వుండేయాడు.

తనని తను తిట్టుకుంటూ ఛాంబర్లోకి వెళ్సరికి భోన్ మోగింది.

“పూమృయ్య! వెళ్సారు కదా. నేనెంత కంగారు పడ్డనో” తేలిగు కొపిరిపీలుస్తూ అన్నది.

“మీరా” అన్నాడు రేవంత్.

“నేను, ట్రైవర్ వచ్చి వెళ్సరకూ నా మనసు మనసులో లేదు. అనట మీరా రూంకి ఎందుకు వెళ్సారు రేవంత్?”

“314 రూంలో అమృయియుందని రిసెస్టాషన్స్ చెప్పాడు. నేను ఇంకేమీ

"ఈ ఉత్సవమైనవుంటూ, కేవలం మీకు ఈన్ చెయ్యటం కోసం రూం ఎందుకు తీసుకుంటాను రెవంత్? అందులోనూ మీరు మీ శాసువి అబ్బిర్యెసువులో పెట్టాక....."

రెవంత్ ఉత్సవంకి "అయితే మీకండా తెలుసా?" అని అడగాడు.

"తెలుసు, అయినా మీరు చెప్పినట్టు అయిదు నిమిషాలపాటూ నేను అక్కడే వున్నాను. ఒక్క విషయం మాత్రం నిజం రెవంత్! నేను మీతో దాగుడునూతలు ఆడటంలేదు, ఇది మాత్రం నమ్మండి. మీకు ఫెయిర్ రాన్స్ ఇస్తూనే వచ్చాను. మీరు హాడాపుడిగా రిసెషన్‌స్ట్రీట్ రగ్గరకు వచ్చి "సి.బి.డి: పోలీన్ క్రైంబ్రాంచి; సి.బి.బి." అని గంభీరంగా నటిస్తూవుంటే నహాపుకోలేక వచ్చాను. మీరు ఎటూ చూడకుండా మూడు అంతస్తులోకి వెళ్లిపోయారు. కొంచెం తల తిప్పి చూసివుంటే లాంట్ సోఫాలో నేను కనబడి వుండేదాన్ని" నమ్మతూ అంది.

అంతస్తో ఆమె కంఠం మారిపోయింది.

"మీరు చుట్టూ పప్పులో కాలు వేసేరని నాలో నేను నమ్మకుంటూ లేవటోతుంటే ఇన్సెప్షన్స్క్రెంట్ రావడం కనబడింది. హోటల్ లో త్రాలామీద కలవరం మొదర్లెంది. రిసెషన్‌స్ట్రీట్ మీకు వ్యతిరేకంగా సాక్షం చెప్పాడు - దాంతో నాలో కంగారు బయల్సేరీంది. ఈ లోపుల వాన్సో ఇన్సెప్షన్స్క్రెంట్ మిమ్మల్ని పోలీన్‌స్టేషన్‌కి తీసుకెళ్లబంతో పరిస్థితి విషమించింది. నాకు ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. ఇక ఏదుపు ఒక్కటే తరువాయి. పరిగెత్తుకశిఱ్చి నాన్నగారితో అంతా చెప్పేసేను. ఆయన డి.బి.జి.కి ఈన్ చేసేరు."

నింటూన్న రెవంత్ ఉత్సవాన్ని వెప్పుడు. "మీ నాన్నగారికి.... నాన్నగారికి అంతా తెలుసా" అన్నాడు తడారిన గొంతుతో.

"తెలుసు"

ఇద్దరి మధ్య చాలాసేపు నిశ్శబ్దం. దాన్ని నీలుస్తూ ఆమె అన్నది, "రెవంత్ - నీకో విషయం చెప్పారి. ముందు చెప్పుకూడదనే అనుకున్నాను. కానీ ఇప్పుడు చెప్పేస్తాను....రెవంత్! నేను అక్కిష్ట్ యూనివరిటీ వదువు పూర్తిచేసుకుని మొన్ను మొన్నే వచ్చాను. నాన్నగారికి ఒక్కతే కూతురిచు; చాలా పలుకుబడి, దబ్బు వున్న తండ్రి ఆయన. అరిస్ట్రెక్చాటిక్ క్లారన్ కూతురు పొరిన్సో సెటీర్ అవ్యాలనీ, అల్లడు కూడా పెద్ద అంతస్తులో వుండాలనీ ఆశ. కానీ నా ఆశ వేరు-గోదావరి ఇనుకతిన్నెన్నాలమీద పడుకుని కృష్ణాప్రాంతి పాట పాడుకుంటూ ప్రకృతిని అస్యాదించాలన్నది నా అభిరుచి. ఒక అంద్రెన, తెలిపైన భర్తకి గృహాణిగా ఘన దేశంలో ఘన తెలుగుగడ్డమీద కన్ను మూయాలన్న కోచ్చు..... ఇద్దరికి ఘ్రణ

జరిగింది. లివరికి నేనే గెల్పాను. అయితే నాన్నగారో మాట అన్నారు. "అమ్మాయి నాకు తెలిసిన వాళ్ళందరూ బిజినెన్ మాగ్గెట్స్". వాళ్ళ అబ్బాయిలు కూడా అలాంటిచేస్తు. తెలివితెబలూ - అందంవరకూ అయితే పద్ధెదు కానీ నువ్వు రాటిలోపాటు అమాయకత్వమూ - భావకవిత్యం కూడా కలిసి వుండాలంటున్నావ్. నా ఉద్దేశ్యంలో అలాటి అబ్బాయిలెరురూ భామ్మిద దొరకరనే అనుకుంటున్నాను" అని. అంతేకాదు, అలాంటి అబ్బాయిని ఎవర్రైనా చూచి తనకు చూపిస్తే - ఆ అబ్బాయినే బహుమతిగా ఇష్టినన్నారు. ఇంకో మాటలో చెప్పాలంటే నా పెళ్ళికొడుకుని నేనే పెతుకోప్రాపాలన్న మాట. నేనూ అది భారెంజిగా తీసుకున్నాను. కానీ తొందర్లునే తెలిసిపోయింది. నాకు నాన్నగారు చెప్పింది అష్కరాలా కట్టాయి! అందమూ, తెలివితెబలూ, అమాయకత్వమూ, భావకత్యం ఈ నాలుగుకాదు కరొ - కనిసం ఈ నాలుగింట్లో మూడువున్న అబ్బాయి ఎవరూ నాకు దొరకలేదు. నేను ఓడిపోతున్నసనుకుంటున్న సమయంలో ఒక పార్టీలో మిమ్మల్ని చూడటం తయారైచింది. ఎవరితోనూ కలవకుండా దూరంగా, ఒంటరిగా నిలబడ్డ మిమ్మల్ని చూసి 'ఎవరి అందమైన ముద్దుపుప్ప' అనుకున్నాను...."

నెంటూన్న రెవంత్ మొహం ఉక్కోపంతో ఎర్రబడింది. ఆమె చెప్పుకుపోతూంది.

"కోపం తెచ్చుకోకండి మిమ్మల్ని చూడగానే నేను అనుకున్న మొదచిమాట అది. కానీ అంతస్తో ఎవరో చెప్పారు. మీరు పెనుక్కో ప్రాదుర్భవి డీవ్యూచీ చీఫ్ ఎగ్గిక్రూటివ్ అని. నేను కొంచెం అశ్కర్పోతూ పుండగానే ఇంకెరో మీ చదరంగం ప్రైవేట్ గురించి చెప్పారు. ఇక నాకు తెలిసిపోయింది.... నా సమవుట్టీ దొరికాడని - భాగస్యామి అవ్యాచ్చన్ని"

రెవంత్ ఉత్సవాన్ని వెప్పుడు. "చీమిచి మీరంటున్నది...." అన్నాడు.

"నాన్నగారికి చెప్పాను రెవంత్! ఆయనకి నేన్నిష్టుడిన ఎవరైపాట్లేదు. అందులో మీరు ఆయనకి మరీ నచ్చారు."

"దినీచ ఇంచుయాటిక్, నేనేమన్నా బజార్లో దొరికే వప్పువునా? మీరు, మీ నాన్నగారు ఇష్టపుడి కొనుకోప్రాపానికి! అనలు 'నేను' మిమ్మల్ని చూసి ఇష్టపుడాలి — అది కావలింది."

"మీకు ఉక్కోపం ఎక్కువముకుంటానే" అంటూ నవ్వింది

"మరీ అంద్రుడేషపు అబ్బాయిలూ మాటలుతున్నారు. ఇక్కడ పెళ్ళిమాపుల్లో అందరూ అబ్బాయినే అడుగుతున్నార్చు - అమ్మాయి నవ్విందా అని! అమ్మాయి ఒప్పుకోలు ముఖఫుతి కోసమే!"

అంతలో ఆమె కంఠం మారిపోయింది..... “నేను మీ హక్కుల్ని కాదనటం లేదు రేవంత్ భాబూ! కానీ ముందు మిమ్మల్ని మాసింది నేను! చూసి ఇష్టపడ్డాను. అందుకే ప్రసాద్ చేస్తున్నాను. ఇందుతో తప్పుమన్నా వుందా?”

అతడు వెంటనే జవాబు చెప్పులేక పోయాడు. అనునటానికి అహం అడ్డాన్నాంది. కానీ దాన్ని తొందర్లోనే జయించి “తప్పులేదు” అన్నాడు. “కానీ.. నేను మిమ్మల్ని చూడకుండా ఏం చెప్పగలను! అవకోర్స్, నాకు తండ్రి లేదు, నా తల్లితో చెచితే కాదనడు. సంతోషిస్తుంది కూడా. కానీ.... కానీ....” ఇంకేం చెప్పాలో తెలియలేదు.

ఆమె అందుకుని, “మీ ఉద్దేశ్యం అడ్డమైంది. పెళ్ళి చూపులు లేకపోయినా-కనీసం కలుసుకోవటమైనా జరక్కుపోతే ఎలా? అని అంతేగా?” అన్నది. రేవంత్ మాట్లాడలేదు. అతడి చూసాన్ని అంగికారంగా తీసుకుని ఆమె కొనసాగించింది. “ఈ పెళ్ళిచూపుల్ని చూస్తే నవ్వుస్తుంది నాకు. పుల్లసూట్లో లిగుసుకుపోయి కూర్కొన్న పెళ్ళి కొదుకు - సిగ్గుతో భావితోకి తల పాశేసుకున్న పెళ్ళికూతాతురు కలసి తామిద్దరూ జీవితమంతా కలిసి వుండాలన్న నిర్ణయాన్ని మాడు నిముణ్ణో తీసుకుంటారు. ఎంత నిరక్షకమైన తతంగం ఇది?”

“అంటే విదేశాల్లోలాగా డేటింగ్ వుండాలా?”

“అమ్మా—అది మరీ దారుణం. మన వాతావరణంలో తొందరగా శ్వామించే ప్రమాదం వుంది.”

“పెళ్ళికి ముందు ఒకరి గురించి ఒకరు తెలుసుకోవాలి! కానీ వాళ్ళు కలుసుకోకూడదు భలే చిత్రమైన షైలి ఇది.... ఎలా సాధ్యం అవుతుంది!” అని అడిగాడు రేవంత్.

“వాదనలో సరిగ్గ నేను అనుకున్న చోటికి వచ్చారు మీరు రేవంతో! ఎందుకు సాధ్యంాదు—ఫౌన్ ద్వారా సాధ్యం: అవుతుందిగా” తాపీగా అన్నది. “లేకపోతే ఉత్తరాల ద్వారా అవుతుంది.”

అచేతనుడయ్యాడు రేవంత్. ఈ లాజిక్ అతడిని కట్టిపడేసింది. ఏం మాట్లాడాలో తెరియలేదు. తనని వాదనలో పెళ్ళి ఎక్కడికి తీసుకెళ్ళాలో అక్కడికి తీసుకెళ్ళింది. ఈమె క్యాలిఫిషెన్ తను ముందనుకున్నట్లూ రెఖ్మలు-తెలుగు అయ్యిందరు. లాజిక్ అయ్యింటుంది. లేకపోతే తప్పకుండా పారిటిక్స్ అయి ఉంటుంది.

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?”

రేవంత్ ఆలోచిస్తున్నంచి తేరుకుని, “ఏంలేదు” అన్నాడు.

“ఇలా నా లంతట నేను ప్రపాట్ చెయ్యడం వళ్ళ మీకు చులకనగానూ, తేరిగొనూ కనబడుతున్నానా?”

రేవంత్ కంగారుపడి “లేదు లేదు” అన్నాడు. నిజంగా లేదు. అటువంటి అభిప్రాయం ఏమీ పెట్టుకోకండి, పోతే మెగాట్లో అపటం వళ్ళ నేనే ఈ నిజాన్ని అన్యయించుకోవటానికి కష్టపడుతున్నా. మీరు చేసింది చాలా మంచిపని. మీరు మీ నాన్నగారికి మామూలుగా చెప్పేస్తుంచే ఆయన పెళ్ళిచూపులు అరేంజ్ చేసిన్నంటే-మీరన్నట్లూ మాడు నిమిషాల్లో మన విపాఠం జరిగిపోయి వుండేది.... మీ అభిప్రాయం నాకు అర్థమైంది.”

“ధాంక్స్!”

“కానీ నాకు అడ్డంకానిది ఒకటి వుంది, ఇప్పుడు ఫౌన్లో మాత్రం సాగురించి అన్ని సరి అయిన వివరాలు ఇస్తానని నమ్మకం ఏమిటి? ఉధారణకి మీకు ‘భావకుడు’ అంటే ఇష్టం. నేన్నక్కడో కీట్స్ పద్యాలు సంపాదించి మీ మెప్పుకోసం పోనులో రదివి వినిపించవచ్చుగా.”

అటువుంచి నవ్వింది, “మీరూ చెయ్యరు రేవంత్! నేను భావకిత్వం గురించి చెప్పగానే మీరు కీట్స్ గురించి కనీసం మాట్లాడగలిగారు కదా!”

అతడు దానిగురించి పట్టించుకోకుండా “మీకేమిటి నమ్మకం!” అని అడిగాడు రెట్టించి.

కంచెనేపు సిశ్యబ్దం. “మీ గురించి ఏమీ తెలుసుకోకుండా ఏదో పార్టీలో చూసేసి దానికి లవ్ ఎల్ ఫ్లై టైట్ - అని పేరు పెట్టేసి, యిలా ఫౌన్లు మొదలు పెట్టానంచారా?” ఆమె కంఠంలో అదోలాంటి సుష్టుల ధ్వనించింది ... “జీవితాన్ని నేను చాలా కాలిక్యలేబ్యూడ్ గా తీసుకుంచాను రేవంత్. దయనేసి దీన్ని మీరు గర్వం అనుకోవద్దు. మిమ్మల్ని నేను చూసివచ్చి సమయానికి-మీకు మొదటిసారి ఫౌన్ చెయ్యడానికి మధ్య రెండు నెలలు భైము గడిచింది. నేను స్నేహితుడిగా ఎన్నుకోబోయే వ్యక్తి నాకు తగినవాడే అన్న నిర్ణయానికి రావటానికి నాకు ఇంత భైము పట్టింది. ఈ భైములో మీ గురించి అంతా తెలుసుకున్న తర్వాతే మీకు ఫౌన్ చేశాను.”

రేవంత్ ఉత్సాహంగా ముందుకు వంగి, “నా గురించి ఏం తెలుసుకున్నారు, మీరు?!” అని అడిగాడు.

“అంతా”

“అంటే”

“మీ అభిరుచులూ, మీ అలాట్లూ, మీ వ్యక్తిత్వం వగ్గొ— అంతా చెప్పాలంటే చాలా భైము పట్టింది.”

"వట్టెదు, చెప్పండి. నేను ఖాళీగానే వున్నాను" అన్నాడు రేవంత్. అతడికి చాలా అత్రంగా తన గురించి ఆ అమ్మాయి ఏం చెబ్బండో తెలుసుకోవాలని వుంది. తన తండ్రి బ్రతికి వున్నప్పుడు ఏం చేసేవాడు? తాము ఎంతమంది సంతానం- తన జీవితం- ఆ వివరాలన్నీ చెబ్బంది అనుకున్నాడు. కానీ అతడు ఉహించినట్టుగాక ఆమె వివరణ మరోతా సాగింది.

"మీరు చాలా సెన్నిటివ్ రేవంత్! మీరెత సెన్నిటివ్ అంటే ఎవ్వొకా మీకు సాయం చేయబోయినా ఆ సాయాన్ని పాండటం మిమ్మల్ని మీరు తక్కువ జేసికోవడంగా భావిస్తారు. అందువల్ల మీరు మీ చుట్టూ గిరిగొనుకుని బ్రతుకుతున్నట్టుగా బైటహారికి కనిపిస్తారు. మిమ్మల్ని అశ్శం చేసుకోవటానికి చాలా ఓర్పు కావారి. మీ జీవితాశయాన్ని ఎప్పుడూ ఎత్తులో ఉంచుకోవటం- దాన్ని సాధించడం కోసం నిరంతరక్కసి చెయ్యటుం వీటితోనే మీకు సరిపోతుంది కాబట్టి 'మామూలు అనందాల' బోర్కి పోరు. మీతో జీవితాన్ని వంచుకోబోయే భాగస్వామికి అర్కాటే కష్టం- అయితే మీకెప్పుడూ కోపమూ, విసుగు రాదు కాబట్టి అది అద్భుతం. జీవితం పట్ల మీకు చాలా నిర్మాణమైన అవగాహన వుంది. మన వయసు నాశ్చకి చాలా మందికి లేని అశ్శత... ఏ వాతావరణంలోన్నో ఏ పరిస్థితుల్లోన్నో చొచ్చకుపోయి రాన్ని మీరు మీకు అనుగుణంగా మార్పుకుంటారు. అందుకి అదో రకమైన వికర్షణియమైన స్థయిల్ మీది.

చంబు విషయంలో చాలా కరుగ్గా ప్రవర్తిస్తారు. ఖర్చు పెట్టే ప్రతీ ఔసాకి మార్కుల్ థియరి ఆఫ్ మార్జిన్ ర్ యుటిలిటీ లెక్క కడ్డరు. ఈ ప్రపంచంలో మీరు స్టేమించే ఒక్క వ్యక్తి మీ తల్లి గారు. అయిదు గంటలపాటూ వరదరంగం ఎలా మీ దినశర్యుల్ పాలుపంచుకుంటుందో - ఒక గంటలపాటూ మీ తల్లి గారితో గడవకపోతే మీరు అలా ఏర్పో కోర్టోయినట్టుగా భాదపడ్డారు. మీ స్నేహితుడు జెమ్ములా మీరు జీవితం పట్ల నిరాశకంగా, నిస్పరంగా, నిర్వ్యధంగా మారకుండా వుండటానికి కారణం మీ తల్లిగారూ - ఆమె ఆప్యోయితే. ఉర్ధ్వగం విషయంలో మీరు ఎటో ఏవరేణ అంతే. మీ రృష్ణి అంతా వరదరంగం మీదే. కనీసం మీ చుట్టూ రోజుతిరిగే పెసున్నలా (ప్రాదశ్శ) అమ్మాయిల పేటుకూడా మీకు తెలియపు. ఆ విధంగా మీక్కాబోయే భార్య అద్భుతమంతురాలు. జోతే వరదరంగం మీ మొదటి భార్య కాబట్టి ఆ కొణంలో దురదృష్టమంతురాలు. వరదహార్షి అమ్మాయితో మాట్లాడటం కన్నా వరదరంగం బళ్ల ముందు కూర్చోవటం మీకు భావుంటుంది. మీ ఆరోచస్తని ఇతరులతో వంచుకోవటం కన్నా

పీల్ మీరే దాచుకోవటానకి ఎక్కువ వ్యాపారం వున్నారు. మెరదుకన్నా బ్రాదయానికి ఎక్కువ (ప్రాముఖ్యత ఇస్తారు. మీకెమీ వ్యసనాలేవు. అలా అని మీకులేని అలహాటు రేదు. అన్నిటి కన్నా గొప్ప విషయం- మీలో సాకు నచ్చింది ఏమిటంటే జీవితాన్ని మీరు తీర్చి రిద్దుకునే విధానం.. ఒక టయ్యం కోసం దాన్ని చాలా సిష్టమాటీక్గా వుంచుకోవటం... గత అయిదు సంవత్సరాలుగా మీరెప్పుడూ అయిదు రాటి నిద్రపోరేదు. ఇక మీకున్న తెడ్డు అలాట్లలో అన్నిటికన్నా పెట్టది ఏమిటంటే ఆఫీసుకు వచ్చేముందు అరగంటనేపు ఆడపెల్లలూ అశ్శం ముందు కూర్చోవటం.."

వింటున్న రేవంత్ మొహం ఎర్రబడింది.

"ఇంకో గుణం ఏమిటంటే ఏ చిన్న విషయం మీకు వ్యతిరేకంగా నిన్న మీ మొహం ఎర్రబడటం, ప్రస్తుతం అలాగే ఎర్రబడి వుండడం."

రేవంత్ ఉరిక్కిపెట్టడు, ఆమె కంఠం మారిపోయింది.

"ఇవన్నీ ఎంతో కష్టపుడే- ఎంతో ఖర్చు పెట్టే నేను సంపాదించుకున్న వివరాలు. ఇప్పుడు చెప్పండి రేవంత్, మూడు నిమిషాల పెళ్ళిమాపుల్లో కన్నా ఎక్కువ వివరాలు సేకరించి పెట్టుకున్నానా లేదా?"

రేవంత్ మాట్లాడలేదు. ఏదో అద్భుతమైన దృశ్యాన్ని చూస్తున్నట్టుగా ఒండిపోయాడు. అసలు ఇరంతా ఎలా సాధ్యముందో. అతడికి అశ్శంకావటంలేదు.

"చెప్పండి రేవంత్, నేనిరా మిమ్మల్ని ఎన్నుకోవడంలో తప్ప లేదనీ - మీకు ఫోను చెయ్యటం స్ట్రీపహజ్యమైన సపిహాద్ధుల్ని అతిక్రమించలేదనీ చెప్పండి. మీరు మాసంగా వుంట మీకు స్నేహితులూ కాబోయే అమ్మాయి ఇంతలా తెగించటం మీకు ఇష్టులేదని నేను భావించవలసి వుంటుంది..."

ఆమె మాటల్ని మర్యాద లేచు, "లేదు లేదు" అన్నాడు రేవంత్. "నేనింకా షెక్ నుండి లేకుకోలేదు... అసలు నాకు నమ్మకశ్యం కాకుండా ఉంది ఇరంతా, మీరెలా కనుకున్నరు?"

"ఆ విషయం ఇక వదిలి పెట్టేద్దాం. నేనడిగినదానికి చెప్పండి, ఈ అమ్మాయేమిటి - పెద్ద మొగరాయుడిలా నా గురించి అన్ని పాకబు చేసి మరీ ప్రపాజు చెయ్యటమేమిటి అని మీకు లనిపించటం లేదుకదా."

"లేదు" అన్నాడు రేవంత్. "కానీ నేనోక విషయం మాత్రం చెప్పచలుకున్నాను మనం కలుసుకుని నేను మిమ్మల్ని మాసేక నా అంపించ నిర్మాయం చెబ్బాను"

అమె లట్టుంచి నవ్వింది. "...నేను అందికారాన్ని కల్పి పుచ్ఛకోవటం కోసం, మంచి ఇలా ఫొన్ చేసి నా తెలివి శంక్తి మిమ్మల్ని ఇంప్రెన్ చేయటానికి ప్రయత్నిష్టున్నానని మీరు అనుకోవటంతో తప్పనేడు. కానీ నేను మిమ్మల్ని డీస్పెయింట్ చెయ్యసులైండి".

"ఎందుకంత రిస్క్? మనం వెంటనే కలుసుకుంటే?" అని అత్రంగా అడిగాడు.

"అమ్మ! " ఆశ! " అంది కవ్వింపుగా, "... ఎంతో మందిలో మిమ్మల్ని వెతికి పట్టుకున్నాను. ఇక నన్ను వెతికి బాధ్యత మీరి."

"ఎలాకనుకోగ్గలను?"

"ఇలా రీజనబుల్ హింట్) ఇస్తూనే వస్తున్నాగా రేవంత్! ఇక ముందు కూడా అలాగే ఇస్తాను. ఒక నెల రోజులు ఔమ్ ఇస్తాను. ఈ లోపులో నా మనసులో భావాలు చెప్పుకోవడానికి ఉత్సర్థాలు కూడా ఇస్తాను. నేనిచే హింట్) ద్వారా నా ఫొను నెంబరు కనుకున్నా, లేకపోతే నేనవర్కో కనుకున్నా ఆరోజే మనం కలుసుకుందాం. ఒకవేళ మీరు కనుకోలేకపోతే సరిగ్గా ఈ రోజు నుంచి ఒక నెల తర్వాత నేను మిమ్మల్ని కలుసుకుంటాను. అయితే నాక్కాబోయే భర్త ఇంక మాత్రం తెలివి రేపిహాదే - ఇన్ని హింట్) ఇచ్చినా నన్ను కనుకోలేకపోయాడే అన్న వివారంతో మిమ్మల్ని ఆరోజు కలుసుకుంటాను సరేనా?"

రేవంత్ మొహం ఎరిబడింది. "ఎల్గైరా నెలలో మిమ్మల్ని పట్టుకోగలను" అన్నాడు పట్టుకులగా.

"ఈ రోజు పదమూడోతారీఖు. వచ్చేనెల పదమూడో తారీఖు సాయంత్రం అయిదింటిలోపల మీరునన్న కనుకోలేకపోతే ఓడిపోయినష్టే" అంది. అమె పదమూడు అనగానే అందులో ఏరో అపశ్యతి ధ్యానించినఖల్యయింది అతడికి. అయినా "సరే" అన్నాడు.

"ఈ లోపులో మీరు నన్ను కనుకోలేకపోయినఖల్యయితే ఆ రోజు సరిగ్గా అయిదు గంటల ఒక్క నిముషణికి మా కారు మీ ఆఫీసుమందు సీలబడి ఉంటుంది. ఓడిపోయిన మిమ్మల్ని సాదారంగా మా ఇంటిపేచ్చిచూపులకి ఆప్యానించబానికి.... అప్పిడిక దాంతో సంతృప్తి పడాల్సిందే...."

రేవంత్ ఉక్కోషుతో "సరే" అన్నాడు. మనసులో 'నారారంగపు పరిజ్ఞానం అంతా ఉపయోగించైనా మిమ్మల్ని పట్టుకుంటాను' అనుకున్నాడు. సైకి "... మీరు మాత్రం నాకు అన్ని సరి అయిన హింట్) ఇచ్చారి తప్పుడారి పట్టించకూడదు" అన్నాడు.

"అలా ఎప్పుడూ చెయ్యసు. నా ఫియాన్స్ తెలిపైనాడన్న విషయం నిరూపణ అయితే నాకు మంచిరేగా! మిట్రీ ఇంకోసారి చెబ్బున్నా రేవంత్? శ్రీతో దాగుదుమాత లాడాలని నా కెప్పుడూ లేదు. కేవలం మీ నా క్రూ, కనుకోప్రటం కోసమే ఇరంతా..... కారాలంచే మీకు ఒక మంచి శ్రాంక ఇస్తాను." "

"ఏమిటి?"

"నేను మీకో వాక్యం చెబ్బాను. అందులో మా ఇంటిఫోను నెంబరు నిషిద్ధితమై వుంది. మీరు ఆ వాక్యం ద్వారా మా ఫోను కనుకోటూనికి వెలరోజులు తైముంది - ఇక మీదే అలస్యం."

రేవంత్ అత్రంగా 'ఏమిటావాక్యం' అడిగాడు.

"I ATE NOTHING FOR SIX GONE DAYS."

అతడికి అర్థంగాక "ఏమిటి?" అన్నాడు అమె తిరిగి చెప్పింది. అతడు కాగితమిద ఆ వాక్యాన్ని ఇంసుకుని దాన్నే చూడసాగేదు.

"ఏమిటాలోచిస్తున్నారు?"

"ఏం రేదు. ఈ సారి ఎల్గైరా మిమ్మల్ని పట్టుకుంటాను."

"మీ గురించి ఇంకో విషయం చెప్పుబం మరిపోయాను. మీరు ఇంక్సెలంట డ్రైవరు. మీకు ఇంటర్వెషన్ల్ డ్రైవింగ్ శైసెన్స్ వుంది. అవునా?"

"అవును"

"ఇటు వర్షం కురుపూండా?"

రేవంత్ కిటికీలోంచి చూసి, 'లేదే' అన్నాడు. "ఇక్కడ కురుపూండి. మీరు ల్యాండివర్ దగ్గరికి రండి. నేనూ అక్కడికి టాక్సీలో చూస్తు. మీరు వేగంగా వాస్తే నన్ను చూడుచూ."

రేవంత్ రక్కం నడివడిగా ప్రవోచనాగింది. అంతలోనే అనుమానం చూసి.

"మీరు అక్కడికి దగ్గర్లోనే వున్నారేమో! నేను వచ్చేసరికి చెప్పితారేమో" అన్నాడు.

"మీ డ్రైవింగ్ ప్రార్మిణ్యత అంతా చూసిప్పే అలా జరగదు. దూరం శిశ్కక్షేత్రం ఉంచాల్సింది."

అతడు మరి అలస్యం చేయకుండా ఫొను పెట్టేసి గాలికొన్న వెగంగా మెళ్లు రిగి కారువద్దకు వాగ్గాడు. మరుకుం అది బయల్దేరింది.

* ట్రాఫిక్ రూల్స్ ని-జనాన్సి రేస్నీ పట్టించుకోవటంలేదు. అతడి సుధటిమీద సుంచి చెమబ ధారాపాతంగా కారుతరాంది. గంటకి ఎన్నై

కోమీటర్లు స్పీడుతో డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. వాహనాల మధ్యమంచే బాణంగా దూసుకుపోతున్నాడు.

సరిగ్గ ఎనిమిది నిమిషాల్ఫ్ అతడు క్లోక్ టవర్ చేరుకున్నాడు.
అక్సిడ టాక్సీ ఏరిలేదు.

అతడు లేలిగ్గ వూపిరి టీల్యుకున్నాడు. ఇక ఆమె రావటమే తరువాయి ... తన డ్రైవింగ్ గురించి తెలియక ఈ పందం కళ్ళ వుంటుంది.

అతడు రిలాక్స్ కి గా సీటు వెనక్కి వాలబోతూ వుంటే దూరంనిఖి టాక్సీ నెమ్మురిగా రావటం కనిపించింది. అతడు నిటారుగా అయి భరించలేని ఒప్పున్కో-ఒప్పున్న టాక్సీత్తెపు చూడసాగేదు.

టాక్సీ వచ్చి అతడికి కారు ప్రక్కనే ఆగింది.

ఆగిన టాక్సీలోయి డ్రైవర్ రిగుతున్నాడు. టాక్సీ ఫాసీగా వుండటం దూసి రెవంత్ పూతాశుదయ్యాడు.

"సలాం సెడ్!" అన్నాడు డ్రైవర్.

ఆ అమ్మాయి ఏడైనా కబురు ఇచ్చి వుంటుందస్తు అశతో రెవంత్ "ఏచ్యు! ఒప్పుడు నీ కారు ఎవడైనా ఎక్కురా?" అని అడిగాడు.

"ఇ అమ్మాయిగారు ఎక్కురు సార్! అదిగో ఆ భై ఒన్స్పీట్టుయ్యాట్ కి వెళ్ళారు."

రెవంత్ చువ్వొలా ఆ ఒన్స్పీట్టుయ్యాట్ కి పరుగిత్తాడు. లోపల నాటుగా మిషప్పున్నాయి. కానీ స్టూడెంటు) ఎవరూలేదు. ప్రిప్రైటర్ మాత్రం నీరియన్గా ఏటో ప్రాసుకుంటున్నాడు.

రెవంత్ డైబుకాచ్చేసరికి టాక్సీ వెళ్ళిపోతూంది.

ఇంతతో అలికిడికి యజమాని తంత్రితి చూశాడు.

రెవంత్ ఆల్రంగా "ఒప్పుడైనా అమ్మాయి లోపలికి వచ్చింది సార్?" అని అడిగాడు-కనిసం ఆమె రూపురేఖలైనా కనుక్కుండామిసి. రెవంత్ మాటలు అతడు విన్నట్లులేదు. తల నైకెత్తి శూన్యంలోకి చూపు; గంభీరంగా "చెచ్చేపూళ్ళకోసం - వెచ్చేపూళ్ళ కోసం విషపం అగదు! అది నిరంతరం? ఇంక్యోలాద్ జిందాబాద్" అని తిరిగి ప్రాసుకోవటం మొదలుపెట్టాడు.

రెవంత్ అదిరిష్టాడు. అనుమానం వచ్చి తరువాత తలవయి చూశాడు. అతడు పరం క్రింద పదం ప్రాసుకుంటూ పోతున్నాడు. అది పచనగేయం అని అర్థమైంది. అతడిని ఎలా భావ ప్రపంచం నుంచి

ఉటకు తీసుకురావాలా అని ఆర్టోవించి రెవంత్ కూడా గంభీరంగా, "నీ రక్తం ఎరుపు - నారక్తం ఎరుపు ... ఎరుపూ ఎరుపూ కలిస్తే పెరుపు" అన్నాడు.

ఆ మాటలకి ఆ బట్టతలతను రెవంత్ తైపు ఓ తణం అమోమయంగా దూసి, ఎగిరి గంతేసినంత పచిచేశాడు. పెస్తు మూసి పక్కనబెడ్డూ (చెపు) బ్రార్స్, నీకేం కావాలి?" అని అడిగాడు. రెవంత్ 'అమ్మాయ్య' అనుకుని "ఒప్పుడొక అమ్మాయి మీ ఇన్స్పీట్టుయ్యాట్ లోనికి వచ్చి వెళ్ళింది సార్! ఆమె ఎలా వుంటుంది?" అని అడిగాడు.

అతడి మొహం మారిపోయింది మళ్ళీ. "..... అందానికి విలువలేదు. కామ్మెడ్ ... శ్రామిక శక్కే చివరకు మిగిలేది" అన్నాడు కబున్గా. అంతలో అతడి చూపు తథతా మెరుస్తున్న రెవంత్ కారుమీర పడింది. ఆ కారును చూస్తూ-

"సమసుమాజ సౌధానికి గొడ్డలి పెట్టుయిన పెట్టుబడ్డిదారీ విధానాన్ని పునాదుల్లో సహి పెక్కిలించి, కార్బికటర్సు సౌధాగ్యంకోసం దాన్ని వరుసలు తీసిన గోతుల్లో పాలిపెట్టే ఆ సమాధులమీర నవసుమాజాన్ని నిర్మించాలి. పీడిత ప్రజల దాచోనికి బూర్జువా రక్కలు (రాజుసారా సీరును కర్రకుల స్వేరంతో) తడిసిన క్లేర్చంలో జిల్లి - ఈ వేళును నాగశ్శుగా దున్ని అన్నారూల అకరికి అశల అహారాన్ని పండించేరోజు తొందర్లోనే వస్తుంది. కామ్మెడ్!" అన్నాడు.

"అన్ను వస్తుంది" అన్నాడు రెవంత్ పరి లంభణాలు చేసినవాడిలా.

"కాఫ్ఫున్నవాళ్ళు కాలినడకన ప్రయాణంచేసే ఆ రోజు కోసం పరండి ముందుకు." అంతలకి లింకు లోరికినట్లుయింది. "నా కారుచూసి అనుమానపడకు కామ్మెడ్! చాది దెబహాద. మా వూల్చో సమసుమాజం కోరే చాలామందికి ఇలాంటి కొత్కాభూన్నాయి" అని అతడిని మెప్పించబంకోసం "కారుకి కారుకి మధ్య బేకారుగా లిరిగే సామాన్యదా! నీకు బోహోరు" అన్నాడు - కీర్తికోసం పేదవాళ్ళని పూర్ణిడే కవిలా! దాంతో అతడి మొహం విప్పారింది. "చెపు" బ్రార్స్ - నీకేం కావాలి?" అని అడిగాడు.

రెవంత్ కి ఒక్కసారి సత్తువ వచ్చినట్లుయి, "ఒక అమ్మాయి ఒప్పుడు ఇక్కడికి. వచ్చింది. ఎందుకొచ్చింది. వచ్చి ఎటుపైపు వెళ్ళింది?" అని అడిగాడు.

"అన్ను వచ్చింది, ఏం చెప్పకుండా గిర్రున తిరిగి వెళ్ళిపోయింది. ఎందుకొచ్చింది" అంతలకి.

తనని శూల్ చెయ్యటానికి అమె అలా అక్కిడకు వన్ని వెళ్లిపోయిందని రేవంత్ కి అర్థమంది. కనీసం ఆ టాక్సీపూడిని అడిగినా అమె ఎక్కుడ ఎక్కుందో చెప్పేవాడు. ఇప్పుడు అంతా అయిపోయిన అమె ఎక్కుడ ఎక్కుందో చెప్పేవాడు. ఇప్పుడు అంతా అయిపోయిన అమె జరువాత లాభం ఏమిటనుకొని, "మీరా అమ్మాయిని చూశారా?" అని అడిగేదు.

"చూశాను"

రేవంత్ రక్తం వడివడిగా ప్రవహింపసాగింది. బైబిల్ మీర చేతులు అని ఆత్రంగం ముందుకువంగి, "అమె ఎలా వుంటుందో కాన్తు వున్నదున్నట్లుగా వర్ణించు కామ్మేడ్!" అన్నాడు.

అతడు మానం వహించి తన ప్రపంచంలోకి వెళ్లిపోయి, కొంచెంసేపటికి ఉన్నట్లుండి కళ్ళనీళ్ళు పెళ్ళుకున్నాడు. రేవంత్ కంగారు పడ్డడు. కనీ అంతలోనే అతను సద్గుకొని, "ఆ రోజులు మళ్ళీ రావు" అన్నాడు.

"ఏ రోజులు!"

"మా ఆధిక్త కలిసిపున్న రోజులు."

"ఎప్పుడు లేదా ఆవిడ."

"ఎదురించి దర్జించితో లేచిపోయింది. అప్పుట్టుంచే నేను మార్పిన్నటానికి అంతిమయ్యాను."

అప్పుటినరకూ సామాజిక స్ఫుర్తి, ఆకలి ఈ రెండే విష్ణువున్ని సృష్టించునున్నాడు రేవంత్. కనీ సంసారం నుంచి లేకపోయినపాట్లు కూడా మార్పిన్నం నీడలో ఆత్రయం పొందుతారసుకోలేదు. ఓరాంగుగా, "అంతకు ముందు ఏం చేసేవాడివి?" అని అడిగాడు.

"కనగేయాలు, భావకవిత్వం ప్రాసోవాడిని."

"నీ భావకవిత్వపు ఉపాహారికి ఇప్పుడోచిన అమ్మాయి సరిపోలేదా కామ్మేడ్?" అంటూ సభ్యులోకి ఉగడానికి ప్రయత్నించాడు రేవంత్.

అతడు గాఢంగా విశ్వసించి "ఆ అమ్మాయిని చూశాకే నా పూర్వపు రోజులు గుర్తొచ్చినాయి. నిజంగా ఆ అమ్మాయి అపి కళ్ళు కాళు రోజులు గుర్తొచ్చినాయి! ఆ ముక్కు... ముక్కు" అంటూ తడుముకున్నాడు. తామరాకు దొష్టులు! ఆ ముక్కు... ముక్కు" అంటూ తడుముకున్నాడు.

"పోలిక కోసం అగకు కామ్మేడ్, అమ్మాయి ఎలా వుందో చెప్పు చాలు. అందంగా వుందా?"

"అందమే? అనలు, అందమే అమెని చూసి నేర్చుకోవాలి? ఆ ముక్కు -" "

"ముక్కు... సంగతి వదిలిపెట్టు బ్రదర్.... తెలగా వంటా?"

"టెలుపొ? ఇరిగో ఈ మల్లె దీనికన్నా తెల్లగా వుంది."

సేంమీర వడిన మల్లెని చూడగానే రేవంత్ గుండె వడివడిగా క్లాష్టుకోవడం ప్రింథించింది. దాన్ని జాగ్రత్తగా అందుకుని భద్రంగా రాచుకున్నాడు. అమె జడమండి జారిన మల్లె.

అందుకుంటూ, "ఆ అమ్మాయి ఇంకా ఎలా వుంది?" అని అడిగాడు.

"బంగారుబొమ్ము కామ్మేడ్! పోతే నా నోటిముంచి 'బంగారం' అన్న పరం వచ్చిసందుకు తుమించు. కనీ ఆ అమ్మాయిమాత్రం బంగారుబొమ్ము, బొమ్ములా వచ్చింది. మానంగా మెల్లుదిగి వెళ్లిపోయింది. చంగలచింబంలా గుండ్రచి మొహం, పోచెక్కలా విన్న నోరు. అన్నిటికొన్న ముఖ్యంగా ఆ ముక్కు... ముక్కు!"

రేవంత్ ఏదుపు మొహం పెట్టి "ఆ ముక్కు సంగతి వదిలిపెట్టు బ్రదర్! ఇంకా విషయం చెప్పు" అన్నాడు.

"ఇంకా విషయమా! అయితే విష్ణువం" అంటూ అతడు ప్రింథించేనరికి 'బాబో', అంటూ రేవంత్ బైటకొచ్చేశాడు. ఇక అంతడి రగ్గర వివరాలు రాబ్యూటం తివిరి ఇశుమున తైలము లీయలమే అనుకుని.

రేవంత్ కారుస్టైర్చేసి కొట్టిగా ముందుకి పోనిచ్చాడ్ లేదో వెనుక మంచి "ఆగు కామ్మేడ్! ఒక ముఖ్య విషయం గుర్తొచ్చింది" అని విషించింది. రేవంత్ చటుకున్న బ్రైస్ వేసి ఆత్రంగా వెనుతిరిగి విండోలోచి చూశాడు.

అతడు పరుగెత్తుకుంటూ రగ్గరకొచ్చి రోప్పుతూ అన్నాడు. "కామ్మేడ్ ఆ పోలిక ఏమిటి అని కొట్టుక చట్టున్నాను సుర్కొచ్చింది.... ముక్కు సంపెంగా."

6

అర్ణోజు బోధ్యుచల బిటీగావుంది. కారణం తెలీదు. కారణం తెకుండగనే బ్రోక్స్ ఎందుకో పని ఎక్కువ అవుతూ వుంటుంది. దానికి తోడు ఆ రోజు ఎంటుక్క రిజల్ట్ వచ్చినయి. ఎంతోమంది ఆవేటప్ప స్పెషల్ సర్వీస్ ఫోన్లలో బోధ్యుచిరు ప్రాయబడివున్న ఎన్నికల వివరాల్ని విషుగూ, విరామం లేకుండా చెప్పుతూ ఉన్నారు - 176౦౯.

సులోన ఆ రోజు లోకల్ అస్పెషన్స్ టో వుంది.

ఆమె మూడు అరోజు ఎందుకో బావోలేదు. పొద్దున్నించి చిరాగ్నసే వుంది. ఎవరో శని చేసి నెంబరు ఇమ్మునారు. ప్రయత్నించి అది ఎంగేళ్ళ రావడంతో "నెంబర్ బిట్ సార్" అంది. కొంచెం సేపయ్యక పట్టి అదే నెంబర్ ఆమెకి లాండ్ అయింది. రెండోసారి ప్రయత్నించేసి విఫలమై "నెంబర్ ఫార్టీ అనుకుంటాన్నార్!" అంటూ డాకెట్ ప్రైసేర్ చేయటానికి అయత్తమవబోతా వుంటే అవకల్యన్నించి "అనుకుంటానే మిటి? నిర్గి చెప్పులేనా?" అని కటువుగా వినిపించింది. ఆమె వస్తూను కొపాన్ని దిగుమిగుకొంది.

ఎక్కుంజలో అమ్మయిలు నేర్చుకునే మొదటిపారం ఓర్పుకోర్చుండా ఉండటం! "సంక్రమిత మన యజమాని" అన్న ధోరణిలో మాట్లాడాలనీ, అవతరి వ్యక్తి నోరు జారినా మనం సహనంతో నష్టుతూ జపాబు ఇంకాలనీ ప్రింటింగులో చెప్పబడుంది.

"గోప్యాదు కానీ - సామాన్యము గానీ

ఎవరైనా అతను మన క్షమమరు.

ఎంతో ముఖ్యమైన విషయాన్ని

అవతరి వ్యక్తికి ఫాల్స్ చెప్పాలని

(ప్రయత్నించి (ప్రయత్ని)ంచి

విఫలమై మన సాయం కోరుతున్నాడు

ఆ విషయం అనందం కావోచ్చ)

విషాదం కావోచ్చు)

కోవం - విచారం - నిష్పుహా

అశ - నిరాశ ఏదైనా కావోచ్చు)

ఇరిచెపన్ - (ప్రస్తుతమ్)

కలిసిన డెస్ట్రిబ్యూషన్ లతో

మనకు జీతమిత్తున్న యజమాని

పున్నపుడు

మార్యాదగా చిరునవ్వు కలగలిపి

జపాబు ఇవ్వటం మన విధి"

అని ఒక అవరెబరు గేయం కూడా ప్రాసుకుంది.

సులోచన అదే ఓర్పుతో "నెంబర్ ఫార్టీమే సార్! రిపోర్టు చేస్తును"

అన్నది.

"మరి ముందు ఎంగేళ్ళ అని ఎందుకన్నావ్?"

"అప్పుడు ఎంగేళ్ళ బోన్ వచ్చింది."

"అందుకని రెండుసాధ్య శని చెయ్యాలన్నమాట. పనిపాటు శేఖాళ్ళంరూ అక్కుడ చేరేది పని చెయ్యటానికినా?"

సులోచన ఎరుబడ్డ మొహంతో "మార్యాదగా మాట్లాడండి" అంది.

"శనిలో వాళ్ళతో మార్యాదేమిటి" అన్నాడు ఓ బూతుమాట తపయాగిస్తూ.

అతడామాట అనేసరికి ఆమె ఇక ఆవేశం పట్టిలేక, "యు సన్నాఫేరివ్" అని అరిచింది, ఇరుపక్కలూ ఉన్న ఆవరెబడ్డూ, గదిలో పున్న మిగితా జనం అంతా పని ఆవేసి ఒకసారిగా ఆమెపై తిరిగారు. ఎవ్వుడూ నిగ్రహంగా వుండే ఆమె మొహం ఆ తణం జేసురు రంగుకి తిరిగి వుంది. ఆవేశంతో ఆమె వాసికిపోతా వుంది. దుఃఖం ఏ తణానైనా చెలియలికట్ట దాటబాసికి సిద్ధంగా వుంది.

సూపర్ ఐఐఎస్ రగ్గర కొచ్చింది. ఆమె అనుభవం వున్నావిడ. ఏం జరిగిందని ఎవరూ అడగేదు. అందరికి తెలుపు, తోటి ఆవరెబు మొహం అలా మారింది అంటే దానికి కారణం. సూపర్ ఐఐఎస్ భుజం తణ్ణింది. సులోచన అతికష్టం మీర గుటకువేసి తనను తాను నిభాయించుకుంది.

మళ్ళీ ఎవరి వనిలో వాళ్ళు మునిగిపోయాక ఆమె చెయ్య కూడా యాంత్రికంగా వినిచెయ్యసాగింది.

"అస్ట్రోన్" సర్ - నెంబర్ బిట్ సర్ - నో రిప్లియసర్ - రైన్ అపుట అఫ్ ఆర్డర్ సర్ - "

జీవితమే అపుట అఫ్ ఆర్డర్ మేడమ.

సరిగ్గా ఆ సమయానికి.

అప్పటికి కరంట పోయి పది నిమిషాలైంది. జేమ్స్ శనితో కుస్తీ పడుతున్నాడు.

"సార్! ఆవరెబు గారా ... చూడండి, నేను సీతారామపురంలో పుంటున్నాను. మా ఇంట్లో కరంటుపోయింది, ఏమిటీ మీది ట్రాంక్ అస్ట్రోన్? డైరెక్టరీ ఎంక్యూరీకి చెయ్యాలా? ఆ నెంబరెంటండి?"

అయ్యాచి "డైరెక్టరీ చూడండి. అంది ఆవరెబు."

"ఇక్కడమే కనబడిచావళ్ళాడండి. అట్టుబెట్టు మిమ్మల్ని చావమని కారండి. ఇక్కుడ కరంట లేదు."

"....."

" మీమిద కంట్లుయింట చేస్తాను ఏమిటీ చెసుకోమంటారా నెంబర్ కూడా చెప్పారా. ఆ నెంబర్ చేపేబదులు ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్ట్మెంట్ నెంబర్ చెప్పాచు కరండి. "

అటుపై ఫోన్ కళ్లుయింది.

జేమ్స్ డైరక్టరీలో 'కంట్లుయింట్' అని వున్న దాన్ని వెతికిపట్టుకొని 198కి చేసేదు. వాళ్ళు "ఫోనులు" పొదయిన కంట్లుయింట్ మాత్రమే తీసుకుంటామన్నారు.

ఇక సామ దాన భేద రండోపాయాల్లో మొదటిదే మందిరముకొని అస్ట్రోన్యూకి ఫోన్ చేసి కంఠం తీయగా మార్పుకొని, "హలో మాడండి, మారి సీతారామపురం. మా ఇంట్లో కరంట్ పోయింది" అన్నాడు.

"అయ్యా. అలాగా ఎప్పుడండి?" అంటూ కుశలం అడిగాడు అవరేబర్. వీడవడో ఇంతసేపటికి మంచివాడు రారికాదనుకొని "ఓపరినిముషాలవుతుంది" అన్నాడు.

"మీ ఇంట్లోనే పోయిందా? నీథి అంతా పోయిందా" ఆ పీఠి తాలూకు ఎమ్ముచ్చేలా యోగాక్షేమం కనుక్కున్నాడు.

"మా ఒక్క ఇంట్లోనే పోయింది."

"సీతారామపురం కరంటు అఫీసు నెంబరు కావాలా మీకు?"

"అప్పనండి!"

"197 డైరక్టరీకి ఎంక్యుయిరి చేసి అడగండి" అని ఓ సలహా పారేసి ఫోను పెట్టేసేదు. అవతలిపై ఎదురుగా వుంటే లాగి తండూమన్నంత కోపం వచ్చింది జెమ్స్‌కి. బూరులు తిట్టుకుంటూ 197కి చేసేదు.

టెలిఫోను డిపార్ట్మెంటులో పనిచేసేవాళ్ళు మాటల అతివృష్టి అనావృష్టితో బాధపడుతూ వుంటారు కాబోలు.

"హల్లో, నాకు సీతారామపురం సట్టోష్టున్ నెంబర్ ఇస్తారా?" అని 197 అవరేబర్ని అడిగాడు చిరాగ్గా.

"ఒక్క నిముషం సార్" అంటూ అవరేబర్ తెలికి మర్యాద నిండిన కంఠంతో ఆ నెంబర్ చెప్పింది. మనసులోనే ఆమెని మెచ్చుకుంటూ ఆ నెంబర్కి చేసేదు.

"హల్లో సీతారామపురం సట్టోష్టున్?"

"ఆ గదే?" అని అవతలున్నంచి విన్నించింది.

"మాడండి, మా ఇంట్లో కరంటు పోయింది. ఇంటే నెంబరూ" అని చెప్పబోలూ వుంటే.

"అయ్యలేడు. ఇంటికి బోయిందు" అన్నాడు.

" ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్ట్మెంట్ వాళ్ళు రాల్రిపూబ అఫీసుల్లో వుండకుండ ఇళ్ళకుపాలే పూర్ణాజ్ఞ ఎవరెస్తారు?"

" ఏమో నాకు దెల్యదు ఆళ్లనే అడగాల"

" మరి నువ్వెదఱి?"

" సీతారామపురం హాటర్ క్రైష్టీప్పెన్‌లో పూర్ణాన్ని."

ఒక కైరింజను నిండా పెట్రోలు తీసికిచ్చి టెలిఫోను ఎక్కేంజి కార్బ్రూమన్నంత కోపం వచ్చింది. కాసారి 199కి ఫోన్ చేశాడు. నిముషం గడిచింది.

ందు నిముషాలైంది. ఫోను మౌగుతూంది కానీ ఎంతసేపటి అటుపై నుంచి ఎపరూ ఎత్తులేదు.

అతడు రిసెవర్ విసిరికొట్టబోతూంచే అవరేబర్ లైనులోకి వచ్చి, "హల్లో" అంది. ఫోన్‌లో ఇతరుల సంభాషణలు వినబడ్డున్నాయి.

జెమ్స్ గొంతు పగిలిపోయేలా " అయిదు నిముషాల్లుంచీ రింగ్‌వుతునా" ఒకరూ ఎత్తరే? చబ్బరా మీరంరూ" అని అరిచాడు.

" మాకేం వెయ్యచేతులు లేవు. ఒక్కసారి ఇక్కడకొచ్చి మాడండి, ఎలా పనిచేస్తున్నామో" అని అంత విసుగుగానూ వినిపించింది.

జెమ్స్ గతుక్కుమన్నాడు. టెలిఫోనువాళ్ళు అలా విసుకోవటం కొత్త.

అతడి కంఠంలో సంస్కారం వుంది. మంచి ఇంగ్లీషులో సంస్కారముతంగా సభ్యతగా మాటలాడే అబ్బాయిలంచే అవరేబర్లకి ఇష్టుచేసి, అందువల్ల అతడికి ఇష్టబేవరకూ ఈ అనుభవం కాలేదు. అయినా అతడు గతుక్కుమనటానికి కారణం అవతల్లున్నంచి వినబడిన కంఠంలో విసుగుగాదు ఆ కంఠం.

అది అతడికి తెలుసు.

" హల్లో మీరా" అన్నాడు.

" ఎవరూ"

" నేనూ! మొన్న మీకు మాలిషన్‌కాల్ కోసం ఫోను అబ్బర్స్‌ప్పెన్‌లో ఎలా పెట్టాలీ అని అడిగి వివరాలు సంపాదించినవాడై.

సులోచన ఆశ్చర్యపోయి " నేనే అప్పుడు మీకు ఆ వివరాలు అన్నీ చెప్పింది అని ఎలా గుర్తుపడ్డారు?" అని అడిగింది.

" క్రికెన్సీని బట్టి కంఠం గుర్తుపడ్డటం నాకు తెలుసు"

" రాలొ గొప్ప అర్థు అది."

" థాంక్యూ మీ పేరు?"

"సులోచన!"

అంబూ దీనవెళ్ళు చేసింది. అంతకుమందు జరిగిన సంభాషణ ప్రాథమం నుంచి అమె సిద్ధుకుంది. నిజానికి అని కొత్తకారు. కొత్తకోచాలా బాధగా వుండేది. అనుభవం రాటు లేల్పించి.

అమె మరో అరిగంట పనిచేసి డ్యూటీ పూర్తి చేసింది. రిలీవెంకి టోర్డు అప్పజెప్పి బైటిక్చి లాకర్ లోంచి పుస్కాలు తీసుకుని లీట్స్టోపు నడవోతాంచే "ఎక్కువుమీ" అని విషబడింది.

అమె తలతిప్పి మాస్టే ముట్టెప్పచ్చ యువకుడు అటు వస్తూ "సులోచనగారూ" అన్నాడు నందిగ్గంగా.

"నేనే!"

"గుడ్ శాఖెనింగ్, నా పేరు జేమ్స్! రమ్మున్నారుగా వచ్చేసేను."

అమెకి అర్ధం కాలేదు. అతడిపై అయిమయంగా చూసింది. "మాకెం వెయ్యి చేతులు లేవు. ఒక్కసారి ఇక్కడికొచ్చి మాడండి. ఎలా పనిచేసున్నామో" అన్నాడు అమె కంణస్ని అనుకరిస్తూ. అమెకి నవ్విప్పింది.

"మీరా" అన్నది.

"మీరావక్కనే వుండి నన్నంతదూరం రష్ట్టంచటంలో వుండేశ్యమేమిటి? నేనెంత వేగంగా ద్రయివ్ చేసుకుంటూ వచ్చానో తెలుసా? అంత వేగంగా వర్షినా మీరు కనబడిరంచే ఇది కేవలం నన్ను పూల్ని చేయబానికి ఇలా అయితే నేను కాదు కాదా, మిమ్మల్ని బిప్పుదేవుడు కూడా పట్టుకోరేదు. దయచేసి నా సమయం వృధా పర్పకండి" కోపంగా అన్నాడు రేవంత.

"నేను చెప్పానుగా, మీతో దాగుడుమాతలు ఆడటం నా ఆశయం కాదని, మీకు రిజనబుల్గా హింట్స్ ఇస్తూనే వచ్చాను. కనుక్కోలేకపోతే అది నా తప్పు కాదు."

"ఏమిచెప్పారు? మీ ఇళ్ల ఆ ట్లాక్టటవర్ రగ్గర్లోనే. నేను ఇంత దూరం నుంచి వచ్చేసరకి మీరు వెళ్లిపోయారు. ఇదేం పంటెం."

"నేనెక్కన చాట్టునాడిని మీ రగ్గరికి వెళ్గమని చెప్పాను. వాళ్లే మీరు 'ఎందుకు' అడగేదు - ఆ అమ్మాయి ఎక్కడ ఎక్కిందిరా అని అడివుంచే వాడు నేను వుండే రొకాలిటీ చెప్పి వుండేవాడు. అంతకుమందే మా ఇంటి ఫోన్ నెంబరు తాలూకు హింట్ ఇచ్చి

వెన్నెల్లో అడపిట్లి

69

పున్నాన్నెను. ఆ రెండూ కలిపి అన్వయించుంచే మీకు నెంబరు పూర్తిగా లక్ష్మయిపుండేది."

రేవంత్ దెబ్బతిన్నాడు. అయినా సద్గుకొని తనని తను సమర్పించుకోంటూ "ఏమో, బాక్సీడ్రయవర్క్ కి మీరు అబద్ధం చెప్పమన్నారేమో" అన్నాడు.

"అది వేరే సంగితికానీ మీరు అనులు అతడినేమీ అడగలేదుగా."

"మీరు బైపు ఇన్స్ట్రిట్యూట్లో వున్నారనే అక్కడికి పరుగెత్తాను."

"అది తొందరపాటు. ఒకవేళ బైపు ఇన్స్ట్రిట్యూట్లోనే నేను వుండిపుంచే అక్కట్టుంచి పొరిపోనుగా. ముందు రొరికిన ద్రయివర్నని వరిలిపెట్టి 'టూ ఎన్ రి బుష్' కోసం అక్కడికి ఎందుకు వెళ్గారు.?"

"ద్రయివర్నని అనులు మీరు ఒక్క ప్రశ్న కూడా అడిగే అవసరం లేదు. మీరు బయలుదేరేమందు మిమ్మల్ని ఓ ప్రశ్న అడిగాను జ్ఞాపకం వుండా? 'అక్కడ వర్షం పదుతుండా' అని. లేదన్నారు. మీరు పరిశీలనగా నెన్నాచ్చిన చాట్టుని చూస్తుంచే అది వర్షంలో తడిసి వుండటం కనిపించి వుండేది. ఆ చిన్నజళ్లు ఈ రొకాలిటీలో ఎక్కడ పడెందో కనుక్కోవటం మీకు పెద్ద కష్టం కాకపోయి వుండేది. రాంతో ఆ ద్రయివర్న నిజం చెబుకున్నాడో, అలర్ధం చెబుతున్నాడో తెలుసుకోవడం సులభమయ్యది. ఇలా ఆలోచించడం మానేసి అవసరంగా బైపు ఇన్స్ట్రిట్యూట్లోకి... పరిగెత్తారు."

అతడు సిగుపడుతున్నట్టు "నేనెంత లోతుగా ఆలోచించలేదు" అన్నాడు నిజాయిలీగా బటమి ఒప్పుకుంటూ.

"పోషిండి. ఇంకా ఇరణై అరురోజులు ఉన్నాయిగా. ఆఖరికి చివరి రోజు కనుక్కున్నా మీరు గెల్పినట్టే."

"చెప్పటం మరిపోయాను. మీ గురించి బైపు ఇన్స్ట్రిట్యూట్ యజమాని వర్ణించాడు."

చిన్న వచ్చు ".... ఏమని?"

"దేవకన్యకి తక్కువ లెవెల్ లో లేదు ఆ వర్షాను."

అమె కొంచెంచేపు మానం వహించి నెమ్మిదైన కంరంతో అన్నది, "నేను మిమ్మల్ని దిన్సిప్పాయింట చెయ్యనని అనుకుంటున్నాను రేవంత్ బాబూ!"

"నాకు మిమ్మల్ని వెంటనే చూడాలని వుండు."

"ఇంకా ఇరణై అరురోజులు ఆగాలి. ఈ లోపులో మీరు కనుక్కుంచే సచేసరి. అన్నట్టు మరిపోయాను. మీకు ఉత్సర్థాలు రాస్తానన్నాగా. ఈరోజే

ఒక ఉత్తరం ప్రాణి పోష్టు చేసేను. వారానికో ఉత్తరం చుప్పున ఇంకా మూడు ఉత్తరాలు....

"ఈ లోపులో నేను కనుక్కొల్పేకపోతే"

"కనుక్కొల్పినపే అశిద్ధాం."

రేవంత్ పట్టుదలగా "నాకున్న తెలివితెబలన్ని ఉపయోగించి చిమ్మిర్చి కనుక్కుంటాను. ఓడిపోతే అది వేరే సంగతి" అన్నాడు.

ఆమె నవ్వింది.

"ఈ ప్రపంచంలో తెలివితెబలన్న వాళ్ళు వాలామంది ఉన్నారు. కానీ తెలివితెబల్లోపాటు సమయమ్మార్పి - తార్మిక జ్ఞానం పున్నవాళ్ళు వాలా తక్కువ. అమ్మాయిలు కోర్కునేది ఆ రెండోది వున్న వాలా తక్కువ. అమ్మాయిలు బోయ్ఫ్రెంచ్ నీ! తలతిక్కగా ఆలోచించే అబ్బాయిలంటే అమ్మాయిలు కెంతో ఇష్టం. ఈ విషయం వాలామంది అబ్బాయిలకి తెలీదు"

"ఉహు, నా కర్షణ కాలే" దున్నాడు రేవంత్.

"ఉదాహరణకి ఒక ఇంటి కుప్పమీద పరి కాకులు కూర్చుని ఉన్నాయి. ఒకడు తుపాకి పేరిల్చి ఒకదాన్ని చంపేడు. ఎన్ని కాకులంటాయి కప్పమీద"

"ఏమీ ఉండవ, ఎగిరిపోతామ్" అన్నాడు రేవంత్ చుప్పున.

"అది మామాలు వాళ్ళు చేప్పేరి"

"ఒకటి వుంటంది చవ్విపడిన కాకి."

"అది కొద్దిగా తెలివైనవాడు చేప్పేరి!"

"తొమ్మిది వుంటాయి తుపాకి దూరం నుంచి కాల్పి ఆ శబ్దం మిగతా వాటికి వినిబడకపోతే."

"అది అలితెలివైన్నవాడు చేప్పేరి."

రేవంత్ రోషంతో - "ఇంకేమిటి అన్నరు" అని అడాడు.

"ప్రక్కని సమాధానం చెప్పేముందు కొంచెం తార్మికంగా ఆలోచిస్తే మీకో విషయం బోధపడుతుంది. ప్రక్క కాకులు ఎన్ని మిగిలివుంటాయి అని కాదు - కప్పమీద ఎన్ని వుంటాయి అని. అంటే మనం తిరిగి అమె కప్పు వాలగా ఉండా? లేక జ్ఞాయిగా ఉండా అని. ఇంటి అడగాలి కప్పు వాలగా ఉండా? లేక జ్ఞాయిగా ఉండా అని. ఇంటి తెలివితెబలన్న కుర్రపాడు తన ఆలోచనలలో ఏ విధమైన లొసుగూ ఉంచుకోదు. రేవంత్ మీరీ పంథాలో ఆలోచిస్తే నెలరోజులక్కుండ్లేదు - పదిరోజుల్లో

నన్న కనుక్కుంటారు!"

రేవంత్ అప్రతిభాదయ్యాడు "మీరేం చదువుకున్నారు?"

వన్వింది, "ఏం చదువుకున్నానునుకున్నారు?"

"ముందు శెక్కుల అనుకున్నాను. తరువాత ఇంస్టీషన్ అనుకున్నాను. ఇప్పుడేమో లాజిక్ అనుకున్నాను."

"ఉహూ ఇవేమీ కావు. మీరు యూనివరిటీకి ఛోనుచేసి కనుక్కొనంటే తెబ్బా."

"కనుక్కొను చెప్పండి."

"ఫోలాసఫీ"! మీరు చెప్పిన ఆ సజ్జెట్ అన్ని అందులోంచి వర్ణించేసి."

"నిజమే" అనుకున్నాడు.

"మరి నేను పెట్టేపున్నాను. రేపు మీకు ఉత్తరం అందుతుంది. శై"

"బక్క - నిముండి" కంగారుగా అన్నాడు "మీ నెంబరు గురించి ఇంకో హింట బీటైనా ఇష్ట్యుండి... ఫ్లైట్"

"ఏ నెంబరు? మా ఇంటి నెంబరా?"

"మీరు 'ఇ ఏల్ నథింగ్' అన్నారే - దాని గురించి... ఆ నెంబరు."

"సరే అయితే - క్రాసుకోకుండా వినండి" అని చెప్పసాగింది.

"అయిదంకెల సంఖ్య. మొత్తం అంకెలన్ని కలిపితే పంతోమ్మీరి. మొదటి అంకెకి రెండోది ఎనిమిది రభైక్కగ్గా. చివరి మూడంకెలూ ఒకాన్నికటి గుణిస్తే 24 గాని సున్నా గానీ పశ్చంది. నాలుగో అంకె మూడోఅంకె కలిపి, అయిదు అంకెలోంచి తీసేస్తే రెండు" అని శోన్ డైన్కనెష్ట్ చేసింది.

ఆమె శోను పెట్టేయ్యగానే రేవంత్ మరి ఆలస్యం చేయకుండా తీరిగి వెంటనే శోన్ డయల్ చేశాడు.

ఆమె ముందు అతడు కొద్దిగా దెబ్బితింటున్నాడుగానీ అతడి లెక్కల పరిజ్ఞానం సామాన్యమైనదేమీ కాదు. ఆమె ప్రశ్న చెబుతూవుండగానే అతడు శెక్కక్కట్టిసాగేడు.

మొదటి అంకెకి రెండో అంకెకి ఎనిమిదిరభు అవగానే అని 1,8 అని తెలిసిపోయింది. చివరి మూడంకెల మొత్తమ్మూ పది. వాటి లబ్బు శెక్కట్టాలుగూ అవగానే అని 6,4,0 గానీ 6,2,2 గాని అయివుండాలని అర్థమయింది. ఆఖరి సంఖ్య అన్నిటికన్నా పెద్దది కాబట్టి లేదా రెండు కాబట్టి, ఆ నెంబరు -

18226 - 18406 - 18046.

ఈ మూడింటర్లో ఏదో ఒకటి లవ్యానిని నిశ్చయమైపోయింది. అనుమతి ఇంకా ప్రారంభించుకొని వున్నారు మొరటు నెంబరుకి చేసేదు.

.. శ్రీమతి అవతల్యంచి.

"ನಾನು ಇವ್ಯಾಯ ಅಕ್ಷರಿಂದಿ ಹೋಸು ಚೇಸಿಂದಿ." "

“ ఇట్లపు మా పెద్ద కుక్కలు - గ్రాణ్ వు పుర్వ అడగొంతుతో చేసివుంటారు.”

“ తెగ్గుట్టు - అంటూ నీ అంటూ నవ్వాడు అవకలి వ్యక్తి రేపంత కోపం దిగమింగుకుంటూ అంటూ నవ్వాడు అవకలి వ్యక్తి రేపంత కోపం దిగమింగుకుంటూ ” అని అడ్డాడు.

రేవంత్ తనని తిట్టుకుంటూ రెండ్ సాంబరిక చెస్తు.

"రిస్ట్ కెవ్వర్ హస్పిటల్ ఫ్యూజ్" అంటూ ఓ ఆడగింతులయిగా వరికింది. భావ్ మని పెళ్ళిసి మూడు నెంబర్ కి చేసేదు.

ముందో పెడు దగ్గ "హల్లు... వ.... టి. బి. హస్పిట్ "

ದೇವತಾ ವೈಶಿಂಬಿ ರಿಂಗ್ ಜಾರಿಸ್ಯಂದಿ.

“ తెల్పినొచు ఏ విధమయిన రిస్టార్ట తీసుకోరు... తార్కికణ
కూర్చోచిస్తారు.”

పెంచే తెలిషన్ కైరక్కరి తీసుకుని,
ఆ మాడు అన్వయుల నెంబర్ లూ చూసేదు. ఆ అమ్మాయి
చెరిషను డగ్గరె వుండి తనకి 'పిచ్చునుపత్రి' అని చెప్పిందేమానవి.
మాడు అన్వయుల నెంబర్ లూ కరుసగా 18226, 18406, 18046
వే.

జింట్లు తనే నెంబరు తప్పగి లెళ్ళ కట్టడన్నమట!

అప్పగి వెంచెరు శ్యాందేవి.

... రవంతే కాగితమూ, కలమూ శీనుకుని వజర్ల సార్ట్
చేయబోతావుంటే సీతారాం వచ్చాడు. సీతారాంకి నల్కై పితుపుంటాయి.
మనసీలో సినిజం కొట్టుచ్చినట్లు కనబడుతుంది. పేరా భైకాంపి బాగా
రదివానని చెప్పుకుంటూ రుగుతూ వుంటాడు, నుదుటబోళ్ళు,
మొహంమీద వెకిలి నవ్వు అభరణాలు.

“ మిమ్మల్ని ఒకసాయం కోరదామని వచ్చాను సార్ ! ” అన్నాడు దాగ్నమే.

ప్రశ్నలు అడవిల్ల -

“ నుమిటి ? ” అన్నాడు రేవంత్ తొంరగా అతడిని వరిలించునే కుంటు.

“ మీరు ప్రాసిన పుస్తకం - మీరేమీ అనుకోకపోతే నాకు అంకితం చేయాలి. ”

సేవ రేవంత్ కి ఒక కుటం అర్థాలేదు. అతడు చెబ్బున్నరి అర్థమయ్యాక చురింత అసహ్యమేసింది.

“ రేవంత్ తన అనుభవాలు, తనకు తెలిసిన విషయాలు క్రోడికరించి “బదరంగం ఆడబం ఎలా ? ” అని ఒక పుస్తకం ఇంగ్లీషులో ద్రాశాదు ఒక ప్రముఖ సంష్ట రాన్ని ప్రమరిస్తాంది. ఇప్పుడు సీతారాం రాన్ని తుఱకి అంకించి ఇమ్మిని అడగటానికి వచ్చాడు.

రేవత్ అతి కష్టమీర తనని తను కంట్లో చేసుకుని “చూడు సొరాం! అంకితం అనెది ఇష్టమైన వ్యక్తులికి ఆప్యాయంగా ఇచ్చేది. అంశేకనీ అడిగి పుచ్చుకునేది కాదు. నాకు మరింత కోపమూ, అసహ్యమూ పుట్టి తిఱ్పుకముండే ఇక్కిష్టమిచి వెళుపు” అన్నాడు.

"మీరు నలుగురుకి తెలిసినవాళ్లు) - మీలంచేవాళ్లు కాస్త నాగురించి ప్రాప్తి సాకూ గుర్తింపు వస్తుంది" బీదగా నవ్యతరా అన్నాడు. సీతారాం చిను చిను అర్థకర్త, ప్రాసూ వుంటాడు. కీర్తి కాండ ఎక్కువ.

రెవంత్ టిర్పుతో, “ చేతిలో కళ అంటూ వుంటే గుర్తింపు ఎవ్వటకొస్తుంది. అంతేకానీ ఇలా అంకితాలు ‘ అడిగి ’ లీసుకోవటం వళ్ల రాదు ఇక వెళు ” అనాడు.

ఆతడు కరలైదు, జేబులోంచి వంద రూపాయలు తీసి బళ్లమీద పెడుతూ ఇది వుంచండి" అన్నాడు. ఆ మరుషణం ఆతడు గారిలోకి వేడు కాలర్ పట్టుకుని అతడిని గాలిలోకి లేపుతూ "రాసైల్ట్ - నిన్ను-నిన్ను" అంటూ "వెళ్లు, ఇంకెప్పుడు ఇలా చెయ్యకు -" అని వంద రూపాయిలనోటు అతడి జేబులోతిరిగి కుక్కి, "ఇది ఒకరోజు నా శంక ఇరుటు, మెండిట్! నో గిటాట్" అరివాడు.

సీతారం బాధపడలేదు. అదే సెల్పిటి నవ్వుతో. "క్షమించండి సౌరీ! " లాగాడు.

"గెట్‌ట్" ఉపస్థిరంలో అన్నాడు రెవంత్. అతడు వెళ్లిపోయాక శ్యామ్‌ని పిలిచి, "మళ్ళీ వీదు ఈ భాయలక్కాస్తే లోపలికి రానివ్వక" అని చెప్పాడు.

ದಾರಾಪು ಮೆಡ ಪಟ್ಟುಕುನಿ ಬೈಲಕಿ ಗಂಟಬಡ್ಡ ಸೀತಾರಾಂ ಮೆಹಂ ಅಗರಿಶ್‌ಂವಿ ಬೈಲವದೇವರಕು ಆ ಜಾರಿ ನಷ್ಟಾತ್ಮಕನೇ ನಿಂಡಿಖಾಂದಿ. ಗಡವ ದಾಟಗನೇ

వస్తు మాయమై విక్రతంగా మారింది. ఒకసారి తల లిపి రేవంత్ గరిష్టపు చూశాడు.

తల పంకించి బైటకు వెళ్ళిపోయాడు.

"ఆ మాట చ్ఛుకుని ఇంతదూరం వచ్చారా" అంది సులోచన.

"కాదనుకోండి మారిషన్ కార్ గురించి సాయం చేసివుపుడే మీకంకు నచ్చింది. అప్పుడే ఎక్కుంజి చూడటానికి వస్తునండీ అని అడుగాదమనుకు నచ్చాను. కానీ భాగ్ దని వూరుకునాను. రెండోసారి ఈ రోజు కూడా మీరె ఫోన్లో తల్లుపుడబంతో - ఇది యార్గ్యచీక్రంకాదని దేవుడే మనం కలుసుకోవటానికి శష్ఠిష్టుతున్నాడని అనుకోని పేరు అడిగాను. మీటు చెప్పేశారు, నేను వచ్చేశాను" అన్నాడు జేమ్స్ - అదేదో సర్వసమానమైని చిపయంలా.

ఈ మాటలకి అమె అతడి మొహంలోకి చూపింది. అతడి మొహంభావరహితంగా వుంది.

"మా సూపర్ టైప్ నీమన్నా అంటుందో ఏమో!"

"వర్ధదులెండి, వెళ్ళిపోదాం" అన్నాడు. నిజానికి అతడికి ఎక్కుం చూడాలన్న ఆశ ఏమీలేదు, అమెని చూడాలనే తప్ప.

అమె ఒక త్రణం తటపటాయించి "కొంచెం ఆగండి" అంటలికి వెళ్లి తిరిగివచ్చి "రండి" అంది.

ఇద్దరూ లోపలికి వెళ్ళారు.

గాజు అడ్డుల తలుపు తెలుచుకుని అతడు లోపలికి అడుగు పెట్టి పెట్టుగానే ఒక నమ్మలేని దృశ్యం చూస్తున్నట్టు నిలబడిపోయాడు. అప్పటివరకు అతడికి ఎక్కుంజి అన్నా - అపరేటస్టస్సాన్నా ఒక తేలిక అభిప్రాయం పున్నది.

ఒక మూల నలుగురైదుగురు అమ్మాయిలు ఓ బల్ల రగ్గిర నిఱటి టిఫిన్ క్యారియర్ డబ్బుల్లో తెచ్చుకున్న లంచ్ లింటూ వుంటావి ఇంకోమూల, పనిచెయ్యకుండా ఇంకోగుంపు చీరెల గురించి కట్టు చెప్పుకుంటూ వుంటారనీ అతడు అనుకునేవాడు.

కానీ ఇక్కడ....

దారాపు యాభైమంది పాడవాటి బల్లముందు కూర్చుని కమీస్ తలకూడా ఎత్తకుండా పక్కకి తిరగకుండా డైరెక్టీ లిప్పుతూ నెఱ్లు. డనుల్ చేస్తూ త్రాంకూడా వ్యాఘాపర్కుండా పని చేస్తున్నారు.

ఏ అఫీసర్లోనూ, ఏ కార్యాలయంలోనూ, ఏ ప్రైక్సెల్లోనూ, ఏ కార్లైకులేదీలోనూ కనబడని "బైమోసెన్స్" అక్కడ కనబడుతుంది.

మరందుకు - ఈ డిపార్ట్మెంట్ అంటే జనానికి అంత చులకన? అతడికి ఓ మిత్రుడు అన్న మాట జ్ఞాపకం వచ్చింది ప్రతి డిపార్ట్మెంటు తన తప్పులవల్ల, సరిగ్గా పనిచేయక పోవడంవల్ల లాభం పొందుతుంది. తప్పుడు లిథింగ్ ప్లాట భోను వాడకపోయినా వేలికవేలు లిల్ రావటం, ముంక్లైమ్స్ సరిగ్గా అందకపోవటం, మాటిమాటికి రంగ్ నెంబర్లు రావటం కొద్దిగా వర్షం పడిదే భోను పనిచేయకపోవటం.

అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా...

ఎంక్యూమిరీ కోసమో, నెంబరు సాయంకోసమో ఎక్కుంజికి భోమచేస్తే 199లోనూ 197లోనూ ఎంతసేపటికీ ఎవరూ ఎత్తకపోవటం... అదే అమెని అడిగాడు.

"చాలా తప్పు అభిప్రాయం అది, ఉదాహరణకి ఇరిగే ఈ 199ని తిసుకోండి" అన్వరి. దారాపు అరుగురు అమ్మాయిలు ఆ టైన్లో పని చేస్తున్నారు. వారి ముందున్న బోర్డుమీద లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. అరుగురూ మాట్లాడుతున్నారు భోనులో.

"ప్రశ్నతం ఈ అరుగురు క్షేముర్లకి సాయం చేస్తున్నారు. కానీ ఆ లైట్లు వెలుగుతున్నాయి అంటే అప్పుడే మరో అరుగురు క్షేముర్లు లైములోనికి వచ్చిన్నారు అన్నమాట. రీనే 'కార్ క్ర్యా సిస్టమ్' అంచారు."

ఇక్కడ లైట్ ప్రపంచానికి అర్థంకాని విషయం ఒకటి వుంది.

ఈ లైములోకి వచ్చిన క్షేముర్లకి 'ఎంగేస్ ట్ బోన్' వినిపించడు. చెలిభోను ప్రోగ్రామున్న ర్ధ్వనే వినిపిస్తుంది. వాచేమో, ఎవరూ భోను ఎత్తటం లేదమిటి అని విరాకుపడుతు వుంటారు. నిజానికి ఆ 'మోగటానికి', అర్థం ఏమిటంటే 'అపరేటర్ ఎవరితోనో మాట్లాడుతుంది. తరువాత చామ్సు మీదే, కొద్దినేపు టైన్లో వుండండి' అని. ఇది అర్థం చేసుకోక ఎక్కుంజిమీర దురభిప్రాయం పడుతూ వుంటారు ప్రజలు.

"నేనూ అదే అభిప్రాయంలో వుండాడిని. ఆపరేటర్లు పోడ్ భోన్లు ఈసి పక్కన పెట్టేసి కబ్బడు చెప్పుకుంటూ వుంటారని, శైరిలై మీ టాటిస్ రిలెఫ్స్ అఫీసర్ ఎవరు?"

అమె ఆశ్చర్యంగా "ఎందుకు" అని అడిగింది.

"అతడి బదులు నమ్మి నియమించుకోండి. అనులు ఈ విషయాలన్నీ జూలాకి అర్థం అయ్యేటట్టు చెప్ప బాధ్యత అతడిదే."

"అతడు మాత్రం ఏం చేస్తాడు? అతడి నమన్యలు అతడికి ఉన్నాయి."

ఇద్దురూ బైటకు వద్దారు. లిప్పీలో దిగుతుంటే అతడు తన ఎల్లప్పిటి సబ్జెక్ట్స్ నెంబర్ కన్కుప్రచటం గురించి పడిన లిప్పులు వర్ణించాడు. అతడు చెబుతూంటే అమెకి నవ్వు అగేరు, నవ్వుతూ వుంటే బుగ్గమీద చిన్న నొక్కు పడుతుంది అరి ఎంతో బాపుంది.

లిప్పీ ఆగేక "వెల్సుప్పెను" అంది.

"మీ ఆఫీసు కొన్సిన అతిథులకి కాఫీకూడా ఇవ్వకుండా పంపించేస్తారా?"

ఓప్పించని ఈ ప్రశ్నకి అమె విప్పుబోయి, వెంటనే నవ్వేస్తూ, "మా కంటీన్ కాఫీ తాగితే మీరు జీవితంలో ఇక కాఫీ తాగగు" అంది.

"అయితే బైటక్కుడన్నా తాగడం" అని వాళీ చూసుకొని "ఈ రైట్ కాఫీ ఏమిటి? మికోసం ఎవ్వునా ఎదురు చూస్తూ వుంచారా?" అని అడిగాడు అమె లేదనసరికి " అయితే కలిసి భోంచ్చెద్దం" అన్నాడు.

తటపటాయించుకుండా అమె తలూపింది.

అప్పుడు రాత్రి తొమ్మిరి కావ్సుంది. నగరం విశ్రమించటానికి ఇంకా ఉపక్రమించవలేదు. అతడి మోటార్ సైకిల్ అ విశాలమైన పీధులగుండ వేగంగా పయనిస్తూంటే అమెకి భయం వేసింది, తెబ్బామనుకుంది. కానీ ముహూర్తం వేసింది.

పట్టుకోవటానికి ఏమిలేదు. అతడి నడుము తప్ప.

7

ప్రియమైన మీకు,

ఇది నేను మీకు ఖ్రానే ముదటి ఉత్తరం. కానీ పోట్ చెయ్యిని ఉత్తరాలు ఇప్పటికే ఖూపొల్లో ఎన్ని ఖ్రానేసేవో తెలుసా! అనీ ఉత్తరంలోపాటూ నాఫోటో కూడా వంపిద్దామనుకున్నాను, కానీ భయపడ్డారని శూరుకున్నాను. అయినా నన్ను వెంటనే చూసెయ్యాలని మీ కెందుకం కుతూహలం? పోల్లో మీ కంఠం ఎందుకంత అత్తంగా వినిపిస్తుంది? భలే నవ్వుస్తుంది నాకు. ఇంకెంతకాలం! ఇరైనాలుగు రోజాలో! ఓపిక పట్టిరేయా - అంతవరకూ.

'ఎంకెవ్వరని లోకమెప్పుక్కొనా' అడిగితే ఎలుగు నీడులకేసి పెయసుపీంతు' అనండి.

నా గురించి చెప్పుమన్నారు. ఏం చెప్పును? నింగికి ఎగిరేందుకు రెక్కులే బరువైన వఛిని నేను. స్నేహితులు, బంధువులు, నౌకరులే, రైస్ట్స్ప్లాట్ పాంటాంటి మా యింట్లో పుష్టకాలే మంచి స్నేహితులు. ఇంద్రనాథ్ కోసం శ్రీకాంత్ ఎన్నిసాధు చదివానో... శ్రీకాంత్ చదివిన తరువాత అనిపించింది, ప్రతీ కలయికా ఒక విడిపోవటానికి నాంది అని! కలయికనీ విడిపోవటాన్ని - ఒక కర్కుగా తీసుకోగలగాంటే దానికి గొప్ప దీటాచ్మెంట్ కావాలి అనుకుంటూ.

ఫీలాసఫీకి నిర్వచనం "విభజం ఆఫ్ లవ్" అని జ్ఞాట్ చెబ్బాడు. నిజమేహో. ఏ విభజున కోర్టా లేకుండా ఉండటం ఫీలాసఫ్కాట్. అట్టినుండి అన్నిటికి దూరంగా ఉండటం ఫీలాసఫీ. అనలా మాటక్కు ప్రమే వెదాంతం. అరెర-సార్ట్ ఇంత (పేమపుందన్న) సంగతి నాకు ఇప్పుడే తెలుపూరంది నుమా? భాంక్యా (ఎందుకు చెబుతున్నానో తెబునుగా):

ఘ్రాండ్! ఏం ప్రాప్తమనుకుని ఏం ప్రాప్తున్నాను, తెలుగు నరిగ్గా రాదేహో అన్న ఇస్పీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ ని పోగ్టుకోవటంకోసం మరీ ఆర్డంలేని తెలుగుని తప్పుల తడకగా ప్రాప్తున్నంటాను. ఏమీ అనుకోకండేం.

ఇప్పుడు బైటంతయిందో తెలుసా? వదకొందున్నర. కిటికే బైటంతావెన్నెల... ప్రవంచం నిదర్శించుంది. నల్లటిరాత్రిని తెల్లటే పెన్నెలలో ముంచి ఆకాశం మీద ఆరవేసినట్టున్నాడు స్ట్రైకర్ తెల్లారేసరకికి ఈ నూరిపాలిమేరల్ని దాటాలని వందేరెసుకొని పరుగెడ్డున్నాయి మబ్బులు. పెన్నెల్లో చూసిన నన్నజాబ్లి చూడటంకోసం కమర్పెలల్లారే నమయికూడా వృద్ధావర్జకూడదన్న అత్యాశ నాది. అన్నట్టు నన్నజాబ్లు లంటే గుర్తొన్నాంది. పోల్లో మీకంఠం విన్నప్పుడల్లా గుప్పెదు నన్నజాబ్లాలు సుండెల మీరకు జారిన ర్యాని తెల్లారేచి మద్రాసునుంచి వచ్చే 'తిరుప్పేర్వై' వింటూ ఇంటిముందు ముగ్గులేస్తూంటే లేత చలి వణికించే అనందం వాలా అనందంగా వరటుంది కదూ!

కార్ట్రికమానంవస్తే రాలు జలులు చేస్తుంది, ఆక్సిపర్ట్లో కార్ట్రికమానాలు నవరాత్రి ఉత్సవాలు ఉండవు. స్నేహితులు, బంధువులు, నౌకరులు, రైస్ట్స్ప్లాట్ పాంటాంటి మా యింట్లో పుష్టకాలే మంచి స్నేహితులు. ఇంద్రనాథ్ కోసం శ్రీకాంత్ ఎన్నిసాధు చదివానో... శ్రీకాంత్ చదివిన తరువాత అనిపించింది, ప్రతీ కలయికా ఒక విడిపోవటానికి నాంది అని! కలయికనీ విడిపోవటాన్ని - ఒక కర్కుగా తీసుకోగలగాంటే దానికి గొప్ప దీటాచ్మెంట్ కావాలి అనుకుంటూ.

ఉంటే, అమ్మి భక్తిలో స్నానం చేపుంటుంది. మరి నాది భక్తి అంటారు
సేవనం వేరిను. ఏది ఇష్టమైనా గుడికి వెళుటం మాత్రం గొప్ప అనుభూతి.

నడుష్టువంటే దూరంగా మసక వెనైట్లో కుప్పలా కొలయి. నడుష్టువంటే దూరంగా మసక వెనైట్లో కుప్పలా కొలయి. ఏటి ఒడ్డున నీటి పుప్పులాటి జీతాన్ని - స్వప్నం నుంచి వెరు చేస్తున్నట్టు క్రీతిజరం. వెలుగురథశ్శిల్లి వెరజల్లుతూ తూర్పు ముఖాన్ని ఎరువు చేస్తున్న క్రీతిజరం. అ నీరవంలో జంటగా పెటుపోడే భరద్వాజ వచ్చలు, మాట్లాడు. ఆకాశం. అ జీవితానికింత అందున విలువుందోకదూ? ఒంటరి నక్కలాన్ని తోడు

శీతకుని గుడిక ప్రార్థన సమయంలో వురికొంత సేవలకి నగరం నిదర్శనంది. అప్పుడు ఆకాశమంతా రక్కలు జట్టసి అందర్ను చూసి నవ్వేసి ఈ మట్టిరియలిష్టిక్ ప్రధంచు వున్ని వెళిపుపొలని ఉంటుంది.

నా రాముని పాదవరణాతమండి, బుద్ధుని వాల్పుని కుమాపుని వాల్పుని
జారిన శాంతి - షైలీ భావకతలోంపి, రోడెన్ శిల్పాకృతిలోంపి, బిఠాపిన
రసనప్రస్తుతికి ఒపేరా తియెలర్ లోని ఒంటరి అనందాన్ని అపాదించుకొని -
రథింధుని తాదాతథ్యతలోంపి మర్కో ఇంద్రుని నిశ్శబ్దంలోకి వెన్నెల
మైదానాలమీద రెక్కలు దింపేసి మత్తుగా సోలిపోవాలని - గులాబీ బాహుంది
అనట్టానికి సైన్సు (అడ్క్షాచ్) ఈ మహాముఖుల్లుంచి దూరంగా పారిపోవాలనీ
కోరి -

I listen to his silent foot steps, he comes, he comes,
ever he comes... *సుమిత్ర వీరానంద నందేవరాదు*

మా యూనివర్సిటీలో ప్రాఫెనర్ వాకిన్ అని ప్రాపణం వుండుట
జిడ్డు క్షప్పమూర్తి తల్పకోదన గురించి అయిన చెబుతుంటే గంటం
తరబడి వెంటూ వుండిపోవాలని అనిపిస్తుంది. రెవంల్! మనిషి జీవితంల్
ప్రతి కదలికా దేశుడే ప్రాస్తోదని అనుకోవాలంటే అదోల్ లా వుంటుందికథా.
మా యూనివర్సిటీకి దక్షిణాన పొదూటి చెళ్ళు వుండేవి. 'స్నేహా'
అనేవారు పాటిని. రాత్రంలో దక్షిణగా కురిసిన మంచు ఆ కొమ్ముకు

కొడ్దిగా వూపితే ముత్యాల్లు ఉండి'.
...నీ నరదాల అగ్రవత్తులు వెలిగించుకున్నాను.

—నొక కాండ శ్రీగంధమ్ము పైనలది కొన్నాయి ' అన్నాడు తిలక్ . అన్నట్టుగా మనం కలుషుకున్నప్పుడు ముట్టముదటసారి మిరేంమాట్లాడు రూరు ? ' పోత్తులు పున్నమ్ము మానేరా ' అనకండి . రవీంద్రుని పోత్తుమెన్నాడుంది.

గాలీల గేయాలు చదివారా ? 'నిదురించే ప్రియురాలి ఎరుని పెదవల్ని ముట్టుపెట్టుకున్నాను. ఎంత అందమైన దొంగతనం అది' అంటాడు? ర్షానీ ఎందుకో గాలిల్కన్నా ఉమర్ ఖయ్యాన నమ్మితాడు నాకు.

వెంత ।

ప్రమిలీ అమ్మాయి ? తన స్వాప్నిక జగత్తులో నిరంతరం కలులు కంటూనే వుంటుందా - అనుకుంటున్నారా ? తప్పు - తప్పు, ఎప్పుడైనా పెప్పొ పెట్టుకుండా మీరు హరాత్తుగా మా ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టే - నా గది ఈంతాడిస్తేనో, టెనా ఛార్ట్రెన్ గొంతుతోనో నిండి వుంటుంది. 'మరీ ప్రమిలూ గెంతులమ్మాయి చిన్న ఫీళలా' అన్న అమ్మా తిట్టు ఆ పాట పద్ధత్తులో బీజిమ్ములూ వినిపిస్తూ వుంటాయి. జీవ్ వేసుకున్న ఓ అమ్మాయి జంబో నగర ప్రవేశంలో హీరోయిన్లా అక్కడ దర్శనమిస్తుంది మీకు. కంగారు వడకండి. చిన్నపేళనేగా నేను... 'అబా' కానీ, 'బీటిల్స్', కానీ కృష్ణరాప్పి ఖాసిన పాటలు పాడితే వినాలన్న పెర్మిట్ వయసులో లుస్తుదాన్ని. 'ఈ వయసులో గెంతుకెయ్యకాపేతి తెలుగు సినిమా హీరోయిన్ వయసుశాఖక చెయ్యమంటావా' అని అమ్మాతో వారిస్తుంటాను. లేనిబీటిల్స్ రెచ్చెట్ రికార్డు, 'కమాన్ డాన్స్', అన్న పాట - మౌన్ రిలీజ్ అయింది చిన్నారా ? నిజంగా డాన్స్) చెయ్యలనిపిస్తుంది. కచ్చా.

ఈ అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకుంటే వంటింట్లో కూడా ఉన్నిచేస్తూ
పీటు మాడబెద్దుండా అన్న అనుమానం వద్దు మీకు రెంతు! గృహాణినయ్యాక
ఈ చెయ్యునని షౌంపు పెరుమీద ఖ్రాస్తాను. పోతే బెడ్ రూమ్లో
మీ శూఫెరినిండిన గాలి తీలుప్పు- కట్టికి అవతల వెన్నెల్లీ, జారివడి
నన్నబొబ్బాల్లీ మాస్టాపుండిపోయి, మిమ్మల్లి మర్చిపోతే మాత్రం కమించారి.

ರೆನ್ನಿ ಸಮರಾರಂ. ಮತ್ತಿಲ್ಲ ತೆಲ್ಲಾರೆಲ್ಲವಿ ಕಾಲಂತೋ ವರಗುಲು ತೀಯಾರಿ. ನಿರಾನಿ ಮನಸು ಎಕ್ಕುಡೆಕ್ಕೆ ಏಗಿರಿರೋವಾಲನುಕುಂಟುಂದಿ. ಅಕ್ಕುದ ನನ್ನಜಾಹಾರೆ ಶಂಘಾಯೋ - ಇನುಕ ತಿನ್ನೆಲೆ ಶಂಘಾಯೋ ಜವಾಬು ಮೀಕು ತೆಲಿಸ್ತೇ ಚೆಪ್ಪಂಡಿ. ಮತ್ತಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾಂಡಿ ಮೀಕು ಈನು ಚೌಕ್ಕೊಮು. ಅವರಿದ್ದಿಕಾ ಉಪಾಲ ನಕ್ಕಿತ್ತಾರ್ಥಿ.

పెగులు పెడితే అని ఎగిరి మీ ఇంటి ముంగిల్లో చిరుదివ్యేలుగా వెలుగులాయి. ఆ వెన్నెల వెలుగులో ఓటీ వరికీసోర్లో ఓ పేజీ...

- వెన్నెల్లో ఆడపేజీ.

మను దివ్యానుభూతికి లోనయినట్టూ - అరోచనల్లమీద ఏకా దేవక్ష్య మంగిగంధం జల్లినట్టూ అతడు చిత్తరువులా అలానే కూర్చుండి పోయాడు. తరువాత కలలోనుంచి రేవినట్టు శేచి ముందు హాల్డ్‌కి వెళ్లాడు. అక్కడ తల్లి ఉయ్యాగం బల్లమీద కూర్చుని పీర్లో కుడుతున్నారి. అతడు నిశ్శబ్దంగా వెళ్లి నేఱమీద కూర్చుని చిన్నపేజ్యాడిలా అమె ఒచ్చో మొహం దాచుకున్నాడు.

అమె ఆప్యాయంగా కొడుకు జాట్టులోకి వేళ్లు జోనిపి “ఏమిలా రేవూ అలా వున్నావ్ ?” అన్నది, అతడు మాట్లాడిరెదు. ఆ ఈం అతడిని చూసి వారెవరూ అతడో అంతర్జ్ఞాతియ అటగాడు అనుకోరు, వరి ఎత్తుల ముందే ఎటుచేపాడి ఆటని పసిగట్టగల నమర్చుడు అంచే ఎవరూ నమ్మరు. అంతహాదు ఈ ఈం తల్లి శీర చెరగులో మొహం దాచుకుని జ్ఞాపకాల తీయటి లాశాంతిని నెమురువేసుకుంటున్నాడు.

ఆ లాశాంతి శరీరం తాలూకుదేమోనని భ్రమపడి, అమె “వచ్చు భాగానేవుంది కదరా దేవుడూ” అంది కంగారుగా.

అమె తనని మాటిమాటికి ‘దేవుడూ’ అని పిలవబంతో అశడు ఉక్కోషం చెంది, “నాకీ పేరు పెట్టేంది ఎవరమ్మా ?” అన్నాడు రోషంలో తన ప్రేమ సంగతి తాత్కాలికంగా మరిపోయి.

“అప్పట్లో ఎవరికి సంతాసం కలిగినా మీ మేవతే కదరా పేరు పెట్టేది” అంది అవిడ. రెవంతే మేనత్త రచయితి, ఇప్పటికే పుంచాను పుంచాలుగా ప్రాస్తుంది, కనీ, కొత్త రచయిత్రులు వచ్చాక అవిడవి పేసుకోవడం మానేసేరు ఎడిబట్టు — పట్టిపట్టు.

“డీమాందు తగిపోయిన రోజుల్లో నేను పుట్టివుంటానమ్మా! ప్రపంచమీద కసంతా ఇలా నామీద తీర్చుకుని వుంటుంది” అన్నాడు.

“అనరేపైందిరా ?”

“రెవంతే అంటే ఏమిటో తెలుసా ?”

“ఏమిటి ?”

“గుర్రాలకు బ్రైనింగ్ ఇచ్చేవాడు. ఇహపోతే మన్మూ ముఢ్ఱో ఫిలిచే రెవుడూకి అర్థం ఏమిటో తెలుసా — రజకుడు” అని కోషంలో అక్కణ్ణంచి రేవిపోయాడు.

“గుడ్ మార్పుంగ్ సర్ నన్ను ప్రోఫెసర్ రామన్ పంపేరు”
“ఫ్లైజ్ కమిన్ !”

రెవంతే కుర్రిలో కూర్చుని, ఉత్తరాన్ని అతని ముందు పెడుతూ కాస్త సిగ్గుతో “ఇద్దేమి క్రమినర్ కేసు కాదు” అన్నాడు.

అయిన నవ్వి “నాకు రామన్ చెప్పారు. ఏమి ప్రశ్నలు వేయకుండా మీ వని చేసి పంపుని” అన్నాడు. రెవంతే మరింత సిగ్గుపడి “సారీ-శాలా నిట్టి పనికోసం మీ కాలాన్ని వృధా చేపున్నాను” అన్నాడు.

“పట్టేదు, నాకు పూషారుగా వుంది. ఈ అమ్మాయి ఎవరో మీకు తెలియదా ?”

“ఉహా- కేవలం ఈ చేతిప్రాత చూసి నేనా అమ్మాయి గురించి వివరాలు తెలుసుకోవాలనుకున్నాను. బైరిబై, మీరు బైకాలజిష్టు ?”

“కాదు. కనిసం డాక్టర్ ని కూడా కాదు. కేవలం ‘గ్రాఫాలజిష్టు’ని మాత్రమే, హండ్ రైటింగ్ ని బట్టి మనస్తత్వాన్ని కనుక్కునే శాస్త్రాన్ని గ్రాఫాలజి అంటారు. ఇది ఎవరయినా నేర్చుకోవచ్చు, హారీగా పెంపాందించుకోవచ్చు కూడా.”

“ప్రోఫెసర్ రామన్ చెప్పారు. నాక్కే ఇలాంటి బెక్కుక్కు ఉన్నాయని కూడా తెలీదు.” అంటూ ఆ అమ్మాయి ప్రాసినది అందించాడు.

అయిన నవ్వి, “రేపు రండి. ఎనలైజ్ చేసి ఉంచుతాను” అన్నాడు.

—రెవంతే మరుసటీర్జు వెళ్లేసరికి రెండు పేజీల బైవ్యేటర్ అయిన అందించాడు.

రెవంతే ఆప్స్టర్యూంగా, “ఒక చిన్న శెలర్ ఆధారంగా ఇంత సైక్ అనారిసిస్పా” అన్నాడు ఆ కాగితాలు అందుకుంటూ.

“ఉత్తరం తెలుగులో వుంది కాబట్టి కొంచెం తక్కువ పరిశోధనే సాధ్యమైంది. ఇంద్రీషుయితే ఇంకా ఎక్కువ వివరణ ఇచ్చిపుండేవాట్టి.”

“చేతిలో కాగితంవంక చూస్తూ” ఇదంతా నాకు నమ్మిశక్యం కాకుండా వుంది” అన్నాడు.

చేతిప్రాత చూసి ఒక్క మనస్తత్వాన్నేకారు - శాఖలి గురించి కూడా చెప్పారచు). అక్కరాల ఔబై, పుర్వస్ట్రోప పెట్టే నిధానం, వాక్య నిర్మాణం అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా ఉత్తరం పూర్తిగా చివరాన్ని వివరించి పెట్టేటప్పుడు కనబడే వినుగూ, మరిపోయన వత్తులూ, కొమ్ముదీర్చులూ, భావాల్ని వెలియిచే విధానం-ఉత్తరం మొదలుపెట్టినపుడు ప్రాసినంత గుండంగా చివరివరకూ అక్కరాలన్నాయా రేదా అన్నది-ఇచ్చీ-మనకి

“ అది లెక్కల పండితుడు చేసేది? కాంచెన్ కామన్సెన్స్ పునర్వాదు చాలా సులభంగా కనుకోగలదు రాన్ని ” అని “ రేవంత్ బాబూ! మీకో విషయం చెప్పాను వినండి. మికున్న అద్యాత్మమైన తెలివిశేఖర్ పాటూ రవ్వంత ఇస్క్రియారిటీ కాంస్టిక్షన్ కూడా ఉన్నదేహానిప్పట్టంది. అవసరంగా మీరు మీ స్నేహితులనొయం తీసుకొంటున్నారు. వాట్టు మిమ్మల్ని తప్పుడారి పట్టించటానికి తప్ప ఇక దెనికి పనికిరాదు. మీరే స్వయంగా ప్రథుత్తిష్ఠ చాలా సులభంగా ఈ పేరుకముకోగలరు. నేను త్రప్తి వుంటాను. ప్రథుత్తిష్ఠండి....”

అతడు కలం చేతిద్రోకి తీసుకున్నాడు. మరుక్కడం అత్యంత ఏకాగ్రతలో ఆఫ్ వదరంగం ఆటగాడు అయిపోయాడు.

నిముషం గడించింది. రెండు నిముషాలైంది. అతడి నుదిటి మీర వ్యవస్థ పడుతూంది. మొదటి రెండు అక్షరాలూ R A అనిశేలును.

"కనుకోగలరు రవంతి. ప్రయత్నం చేయండి" అవతిల్పుటి
ప్రొత్తాపూం ఇస్తూంది ఆ అమ్మాయి. మూడో అక్కరానికి, నాలుగో అక్కరానికి
మధ్య తేడా....

వచ్చే సింధి.

అతడు చిరునవ్వుతో — “మీరు శోన్ కొంచెం చెవక రగ్గాల పెట్టుకుంటారా” అని అడ్డిగాడు - తన విజయం సంగతి చెప్పకుండా.

“...” అని “ఎందుకు?” అంది.

అప్పాయుతా, ప్రేమా, కొర్కిగా చలిపెదనమూ రంగరించిన స్వరంత
ఆమె పేరుని తీయగా ఉచ్చరించాడు.

కెవ్వున అరిచినద

“....ఫాంక్”
“ఇలా అయితే చాలా తొందర్లో నా ఫౌన్ నెంబరు కూడా
కువుక్కొగులర్చు”.

"తప్పకుండ కనుక్కుంటాను" ఆ తృవిశ్వసంతో అన్నాడు. "కన రెండు రోజులు బైమ్ యివ్వండి. ఈ రెండ్రోజులు చదరంగం పోటీలు వున్నాయి."

“ అవును ! పేర్కో చదివేను. మిరు తప్పకుండా ఆచలా రంపంలా ? అతడు ఆశ్చర్యంగా “ బీం ? ఎందుకు ? ” అని అడిగాడు. అపే మాటల్లూడుకేదు. “ రఘ్య నుంచి పొలన్ స్ట్రీ కూడా వస్తువ్వాడు.” అన్నాడు.

శేవంత తెలిగు తీసుకుంటూ, “ఆ మీరు అనవసరంగా కంగారు పదుతున్నారు. పోలన్ స్క్రై అలాంటివాడు కాదు. చాలా మంచివాడు. స్క్రైవ్” అన్నాడు.

(అయితే ప్రమాదం పోలన్నే నుంచి రాలేదు. సీతారాం నుంచి వచ్చింది. ఏక్కడ భోన్నో ఈ సంభాషణ జరుగుతున్న నమయానికి అతడు ఒక నిమ్మకాయలోకి కోడి రక్తాన్ని ఇంజెక్షన్ చేస్తున్నాడు. ఆ తరువాత ఆ కాయలోకి ఒక గుండునూడి గుచ్ఛాడు. అతడి మొహంనింధా వికృతమైన కష్ట, వగా, దేహం నిండి వుంది.)

“పెల్న స్కూ మంచివాడే కావచు). కానీ అమెరికన్ మాగజైన్ ‘రిగ్మ్స్’ అన్న పత్రికలో పదిన వ్యాసం చదివారా ? ” అన్నది అమె.

సేవంతే ఆ వ్యాసం చదివాడు. “రఘునాథు బుద్ధి చెప్పేన శారపీయుడు” అన్న ప్రాణీంగోతో వడిన వార్త అది.

‘రి గెమ్’ అన్న పత్రిక ఎల్లోజర్గుల్ లాంటేది. ఇష్టం వచ్చినట్లుగా బ్రాసింది.

“ అన్ని క్రీడారంగాల్లోనూ యూరోపియన్ దేశంగా చలామణి అయ్యే రష్యు చదరంగంలో ఆసియన్ వాంపియన్సిఫ్ కోసం ఎందుకు ప్రయత్నించింది ?.... కేవలం చదరంగంలో తాము మకుటంలేని మహారాజులమని నిరూపించుకోవటం కోసమేనా ? అందుకే ఈ పోటించి మాస్కోలో నిర్వహించుకుండా ఆసియాలోపున్న ఉష్ణీకిస్టాన్ లో నిర్వహించినట్టు కనబదుతూంది. రష్యాపు చౌకభారు ఎత్తులకు బుద్ది చెప్పిన భారతీయ అటగాడిని ‘ ధి గేమ్ ’ అభినందినిస్తాంది.”

రేవంత్ దీని గురించి వట్టించుకోలేదు.

କାନ୍ତି ପୋଲନ୍ ନୀତି ଒ରି ରମ୍ୟନ୍ ପ୍ରତିକଳି ଜୀବିନ ଥିଲୁରୁଣ୍ୟ ଅତିଦିନି ଆକର୍ଷିତ ହିଂଦି.

“ వీరేకరి అతడిని అడ్డిగాదు. “....ఒకానొక రశలో మీరు చాలా సుఖభంగా రేవంత్లని గెరిచేస్తిలో వున్నారు - కానీ ఎలా ఓడిపోయారు ? ”

“ ఎలాగూ గెలవబోతున్నాను కదా అని కొంచెం నిర్మిక్ష్యంగా ఆడాను ”
పేటవ్వే నిజాయితీగా సమాధానం ఇచ్చాడు.

“ కానీ ప్రత్యక్ష ని ఎత్తు వేస్తాడా అన్న విషయాన్ని పది ఎత్తులు ముందే గ్రహించగలరని మీకు పేరున్నది। అలాంటిది నాలుగు ఎత్తుల్లో ఎలా ఓడిపోయారు ? ”

“చెప్పముగా ఓవర్ కాన్సిడెన్స్). అతడి మినిస్టర్ పోతుందనుకు
న్నాను. అదీగాక బైమ్ రన్ అవుట అయిపోతున్నది మరొకవైపు”

రెండుస్వర గంటలు గడిచేసరికి బళ్లమీద సగం పాపులు ఖాళీ అయినమ్. కానీ అప్పటికే ప్రభాకర్ అట అడ్యంటేజిగా వుంది. బిషప్తో రెవంత్ తాలూకు శైట్ నీ, రూక్ తో బిషప్ ని పిన్ చేసేదు. చూసేవాళ్లకి అతడు గల్పేటట్టే వున్నాడు. అది పైకి కనబడేరి మాత్రమే. రెవంత్ రెండు రూక్ నీ కోల్ ఏయాడు. అయినా అతడు గుర్తాల్ని నడిపించడంలో ప్రాపీణ్యం గలవాడు. అతడి శైట్ నీ రెండూ శత్రుశిరింలోకి ప్రవేశించి విధ్యంవించాడని ప్రారంభించినమ్. తన పాన్ ని వదులుకోవటం ర్యారా శైట్ కి ముందుకు తీసుకెళ్ళటం అతని ప్రశ్నేకత.

అతడి ఒక్క శైట్ నొన్న చంపాలని ప్రభాకర్ శతవిధాల ప్రయత్నం చేస్తున్నాను.

సాయంత్రం అయిదు కావోస్తుంది.

వదరంగంలో రోజు చివరిలో ఆఖరి ఎత్తు వెయ్యరు. అలా వేత్తై ప్రత్యర్థికి ఆ రాత్రంతా అలోచించుకోవచూనికి ఔమ్ ఉంటుంది. అందువల్ల ఆఖరి ఎత్తు కాగితంమీద ద్రాసి కవరులో పెట్టి సీర్ వేసి, రెఫ్లీకి ఇస్తారు. మరుసటిరోజు ఆ ఎత్తుమంచి అట ప్రారంభం అవుతుంది.

రెవంత్ బిషప్తో పాన్ ని తిన్నాడు. ఆఖరి ఎత్తు ఆ రోజుకి తన దావ్యాలని ప్రభాకర్ అశ.

రూక్ ముందుక జిరిపి, రెవంత్ తాలుకు బిషప్ ని తీసేసి, గర్యంగా రెవంత్ మొహంలోకి చూసేదు. అయితే రెవంత్ మొహంలో అతనాశించినట్లు ఓటమి కనబడలేదు. కాగితం మీద ఏదో ద్రాసి కవరులో పెట్టి రెఫ్లీకి ఇచ్చాడు.

బళ్లవేపు చూసిన ప్రభాకర్కి ఏదో అనుమం వచ్చింది. తను రూక్ ని జరిపే తొందరలో మినిష్ట్రి చూసుకోలేదు. రెవంత్ వేయబోయే ఎత్తు తెలిసిపోయింది.

రెవంత్ శైట్ ని వెనక్కి తీసుకొచ్చి తన రాజుకీ మంత్రికి 'ఛోర్క్' పేస్తాడన్నమాట. దాంతో తన పని ఆఖరు. మంత్రిని వదులుకోవారి.

సుదుటిమీద పట్టిన చెమటని తుడుమకుంటూ ప్రభాకర్ తలేతేనరికి హాలంతా ఖాళీగా కనిపించింది. కనీసం సానుభాతి చెప్పచానికొనా ఒక్కదు మిగట్టేదు. సీరనంగా రెవబోతూ హాల్ ఒక మూల బంటరిగా నిలబడి తనవైపే చూస్తున్న వ్యక్తిని గమనించాడు.

అతడు నేతారాం.

"చూసేరా మీరు! అనవసరంగా కంగారు పడ్డారు. చాల సుంభంగా గింభోతున్నాను రెపు..."

ఇంట్లో బెడ్ రూమ్లో పక్కమీద బోధ్ పడుకుని అతడు ఆమెతో మాళ్లుడుతున్నాడు.

తప్ప వప్పుకుంటున్నట్టు "సారీ- నేను అనవసరంగా కంగారు పడ్డాన్నాను" అన్నది.

"పట్టేదు" అన్నాడు "ఇంతకీ నాకు రెండో ఉత్తరం ఎప్పుడు క్రాస్టున్నారు."

"ఉత్తరమా?చూస్తాంచే మీకు నన్ను కలుసుకోవడం కన్నా ఆ ఉత్తరాలు చదవటంలోనే ఎక్కువ వుత్తాప్పాం కలుగుతున్నట్లుందే"

"అవున్నిజమే" అన్నాడు. "నేనెన్ని వూహాలు అల్లుకుంటున్నానో కిలుసా?"

"ఈ లోపులో మూడు వారాలు గడిపిశాయి."

"వదరంగంలో" నారో ప్రత్యేకమైన చెక్కిక్కా! చివరవరకూ చండిపోతున్నట్లు ప్రత్యర్థికి నమ్ముకం కలిగించి- నివర్లో దెబు కొట్టుడం. మిమ్మల్ని అలాగే గడువు లోపులో కనుక్కెగలను అనుకుంటున్నాను."

"కానీ నేను మీ ప్రత్యర్థిని కాను రెవంత్! ఎంత లోంగరగా కలుసుకుంచే అంత ఎక్కువగా మీ తెలివేటులవట్లు నాకు నమ్మకం క్రాడుతుంది."

"కానీ మీరు మీ లాజిక్ ని నన్ను కన్స్ప్రూట్ చేస్తున్నారు. లాజిక్ లేకుండా వుట్టి మార్ఫ్ మాట్క్స్ చెప్పండి. అర నిముషంలో చేస్తాను."

"నిజమా"

"వందెం"

"అయితే మా స్నేహితుగాలి ఫోన్ నెంబర్ చెప్పేను. అయిదంకెల సంఖ్య...ఒక అంకెని అదే అంకెతో పాచువేస్తే వచ్చే నెంబరు అది!"

"ఛెర్ ఛెక్క్ స్నేఫ్వర్ అన్నమాట".

"ఆ, అదే? ఇంకో హింట్ ఏమిటంచే ఆ సంఖ్యలో మొదటి అంకె స్నేఫ్వరూ-చివరి అంకె స్నేఫ్వరూ కలిపితే మధ్య అంకె వస్తుంది. ఇందులో ఏ లాజిక్కు, కామన్సెన్సూన్ రెద్డు" అంది.

అమె మాట వూర్తి కాకుండానే రెవంత్, "101 x 101 = 10201" అన్నాడు. అమె విస్తృతుం ధ్వనిస్తున్న కంరంతో "ప్లైగాడ్"! అంత లోంగరగా ఎలా కనుక్కెన్నారు? అని అడిగింది.

రెవంత్ కాల్రో సద్గుకొని "చూసేరా మరి" అన్నాడు.

"కంగ్రెసులేపన్" - ఇంత తొందరగా లెక్కకల్ని చెప్పి స్వరస్తాశ్రమకోశ దు" అంది.

“ మీకు నా తెలివెటులప్పు చాలా తేలికైన అభిప్రాయం వున్నట్టుండే ”
అన్నాడు. “ పందెంకట్టే చెప్పున్నాను! ఏ తక్క అయినా మీకన్నా తొందరగ
నేను చేయగలను.”

“కానీ, ఏ అమ్మాయి అయినా తన మెగుడు కొర్తిగా కామన్సెన్‌) వన్నవాడూ, హందరపట్టు శేనివాడూ అయివుండాలని కోరుకుంటుండే తప్ప, తెక్కల పూస్తరు అవ్వాలని కోరుకోదుగా! మిమ్మల్ని చేసుకుంచే వంకాయల కిల్కి ధరకి స్క్ర్యూప్ రూట్ పచిమిరపకాయలు వందగ్రాములధర ఆపేటట్టున్నారు.” అని నవ్వేసి ఫోన్ పెట్టేసింది.

ఆనందముల్లు. అప్పుడు వీరబడింది. అంతలో ఒక అనుమానంవలిగింది.
దేవంతే మొహం ఎర్రబడింది. తను తొందరపడి చెప్పి
తొందరపాటు శేనివాడు అని ఎందుకు అన్నది? తను తొందరపడి చెప్పి
నెంబరు?

ఫ్లోరిడ లక్కనీ 10201కి ఫ్లోరిడ చేసి "పార్లెస్" అన్నదు. ఈ పార్లెస్ ట్రైన్ రైల్వైర్ కట్టింగ్ సెలూన్ సర్ అని వినిపించింది.

“ యన్ స్టేబ్ ” అంది అవతల్చుంచి ఓ అమ్మాయి.
రేవంత్ లాపీగా, కంగారు పడకుండా, “ మిమ్మిల్చి డిస్ట్రిక్ట్ పేస్టున్న
చుకు కుమించండి మేడమ్ ! మేము పెనున్నగ్రా ప్రాదృక్క నుం
చుకు మాళ్ళు దుతున్నాము. మీకు అభ్యంతరం రేకషణే ఒక రెండు నిమిం
చుకు శ్యామలు దుతున్నాము. మీరు మాకు సాయం చేసేరని ఆశిస్తున్నాము.
శ్యాటిప్పీన్ శ్యామలు దుతున్నాము. మీరు మాకు సాయం చేసేరని ఆశిస్తున్నాము.
శ్యాటిప్పీన్ శ్యామలు దుతున్నాము. మీరు మాకు సాయం చేసేరని ఆశిస్తున్నాము.
శ్యాటిప్పీన్ శ్యామలు దుతున్నాము. మీరు మాకు సాయం చేసేరని ఆశిస్తున్నాము.

“ మీకు ఏ వివరాలు కావాలి ? ”
 “ పద్మినిమిర్ ఇండ్రై రెండు సంపత్యరాల మధ్య వయసున్న అమృతయిల
 మీ ఇంట్లో ఎవర్కూ పున్నారా ? ”

“వావ్” కోపంగా విహించింది.
“కోవించుకోకండి మాద్మయి। కేవలం మా వస్తువుల అమ్మకు పెంచుకోవటం కోసమే ఈ వివరాలు సేకరిస్తున్నాం. అలాంటి అమ్మాయిలెడ్డు పున్నార్థంచే - హాక్కు అధిరుచులు ఏమిలో కనుక్కొచ్చు

వెన్నల్ అడపెల్ల

మా ఆకయం. దానికి తగినట్టుగా మా నస్తువుల ఉత్తరిలో మార్పు తెచ్చుకుంటాం. ఇటిపాటి పెరుసర్గగా వచ్చి అడిగే బావోదని ఔళ్లో అలగుతున్నాం। దయచేసి మా కోర్కెని అర్థం చేసుకొండి" అన్నాడు టీగ్ - 'ఎంత కథ అభ్యసినివచ్చిందిరా భగవంతుడు' అనుకుంటా.

‘ అందుకే ఫోన్‌లో అడుగుతున్నారా ? ’

“అవును మేడమ్” మర్గద నిండిన కంరంతో అన్నాడు.

"వర్షనీలుగా అడుగలేనిని అంటున్నారు-కొంపలీస్ లో సైజు-
"చైను" అడుగుతారా మమ్మల్చి" అలరిగా అంది అవతల్యాంచి.

“ಅದ್ವಯ”)- ಅಲಾಟಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಮೇಡಿನ್‌ ಕೆವಳಂ ಬೊಳ್ಳು ರಂಗುಲು, ಮೊಹನಿಕಿ ಹಾಡೆ ಶ್ರೀಮುಲ್ಯ, ಹಾಟಿ ವಿವರಾಲ್ಯ ಅಡುಗುತ್ತಾಂ. ದಯವೇಸಿ ಮೀ ಇಂಟ್ಲ್ ಆ ವರ್ಯಸುನ್ನ ಅಮೃತ್ಯುಲು ಏಂದರುನ್ನಾರ್ ಚೆಬ್ಬಾರಾ ? ”

" ఒక్కరే వున్నారు. నేనే మాట్లాడుతున్నాను."

"ధార్మక్య మెడమ్! 'సువ్య నీ స్నేహితుల గురించి చెప్పి నేను నీ గురించి చెభ్బాను' అన్నాడో కవి. మీ అభిరుచంల గురించి చెప్పేముందు మీ స్నేహితురాంప్రద గురించి చెప్పండి. మీకు విదేశాల్లో గానీ, విదేశాల్లో చదువుకునే వచ్చినవారు గానీ స్నేహితులు చున్నారా?"

"ఆ ఒకరున్నారు. మొన్నే ఆక్రమీ నుంచి వచ్చింది."

‘రేవంత్ గుండెలు వేగంగా కొళ్ళుకుంటూ వుంటే, “ఆ అమ్మయి పూర్తిపేరు, అడమా చెపోరా” అని అడిగాడు.

" ఎందుకు ? "

“ అలా విదేశాల్లో చదివిన అమ్మాయిల చెప్పు ఏమిటో తెబునుకోవాలి.... ”

" ప్రార్థి సేరు కనులు ? "

"**సాక్షి కులాలు**"

ప్రాణ కు

“అన్నాను” ఆత్రంగ అన్నాడు.
ఆమె భావ్ ఎవరికో అందించిన ధ్వని - “చెప్పండి, నేనె
మాళ్ళాడుతున్నాను. మీకేం వివరాలు కావాలి? నేను పెట్టుకున్న బోళ్ళు
కోచ్చి, మొపోనికి ఎలపుండూ పొండ్లి । కిమ్మనే హడ్డెరము నేను.”

రేవంత్ జావకారిపోయి, “ మీరకుడై వున్నారా ” అని అడిగాడు.
నవ్వి, “ మీకు కామన్సెన్సు మరీ ఎక్కువ అని తెలుసు. అందుకే
భాగ్యశ్రీ వున్నాసు. అయినా మన కంట్రాష్ట్ ప్రకారం నేను
భస్కర్ మన్సుపుడై కసుకోప్పాలి తప్ప మాట వరసకి అన్న మాటలు

పట్టుకుని వెతుక్కుంటూ రాకూడు అవునా" అంది.

"అవును" అన్నాడు నీరసంగా జవాబుచేపే ఫోన్ పెట్టేనేడు రేవంత్.

✿ ✿ ✿

మరుణటి రోజు ప్రార్థనేనే పరింటికి, రేవంత్ అటజరిగే శ్వలానికి చేరుకున్నాడు.

అప్పటికి చాలా కొద్దిమంది జనమే వున్నారు. ఫోలన్స్ట్రో అటమధ్యహృం ప్రారంభం అవుతుంది. చాలామంది అప్పుడు వద్దంలే అని వూరుకోన్నట్టున్నారు, ప్రభాకర్ ఇంక కొద్దిసేపట్టు ఓడిపోతాడని నిన్న రాత్రే తెలిసిపోయింది.

రేవంత్ మెళ్ళు ఎక్కుబోతూంటే గుమ్మం రగ్గర సీతారాం తగఱి, "గుడ్ మార్చింగ్ సర్!" అన్నాడు. రేవంత్ అతడిని చూసి ముహం చిట్టించాడు.

"మీ గురించి - మీ నిజయం గురించి నిన్నంతా పూజలుచేసేసార్! మీరు తప్పక గెలుస్తారు."

రేవంత్ మర్యాదకి 'భ్యాంక్యా' అని లోపలికి వెళ్ళబోయాడు, అతడు వదిలీచెట్టుకుండా "ఈ నిమ్మకాయ మీ రగ్గర వుంవండి సార్!" అంటూ ఇచ్చి "మీకు అఖండ నిజయాన్ని సంపారించి పెడ్దుంది ఇది" అన్నాడు.

రేవంత్కి ఇటువంటిపొట్టిమీద నమ్మకం లేదు.

"కానీ నా తప్పికోసం సార్!" బలవంతం చేస్తూ అన్నాడు.

అతడు దాన్ని క్యాజువర్ గా అందుకుని లోపలికి ప్రవేశించాడు.

పదిన్నరకి అట (ప్రారంభం అయింది).

రేవంత్ తన కవర్ తీసుకుని లిపి, అందులో ఎత్తు ప్రకారం రాజకీ మంత్రికి ఫోర్మ్‌పేసాడు - గైట్‌తో.

ప్రభాకర్ చాలాసేపు అలోచించి, మంత్రిని వరులుకున్నాడు. మాసోవాళ్ళకి అతడు ఎందుకు అంతస్థి దాని గురించి (వేరే ఇంకో ఎత్తు లేపప్పుడు) అలోచించాడో అర్థంకాలేదు.

రేవంత్ బిషప్‌తో మళ్ళీ చెక్ చెప్పాడు. ప్రభాకర్ తన బిషప్ తీసుకోచి అభ్యువేశాడు. ఇతడికేమైనా మతిపోయిందా అనుకుంటున్నారు మాసోవాళ్ళు.

అనలు మంత్రి పాగానే రిషైన్ చెయ్యవలసిన అట ఇంక ఎందుకు అదుతున్నాడో తెలీదు.

రేవంత్ అతడికి బిషప్‌ని కూడా తిని మళ్ళీ చెక్ చెప్పాడు. ప్రభాకర్ తల రెండు చెతుల్లో పట్టుకుని పావులకేసి చూస్తూ కూర్చున్నాడు. గడువు పూర్తావోస్తూంది.

అందరూ అతడికిపే చూస్తూన్నారు.

ఉన్నట్టుండి అతడు లేచి "నాకేరో అవుతుంది" అన్నాడు. ఎవరికీ అతడు చెపుతున్నది అర్థంకాలేదు.

ప్రభాకర్ తల పట్టుకుని "నన్ను ఎవరో పీప్పుటైజ్ చేస్తున్నారు. నాకు ఏం ఎత్తు వెయ్యాలో తెలియటంలేదు" అన్నాడు. కొందరపుడే రేవంతోపై అనుమానంగా చూడసాగేరు. చాలామంది ఉత్సహంగా ఏం జరగబోతుండా అన్నట్టు దగ్గరకొచ్చారు.

రెట్రీ కల్పించుకుని, "మిష్ట్రో ప్రభాకర్! మీరలా నెపం వెయ్యాడానికి పీట్టేదు. మీరు ఆట కొనసాగించని పట్టంలో ఓడిపోయినట్టు ప్రకటించవలసి వస్తుంది జాగ్రత్త!" అని పోచురించాడు.

(ప్రపంచ ధాంపియన్ కార్పోర్ట్‌తో అంతర్జాతీయ వరదంగపటీల్లో విష్టర్ కార్పొనాయ్ అదుతున్నప్పుడు అట మర్యాదలో కార్పొనాయ్ లేచి అర్థం తప్పని కార్పోర్వే పీప్పుటైజ్ చేస్తున్నడిని అర్థంపించాడు. అతడి దృష్టి దోషమనుంచి తప్పించుకోవలానికి ముందు వరుసరో ఒక కాషాయ బట్టలు కట్టుకున్న యోగిని కార్పోర్బెట్టుకున్నాడు కూడా. అయితే వీటికి రెప్బుప్పుకోక కార్పోర్వే గిలిచినట్టు (పకటించాడు....రచయిత)

రేవంత్ ఇంకా షాక్ నుంచి తేరుకోలేదు. ప్రభాకర్ కైపే అమోమయంగా చూడసాగేదు. ప్రపంచ పోటీల్లోనే ఈ ఆరోపణ తప్పనిసిని అయినప్పుడు తనంత?

ప్రభాకర్ రేవంత్ కైపై చూస్తూ "నేను ఎత్తు వేయబోయే టైమ్ కి అశదేరో మంత్రాలు చదువుతున్నాడు. లేకపోతే అంత మూర్ఖంగా బిషప్‌ని ఎలా తీసుకోస్తాను?" అన్నాడు. ఆ చివరి మాట మాత్రం నిజమే, వరదంగంలో "ఏ మాత్రం పరిచయం వున్నాడైనా కాపు లేకుండా ఆ ఎత్తు వెయ్యారు. అయితే నిజంగా రేవంత్ ప్రభావంల్లో అతడు అలా ప్రశ్నించాడో? ఎద్దు యానిందంచే దూడిని కట్టుయ్యమనే జనం మనవాళ్ళు. రేవంత్ని జాబు చెప్పుమన్నట్టు చూసేరు. "రెట్రీ మాత్రం టైమ్ రన్ అప్పట అవుతూంది ప్రభాకర్!" అని పోచురించాడు.

తనిక ఆడనన్నట్టు ప్రభాకర్ లేచి నిలబడ్డుడు.

రేవంత్ కూడా లేచాడు.

ప్రభాకర్ చూపు రేవంత్ జాంటు త్రంట జెబుమీర పడింది, "అరుగో అదేమిటి" అని అరిచాడు. అందరూ అటు చూసేరు. జెబు ఎత్తుగా వుంది. ఒకప్రకారం రేవంతుకూడా తన జెబులో ఏమిటో అర్ధం కాలేదు. అప్రయత్నంగా బైటుకు తీసేడు ఏమిటో చూడ్దామని.

ఆది నిమ్మకాయ. గుండునూది గుచ్ఛబడి వున్నది. మధ్యలో ఎర్రగా వున్నది.

రెఫ్రీ కూడా ఒక క్షణం అస్త్రభుతిదయ్యాడు.

ఇదంతా రెప్పపాటులో జరిగిపోయింది.

విలేఖన్లు చెలిప్పింటుర్లు మీద ఈ వార్త పంపడం కొసం నోట్ పుస్తకాల్లో ప్రాసుకుని అక్కెళ్ళుంచి పరుగెత్తుసాగారు. జనంలో కలకంం బయిశేరింది. రేవంత్ ని ఒక వింతమృగంలా చూడసాగేరు. ఏమరో అతడచేసిరోచి నిమ్మకాయ తీసుకుని అందులోంచి గుండునూదిని బైటుకులాగేదు.

పెద్ద తుఫాను మధ్యలో ఘైరావంలో ఒంటరిగా నిలబడి వున్నట్టు అచేతనంగా నిలండివున్నాడు రేవంత్! అతనికి తనమట్టూ జరుగుతున్నది తెరియటంలేదు. మనసంతా ప్రభుంగా నోక్కిపెట్టినట్లు వుంది. రణరంగంలో తనవాళ్ళు ఒక్కసారిగా ఎదురుతిరిగి వెన్ను పోటు పొడిచినట్లు...

ప్రభాకర్ విజయం సాధించినవాడిలా పోలు బైటకి నఢిచాడు. పోలు ఖాళీ అయింది.

చరరంగం బల్లముందు రేవంత్, అతనితోపాటు నిశ్శబ్దం మిగిలేయి.

ఆ ఒంటరితనంలో ఆ నీరిసంలో నిన్నిత్తువగా కుర్కిలో కూర్చుండి. పోయాడు. గుండెల్ని నోక్కిపెట్టినుంచిన వెదన అప్పుడు కళ్ళలు తెంచుకుంది. నేతుల్లో మొహం రాచుకున్నాడు. ఆ విశాలమైన నిర్మానుష్ణపు పోలులో అతడు అలా ఎంతసేపు ఉండిపోయాడో తెలిదు.

భుజంమీర చెయ్యిపడితే తడి కళ్ళతో తలెత్తి చూశాడు.

పోలవోస్త్రి!

పోంస్త్ర మాట్లాడలేదు. భుజం తళ్ళీ వూరుకున్నాడు. ఆ క్షణం ఆ ఓదార్పు చాలు, ఇద్దరు క్రీడాకారులూ ఆ గదిలోంచి నిశ్శబ్దంగా బైటుకు వెన్చారు.

అయితే ఈ నమస్య ఇంత సులభంగా తేలిపోలేదు. మరుసటిరో స్టోర్స్ కాలమ్ నిండా ఈ వార్తలే "గ్రాండ్ మాప్టర్" విజయం వెన్ను వున్న అనులు రహస్యం"

"పుద్రశక్కుల సాయంతో గెలస్తున్న గ్రాండ్ మాప్టర్" వగైరా వార్తలు వూపు. ప్రభూత చదరంగపు ఆటగాడు, బాటిప్పర్ పట్టజనంలో ఎంత సంచం రేగింరో రేవంత్ పట్లు అలాగే ప్రారంభం అయింది.

మద్రామ నుండి వన్చే తమిత పత్రిక ఇంకా ముందుకెళ్ళింది.

కొంతకాలం క్రితం ఒక రఘువ్ మాట్లైన్ పోంస్త్రో ఇంటర్వ్యూ చేసి ప్రథమరించిన వ్యాసం తాలుకు ప్రాణింగ్ నీ పట్టుకుంది, "ఆ క్షణం పాక్టీ హోటల్లో" అన్న ప్రాణింగ్ అది. పోంస్త్రో కూడా రేవంత్ తో ఆచెట్టుడు తనకేమీ హోటల్లో అన్నాడు. అంచే పోంస్త్రో మీద పారించిన విజయంలో కూడా ఇదే ట్రైక్ ఉపయోగించాడన్నమాట రేవంత్!

పోంస్త్రోయే ఇలా అన్నాడంటే ఇక ఎదురేమంది?

తనే నందర్ఘంలో అలా అన్నాడో విరించబానికి, అంతక్రితం రోచే పోంస్త్రో వెల్పిపోయాడు. అయినా వరిశ్శతి ఎలా చెచిందంచే పాంస్త్రోయే న్యయంగా వచ్చి 'నేనలా మాటవరసకి అన్నామ' అన్నావినిపించుకోనేబట్టులేరు జనం. రేవంత్ కళ్ళతో నిజంగాహిప్పాచ్చిక్ చవర్పున్నదా అన్న చర్పలో తలమునక్కల్పున్నారు.

మరుసటిరోజు సాయంత్రం ప్రాంతియ క్రీడామండలి నర్సరభ్యమాయే శం జరవబానికి నిర్దూయమైంది.

"మన దేశంలో ఇంతవరకూ గ్రాండ్ మాప్టర్" లేదు. మెట్టుమొరటీపాడివి నువ్వే. బహుళ అందుకేనేమో ఇంత అంజడీ" అన్నాడు చేస్తు.

రేవంత్ మాట్లాడలేదు.

అతడి గడ్డు పెరిగింది. రాదాపుమప్పుయిలు గంటల్నించీ, అతడు చూసంగా, నిశ్శబ్దంగా, అదోరకైన ట్రాన్స్‌లో వున్నాడు. నిరాసక్త వెరాంతభావం అన్ని మిశితమైన మాసం అది.

జేమ్స్ తిరిగి ఎదో అనబోతూ వుంచే గుమ్మందగ్గర అలికిడి వినిపించింది. సీతారాం రోవలికి వస్తూ కనిపించాడు. వస్తూనే "నువ్వు క్లమించండి" అన్నాడు రేవంత్ చెతులు పట్టుకుని. "నిండు మనసుతో మీకు ఇచ్చిన దేవీప్రసాదం ఇంత అన్ధనికి దారితోస్తుందని కలలోకూడా అసుకోలేదు."

రేవంత్ మాట్లాడలేదు.

సీతారాం అయిదు విమిషాలసేపు నిదేరో మాట్లాడాడు. ఈ విషయంలో రఘుంతా తనదేవసీ... తనే ఆ నిమ్మకాయని రేవంత్కి ఇచ్చానీ ప్రపంచానికి చెఱ్చానని పోమీ ఇచ్చాడు. గుడ్లోమ్మె అనుకున్నాడు రేవంత్. కానీ

అంతలో సీతారాం ననుగుతున్నట్లు "మీ పుస్తకం నాకు.... అదే.... అంకటం" అని ఆగేడు.

క్రోతరిద్దరికి అర్థమైంది అతడి బిజనెన్ ప్రాపాజివ్ ను వ్యాపారికి సాయం చెయ్యి! నేను సీకా సాయం చేస్తాను...

రేవంత్ కోపాన్ని అతికష్టమీద అప్పకొని, "గిటాట్" అన్నాడు. సీతారాం అతడినైపు వఱకిలగా చూసి, శైచికి నడిచాడు.

జెమ్స్ కూడా చప్పున గిరీంచి శైటకొన్ని అతడ్ని అనునరించాడు.

"సీతారాం! నువ్వేమీ అనుకోకు. రేవంత్ మనసీమి బాబోడిని సీకా తెలుసు. అతని తరపున నేను మాట్లాడతాను" అన్నాడు. సీతారాం మొహం విప్పారింది.

"చరిష్టీతిని మీరు గ్రహించగలిగారు సార్!" అన్నాడు.

"ప్రత్యుత్తిని ఒడగొళ్ళడం కోసం మంత్రించిన నిమ్మకాయ ఇమ్మని నన్ను రేవంత్ అడిగాడు - అని నువ్వో పేపర్ స్టేట్ మెంటు ఇస్తే ఇక రేవంత్ బ్రతుకుతాడా? ఇంత చిన్న విషయం అతడు అర్థం చేసుకోదేం."

"అదేసార్ నేను చెబుతున్నిరికాడను. నా మంచితనం అయిన అర్థం చేసుకోవటంలేదు. అప్పుడే పేపర్ వాళ్ళు నన్ను అధ్రోచ అపురుణ్ణుకు కూడా".

"నువ్వోగానీ 'ఆ నిమ్మకాయ సంగతి రేవంత్కి ఏమీ తెరిదు. నేనే అతడికి మేలు జరగాలని ఇచ్చాను' అని చప్పావమ్మో - రేవంత్కి పోయిన ప్రిస్టేట్ అంతా తిరిగివస్తుంది కదా"

"ఎందుకు రాదు!"

"అంత సాయం చేసిన సీకు తన పుస్తకం అంకటం ఇప్పటంలో తప్పేమి వుందో" నాకు అర్థం కావటంలేదు. రేవంత్కి చెబ్బాడు."

"అది, అలా చెప్పండి."

"మరి తరువాత ప్రభాకర్ వూరుకోదేమా" అనుమంగా అడిగాడు జెమ్స్, "నువ్వు తననైపు పున్నావని అనుకుంటున్నాడుగా."

"వాడెం చేస్తాడు సార్ మనసి?"

"అదేమిటయ్యా - రేవంత్ గ్రిగరి నిమ్మకాయ పున్నట్లు అతను తెలుసుకోగాడూ అంచె అతడు సామాన్యమైనవాడై వుండడు."

"అచ్చే, అదెందేదు. నేనే చెప్పాను అతడికి."

"అయితే అందులో అతని గొప్పం లేదన్నమాట. నువ్వేచెప్పావు"

"అన్నను, నేనే చెప్పాను."

ఆ మాట వూర్కికాకుమంచే అతడి శరీరం గాలిలోకి లేచింది. అది క్రిందబడకమంచే మళ్ళీ లేచింది. ర్ఘ్యనికిన్నా కాంతి వేగంగా

ర్ఘ్యాంచేస్తుంది. కంటిముందు మెరుపు మొదట తెలుస్తుంది. తరువాత దెబ్బ తాలూకు బాధ. మొదడుకు అందుతాంది. అయిదు నిమ్మాలు గడిచినికి బొగ్గుగమల్లో వనిచేసే కార్బూకునిలా తయారు అయ్యాడు సీతారాం. అతడి కాల్రె పట్టుకుని లేపుతూ జేమ్స్ అన్నాడు. "...నేను రేవంత్ లాస్సితుష్టే రేత మనసున్న వాట్టీ కాను. ఆ విషయం గుర్తుంచుకో."

అఫీసులో వని చేసుకుంటూ వుండగా రేవంత్కి మానేజింగ్ డైరెక్టర్ నుండి పిలుపువచ్చింది. పెన్న మూతపెట్టే అతడు అయిన ఛాంబర్ టోకి వెళ్ళాడు.

"కూర్చో?"

రేవంత్ కూర్చున్నాడు, అయిన ఒ రెండు నిమ్మాలు మాట్లాడదేదు. తరువాత పేపర్ వెయిట్ వేళ్ళ మధ్య తిప్పుతూ మాట్లాడసాగాడు.

"రేవంత్! బాటాలాంటే పెద్ద కంపెనీలు, బాంకులూ క్రీకెబధ్కి ప్రెత్స్పాం ఇష్టున్నాయి. ఎయిర్ పోర్ట్, రైర్వ్యూలాంటిచి పోక్స్టైమ్యర్ నీ తమసంప్రదీలో చేర్చుకుంటున్నాయి. కానీ నాకు తెలిసినంతవరకూ చదరంగం ఆలగాళ్ళని ఎవరూ ఆ క్యాలిఫీకేషన్ కారణంగా తమ సంప్రదీలో చేర్చుకోవటం దేరు." అగాడు.

"....నిజం చెప్పాలంచే ఇందులో మా స్వాస్త్రమూ కొంత వుంది. అది కాదనను. ఉదాహరణకి పెనున్నులా ప్రాడాక్సు గురించి ప్రతి రిన పత్రికలోనూ, మాగజైన్ లోనూ ఒక్క అడ్వ్యూట్యూషన్ మెంట్ ఇంయిలంచే దాదాపు యాభైలే ఖర్పుతుంది. అలాటిది ఒకసారి నువ్వు నేనుల్న చాంపియన్స్ పిష్ట్ గెలట్టే, శాలా రేవంత్ పెనున్నులా ప్రాడాక్సులో వని చేపున్నాడు అని ప్రతి పత్రికా ప్రాస్తుంది.. పారకులకి సంబంధించినంత పరకూ మన సంప్రదికి ఇదే గొప్ప అడ్వ్యూట్యూషన్ మెంట్ - అంచె, ఇంకోవిధంగా చెప్పాలంచే - సీ ఒక్కొక్క విజయమూ మన సంప్రదికి దాదాపు యాభైలే విలువచే న్యాపార ప్రకటనని ఇన్ డైరెక్ట్ గా ఇష్టుందన్నమాట. పెద్ద పెద్ద సంప్రదిలు క్రికెబధ్కి చేర్చుకోని అందుకే..."

రేవంత్ మాట్లాడదేదు. అయిన నెమ్మిదిగా విషయంలోకి వస్తూ అన్నాడు "...కేన్యాసింగ్ ఎంత బాగా విషయంలో రేవంత్! నువ్వు చిన్నవాడి, సీకు తెలియకపోవచు) - అట్టీ కేన్యాసింగ్ (ఫ్యాలీరేక్ ప్రచారం) ఒక్కొక్కొప్పుడు అంత అపాయకరంగా విషయంలో.... అర్థం చేసుకోగిలవను కుంటాను....నో యు కెన్ గో..." తూచి తూచి అయిన వారా తక్కువ

మాట్లాడాడు. కానీ తరచి చూసేకొర్తీ అందులో ఎవోన్న అర్థాలు కనబడ్డాయి. దేవంత మొహం పొరిపోయింది. సత్తువంతా కాళ్ళలోకి తీసుకొని శేరి, అతికష్టమీద గదిలోకివచ్చి కురీలో కూలబడ్డాడు.

ఎన్ని వైపులనుంచి ఉపైన ఒక్కసారి వస్తుందనుకోలేదు. ఈ ప్రవంచమ మీదే తెలియని కసి...ఏకో చెయ్యాలి...తనెదో చెసియ్యాలి. ప్రవంచమ నుంచి పారిపోవారి. ఫోన్ ఎత్తి ఎకాంటున్న ఛిపార్ట్మెంట్కి ఫోన్ చెసాడు. "నా గ్రాట్యూయిటీ అదీ మొత్తం ఎంతోస్తుందో చెఱ్లా"-

రెండు నిముషల తర్వాత వాళ్ళు చెప్పారు.

కాగితం తీసుకొని రాజీనామా పత్రం బ్రాయసోగాడు.

తన కసికి - ద్వేషినికి అపుచలేట తనమీద తనే వగతీర్పుకోవటం. నాబుద్దు వాక్యాలకున్న ఏక్కువ బ్రాయలేదు. తననింతకాలం బాగా చూసుకున్నందుకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ పత్రం ముగించాడు.

అతడు దాన్ని పుచ్చుకుని లేబోతూంచే ఫోన్ ప్రోగింది. "మీరా" అన్నాడు రిసీవర్ అందుకొని.

"ఎయామ్ సారీ..."

ఇద్దరూ నిశ్శబ్దంగా పుండిపోయారు. ఆ మానాన్ని చీలుస్తూ ఆమె అన్నారి "ఏం చెప్పున్నారు?"

అతడు తన చెతిలోని కాగితంవంక చూసుకొని పేలవంగా వశ్వయూ చెప్పాడు చెప్పున్నది.

"మీ కేమన్నా మతిపోయిందా" అంది.

....అతడు చెప్పటం ప్రారంభించాడు. గుండెలోతుల్లో కరడు కళ్ళుకున్న పర్యతంలాంటి వేదన అంతా స్నేహపూర్వకమైన స్వాంతనతో తిరిగి మాటల రూపంలో ప్రవహించసాగింది. ఆమె అడ్డురాలేదు. అతనిని చెప్పనిచెప్పింది. అతడు ఆమెకి చెప్పటంలేదు. ఈ ప్రవంచానికి చెబుతున్నాడు. కనిపించని ప్రజానీకాన్ని ఉపాంచకొని, కళ్ళు మూసుకుని మాట్లాడుతున్నాడు.

"మీకు తెలీదు! చదరంగం నాజీవితంలో ఎంతలా పెనవేసుకు పొయిందో మీకు తెలీదు! నా ఎనిమిలో ఏట ఈ తెలుపు నలుపు గట్టు నా జీవితంలో ఒక భాగమయ్యాయి. అప్పటినుంచి ఇప్పటివరకూ గట్టు నా జీవితంలో ఒక భాగమయ్యాయి. అప్పటినుంచి ఇప్పటివరకూ ఒక బుపీలా ఒక మునీలా దాన్ని నిర్విరుస్తూ వచ్చాను. చదరంగాన్ని నేనెపుడూ ఒక ఆటలా భావించలేదు. అదో మహాయజ్ఞం. అర్థరాత్రి మెలకున వస్తే కప్పకేసి చూస్తూ నైట్యున్ని, రూక్సినీ వూహించుకొనేవాడని. గమ్మ నాపరాళ్ళు గట్టుగా ఉపో ప్రవంచంలూ ప్రశ్నీలో పాపలు

బడపేవాళ్ళే. భారతదేశపు మొట్టమొదటటి గ్రాండ్ మాస్టర్ అవ్వాలన్న తపాలో కుర్ర వాళ్ళు పోయిగా అనుభవించే ప్రతిఅనందాన్ని నా పన్నెండో ఏట వదులుకున్నాయి. నా జీవితాన్ని ఘణంగా పెట్టే కృషిచేశాను. ఇరుంతా నేను గర్వంగా చెప్పటంలేదండీ! నాబాధని చెప్పుకుంటున్నాను. ఇతచేసి - ఇన్ని మెట్లు ఎక్కి ఈ శిఖరం చేరుకున్న తర్వాత ఇప్పుడు....కనిసం నాపైపు మాపుడు వేత్తెనా సూచిగా సారించ తాపతురేని అనామకలందరూ మాటలనగలుగుతున్నారు. అయినా పడ్డెద్దు. కానీ న్నా జీవితంలో ఒక భాగంగా పెనవేసుకుపోయిన చదరంగాన్ని, నానుంచి వేరు చెయ్యాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు" అతడి గొంతు గద్దికమైంది.

ఆమె వెంటనే జవాబు చెప్పాలేదు. అతడి భాధని అర్థం చేసుకుంటున్నట్లు మానంగా వుండి తరువాత అంది.

"మీకు చెప్పేటం గ్రస్పదాన్ని కానుకోని, నాకెందుకో జపనియుల తత్త్వాప్రాంగం గుర్తొస్తుంది. సూక్ష్మతి సూక్ష్మమైన 'అమీబా' ప్రాణి జీవితం నుంచే - అభిలండ శూన్యం వరకూ ఒక పెద్ద చక్రమనీ - ప్రతి ప్రాణి అష్టిత్యమూ తన జీవితంలో ఒకచోటుమంచి ప్రారంభమై - సెమిసర్పిల్లో పైకి ఎగిరి మళ్ళీ కాన్వెక్స్‌గా క్రిందికి దిగుతుందని - అలాంటి చక్రాల సముద్రాయమే ఒక జాతీ, ఒక నాగరికత, ఒక ఇండివ్యవర్త జీవితపు పరిమాణమం అనీ వాళ్ళు భావిస్తారు. సామాన్యది జీవితంలో 'ఉండి కావటమూ' లాటి తాత్కాలికమైన గిలుపులు అతడి జీవితపు సర్పిల్లో ఉపస్థితాయి క్షితిల్లో నిర్మిస్తే - మహామధావుల జీవితాల్లో సెర్పు కన్వెక్సున్, సెర్పు డిప్రెక్షన్ లతో ఈ ప్రిటాసు చక్రం బ్రిడ్జులై విభిన్న రూపాలు చెంది రేఖగా మారి ఎత్తు పట్టాలతో అత్యన్నత స్థాయికి చేరుకొంటుంది. అందుకే వారు గిలుపుని మరిపోయి ఓటమి నుంచి నేర్చుకుంటూ వుంటారు...."

"ఇప్పుడు నేనెం చెయ్యసు?"

"ఏం చెయ్యలేదు? మీరు ఏదైనా చెయ్యగలరు. కొప్పు అంటూ వుండారేగానీ ఎన్ని పిగలైనా వెయ్యము. మీ చేతిలో ఆధ్యంది. దాంతో దెబ్బ కొట్టుటం అంత కప్పుమీకాదు."

"దెబ్బ కొట్టుటమా?" వచ్చేడు అతడు. "రేపే ప్రాంతియ క్రీడామండలి సమావేశం. ఆ మీచేంగులో అందరూ చేరి రేవంత కాళ్ళలో పూపూచిక పవర్ వున్నదా లేదా అని నిర్మయించబానికి ఒక కమిటీ వేసినా ఆశ్రయపోనక్కార్థెదు."

"ఎరికన్నా ముందే మీరో ప్రకటన చేసేరనుకోండి".

" ఏమని ? "

అమె చెప్పింది. అరి వింటుంటే అతడి చెతిలోంచి ఫాన్ జారిపయింది. కష్టంమీద సంబాధించుకుని " మీ కెమన్నా మతిపోయిందా ? ఏమిటి మీరంటున్నది ? " అన్నాడు.

అమె మామూలగా నవ్వేసింది. పూర్వపు సీరియస్ దేరు. " మీథు ఆ పని చేయగలరు రేవంతోఁ నాకు తెలుసు. మీలో ఆ సామాజ్యం వున్నది. మీ కృష్ణ-పట్టురలా - మీ ఇరకై నంపత్సరాల చదరంగపు అనుభవం - వీటిని తక్కువ అంచనా వెమ్ముద్దు. "

" కానీ ఏ మాత్రం పాడయినా అభాసుపాంపుతాం " అవనమ్మకంగా అన్నాడు అతడు.

" నా స్లైన్ పాడయదు " అందామె.

అతడి శక్తిమీద అమెకు అనుభవం దేరు. అతడికి కావార్పింది ప్రతిశాఖామే! ఆ విషయం అమెకు తెలుసు.

మరుసటిరోజు పేపర్లో పెద్ద అశ్కరాల్టో పడింది.

REVANTH ANNOUNCES BLIND - FOLD

పేపరు టో అవాన్స్ మెంట్ యా విధంగా కొనసాగింది.

" ఇండియన్ గ్రాండ్ మాస్టర్ రేవంత్ కళ్ళో వశికరణ శక్తి ఉన్నదని, దానివల్లే అతడు ప్రత్యభ్రత అటని సులభంగా కళ్ళోస్తున్నాడని తోచి అటగాడు ' ప్రభాకర్ ' అర్థపీంచాడు. అదే సమయంలో రేవంత్ వద్ద మంత్రించిన నిమ్మకాయ ఉండటంవల్లా, అంతకుముందు కొన్ని రోజుం క్రితం ప్రభావిత రఘ్వున్ అటగాడు పోల్నస్తో ఒక పత్రికకి యింటయ్యా ఇస్తూ ' ఆ కడాంలో ' నాకేమీ తోచరేదు ' అనటంవల్లమూ, వాలామంది ఈ అర్థపణాలపట్ల ఉత్సాహాన్ని చూపించారు.

తనకు ఏ మానవతాతీతి శక్తులూ లేవని నిరూపించుకోవటం కోసమూ తన కళ్ళ ద్వారా పొస్పోల్ట్ చేసే ప్రస్తకే దెదని ప్రెషికులకి తెలపట్లు కోసమూ రేవంత్ అత్యంత సాహస్రమైన ఒక నిర్ణయాన్ని తీసుకున్నారు.

ప్రత్యక్షితి అయిన ప్రభాకర్ తో పాటు ఆరుగురితో ఆయన భూయింది భార్త్తు అడతారు. కళ్ళకి గంతలు కళ్ళుకొని ఆడటంవల్ల ఇక తన కళ్ళో వున్న శక్తి (ఒకవేళ అటువంటి దేశ్రానా పుంటే) పని చెయ్యడని, అందువల్ల యా పోటికి వప్పుకోవాలని ఆయన కోరాడు.

ప్రాంతియ క్రీడామండలి ఏర్పాటు చేసిన సమావేశంలో మాట్లాడుతూ ప్రభాకర్, ఈ పోటీలో పార్టీనటం తన క్లిష్టేమేన్ని, రేవంత్ కళ్ళు

శక్తీముఖైన పెక్కంలో అతడి ఆటని నలభై ఎత్తుల్లో కళ్ళే వెయ్యగలననీ ప్రకటించాడు.

ఎంతో ఉత్సాహంగా సాగబోయే ఈ పోటీలకి పోలన్స్ట్రో కాప్టీన్గా వ్యవహరిస్తారు. ఈ పోటీలో గెల్గిపునారికీ, పోలన్స్ట్రోకి మాములు ఇష్టుయిలు ప్రకారం జరగవలసిన ఈ రోజు అట పరించోజుల తరువాత భిల్లో జరుగుతుంది. ప్రాంతియ క్రీడామండలి మెయిన్సోలులో రేపు ప్రార్థన్సు పదించికి ప్రారంభం కాబోయే ఈ అసక్కిదాయకమైన ఆటలకి చదరంగంలో అసక్కిన్నస్తు వాచేగాక మామూలు ప్రేక్షకులు కూడా వందల సంబ్యోలో వస్తారని అనుకుంటున్నారు."

10

మరుసటే రోజు తొమ్మిదిన్నరకే అక్కుడ జనం తెరుకోసాగేరు. పేపర్లో ప్రాసింది నిజమే అయింది. చదరంగం ఆట తెలిని వాళ్ళు కూడా యా భూయింద్ పోల్లు చూడటానికి వచ్చారు.

చాలామంది రేవంత్కి మతిపోయిందనే అనుకున్నారు. కళ్ళుమూను కుని ఒక చదరంగపు బోర్డుని జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడమే కష్టం. అలాంటిది నీడు బోర్డుల్లో ఆటని ఎలా జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటాడు ?

సరిగ్గు పది నిమ్మసైల పదికి రేవంత్ కారు కార్బూలయం ముందు ఆగింది. జనం గుంపులు గుంపులుగా అతడికైపు చూడసాగేరు. అతడవరితోనూ మాట్లాడలేదు. మానంగా తలవంచుకొని పోర్డోకి వచ్చేశాడు. పోలన్స్ట్రో మాత్రం కరచాలనం చేశాడు. పోలన్స్ట్రోకి తెలుసు. అతడి నొగ్గరణి భంగం చెయ్యకూడదని. అందువల్లే అతడిని పలకరించలేదు.

ఆసు చెయ్యబోలున్నది సామాన్యమైన సాహసం కాదని రేవంతేకి తెలుసు. తన పరుపు, ప్రతిష్ట చదరంగంలో తనకున్న విశిష్టాసం అన్ని ఈ రోజు ఈ ఆటమీద ఆధారపడి వుంచాయని కూడా తెలుసు. అతడిని మిత్రులు కొండరు పొచ్చరించారు. ప్రభాకర్ అర్థపణాల్స్ మెటీరియల్, గా జిరిగేరి ఏదిలేదని, ప్రభాకర్ ఓపెంపోయినట్లునని....కానీ రేవంత్ తన నిర్ణయం మార్పుకోలేదు. చదరంగం రూల్స్ ప్రకారం రను గెలిగ్నట్లే కానీ ప్రజల్లో అప్పటికే నాటుకపోయిన భావాన్ని కూకటి వేశుతో సహా పెరికివెయ్యారి. అదే నిజమైన గెలువు.

అందుకే అతడు రిస్ట్రో లీసుకోరలేదు.

ప్రాధునే అయిదించికి చేశాడు. దాదాపు గంటసేవు గదిలో ఒంటరిగా కళ్ళమూసుకుని కూర్చున్నాడు. అది మెడిచేషన్ కాదు. కణాకరులూ, క్రీడాకారులూ తమ వృత్తిలో లీస్ట్స్ చేసే యజ్ఞం - బుషులు, శైగులూ, చేసు) మెడిచేషన్ కంటే గొప్పది. అతడు ప్రార్థిస్తున్నది భగవంతుని చేసు) మెడిచేషన్ కంటే గొప్పది. అతడు తనలోని శక్తిని రాన్నే భగవంతుడు అంటే అతడికి అభ్యంతరంలేదు.

సముద్రపు కెరటాలవరె పారే అలోచనల్ హోరు మొరటి పదినిముడైల్ తగ్గింది. మనసు ప్రశాంతమైంది. తరువాత అది దర్శించైంది. ఏష్ట తరించి చేసిన సారన దానికి సాయవడింది. సరిగ్గ గంట గడిచేసరికి తరించి చేసిన సారన దానికి సాయవడింది. సరిగ్గ గంట గడిచేసరికి అతడి మనోఫలకంమీద ఎనిమిది అధ్యగచ్ఛు - ఎనిమిది నిలవుగచ్ఛుతో ఒక వదరంగపు బోర్డు ముద్రింపబడింది.

ఆ ఏకాగ్రత చెడకుండా అతడు అలాగే బయల్దేరి వచ్చేశాడు.

హోలు మధ్యలో ఏడు బల్లలున్నాయి.

ఒకమైపు-మూడు. మరొకమైపు... మధ్యలో ఇంకాకటి.

ఏడు బల్లలుమీద ఏడు చదరంగపు బోర్డులున్నాయి.

మధ్య కుర్చీలో ప్రభాకర్ కూర్చున్నాడు. మిగితా అరుగురూ జూనియర్స్). అయినా చదరంగంలో ప్రావీణ్యాలు. ఇటు ముగ్గురూ, అటు ముగ్గురూ కూర్చున్నారు.

పోలన్ నీ టాప్ చేశాడు ఏడుసార్టు.

రేవంత్ నాలుగుసార్టు సరిగ్గ చెప్పగిరీదు.

మొరటి ఇద్దరితో నభిపోవులు తరువాత ఆటగాడితో తెలుపు. మొరటి ఇద్దరితో నభిపోవులు తరువాత ముగ్గురితో తెలుపు. అలా ప్రారంభం ప్రభాకర్తో నటుపు, తరువాత ముగ్గురితో తెలుపు. అలా ప్రారంభం తెయ్యాలి అటు.

తరువాత అతడి కళ్ళకి గంతలు కళ్ళబడ్డాయి. ప్రేక్షకుల్లోంచి ఇద్దరు ముగ్గురువచ్చి వాటిని పరిష్కించారు.

బ్లయిండ్ పోర్ట్ ప్రారంభం అయింది.

బ్లయిండ్ పోర్ట్ కిక్కిరిసి వుంది. అందరూ ఉత్సవకతతో చూడసాగేరు.

హోలు జనంతో కిక్కిరిసి వుంది. అందరూ ఉత్సవకతతో చూడసాగేరు. ఎడమవైపు మొళ్ళొమొరట కూర్చున్న అటగాడు తన పాపుని ముందుకు జిరిపాడు.

“బోర్డు నెంబర్ వన్, ఎన్. కె. బి. 3” అని బిగ్గరగా అన్నాడు పోలన్ నీ. రేవంత్ మొరటులో సంక్షిప్తమైన చదరంగం బోర్డు ఏడుగా పోలన్ నీ విడిపోయింది. ఇప్పుడు వాటిమీద పాపులు నిండుగా వున్నాయి. పోలన్ నీ

ఆ మాట అనగానే బోర్డు నెంబర్ వన్ లో తెల్లపాపు ముందుకు కదిలింది. అతడు “పీ. కె. 4” అన్నాడు నెమ్మురిగా అది తన అటగా.

పోలన్ నీ అతడు చెప్పిన ప్రకారం అతడి తరపున పాపుని కదిపి రెండో బల్ల దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అతడితో పాటు రేవంత్ కూడా నడిచాడు. అలా ఏదుగురితో ఏడు ఎత్తులు వేసి మళ్ళీ మొరటచే ఆటగాడి దగ్గరికి వచ్చే సరికి అతడు వైట్టని కిరిపాడు. అప్పువధానంలోలా మొదటి అతడు ఏం ఆడేడో జ్ఞావపం వుంచుకొని ఎత్తు వెయ్యాలి.

వచ్చి తన సీట్లో కూర్చుని రేవంత్ రెండో ఎత్తు చెప్పాడు.

ఇలా అట కొనసాగింది.

దాదా రెండున్నర గంటలు గడిచేసరికి ఇద్దరు రిజైన్ చేసేరు. నలశై రెండో ఎత్తులో మరొకడు రిజైన్ చేసేదు.

రేవంత్ కుర్చీలో కూర్చుని వున్నాడు. అతడి స్టూటి వథంలో నాలుగు చదరంగం బోర్డులూ స్ట్రాంగా కనబడుతున్నాయి. ఆ గదిలో సూరి పడితే వినబడేటం నిశ్శబ్దం వ్యాపించి వుంది. అతడో బుమ్మిలా వున్నాడు. పోలన్ నీ మాటలు మాత్రం అతడి మొరటుని చేరుతున్నాయి. వెంటనే వాటికి జవాబు ఇస్తున్నాడు. కనులు తెరచి ఆడే వారికంటే అరగంట ఎక్కువ కైమ్ గియిన్ చేశాడు.

అతడిని తికమక పెడుతున్నది ప్రభాకర్ బక్కడే. బ్లయిండ్ పోర్ట్ లో ఎక్కువ పాపుల్ని చంపకాడు. కళ్ళ మూసుకుని ఆడే అటగాడిని మరింత కవ్స్యూజ్ చెయ్యటం కోసం బోర్డుమీద ఎన్ని పాపులంటే అంత మంచిరి. అడే టాక్కుక్ శాతీ అపుతున్నాడు ప్రభాకర్. అతడేమీ తక్కువ ఆటగాడు కాదు. భారతదేశపు అతితక్కువ మాస్టర్స్ లో ఒకడు. మిగితా వారిదేముంది, ఇంకో అరగంట చెక్ చెప్పగానే తప్పుకున్నారు.

తరువాత అనలు యుద్ధం ప్రారంభం అయింది. ఒక వద్దతిప్రకారం ఆడటంలేదు ప్రభాకర్. రేవంత్ బిలం అంతా అతడి గుర్తాల్ని వుంటుడని చెఱును. అందుకే తన చిప్పటినీ రెండు రూక్స్ నీ ఇచ్చేసి రేవంత్ తాలూకు రెండు గుర్తాల్ని తినేసేదు. అయితే ఆ తరువాత పిగ్గతాపుల్ని అనలు చదులుకోలేదు. రేవంత్ తాలూకు మిగితా వాటిని “పిక్” చేశాడు.

తన వైట్స్ పోగానే రేవంత్ క్యీన్ మీద ఆధారపడ్డాడు. సరిగ్గ నాలుగెత్తుల్లో దాన్ని బైటెకి తీసుకొని శత్రువుకంటో బౌరుబడ్డాడు. అతడు కళ్ళమూసుకునే ప్రభాకర్ పరి ఎత్తుల తరువాత ఏం ఆడతాడా అన్నది శూపొంచగల్లతున్నాడు. ఈ కళ ఒక్క బాటీపీపర్క్ కే వున్నదని ప్రతితి.

అతడు పరిహాస ఎత్తుల ముందే ప్రత్యర్థి ఎత్తుని "ఫోర్స్" చేయగలిగి వాడట. ప్రభాకర్ తన క్షీర్వని ఇచ్చి రేవంత్ క్షీర్వని తినక తప్పగలేదు. ఇరవ్యేశ్వరికి రేవంత్ తన రూక్షని రంగంలోనికి తీసుకొచ్చి విషి మీర పడ్డడు. ప్రభాకర్ తాలూకు బిషిట్, రేవంత్ తాలూకు రూక్ష పోయినాయి. ఈ మధ్యలో పాన్‌స్ టపాపా ఎగిరిపోయినాయి.

అట ఈ స్టేజ్‌కొచ్చేసరికి రేవంత్ తనరాజుని స్వయంగా మండుకు తీసుకొచ్చాడు.

అప్పటివరకూ ఒకే కోణంలో ఆశోచిస్తున్న ప్రభాకర్ భోర్ధుమాస ఉలిక్కి పడ్డడు. భోర్ధు సగంకన్నా ఔగా ఖాళీగా వుంది. అంటే రేవంత్ మెరదు అంతక్కియుర్ గానూ తయారయిందన్నమాట. అది ఒక్కటే కాదు. ఆట ప్రారంభంలో రేవంత్ ఛేవరటలయిన నైట్‌ని తినేందుకుగానూ తన బిషిట్‌ని రెండు రూక్షనీ వదులుకున్నాడు. ఇప్పుడు దాదాపు చేబిల్ తన ఖాళీ అయినష్టీలో రేవంత్ రూక్ష సేయంతో రాజుని స్వయంగా తీసుకువస్తున్నాడు. తనకన్నా అతడికి ఒక రూక్ష ఎక్కువ ఉంది.

మరో నాలుగెత్తులు అధేసరికి ప్రభాకర్‌కి ఒక విషయం తెలిసిపోయింది. రేవంత్ తన నైట్‌ని తినడు. ఖాళీ అయిన చేబిల్‌మీర నైట్ ఎందుకూ కొరగావు. మరోషైల్ రేవంత్ తాలూకు రూక్ష సైరపిపోరం చేస్తూంది. చేబిల్ ఖాళీ అవటం గమనించక పోవటంలోనే తను వప్పులో కాలు వేసేడు.

ఇప్పుడిక రేవంత్ కళ్ళకి గంతలు కళ్ళుకొని ఆడినా ఒకటే, నాలుగు కళ్ళతో ఆడినా ఒకటే. తను ఎలా అడరామనుకున్నాడో సరిగ్గా దానికి వ్యాలీకంగా అడించాడు తనచేత! చేబిల్ తనతోనే ఖాళీ చేయించాడు। ఇప్పుడిక అట కొసాగించి లాభంలేదు. ఇంకా నాలుగెత్తుల్లో కింగ్‌కి, నైట్‌కి ఫోర్స్‌కి చెయ్యటం ఖాయం.

అతడు భైమ్ చూసేడు.

ఇంకా అయిదు నిముడెలుంది. నాలుగు ఎత్తులు చెయ్యటానికి. మరికొంతసేపు ఆడి సమయం వృధా చెయ్యటం అనవనరం.

అడేకొర్కీ పూర్వ లవటం తప్ప మరేమీ లేదు.

లేచి నిలబడి "నేను వదులుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

అతడు దూరంగా వుండబంచేత రేవంత్‌కి అతడు అన్నారి అర్థం కాలేదు. మొదట నినబడింది చెపులు బ్రద్రలయేలా కరతాళ ధ్వనులు. తరువాత తల దగ్గిర పోలన్‌స్టీ వేళున్నర్చు. అతడు స్వయంగా విప్పులూ "కంగ్రాచ్చులేషన్స్ మైబాయ్" అంటున్నాడు. అప్పుడ్దమైంది అతడికి

రసు గెల్పానని. ఈ లోపులో జనం ఆతడిని చుట్టుచుట్టారు. చాలాసేపట్టుంచి మూసుకొని వుండబంచేత కళ్ళ మండుతున్నాయి. నీళు కారుతున్నాయి కూడా. అయితే ఆ నీళు మంటవల్ల వచ్చినవికావు. అనంంం వల్ల వల్పినవి ఆ హర్షతిరేకాన్ని అనుభవిస్తే తప్ప అనుభాతి అర్థం కాదు. ఏమనుకున్నాడో ఏమా ప్రభాకర్ కూడా వచ్చి కరవాలనం చేసేదు. కమేరాలు టీక్ మంటున్నాయి. ఒకడవరో ఖాళీ చరదంగం పెబిల్‌ని ఏడించిని కూడా భోటుల తీస్తున్నాడు.

"వారా గొప్పవిజయం సాధించావ్" నవ్వుతూ అన్నాడు పోలన్‌స్టీ..

"మాస్టర్ మీరా గెలుపు గొప్పదే. ఏడుగురితో జ్ఞయిండ్ పోల్టీ చూమూలే. నిజం చెప్పండి ఇలాటి పందెం ఆడవలసివస్తే మీరు ముఖై) మందితో ఒకేసారి జ్ఞయిండ్ పోల్టీ ఆడలేరూ!"

పోలన్‌స్టీ అతడిపైపు సూటిగా చూసేడు. రేవంత్ అన్నారి నిజమే! కర్తృ చాంపియన్ కార్పోర్ డెస్ట్రిమండితో ఒకసారి కళ్ళకి గంతలు కళ్ళుకని అడగలడని ప్రతీతి.

కథ గొప్పరి, అందుకే కళాకారుడికి ఎప్పుడూ సంతోషం లేదు. తచ్చేకొర్కీ సాధించవలసింది కనబడ్డానే వుంటుంది. ఆ తపనతోనే విషాదమూ, అనందమూనూ.

చే.వీ కమేరా నిశ్శబ్దంగా తిరుగుతూంది. ఆటోగ్రాఫ్‌చేస్టూ అతడు ఆశోచిస్తున్నాడు. గెలుపుకీ ఓటమికీ తేడా ఎంత చిన్నది. ఒక చిన్న తప్పుడు ఎత్తువేసి ఓడిపోయి వుంటే ఈ జనం - హర్షతిరేకంతో ఇప్పుడు చుప్పబ్లు కొడుతూన్న ఈ జనం - హేశనతో ఎగతాళివేసి వుండేవారు. కనీసం ప్రయత్నాన్ని అర్థం చేసుకొని ఉండేవారు కూడా కాదు.

ఆ తటం అతడికి చిత్రమైన అనుభాతి కలిగింది. అతడో ఎత్తైన శిఫరంమీర నిలబడి వున్నాడు. గెలుపుకీ ఓటమికీ అతీతమైన భావం మొహంలో ప్రతిబింబిస్తూ వుండగా, బుమిలా అతడు మరింత పైకినడుస్తూ పెట్టిపెతున్నాడు. సూర్యరశ్మికి చేతులు కళ్ళకి అడ్డుపెట్టుకుని వేలవేల మంది జనం అతడి నిప్పుచుని చూడచానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఇదంతా తటాకలమే. తటంలో అతడు మామూలు మసిమి అయ్యాడు. క్లామాత్రపు ఆ అనుభాతితో అహంగానీ, గర్వంగానీ లేవు. కానీ జీవితం తాలూకు గొప్ప నత్యం వుంది.

"ఒక వూళ్లో ఒక కాలేజి పుండట. ఆ కాలేజీ అమ్మాయిలు కొంత మంది కాలేజిదే అయిపోయాక ఒక పోల్లో పౌర్ణిశేషుకుంటున్నాళ్ల వాళ్లలో ఒకే ఒక అబ్బాయికూడ పున్నాడట అమాయకంగా పాంబుగ్గుల్ల అమ్మ రేవంతీలా."

రేవంతీ పశ్చ బిగించి "ముందు లెక్క చెప్పండి" అన్నాడు. ఈమె నవ్వి "ఏముంది? ఇంతలో కరెంట్ పోయిందట. ఆ చీకట్లు ప్రతిచిన్నారికి రేవంతీని ముర్దు పెట్టుకోవాలనిపించింది" అంది.

"ర్పీంద్ర సరోవర్ సంఘనలూ అన్నమాట."

"ఆ! అలాగేకానీ ఆ చీకట్లో రేవంతీ ఎక్కుడున్నాడో ఎలా కనబడ్డాడు? కనబడ్డు కదా." అందుకని వాళ్లలో రీడక్ లాటి అమ్మాయి, స్నేహితురాళ్లతో, "ఒనేవ్, మీరందరూ ఎక్కుప్పి వాళ్చు" అక్కడే కరలకుండా నిలబడండి. అందరీలీ వరసగా ముర్దు పెట్టుకుని నేను హటు బైటకి వెల్పిపోతాను అని అందట."

"మైగాడ్! ఒక అబ్బాయిని ముర్దు పెట్టుకోవటం కోసం అంత స్వాజాతి చర్యకి పాలపడే రిస్క్ లీసుకుందా."

"మరెం చేస్తుంది పాపం. రేవంతీ బుగ్గలకి అంత డిమాండ్ ఉండన్నమాట."

రేవంతీ కోపంగా ఫోన్ పెట్టేయబోతూ లెక్క ఇంటర్ఫెంట్ గా ఉండటంతో "తరువాత ఏమైంది?" అని అడీగాడు.

"ఆ అమ్మాయిని చూసి ఇంకో అమ్మాయి కూడా అలాగేసి బైటకొచ్చిందట. అరగంట గిచేసరికి రేవంతీ ఒక్కడే ఎర్రగా కందిపోయి బుగ్గల్లో మిగిలిపోయాడు పాపం."

"ఆ తరువాత."

"బైట పూజ్ వేష్టున్న ఎలక్ష్మీయన్క గదిలోంచి 1081 సాభ్ మ్యూ" అని చప్పుడు వినిపించిందట.

"మైగాడ్!"

"ఆ గదిలో ఎంతమంది అమ్మాయిలున్నారో అదే నా చురీఫోన్రీ చివరి రెండు అంటు" అని ఫోన్ డినెక్కెన్నే చేసిందామె.

"ఒర్చేయ రేవూ. నీ గురించి ఎవరో వచ్చాగ్రా" అన్న తల్లిమాటలకీ, గదిలోంచి బైటకిపోవాడు రేవంతీ. హల్లో ఒక కాఫీ బట్టలు వేసుకున్న వ్యక్తి ఉన్నాడు. ఒక పెద్ద ప్యాకెట్లు, ఒక చీటి అందించాడు. చీటికి వ్యక్తి ఉన్నాడు.

"అఖండ విజయానికి గుర్తుగా అధినందిస్తూ" అని వుంది. దాని క్రింద విన్న అక్కరాల్లో.

"పే. యన్. మీ డిటెక్ట్ తెలివిని, పత్తేదారు చర్యల్ని దయచేసి తు అమాయక ప్రాణీమీద ప్రయోగించకండి" అని ప్రాయబడి వుంది. అతడికి నవ్వొచ్చింది.

కాగితాన్ని ముదుస్తూ "ఏమిటే ప్యాకెట్లు" అని అడిగాడు. కుతూహలంగా.

అతడు పాకెట్లు విప్పుతూ, "మీ చురిఫోన్ ఎక్కుడ సార్" అని అడిగాడు. రేవంతీ అతడిని తన బెడ్ రూమ్లోకి తీసుకెళ్చాడు.

ఆ పాకెట్ లో చిన్న ఎలక్ష్మీనిక్ కాలిక్యూలేబర్ లాటిరి వుంది. రాన్ని ఫోన్కి అమరుస్తూ అన్నాడు. "ఇందులో వంద బట్టన్ ఉన్నాయి. నార్! మీస్నేహితులికీ, పరిచయస్తులకీ ఫోన్ చెయ్యవలసివచ్చినప్పుడు ఇక మీరు నంబడ్డు డయల్ చేయనక్కర్దెదు. మీకు కావార్పిన వంద నెంబర్ల దాకా ఇందులో సంషేష్ట పరచవచ్చు. మీరు బట్టన్ నొక్కిచే ఆ నెంబర్ అదే యిస్టుంది. ఒకవేళ అవతలి వారి ఫోన్ ఎంగేళ్లో అయితే డయల్ చేసి అది వచ్చేవరకూ ఇది అలా చేస్తూనే ఉంటుంది. ఇది, మీ బైమ్ ని ఎంతో సేవ చెయ్యటమే కాకుండా, యన్. టి.డి.లు చెయ్యటానికి చాలా ఉపయోగపడ్డుంది" అంటూ ఇంకో ఆపరేటని తీసి రెండోపై అమర్చాడు.

"మీరు ఇంట్లో లెనప్పుడు ఈ బట్టన్ నొక్కి వెళ్చాలు. మీకు బైట్టుంచి ఎవరన్న ఫోన్ చేస్తే ఇదిగో ఇలా వినబడ్డంది వాళ్లకి" అంటూ బట్టన్ నొక్కాడు ఒక అమ్మాయి కంఠం వినబడింది. "ఎక్కున్న మీ సర్? రేవంతీ ఇంట్లోలేరు. అయినకి మీరు ప్రిణ్టా మేసేజి ఇవ్వరలిష్టే చెప్పండి" టప్ మన్న చప్పుడుతో చేపు తిరగడం ప్రారంభం అయింది.

మెకానిక్ బేవ్ ని అఫ్ చేస్తూ అన్నాడు. "మీరు ఇంట్లోకి వచ్చిన శరువాత ఈ బేవ్ ని రైండ్ చెసుకుని వించే మీకు ఎవరచు ఫోన్ చేసి నించెపురలుకున్నది తెలుస్తుంది."

రేవంతీ విన్నుయంతో ఆ పరికరాలమైపు చూస్తున్నాడు. వైన్సు నీత అభివృద్ధి చెందిందో చూస్తుంచే అతడికి ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఇలాంటి పరికరాలు వున్నాయని ఎక్కుడో చదివాను. వైన్సు వాటిని ప్రత్యక్షంగా ఇండియాలో - అది తనింట్లో చూస్తూంచే సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగాయి.

“ ఎవరు పంపించారు వీటని ? ” అని అడిగాడు.

“ అమ్మాయిగారు, ”.

రేవంత్ ఆసక్కిగా ముందుకువంగి “ అదే ఎవరు ? ” అని అడిగాడు. ఆ మెకానిక్లు నిర్మిత్తంగా చెబుతోంచి మరో కాగితం తీసి అందించాడు. అందులో ఇలా వుంది.

“ మీరు అడుగుతారని తెలుసు బుచ్చయ్యామ్మగారూ ! అందుకే ఈ కాగితాన్ని కూడా ప్రాసి పెట్టాను.

వరిని, రేవంత్ తలత్తేసరికి ఆ మెకానిక్ లేదు.

• • •

“ కంగ్రామ్యులేషన్స్ ”.

“ ధాంకూర్ ” !

“ కంగ్రాట్ ”

“ ధాంకూర్ ” !

రేవంత్ తన ఛాంబర్ లోకి వచ్చి కూర్చున్న అయిదు నిముణైలకి మేనేజింగ్ డైరెక్ట్ వద్దనుంచి పిలుపువచ్చింది. మళ్ళీ ప్రొఫెందిరా భగవంతుడు అనుకుంటూ అతడు వెళ్ళాడు.

“ రా కూర్చు ! ” అన్నాడు ఆయన. రేవంత్ ఎదుటి కుర్చీ కూర్చున్నాడు.

“ కంగ్రామ్యులేషన్స్ ! పెట్టు నీ గురించి దాగా ప్రాసినయి. నిజంగా అభినందించవలసిన విషయం అది. ”

రేవంత్ ఆశ్చర్యపోయాడు. నాల్గోఱలక్కితం తనని ఇన్ డైరెక్ట్ గా రాజీనామా చెయ్యమన్నాయునేనా ఈయన ? ఏప్పుడు అనలేమీ జరగనట్టూ ఎంత మామూలుగా మాట్లాడుతున్నాడు.....ఇందుకేనేవో నీట్ను యౌ బిజినెస్‌లో ఇంత పైకి రాగించింది.

“ ఇద్దరు ముగ్గురు టోర్డు అట్ డైరెక్ట్ ఫోన్ చేసి నీ గురించి వెసేరు. వచ్చే మీటింగులో నీ ప్రతిభకు గుర్తింపుగా రెంటు వాకులు చేసేరు. వచ్చే మీటింగులో నీ ప్రతిభకు గుర్తింపుగా రెంటు వాకులు చేసేరు. వచ్చే మీటింగులో నీ ప్రతిభకు గుర్తింపుగా రెంటు వాకులు చేసేరు. ”

“ ధాంకూర్ సర్ ! ” అంటూ రెచి ఆయనతో కరచాలనం చేసాడు. అతనికి నవ్వువచ్చింది.

విజయమా విజయమా ! వెళుతూ వెళుతూ అథః పాత్రాన్ని తోస్తు. వస్తూ వస్తూ అందరాన్ని ఎక్కి-స్తోతు. నీకు ఇది న్యాయమా ? .

అతడు తన ఛాంబర్ లోకి వచ్చేసరికి అక్కడ జేమ్స్ కూర్చుని పూడుడు. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఈంజి రైవ్ లో వుండే అతడి మొహం శ్రీకృంగా, ఏదో ఉద్యేగంతోనూ, ఉద్యోగుతోనూ నిండి వుంది. “ ఏమిటి రిష్టుం ? ” అన్నాడు పంకరింపుగా.

జేమ్స్ చేతి గోశ్చవైపు మానుకుంటూ “ రేవంత్ సికో విషయం తప్పాలి ” అన్నాడు.

అతడి కంరంలో కనబడిన సీరియస్ నెన్సికి రేవంత్ విస్క్యుయం చెంది “ ఏమిటి ? ఏదైనా గోడవ జరిగిందా ” అని అడిగాడు.

“ మొగాడి జీవితంలో పెళ్ళి అనేది పెద్ద గోడవ అనుకుంటే, అదే జరగబోలోంది ”.

రేవంత్కి అర్ధంంక “ అంటే ” అన్నాడు:

“ మనం ఒక అమ్మాయితో ఫోన్ లో మాట్లాడేం జ్ఞాపకం వుందా ! ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను ” తాపీగా అన్నాడు.

“ ఆ అమ్మాయిని నువ్వెప్పుడు కలుసుకున్నావు ? ”.

“ మొన్నురాత్రి ”.

“ మొన్ను రాత్రి కలుసుకొని ఈ రోజు అప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నావా ? ”.

“ ఏం ? కలుసుకున్న రెండు మూడు సంవత్సరాల వరకూ పెళ్ళి చేసుకో కూడదంటావా ? ”

మీరందూ జీవితానికి ఎందుకంత ప్రాముఖ్యత ఇస్తారో నాకు అర్థంకాదు. పరసుర ఆకర్షణ, భావుకత్వం, ఆహార చందులామా, ఒకర్నుకరు అర్థం చేసుకోవటం - ఇదంతా ప్రాప్తి అని నా పుద్ధేశ్యం. ఇదోక్కుటాదు జీవితం....! పెళ్ళి అనేది జీవితంలో ఒక ఫేజ్ మాత్రమే. నీకు తెలుసుగా - నేడైనా నమ్మాను అంటే దాన్ని అనురిస్తానూ అని ”.

“ ఇంతగా నిన్ను ఆ అమ్మాయి ఎలా ఇంప్రెన్ చేయగలిగింది ? ”.

“ ఇందులో ఇంప్రెన్ అన్న ప్రస్తరీలేదు. ఏదో ఒకటి జరగాలి. కాబ్టీ - అది అలా జరిగిపోయింది. అంటే ”.

“ అదే - ఎలా జరిగింది.

అతడు చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

11

విశాలమైన విధులగుండా అతడు మొటార్ సైకిల్ ని పోనిస్తున్నాడు. మలుపుల్లో అది వంగుతూంచే ఆమెకి భయం వేసింది పట్టుకోవటానికి ఏమీలేదు - అతడి నడుము తప్ప.

అతడి మొటారు సైకిల్ ఒక పెద్ద హోబర్ ముందు ఆగింది.

ఇద్దరూ ఒక కాలిన్ లో కూర్చున్నాక అతడేషైనా మాట్లాడడాడేమో అని చూసింది కానీ, అతడు ఆమెతో మాట్లాడటం కన్నా ముగ్గుక్క వినటంలోనే ఎక్కువ లీన్వై మొటారు సైకిల్ తాళం చెపుల్లో బెదిల్ మీద తాళం వేస్తున్నాడు వాటికి సరిపోయేటట్లుగా.

భోజనం పూర్తయేసరికి పదయింది.

“మీరు వుండేది ఎక్కుడి ?” బిల్ పేచెష్టూ అడిగాడు. ఆమె చెప్పింది.

ఆమె ఇంటిపై నడుపుతూ, మెయిన్ రోడ్ ప్రక్క సందుభో కనబడుతూన్న మేడ మీద గరి చూపిస్తూ, “అదిగి అక్కడే నేనుండేది” అని అంతర్లో ఆలోచన స్ట్రింగినపాటిలా “పదండి. నా గరి చూడురు గాని” అంటూ మొటారు సైకిల్ సప్రదన ప్రక్కకి కోశాడు.

ఆమె “ఇంతరాల్చి ఎందుకు” అనిబోయింది.

అతడు ట్రైక్ పేష్టూ “మా ఇంటి ఓనరు ఏమీ అనుకోదులెండి” అంటూ లోపలికి దారితీశాడు. సమస్యను తనవైపునుంచే ఆలోచిస్తున్న అతడిని చూస్తూ ఆమెకి ఆశ్చర్యం వేస్తుంది.

అతడు రూమ్ తాళం తీసి లోపలికి ప్రవేశించాడు. అతడి రూమ్ ఒక ముగ్గుజియములా పుంది. ఇంకు బాటిల్స్, బ్రెవ్లూ, డ్రాయింగ్ బోర్డుమీద రోర్డుతున్నాయి. కిటికీ తలపులు సరిగ్గా వెయ్యేదనుకుంటా డ్రాయింగ్ పేపర్లు ఎగిరి నేలమీద వచ్చి పడ్డాయి.

మంచం కొత్తదే అయినా నవారు బిగించకపోవటంవల్ల కుక్కి మంచంలా వుంది. తలదింధ్ను వుండవలసినవోట నాణాగైదు బౌండు పుస్తకాలున్నాయి. గోడకి స్పృసిన గిటారు వేలాడుతూ వుంది.

“కాఫీ తాగుతారా”

“ఇప్పుడేగా భోంచేసిం”.

“పట్టుదు” అంటూ జ్ఞాస్సులో వల్లారిపోయిన కాఫిని స్టైమీద పెట్టాడు. ఆమె ర్పుస్టి పెద్ద ఝాటమీద పడింది. రానిమీర ప్రాసి వున్న పేరు నదువుతూ “ఎవరి గ్రాగ్రిపెక్ ?” అని అడిగింది.

“ అమెరికాలో పెద్ద క్రికెట్ స్లైమరు ” అన్నాడు.

పుస్తకాల రాక్టరోంచి ఆమె ఒక పుస్తకాన్ని బైటకి తీసింది. ‘గీతల్లో భావాలు’ అన్న ఇంగ్లీషు పుస్తకం లాది.

“ మీరు బోమ్మలు కూడా వేస్తారా ? ”.

“ వేస్తాను ”.

“ పత్రికల్లో వస్తూ వుంటాయా ? ”.

“ ఆ ! కార్పూస్లు ”

ఆమె చుప్పున తలత్తి “ చేమ్మ) అన్న పేరుమీద వేసేది మీరేనా ? ” అంది.

“ నేనే ”

అప్రయత్నంగా ఆమె చేతిలో పుస్తకం జారిపోయింది. ఆంధ్రదేశంలోన్నా అతి, కొద్దిమంది కార్పూసిప్పులలో అతడ్డుక్కడు. బోమ్మెసి బోకు ల్రాయకుండా బోమ్ముతోనే నవ్వు తెప్పిస్తాడు. అప్పడాల కర్ర - గయ్యాలి భార్య బోకులకు దూరంగా వుంటాడు.

ఇంతోస్పూ మీరే ‘తను’ అని చెప్పాలేదేం ? ”

“ ఏది ఆ సందర్భం రాలేదుగా ”,

సులోచనకి తన ఎక్కెంజిలో పనిచేసే ఆవరేటరు గుర్తొప్పాడు. అతడు తన వచనగేయం పడిన పత్రికని చేతిలో పట్టుకొని తిరిగాడు. ప్రతి సంభాషణి ఆ పత్రిక మీదకి తీసుకొచ్చి తన రవనని చూపించేవాడు.

“ భలే నవ్వొస్తాయ్ ? మీరంత బాగా బోమ్మను ఎలా వేస్తారు ? ”

“ నిరంతర మానసిక ఘర్షణానుంచి బైటవడడానికి....ఎలావేస్తాం ? డ్రాయింగ్ పేపరు మీద ఇందియన్ ఇంకో ” అన్నాడు నవ్వి. ఆమె ఇంకా ఆ సంభాషమం నుంచి తేరుకోలేదు.

ఈ లోపలో కాఫీ కాగింది. అతడు కప్పుల్ని వెతకటానికి అయిదు నిమ్మాలు పట్టింది నవ్వాన్ పేపర్ల వెనుక రొరికాయి కప్పులు. ఈ లోపలో కాఫీ చల్లారిపోయింది. రాన్నె తాగేరు.

దూరంగా ఎక్కుడో గడియారం ఒక గంటకోట్టి పదిన్నర అయిపట్టు నూచిందిది.

చేమ్మ చిన్నత్తెలు వేలాడు. గరి నీలిరంగులో కనిపిస్తుంది. కిటికీలోని వెన్నెం వడుతోంది ఒక్కసారి గరిలో వ్యాపించిన చీకటికి ఆమె బెదిరంది కాఫి అంతలో అతడు అడిగాడు.

“ మీ ఎక్కెంజి గురించి చెప్పిండి ”

తన సమైక్య గురించి అతడు అడిగేనరికి ఆమె కోద్దిగా ఉత్సాహపడి
“పీం చెవులు” అంది.

"వక్కెంబర్ తెలినివాళ్ళు ఎవర్కొ పుంట మనం లుగ్గా వల్లునా ఫస్తు చేసుకోవచ్చునట, నిజమేనా?"

"ఎవరన్నారు? శుద్ధ అబద్ధం" తమక్కు ఉండుటకు విప్పాలు.

" అలాగే అంటార్ధండి, నిజం చెప్పండ " అంబు బహవంతం చేశాడు. అమె అలోచించి నాకు తెలిసినంతపరకగా అలా చెయ్యిరెం-పీతే అంబునేస్తో తెలిసిన వాచ్చెవరయినా వుంటే వాళ్ళు లోకర్కార్ని ట్రీగా ఇవ్వమ్మ వనుకుంటా. "

"మరు ఆ ప్రాజెక్టను లీక ఎచ్చుకొనుట

ఆమె నవ్వి “ఏ? మీరు చెయ్యాల్సిన కాల్పనికాలు ఉన్నాయి
అంది. అతడు తలూపెడు. “ఈ విధంగాపై బిల్లు తగ్గిపుచుకుంటు
న్నామ.” అని ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చినవాడిలా “లైవ్ మెన్ని పట్టుకుంచే
ఉండాలి.” అప్పిని వెరొకరికి పడే ఏర్పాటు చేస్తేడట నిజమేనా?” అప్పి
ఒకరి బిల్లులు వెరొకరికి పడే ఏర్పాటు చేస్తేడట నిజమేనా?

“అంటే రాగీ చిల్డ్రనుగి లన్నద జంగిటార లా. ఆ మాత్రం తప్పుటు ఏ డిపార్ట్మెంట్ లోనై జరుగుతాయి. నిరక్షణంగ మా వాళ్ళు చేస్తున్న తప్పు.”

“ ఏమిటి ? ”
ఇంతమంది శోస్తు కావర్పిన పాశు వెయిటింగ్ లిఫ్ట్లో పునర్వు
కదా ! భావిష్యత్తులో వీళ్ళు లక్షలడాకా తేల్రూరు. ఇంతమందికి కావర్పిన
శోస్తు డిపార్ట్మెంట్ ఎందుకు సమకార్యకర్తలైతూంది? కేవలం బాడ్
శోస్తు డిపార్ట్మెంట్ ఎందుకు సమకార్యకర్తలైతూంది? భావిష్యత్తులో
షైనింగ్ ! ఇప్పుడొక పదికోళ్ళు ఖర్చు పెట్టబట్టం ద్వారా భావిష్యత్తులో
మరిన్ని లాభాలు గడించవచ్చు. ఎక్కేంజిలని విస్తృత చర్చబం ద్వారా
అంకున్న అడిగినపాడికి పదికోళ్ళో ఇచ్చే ఏర్పాటు చెయ్యవచ్చు. ఎందుకి

వెన్నల్నా లడపెల్ల-

చేయబడిన వీరు ? ” అంటూ, అంతలో తను ఆవేశంగా మాభూదుతున్నానని
గ్రహించి అప్పు చేసింది, జ్యేష్ఠకి ఆ విషయంవట్లు అంత ఉత్సాహం
కంగరేదు.

“ ఇంకో విషయం చెపుండి ” అన్నాడు.

డొరు నిద్రకువక్రమించబానికి ఆయత్నమవుతుంది, తూర్పు దిక్కుగా వెళును) పక్కి తెల్గుగా కనబడుతుంది కటీకీలోంది.

१८५

" మనం వవ్వెను ఏడిపించాలంటే వాళ్ళకి ఫోన్‌చేసి తిరిగి మన రిస్టార్ట నరిగా పెటుకపోతే వాళ్ల ఫోన్ వనిచెయ్యరట, నిజమేసా? "

ఆమె కట్టు పెద్దవిచేసి “ ఎన్ని దారుణమైన ఆలోచనలు మీకెందుకు కలుగుతున్నాయి ? ” అని అడిగింది.

“ನಿಜಮ್ಮೆ ಕಾದ್ದೋ ಚೆಪುಕೂಡರು ಏಮಿಯೇ ?”

14925

ఇంటి గలవాళ్లు క్రీందలైట్లు అర్పేశారు, వరండాలో చీకటి పంచగా పరమశుంధి. అతడు కిటికీ తలపు తెరివాడు చల్లబెగాలి రిన్యున్ నిస్టోంది. చేవ్ రికార్డర్ అన్వేష్ట్రా అన్నాడు. “ ఏం మాట్లాడినా భావే కాబట్టి అమ్మాయిలు అంతగా పట్టించుకోరని అంటారు, నిజమేనా ? ”

"మాకు అవసరమైనానికన్నా ఎక్కువగా అవతలి వాళ్లు మాట్లాడితే కీ. అఫ్చెస్టోం లది తెలియక మేము ఇంకా వింటున్నామనుకొని అవతలి వ్యక్తి మాట్లాడటం కొనసాగిస్తాడు. అలాగే తిట్టుకూడా...." అంటూ నవింది.

"నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది! [ప్రాద్యుత్సుంధీ సామంత్రంవరకూ దయల్ అలా తిప్పితరానే వుంటారు కదా, వేళు] నొపైష్టువు!".

“పీయన్ బటన్ సిష్టమ్ వ్స్టే బావుట్టు అని మేం అనుకుంటూ వుంటాం”.

పేవ్ రికర్డర్లో సాట మంగళస్తోయిల్ వస్తుంది. అతడు పక్కామీదవున్న పుస్తకాలు తీసి అవ్వురాల్ నద్దేడు: అమె వాచి చూసుకుంది. అతడు తన గదిలో ఫోన్ చూపేస్తూ, "ఇది సాకెలా వచ్చిందో తెలుసా?" అని అడిగాడు.

" ఎలా పనియాడు ? "

“ముదచి ఆరైళ్లా మానాన్నకి ఫోర్ట్ కంష్టయింట్! తరువాత ఆరైళ్లా మా అమ్మకి హృదైగం. ఇంట్లో ఎవరిక్కొ సీరియస్‌గా ఉంటే ఔంపరరి ఫోన్ ఇస్తారు కదా!”

“పాశేరి” అని అడిగింది వున్న ఒక్క గరిని చూస్తూ,

“నా చిన్నపుడే పోయారు.” అంటూ నవ్వేదు. అమె కూడా నవ్వింది! అతడు చాలా క్యాజలువర్గగా రగ్గిరికొచ్చి అమెని చేతుల మధ్య తీసుకున్నాడు. ఇదెతో నిశ్శబ్దంగా మామూలుగా జరిగిపోయింది.

ఒక్క తణం అమెకేమీ అర్థంకాలేదు. అతడి మొహం రగ్గిరకొస్ట్రాండ్ అర్థమ్యేసరికి అమె ఒక్కసారిగా విదిలించుకొని, హాస్టీరిక్కగా వెనక్కి అదుగువేసి, “ఏ...ఎనిటది” అని అడిగింది, తడి ఆరిన గొంతుతో.

అమె నుంచి ఈ రియాక్షన్ ఆశించినట్లూ అతడో తణం విష్టుబోయి “మీ కిష్టం లేదా?” అన్నాడు. అతడి కంఠంలో ఆశ్చర్యం కొచ్చుచ్చినట్లూ కనబదుతూంది.

“ఏముకుంటున్నారు మీరు నా గురించి” రోపమూ, ఉక్కోపమూ, నినపోయతా, ఏడుపూ కలిసిన కంఠంలో అడిగింది.

అతడూ అంటే నిజాయితీగా, “ఏమీ అనుకోవటంలేదు” అన్నాడు. ఈ జపాటుకి అమె తెల్లుబోయి తలెత్తియాసింది. అతను అన్నాడు “మీరూ నేనూ యిద్దరమే వున్నాం గిరిలో. భైము రాత్రి పది రాటింది. మీకు ఇష్టమేచూ అసుకున్నాను” అన్నాడు.

“ఒక అమాయకమైన అడప్పుల్లి మిమ్మల్ని నమ్మి గరికి వ్యక్తి ఇక ఆ ఉడైశ్యం తప్ప మరేమీ కలగడా మీకు?” కోపంగా అంది.

“మరీ ప్రీత్యాన్ని నటించకండి, నటించే వాళ్లంటే నా కనహ్యం. ఇలా జరగబోతూందని నిజంగా మీకు తెలీదా?” అన్నాడు.

“నిజంగా నాకు తెలీదు మీకి ఉడైశ్య వుందని నేను అనుకోలేదు?” ఏడుపోక్కట్టే తరువాయి అమె కంఠంలో.

అతడు అమె వంక సూటిగా చూసేదు. అమె కంఠంలో వినబడిని సినియారిటీ గుర్తించి, ఒక్క తణం మానంగా వుండి, భుజాలెగరేసి, “ట. కె. ఇట్లార్ట్రెట్...” అన్నాడు. “నేనే తొందరవడ్డానేమో, ఇక ఇదంతా మరిపోండి”.

ముక్కు పాడుం పెట్టుకుని తుమ్మి సారి చెప్పినంత సులభంగా అతను ఇదంతా మరిపోండి అనేసరికి అమె తల తిరిగిపోయింది.

“ఇందుకోసమే నిన్నిక్కుడికి తీసుకొచ్చారా” అని అడిగింది.

అతడు తల నిర్మల్యంగా ఎగరేసి, “ఇంక అదంతా మరిపోమన్నాగా” అన్నాడు.

“కాదు చెప్పండి. నన్నిక భవిష్యత్తులో కలుపుకోరు కదూ?”

“రాజేముంది-ఎప్పుడైనా కలుపుకుంటూనే వుంటాం కదా” చేలిగ్గా అన్నాడు.

“అంటే మీ ఉద్దేశ్యంలో ఆడా మొగ మర్య స్టేప్హాం అంటే ఇంచే నన్నమాట” హేళన ధ్వనిస్తూన్న స్వరంతో అంది. అతడు నెమ్మదిగా వెనురిగి అమెపై సూటిగా చూసేదు.

“ఇంటే అన్న మీ మాటకి అర్థం ఏమిటి? మొదట్లో ప్రేమికుడు చందులూ ఎంత బాపుండో అని అంటాడు. అవునంటుంది. మన భాపాలు ఎంత బాగా కలిసిపోయాయా చూసేరా అంటాడు. అమె తదాత్మాతరో తలూపుతుంది. నేన్నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను అంటాడు. నేనూ అంటే నువ్వురేకపోవే ప్రతకరెను ప్రియా అంటుంది. అతడామెను రగ్గరకు తీసుకుంటాడు. ప్రక్కతి పులకిస్తుంది. కోఱల పాడుతుంది. అమె అతడిలో బహ్యం అయిపోతుంది. ఇంతకు మొత్తం మీర చివరకు జరిగేదేవిటంటే అతడు అమెను అనుభవించటం... దానికోసం ఇంత ట్రామ్ ఇన్నిరోజులు పాట్లూ ఎందుకు? ప్రతిది అక్కడికి వెళ్లి అంతమయ్యారానికి, అదేదో అక్కడే ట్రారంథించి ముగించేసుకుంటే-ఆ సమయాన్నంతా మిగతా విలువైన పశ్చి వుపయోగించుకోవచ్చగా! ఈ ప్రేమికుల్ని చూస్తే నాకు నవ్వస్తూంది. ప్రేమ అనే ఆత్మవంచన వేరిటి ఎంత సమయాన్ని వ్యాధా చేసుకుంటూ వుంటారో! ముఖ్యంగా మా రెవంల్ లాంటి వాళ్లు.”

“మీరింత మెటీరియలిస్టు అసుకోలేదు.”

“నావి దారుణమైన భానారే. కనీ నా భావాల్ని వేసు చెంపాందించుకునే హక్కు నాకుంది పీటితో మీరు కన్నిన్న అవ్యాలని రూల్ లేదు..”

“మనం వెళ్లమా ఇక!”

“పరండి!” తాళం కప్ప చెతిలోకి తీసుకుంటూ అన్నాడు. అమె గుమ్మం దాటబోయేదల్లు ఆగి, “షైగాడ్ ?” అంది.

“ఏం జరిగింది..”

అమె కొడ్డిగా సిగ్గుతో “బ్రా తెగినట్టుంది. ఇలా ఎలా వెళ్లటం?” అని అటు తిరిగి “అవునా” అని అడిగింది.

ఆతడు ఆమె తెల్లటి స్విమీంగ్ బిగుతుగా వున్న జాకెట్‌ను క్రైగ్
ప్రైకిటిసీ, (ప్రైప్) అందుకోవడానికి ప్రయత్నమేచేసి, రెండు చేతుల్లో లాగి
దగ్గరకు చేరున్నా, “ తెగిపోలేదు, హుక్ నిడిపోయిందంచే ” అంటూ
పరిచేశాడు.

ఆమె బల్దమీద పెళ్ళిన హౌండ్ భ్యూగ్ చెతిలోకి తీసుకొంటూ అతడి వైపు చూసింది. ఒక కారు బాగుచేసిన మెకానిక్ అలసట మాత్రమే కనబడ్డింది అతడి మొహంలో.

“ ఇద్దరూ గది డైలుకొన్నారు. అతడు గది తలుపులు తాళంవేసి, మెళ్లుదిగుతూ చివరి మెళ్లు దగ్గర కొచ్చేసరికి, అప్పటి వరకూ అడగునా మనసులోనే మధుషాంగి నిర్ణయానికి వచ్చినదాన్ని ఆగి, వద్దు అన్నట్టూ మనసులోనే మధుషాంగి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినదాన్ని ఆగి, వద్దు అన్నట్టూ మనసులోనే మధుషాంగి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినదాన్ని ఆగి, “నేనొక ప్రశ్న అడుగుతాను, తెబ్బారా ? ” అంది.

“ వ్యవహారం ? ”

ఆమెకు సిగ్గేసింది. కానీ అతడి మనసు రోతుల్ని అస్పష్టంగా తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం ఆ సిగ్గుని పక్కకు నెఱింది. "మీకు.. మీకు ఏ కోర్కె కలగలేదా?" అని అడిగింది. అతడి మొహంలో విస్మయం స్పష్టంగా కనబడింది. "మీరూర్నారుగా! ఒకసారి అన్న తర్వాత ఇక ఎందుక్కులుగుతుంది" అన్నాడు. అంతలో ఏదో అర్థమైనట్టు నవ్వి కేవలము నా నిగ్రహం పరిష్ఠించటం కోసమే మీరు ఇలా చేసారా "ప్రమాది" అని అంతలోనే మారిన కంతస్వరంతో "నా అల్సోరణ్ణా, ప్రమాది" అందుకే మారిన వుంటాయి నుంచినా. ఇంకో వంద భావాలూ అన్ని మెట్టిరియల్స్ట్స్‌గానే వుంటాయి నుంచినా. ఇంకో వంద సంవత్సరాలు పోయినా-మనం ఇలాగే వుంటాం. మీరు బాత్ రూంలో నబ్బు అందించమన్నా నాకే కోర్కె కలగడు. మీరు 'నో' అన్న తణం నుంచి మిమ్మల్ని ప్రీగా గుర్తించటం మానేజాను. అందుకే మనిషరి మధ్య భవిష్యత్తులో స్నేహం గురించి ద్రస్తావన వచ్చినప్పుడు తటపటాయించామ. మీతో నేను పేకదలేను. మనసు భావాలేసప్పుడు కలిసి మందు కొళ్ళులేను. ఇంకెలా మీతో స్నేహం చెయ్యటం? మనసులో ఒక భావాన్ని పెట్టుకొని పైకి మరొలా మాట్లాడటం నాకు చేతకాడు. నేను పచ్చిగా మాట్లాడినట్టు అనిపిస్తే నన్ను కుమించండి. మీకన్నా సునీల్ గవాస్కర్ లో కలం స్నేహం చెయ్యటం నాకు ఇష్టం" అన్నాడు.

“ ఎంత దారుణమైన అలోచనలు మీవి ! మనసుని కూడా అణమైనటి లేఖ కథుటట్టూ వున్నారే . ”

కంరం మాత్రం వినిపిస్తూంది. “చాలా దారుణమైన భావాలు అనును, చాలా వ్యాపార సంబంధమైన భావాలు, ఏ మాత్రం లాలిత్యం పున్నా అమ్మాయి మనసుమై తూళ్ళు పొడిచే భావాలు? నాకు ప్రేమ మీరా నమ్మకం తేదు. దానీ గురించి ఏక్క తరబడి ఆలోచించి బస్తాలక్కాద్దీ కవ్యాలు ప్రాస్తరెందుకో అశ్శంకాదు. అదో క్రిమినల్ వేష్ట అఫ్ టైమ్స్ ఆని నా ఉచ్ఛేష్యం”

“ప్రేమచల్లు మీకింత తెలికైన అభిప్రాయాన్ని కలిగించిన వారెవరు ? ”

“మా కుటుంబ సభ్యులు” అన్నాడు. “ఇన్నసెష్ట్ అన్న పరం మీరప్పుకైనా విన్నారా? ఇన్నసెష్ట్ అంటు దగ్గర బంధువుల్లో శారీరక సంబంధం. ప్రస్తుతం పొంగ్గుత్తు దేశాల్లో రారుణంగా పెరిగిపోయిన ఈ ఇన్నసెష్ట్ పాతిక సంవత్సరాల క్రితమే మా ఇంట్లో వుండేది. నా తల్లి స్వాత్మ చీజర్. ఓ మధ్యాహ్నాం ఏదో వచిమీద ఇంటికివచ్చిన అపిడికి తన మొగుడూ, కూతురు పక్కమీద కనబడ్డారు. అక్కడే ఆ వడ్డిల్లి చంపేసి వచిమిది సంవత్సరాల జైలు అనుభవించి అక్కడ జైలర్ తోసే ఆ తర్వాత చేచిపోయింది.”

ఆతడు వారా మామూలుగా మాట్లాడచానికి ప్రయత్నించినా వనికి కంఠాన్ని స్వీధించి ఉంచుకోవచానికి చాలా కష్టపడుతున్నానడని ఆమె గ్రహించింది. అటుమైప్ప తిరిగి ఉండటంవల్ల అతడిమెంపం కనబడటంలేదు అతడు చెప్పసాగేడు. “ చదువుకోవటం కష్టమైంది. స్క్రూల్ ఫిఫ్ సరిపోయిటికాదు. ప్రివేట్లు చెప్పటం తప్పనిసరి అఱుంది. రాంతో చదువుకి ఔమ్ ఉండేదికాదు, రోజుకి వచ్చారు గంటలు పనిచెయ్యటం అలవాటయింది. చదువు పూర్తయ్యాక ఒక్కసారి సమయాన్ని నీం చేసుకోవాలో తెలియేదు. కార్బూన్స్, గిటారు అన్నిటికన్నా ఎక్కువగా పుస్కాలు వీటితో చీకట్లోంచి పెటుగులోకి వచ్చినట్టుయింది. ఇంత ప్రపంచం నా చుట్టూ వుండా అనిపించింది. ఒక్కసారి ఈ ‘స్ట్రోఫ్’ కలిగాక ఈ ప్రేమమీరు-సున్నితమైన భావాలమీరు సమ్మకం పోయింది. నా ఈ పరిణామానికంతటికీ కిరిపి మీరు ‘పెళ్లియలిజం’ అని పేరు పెట్టుకుంటే నాకు అభ్యంతరం లేదు... వరండి మనం ఇలా వరండాలో నిలబడి మనసులు విఘ్నకోవటం ఏమీ భాగాలేదు.” అంటూ కదిలేడు.

ఆమె కర్తల్లేదు. నీపేష్టురాలైవ్ట్స్‌ అలానే నిలబడి వుంది. ఏమినీష్ చెడ్జువాడు కాదు. మనసు లోతుల్లోకి చూడగల్లితే అంతే అనిపించింది ఆమెకి.

"జీవితాన్ని ఇంత బిజనెన్లా తీసుకొనే మీరు పెళ్ళండుకు చేసుకోలేదు. నా ఉద్దేశ్యం భార్యమీద నెలకి ఓ మూడు వాలుగొందలు ఇర్పు పెట్టటం ద్వారా ఓ వంటమనిషి కమ్-స్ట్రీకమ్ పనిమనిషి వస్తుంది కదా" అంది.

ఆమె మాటల్లో ఎగతాలి ఏడైనా వుందేమోనని అతడు ఆమెపై చూసేదు. ఆమె నవ్వేసరికి తనూ నవ్వుతూ "నిజమే", ఈ ఆలోచన నాకు రాలేదు సుమా! అయినా ఇంత పచ్చి అభిప్రాయాలున్న నస్సు ఎవరు చేసుకుంటారు. నాకు మాటల్లో మోనం చెయ్యటం ఇష్టంలేదు" అన్నాడు.

"నాలాటి ఒంటరి ఆడది ఎవరైనా చేసుకోవచ్చు. అడిగిమాడండి."

"నిజంగా చేసుకుంటారా?"

"ఓ...."

"ధాంక్యూ! రెండు మూడు రోజుల్లో గుడి కానీ, చరికాసీ నీరి ఖాళీ వుంటే అక్కడ చేసుకుందాం. ఓ.కే."

"సరే"

"ఏమిటి ఇంతేనా? అయిపోయిందా" ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు రేవంత్.

"ఇంతేనా ఏమిటి. అంతే అయిపోయింది" కుర్చీ వెనక్కి వాలుటా అన్నాడు జేమ్స్.

"నేను నమ్మలేను, ఇంత తొందరగా కేవలం రెండే రెండు ప్రశ్నలతో ఈ నిర్ణయానికి వచ్చేశారా?"

"జీవితాంతం కలిసి వుండబోయే నిర్ణయాన్ని ఇంత క్యాబిన్‌గ్లాస్ తీసుకున్నారా" ప్రశ్నమీద ప్రశ్న కురిపించాడు రేవంత్.

"అంటే చేసుకోబోయేముందు ఓ నెలరోజులపాటు ఒకరినొకరు నాక్కాయి. ఔన్నె పెట్టుకోవాలంటావా?"

జేమ్స్ తనని దెబ్పకొచ్చాడని అనుకున్నాడు రేవంత్. అయినా నాళ్ళిర్చారి మధ్య ఆ మాత్రం చనువుంది. రేవంత్కు ఈ విషయాన్ని జీర్ణించుకోలేక "ఆమె ఎలాటిదో ఏమిటో నీకు ఏం తెలును?" అని అడిగాడు.

"నీ వెన్నెత్తు ఆడపేళ్లు ఎలాంటిదో తెలియకుండానే ఆమెని నప్పు

ప్రశ్నల్లో ఆడపేళ్లు? మూడు నిముషేల పెళ్లిమాపులు అన్న లాజ్కె ప్రమాణపుండిని ఎందుకుమోప్పు" అని ఆగి, "నువ్వు అడగబోయే పెళ్లో ప్రశ్న నాకు తెలును. అర్థరాత్రి మాటార్ సైకిల్ ఎక్కి బైర్యంగా రూమ్కి వచ్చిన అమ్మాయి పవిత్రత గురించి నీకు అనుమానం కుగురైరా. అని అంతేనా? ఈ పవిత్రత గురించి అనేరి ఒక ట్రావ్ టిఫ్ఫేంటం నాకు అనుమానం కలిగిందే అనుకో.... అర్థరాత్రి ఒక షుక్కాయిని తీసుకొని వెళ్చిన నా పవిత్రతమీద కూడా ఆమెకి అనుమానం గాలి కదా. పురుషుడికి అక్కర్చేని పవిత్రత స్ట్రీ ఎందుకు కావాలంటుందో అనుమాజం నాక్కంకాదు. నేనుట్టే మాటలు చెప్పేపాట్టే కాదని నీకు గెయసు. మేమిద్దరం కలిసివుంటాం అంతే! ఇరైనైస్లు గంటలు బిట్టబిస్ రీసుర్చర్లో మూడు నిముషేల 'బయలాజికల్ స్టిడ్' కోసం పరస్పరం పూకారించుంటాం. ఓ యాభై సంవత్సరాల తర్వాత ఇద్దరం చవిపోతాం. ఇందానికి ఇంత మాససీక సంఘర్షణా-నిర్దిష్టయాయా-సిద్ధాంతాయా ఇవనీ ఎందుకు? పెళ్లనేరి రిస్ట్రీ అయినప్పుడు ఆ రిస్ట్రీ ఎవరితో నైతినేం? నా మాటలు నీకు నప్పు పుట్టించవచ్చు. కానీ జీవితంలో ఎన్నో రాపిడులకు శరి అయిన నా మనసు నాకు నేర్చిన పారం ఇది. ఇది నేనేరో ప్రశ్నల్లో పున్నాను. నా మనసు నెవరూ అభ్యం చేసుకోవటంలేదు, వాగ్రా ప్రీసీట్ ఆలోచన్లు నాకు అందుకే కలగవు. దీనికి మీరు పెళ్లినేరు పెట్టిరియలిజిం అయితే నాకు అభ్యంతరం డేరు. ఎందుకంటే అనలు పెళ్లి అనేరి పురుషుడూ ప్రీ అనే ఇద్దరు మెటీరియలిస్టులు తమ పరస్పర ఉపరాలు తీర్చుకోవటం కోసం చేసుకొనేరి అని నేను భావిస్తున్న సైంప భావుకత్తుమూ, సెంటిమెంటూ, కవిత్యమూ చెప్పినాసరే.... ఇన్ని ఇంచియే నేనీ పెళ్ళికి సిద్ధపడ్డును. ఎట్లండే పెళ్ళి! వచ్చేయ్య."

12

"చాలా విచిత్రమైన వ్యక్తిలాగా పున్నాడే" అందామె భాన్‌కో హెంట్ జరిగిందంతా తెప్పాక.

"పరిగ్రా మనకు వ్యతిరేకం" అన్నాడు. "మనం నెఱ రోజులు పాటువడే మధనని అతడు రెండు నిముషేల్లో వడేనేడు."

"కానీ లతని వాదనలో ఎక్కడో లోపం వుంది" అందామె... ఇన్నె నాలుగుంటల బిట్టబిస్ జీవితంలో చిన్న శరీరవసరమే కాదు, మీహాంలాటి చిన్న చిన్న అనుభూతుల కోసమే మనిషి సీమాడు. అనలు

ఓట్ల ఓట్ల అంతా ఎందుకు? జీవించబం కోసమే కదా. మరి జీవించబు ఎందుకు? ఆనందం కోసమే కదా! ఆ ఆనందం ఎలా వస్తుంది. అసుఖం ఇచ్చిన ఆనందంవల్లేకదా! మరి వివాహం అనుభవం కాదూ, అసనరం అని ఎలా చెప్పగలము! నిజం చెప్పండి నేను మొదటిసారి ఫోన్ చేసినప్పుడు మీకు ఎలా అనిపించింది? "

" ఆ రాత్రంతా మీ కంఠమే వినిపించింది. ఒక అమ్మాయి వాగు పక్కమీద వడుకొని గోవరిఱాంటి జడని మెడమిదనుంచి ముందుకు జార్పుకుని, చెవికి ఫోన్ అనుకుని మాట్లాడేర్శమే కళ్ళలో మెరింది. "

" అంత చక్కటి అనుభాతిని ఏ పెట్టిరియరిష్టు కొంమాసంహాకులస్తాం? జీవితం అంటే చక్కటి అనుభాతుల పుష్పగుచ్ఛమే కదా! "

" అప్పును, అందుకే.... అంటూ చప్పున అప్పి చేశాడు.

" ఏమిటి ఆగారేం? చెప్పండి! "

" ఏం లేదు, ఏం లేదు! "

" నాకు తెలుసు మీరేం చెప్పగల్లుకున్నారో! "

" ఏమిటి? "

" నన్ను కేవలం అట పళ్ళించడానికి నా ఫోన్ నెంబర్ తెలియినట్టు నట్టున్నారు. నిజానికి మీరు ఎప్పుడో రాన్ని కనుక్కున్నారు. అటి చెప్పేస్తే ఈ రాగుడుమూతలు ఒక వుండవని - నెలరోజుల చించి వరకూ దీన్ని ఇలా సరదాగా లాగాలనీ మీరనుకుంటున్నారు. అప్పునా! " వరకూ దీన్ని ఇలా సరదాగా లాగాలనీ మీరనుకుంటున్నారు. అప్పునా! "

రెవంత్ అప్రతిభుదయ్యాడు. నిజానికి అతడు నెంబర్లు కనుక్కున్నాడు. కానీ చెప్పేరెదు. అతడికి ఆ అమ్మాయి పరికళలో నెగ్గటంకూన్నాడు. ఆమ్మాయితో ఏడింపబడటమే సరదాగా వుంది. ఈ విషయం కూడా ఆ అమ్మాయి కనుక్కుంది. అంతే 'పైగాడ్' అనుకున్నాడు.

" నేను కొండ్రిగా కన్వప్పుజ్జ అయ్యాను. "

" ఎలా! "

" మూడో అంకె సున్నా అని తెలిపోయింది. కానీ చివర మూడు అంకెల్ని ఒకటి పొచ్చవేస్తే 24 వస్తుంది అన్నారు. ఈ అంకె సున్నా వుంటే - అంతా సున్నాయే అవ్యాలి కదా! "

" అవ్యాలి! కానీ మీరు సున్నా రెక్కలోకి తీసుకోరు అనుకొన్నాము. "

" నిజానికి తీసుకోలేదు తీసుకోకపోతేనే వస్తుంది. IATE NOTHING FOR SIX సరి అయిన అర్థం 18046 ఆ నెంబరు అది కాకపోతే 18226 అయ్యండారి. ఈ రెండు నెంబర్లూ ఎనిమిరోక్కాసు కుర్రవాడు రెండు నిమిషాల్లో కనుక్కుంటాడు. "

" ఆ నెంబర్లకి చేశారా ఏమిటి కొంపరీని. "

" వేసేను. "

" ఏవరివా నెంబర్లు? "

" పిచ్చముపత్రి, కాన్సర్ అనుపత్రులని. "

అవతల్లున్నంచి తెరలు తెరలుగా వస్తున్న కొంచెం సేవటికి నయ్యాపుకుని అన్నది. " మీరు నిజానికి చాలా దగ్గరికి వచ్చారు. కానీ చివర్లో కొండ్రిగా పప్పులో కాలు వేసేరు ప్రయత్నించండి. వట్టెదు. తొందడ్లోనే దొరకమ్మ ఎనిమిదో క్కాను కుర్రవాడికన్నా కొండ్రిగా ఎక్కువ తెలివి శెబులు వుపమోగించండి భ్రమకూడా ఎక్కువలేదు. "

" ఇంకా నాలుగు రోజులే వుంది. "

" ఆ తైమ్ చాలు. "

" నా మూడో ఉత్తరం అందిందా? "

" మూడో ఉత్తరమూ? " ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు. " ఇంకా రెండో ఉత్తరమే అందనిదే. "

" మా మెకానిక్టో పంపించిన చించీ ఉత్తరం కాదా మాప్సోరూ - అదే రెండోది. "

" ఓ అదా! " అన్నాడు రేవంత్ నవ్వి.

" నేను ప్రాయటమే కాని మీరు నాకు ప్రాయరా? "

" నేనా? నేను ప్రాసే ఏ అడ్డసుకి వంచను? "

" మీరు ప్రాయండి. నేను తీసుకుంటాను. "

" అయితే ఇప్పుడే ప్రాస్తాను. ఇలా మీకు పంపాలో గంట తరువాత ఫోన్ చేసి చెప్పండి. "

" ఇది మీ మొదటి ప్రేమలేఖ మాప్సోరూ! గంటలో పూర్వవుతుండంచే నేను వమ్మును. అఫీసులో సాయంత్రం అయిదింటి వరకూ మీరు కుస్తిప్పుల్చించే. అప్పుడు ఫోన్ చేస్తాను" అంటూ దీన్కనవక్కు చేసింది.

అమె చెప్పింది నిజమే అయింది. పూర్వోలో గులాబి రంగు తెబు పాడ్ తెప్పించాడు. అయిదు నిముషోల్లో దాని కాగితాలన్నీ చెత్తబుట్టలోకి చేరుకొన్నాయి. అనలు నంటంధనే క్షమపైంది. 'ప్రీయమైన మీకు' అనాలా అన్న మీమాసం మీర రెండు కాగితాలూ, నమ్మితే అనాలా, వద్ద అన్న అముసం * మీర రెండు కాగితాలూ చినిపోయాయి. ఇక లాభంలేరని ముందు రఫ్ ప్రాయటం ప్రారథించాడు.

" నేను మీమ్ముల్ని ప్రేమిష్టున్నాను" అని ప్రార్థమనుకున్నాడు. ప్రమంచంలో అంతకన్నా వాన్సెన్సిక్లో వాక్యం మరొకటి వుండడని చుప్పేస్తాడు.

"నా జీవితపు ఆఖరి తణ్ణీ చాపకి ముందు ఎవరైనా నస్తి నీ మొత్తం బీతంలో మరపురాని ఘట్టం ఏమిటి రెవంత్" అని అడిగానే "పెన్నెల్లో ఆడపిల్లలో ఫోన్లో మాట్లాడటం" అని బ్రాహ్మమనుకున్నాడు. కేవలం మాట్లాడటనే చాలా? అని వేలాకోఁం చేస్తుందని విరమించుకున్నాడు. ఎటూ తోచలేదు. ప్రాపున్నాడు. చింపేష్టున్నాడు. ఎన్నో భావాలు - ఎన్నో కాగితాలు.

మాడయింది-నాలుగయింది-సదయింది.

ఫోన్ ప్రోగింది.

"బ్రాసేరా."

"ఆ" అని అబద్ధమాదేడు. "ఎలా అందించాలి?"

"నేనే వచి తీసుకుంటాను."

ఎగ్గుయిటమెంట్ నిండిన కంఠంతో "ఎక్కుడ?" అని అడిగాడు.

"మీ ల్ఫోనులోనే"

ఒక్కసారిగా రెవంత్ వంట్లో రక్తం వేగంగా ప్రవోంచసాగింది "మీసేవస్తూరా?"

"ఆ నేనే స్వయంగా"

"ఎప్పుడు?"

"ఇప్పుడే బయలుదేరుతున్నాను" అందామె. "మీరు ఆ కవరు మీ అఫ్సు వరండాలో నిజిబట్టు కూర్చోనే కుర్చీ క్రిందగా వడెయ్యండి, నేను వచి తీసుకుంటాను. అయితే మీరు మాత్రం అక్కుడ దొంగతనంగా దాక్కుని చూసే ప్రయత్నం చెయ్యుకొడదు. ఈ ప్రతతు మీకు ఓకేసా?"

"ఓ.కె. మిమ్మల్ని చూడను. అసలా ప్రాంతంలోనే వుండను. మీమీర్ష్యులు."

"మీరు వచి క్రింద మీ కారుగగ్గర నిలబడి వుండండి. మిమ్మల్ని అక్కుడ చూసుకుని నిర్దారణ చేసుకుని నేను నిజిబర్ కుక్కిల రగీరికి వెళ్తాను."

"సరే అయితే" ఫోన్ పెట్టేసి లెటర్ పాడ్ లో చివరి కాగితం తీసుకొన్నాడు. దానిమీద ఏమీ బ్రాయికుండా కవర్లో పెట్టి అతికించేదు. కవర్ మీద మాత్రం

"ఈ పెన్నెలమ్మాయి।

ఎన్నో భావాలు ఎన్నో మువ్వుల్లో చెప్పాలనుకున్నవిన్నీ చెలియలిక్కు దాటి కలగాపులగమైతే మిగిలేరి స్వచ్ఛమయిన శూన్యం రెవంత్"-.

—అని ప్రాశాదు.

చరువాత ఇంటుకమలో జెమ్సుని పిలిచాడు.

"జెమ్సు ఒక ముఖ్యమైన పనిమీద నిన్ను పిలిచాను. నువ్వు నాకో సాయం చెయ్యాలి" అంటూ జరిగిందంతా చెప్పాడు.

"తొందర్లో ఆ అమ్మాయి పప్పుర్లో కాలేసింది. నన్ను అక్కుడ పుండ్రాన్ని అన్నదే కాని - నా స్నేహితులెవరీన్నీ అక్కుడ వుంచకూడదన్న ప్రామిన్ తీసుకోలేదు. కాబట్టి అక్కుడ నువ్వు దాకోగ్గారి, ఆ అమ్మాయిని శారోజు ఎలాహై పట్టుకోవాలి."

జెమ్సు తలూపేడు. ఇద్దరూ నిజిబర్ వరండాలోకి వెళ్తారు. రెవంత్ కుర్చీ క్రిందుగా కవర్ పెట్టాడు. సాయంత్రం అయిదయిపోవటం వల్ల ఆఫీసంతా దాదాపు నిర్మాస్యంగా వుంది.

"నేను కారు దగ్గరకు వెళ్తున్నాను" అని రెవంత్ క్రిందికి పరుగెత్తాడు. జెమ్సు పార్టీషన్ ప్రక్కన మనకీడలో నిలబడ్డాడు. అయిదున్నర అయిన్నులూ గడియారం ఒక గంట కొట్టింది.

నిజిబర్ లాంబ్ వెనుక చీకట్లో నిలబడి చూస్తున్న జెమ్సుకి దైట కారు దగ్గిర నిలబడి వున్న రెవంత్కి ఒస్సున్లో చెమట్లు వడుతున్నాయి. వచ్చి ఆగిన ప్రతీ కారువంకా తొంగి చూస్తున్నాడు రెవంత్.

అయిదు నిముషేలు గడిచినమ్...

.... పది నిముషేలు...

జెమ్సు నిమ్మగూ పాచీ చూసుకొన్నాడు. ఈ అమ్మాయి తమ స్నేహితీ లొపటం మానేసిందేమో అన్న అనుమానం కర్గింది. ఇంతలో రెవంత్ నిశ్శబ్దంగా అక్కుడికి వచ్చి, జెమ్సు వెన్గు చెవిలో "ఏమిటి రాలేదా?" అని గుసగుసలాడేదు.

"ఊహా" అన్నాడు జెమ్సు.

అంతలో రెవంత్ దృష్టి కుర్చీ క్రింద ఉన్న మర్ కాగితం మీర పడింది. తాము పెట్టేన ఉత్తరం ప్రక్కనే ఆ కాగితమూ వుంది. దాన్ని చూసుకోలేదు. చప్పున వెళ్తి ఆ కాగితాన్ని చూసేడు. అమ్మాయి టైపీంగ్ అది.

"ఈ నిజిబర్ కుర్చీ క్రింద వద్దు. మొదటి అంతస్తులో నీళ్చుటాంక్ ప్రక్కన పెట్టాండి" అని వుంది అందులో.

స్నేహితుల్లిడ్డరూ మొహమెపోలు చూసుకొన్నారు. "మనం కవర్ పడేసేటప్పుడు ఈ కాగితం చూసుకోకపోవటం మనదే తప్పి. పాపమా అమ్మాయి అక్కుడ ఎదురుచూస్తూ వుండి వుంటుంది. ఏమీ తెలియన్నులూ

నేను వెళ్లి ఈ కవరు అక్కడపెట్టేసి వెళ్లిపోతాను. నువ్వు వాటునవుండి అమ్మాయిని చూడు" అంటూ మొదటి అంతష్టకు వరుగెత్తాడు.

నీళ్ళుటాంకు పక్కన కవరు పెట్టబోతుంటే అక్కడ ఇంకో తీటి కనబడింది. "ఇక్కడా వద్దు, నాలుగో అంతష్టలో టాయిలెట్ తలుపు పక్కన పెట్టండి" అని.

అక్కడికి వెలిచే మూడో అంతష్ట అని ప్రాసి వుంది.

పది నిమిషాలు గడిచేసరికి స్నేహితులిద్దరూ పట్టు వడులని విక్రమార్పుల్లో రోప్పుతా ఒక అంతష్ట నుంచి ఒక అంతష్టకి పరుగెదుతున్నారు. అరగంట అయ్యాక ఆఖరిచీటీ దొరికింది.... 'భాత కృష్ణప్పద్దరు. ఇక మీ గదికి వెళ్లండి' అనిప్రాసుంది.

రేవంత్ హతాశుడయ్యాడు.

"ఒహుశ మన స్తోన్ గ్రహించి ఉంటుందిమో గురూ!" అన్నాడు జేమ్స్.

"అలో అయిచే తను ఇడిపోయినట్టేగా!" అంటూ తన గది తలుపు తీటిబోతా వుంటే నోకరు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి రేవంత్ తో—

"అమ్మాయిగారు ఇప్పటివరకూ మీ గురించి చూసి వెళ్లిపోయారు సార్!" అన్నాడు.

రేవంత్ తెల్లబోయి, "ఏ అమ్మాయిగారు?" అని అడిగాడు.

"మీ మామయ్యగారి అమ్మాయి"

రేవంత్, జేమ్స్ ఒకర్కరు చూసుకున్నారు. తలుపు తోసి లోపలికి ప్రవేశించిన రేవంత్ తన గదిలోని చెత్తబుట్ట ఖాటీగా వుండడం చూసి ఏదో అర్ధమై నీచేప్పుడయ్యాడు.

ఊంలో ఎన్నో ఆలోచనలు.

— మామయ్య కూతుర్ని అని తెప్పి, తను లేవున్నదు తన గదిలో కూర్కొని ఆ అమ్మాయి, తాను ప్రేమరేఖ బ్రాయిలానికి ముందు ఖరారుచేసిన కాగితాలన్నింటినీ ఏరి మూలగట్టుకు తీసుకు వెళ్లిందన్న మాట. ఫెయిర్గా ప్రాసిన ఆఖరి ఉత్తరంకన్నా, దానిముందు ప్రాసిన రవ్ ఉత్తరాల్లోనే అసలు మనసు తెలుసుంది. ప్రాప్తక్రసీ ఉండదు. అవే అనలైన ప్రేమరేఖలు ఈవిడి ఇక్కడ వాటిని ఖాటీగా కట్టగడుతూంటే... తనేమో పెద్ద డిప్టెక్ట్లా ఖాటీ కవర్ పట్టుకుని అంతష్టలన్నీ తిరిగాడు.

మొదటి ప్రేమరేఖ ప్రాసేపాడు, తప్పకుండా పాతికాగితాలు పొడుచేస్తాడని తెలిసే 'పట్టెదు, సాయంత్రం వరకూ ప్రాయండి' అని ప్రేమగా శైల్మ ఇవ్వింది తను ఆ వలలో నాజూగ్గా పడిపోయాడు.

'ఇడియట' అని తనని తనే తిట్టుకున్నాడు రేవంత్.

అప్పుటివరకూ జరిగిందంతా జూస్టస్పున్స్ జేమ్స్ ఇక ఇది రథందెరన్నట్టుగా "ఈ అమ్మాయివరో మనం అనుకున్న దానికన్నా గ్రహయినదాన్నా ఉంది గురూ. ఈ అమ్మాయి గురించి తెలుసుకోగలిగిన రాదా, అమె నెంబరు కనుక్కోగలిగినవాడూ ఒక్కడే వున్నాడు" అన్నాడు. రేవంత్ ఉత్సాహంగా "ఎవరతను?" అన్నాడు.

"అతనో కంప్యూటర్ బెక్కాలజెస్ట్. ఎలక్ట్రోనిక్ గ్రాఫియిట్టు. అంశేగారు; గటేతాప్రంలో దిట్టుకూడా. అలదు నాకు తెలుసు యా మనికి అతడిని రేపే నియమిస్తాం"

"ఎవరతను?"

"పండిత పిచ్చయ్యశాస్త్రి"

“నమస్కారము. మేము లోపలికి ప్రవేశించవచ్చునా?”

పనిచేసుకుంటున్న రేవంత్ తలత్తె మాశాడు. తలుపు రగ్గిర వ్యక్తి మదుచీమిద బ్లౌట్, నెత్తిమిద చిరు పీలక్లో, చేతిలో సంతోషించినట్టు వున్నాడు. ఆఫీసుకిలా జ్యోతిష్మృలు వల్పి ఎవరికప్పుదు ప్రమాపథ్య పాశ్చయా చెప్పబంగం అలహాచై. కొంతమంది చిలకల్ని కూడా తెప్పుపుంటారు.

"ఎదు మీరు" అని అడిగాడు.

"మమ్ముల పండిత పిచ్చయ్యశాస్త్రుల వారందురు."

రేవంత్ అదిరిపడి ఆ వ్యక్తిష్టు మాశాడు. జేమ్స్ చెప్పినట్టు ఇదు ఎలక్ట్రోనిక్ గ్రాఫియిట్టు, కంప్యూటరు బెక్కాలజెస్ట్ కాడిమో అన్న అనుమానం వచ్చింది.

"మీరు..." అన్నాడు సందర్భంగా.

"నేను బుఱా విద్యురాంక గణాస్త్రపట్టబ్లద్ర సాంకేతిక నిప్పుణు జేమ్స్ నామచేయడు పంపగా వచ్చితిని"

"అంటే ఎంక్లోనిక్ బెక్కాలజెయా!" అని అనుమానంగా అడిగాడు రేవంత్.

"అంగ్గమర్ చెప్పవలెనన్న అంతిమే! కాసీ మా తండ్రి వేరవేద పారంగతుడు. మా తండ్రిగారి తండ్రి పండిత పురుషోత్తముడు. అటువంటి ప్రియ వంశములో పుట్టిన నేను యానాడు ఏదో ఈ అంగ్గభాష సభ్యసించిన కారణముగా సాంప్రదాయమును వదులుకోలేను. అంటకే నా

యా వేష్టారణ, భాషా ఉచ్చారణ. దీన్నిమాసి మీరు బెదరకుండా ని మేధా సంపత్తిని సంశయించక - మీ కళ్ళమును చెప్పుదు"

"ఒక బాలికను నేను ప్రేమించిని. అమె మెదడుబక అణగణాం పెట్టె. అమెఇంటి శబ్దగ్వాణయంత సంఖ్యనుకనుగొనవలెను" అన్నాడు రెవంత.

ఇంతలో ఫోన్ ప్రోగ్రామింది. రెవంత్ కన్నా ముందే అతడు ఎత్తుకున్నాడు ఇంతని.

"అప్పును బాలికా... ఇది రెవంతుని శబ్దగ్వాణ యంతమే. అతనికృష్ణ శున్నాడు. కానీ అతడి తరపున నేను కొన్ని ప్రశ్నలడుగుదును. సంశయింపక జాబు ఇమ్ము...."

ఆ అమ్మాయి ఏంమాట్లాడుతుండా అని రెవంత్ డైపీరి బిగపట్ట చూస్తున్నాడు. వాళీర్దాకి మధ్య కొంత సంభాషణ జరిగింది. తనపో అమెకి చెప్పాడు పీచుయ్యశాస్త్రి.

"ఇప్పుడు నా అపూర్వ మేధాసంపత్తి నుపయోగించి నీ అంశు కనుగొనెదను. ఈ ప్రశ్నలు చాలా తెలివైనవి. జాగ్రత్తగా సమాధానాలు ఇవ్వవలెను సుమా!"

"ఇచ్చెదను, ఇచ్చెదను, అడుగుడు, బుణివ్యాధాంక గణ విజ్ఞాన శిలోమటి" అన్నాడా అమ్మాయి అవతల్పుంచి.

"మాపుడు వేలుతో నీ యంత్రమును లిప్పునప్పుడు మొరచి అంకి లిప్పులకు పట్టుకాలముకంటే రెండో అంకి లిప్పులకు పట్టుకాలము ఎన్ని రెట్లు ఎక్కువ?"

"రెండు రెట్లు ఎక్కువ"

"అనగా నీడుచేయం మొదటి అంకి ఒకటయిన రెండో అంకి రెండగునా?"

"మీరు పప్పులో కాలువేసిరమటకు విచారించున్నాను. ఒకటి వక్కనే రెండు వుండును. చివరవరకూ తిప్పుటకు పట్టుకాలము రెంటికి దాటాపు ఒకటే. చాలా కొద్దిగా తేడాయే వుండును. రెండు రెట్లు వుండదు."

పీచుయ్యశాస్త్రి గతక్కుమని, "అపూర్వ మేధాసంపత్తి శుస్తు మారాంటి మేధావులు ఇటువంటి చిన్న విషయమును మరిపిపెపుటాలి చిత్రమేమీలేదు" అంటూ సర్దుకున్నాడు.

పండితశాస్త్రి కాగితం, కలం తీసుకొన్నాడు.

అమె చెప్పింది, "టాన్ తీటా బై రూట అఫ వన్ ఫోన్ టాన్ స్క్రోవర్ తీటా."

పీచుయ్యశాస్త్రి కంగారుగా "మరియుకసారి చెప్పుదు" అన్నాడు. అమె చెప్పింది. చెప్పి, తీటా ఎలా కనుకోవాలో వివరించినది.

పీచుయ్యశాస్త్రి అమెతో మాట్లాడటం పూర్తివేసి ఫోన్ పెట్టేసి, రెవంత్ పెట్టు తిరిగి "తాలిసినది-తాలిసినది" అన్నాడు.

రెవంత్ విసుగ్గా "ఏమి తెలిసినది ఏమి తెలిసినది" "అన్నాడు.

"ప్రేమికుడా! ఈ బాలిక ఫోన్ సంఖ్య తెలుసుకోవలనన్న మహ్వ మన పెద్ద బిజారు నాలుగుదారుల కూడలి వద్దునున్న నెప్రాగా తోమ్మ రగ్గిరకు పోవలెను!"

"పోయి ఏమి చెయ్యవలెను?"

"పొవురమును ఎగరవేయు నెప్రాగారి కుడిచేయ్య ఆయన శరీరమునకు ఎంత కోణములో వున్నదోకనుగొనవలెను."

"ఏడ్డినట్టున్నది.

"అలాడు రాజకుమారులు ప్రేమకై సప్పసముద్రములు దాటినారు నీవీ మాత్రము చేయలేవా?"

రెవంత్ అలోచన్నో పడ్డడు.

జేమ్స్ ప్రోత్సహస్తున్నట్టూ చూశాడు. రెవంత్ కొద్దిగా తటపటా యించి 'సరే' అన్నాడు.

ఆ రాత్రి పదకొండింటికి అలడూ, జేమ్స్ నల్లబట్టలు వేసుకునీ నెప్రాగా విగ్రహం రగ్గిరకు చేరుకున్నారు.

అనుకున్నంత సులభంగాకాలేదు చచి.

పెప్పులుపట్టుకుని కొలుస్తుంటే బీటు కాన్సైచిలు పట్టుకొన్నాడు. తాము అరేచియా దేశపులము కామని, శిల్పాలని స్ట్రీంగ్ చేసే వాళ్ళము అనటే కామని ఎంతచేప్పినా విస్తేదు. 'సర్వ డిప్పెర్ట్మెంటు వాళ్ళము' అని చెప్పారు. కానీ, అర్థరాత్రి ఆ డిప్పెర్ట్మెంటు వాళ్ళు ఎందుకు పనిచ్చేరని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు పోర్సిన. కొద్దిగా తెలివిచేటలున్నాడిలా కనబడ్డుడు అతడు. పారపాటున పోర్సిన డిప్పెర్ట్మెంటులోకి వచ్చినట్టున్నాడు. అతడికి పదిరూపాయలిన్న తప్పించుకొనేసంకితి తల ప్రాణం తోకి వచ్చింది. చివరికి ఆ కోణ ఎంతో కనుక్కొని ఆ రాత్రికి రాత్రి పీచుయ్యశాస్త్రిగారి ఇంటికి. బయల్సేరారు.

రాత్రింతా నిద్రలేనట్టూ ఆయన కచ్చ ఎర్రగా వున్నాయి. చుట్టూ కాగితాలు చెల్లిచేదురుగాపడివున్నాయి. వాటినించా లెక్కలు వేసి వున్నాయి. ఔర్లు, కాలిక్కులేటట్లు, ఎలక్ట్రానిక్ ఇన్ ట్రైప్మెంట్లు చుట్టూ వున్నాయి. నిన్న

ఆ అమ్మాయి చెప్పిన దానిమీద ఈయన ఇన్ని లెక్కలువేసి వుంటాడని అనుకున్నాడు రేవంత్.

" నెప్రాగారి చెయ్యి ఎన్నటి ఎనిమిది డిగ్రీలతో షైకిలేచి వున్నది. దీనినిబట్టి ఏమి తెలియుచున్నది ? " అని అడిగారు రేవంత్. పెచ్చుయ్యాప్రి కాగితంమీద వేశాడు. టాన్ తీటా బై రూట అఫ్ పన్ఫ్లోన్ టాన్ స్ట్రీట్ టిథా.

$$\Theta = 88^\circ$$

$$\begin{aligned} \tan \theta / \sqrt{1 + \tan^2 \theta} & \text{ తెంపుంటు } \\ & = \sqrt{\tan^2 \theta / \sqrt{1 + \tan^2 \theta}} \end{aligned}$$

$$= \sqrt{1 + \tan^2 \theta - 1} / \sqrt{1 + \tan^2 \theta}$$

$$= \sqrt{1 - \frac{1}{1 + \tan^2 \theta}}$$

$$= \sqrt{1 - \cos^2 \theta}$$

$$= \sin \theta$$

$$\Theta = 88^\circ$$

$$\sin \theta = 0.994$$

స్నేహితులిద్దరూ ఉద్యోగంతో ఒక్కసారిగా " ఎంత " అని అడిగారు రేవంత్ చేతులైతే ఔన్నలో వణకసాగాయి.

" బాలుడా ! నీ ప్రియురాలి టాన్ నెంబర్ 16346 "

ఒక్కసారిగా గాలి తీసేనట్టు రేవంత్ వెనక్కిపాలి " ఇట్టొనెస్సి కట్ " అన్నాడు.

పెచ్చుయ్యాప్రి కోపంగా " ఇది తప్పుటకు పీరేరెదు " అన్నాడు.

" మీరెక్కడో పొరపాటు పడ్డారు."

" మూర్ఖుడా - మామేధా సంపత్తి - నా కాలిక్యలేబర్లు సాంకేతిక నిపుణత - నా విజ్ఞానము-ఎలక్ట్రానిక్స్ ప్రవంచంలో సైంటిష్టులు సాధించిన పరిజ్ఞానమూ - పీటినే పరిపాసించుచుంటిప్పా " అని ఇంగ్లీషులో తిట్టాడు.

రేవంత్ నప్పుతగా, అన్నాడు. పాటి నంగతి నాకు తెలీరు. ఈ నెంబర్ మాత్రం గన్ఫెట్ గా కాదు."

" ఈ నెంబరే "

" ప్రవంచములో మరే నెంబరైనా కావోచ్చుగానీ, ఇది మాత్రం కాదు "

" అంత గన్ఫెట్ గా ఎలా చెప్పగలవు ? "

" అది నా టాన్ నెంబరు కాబట్టి. "

13

డియర్ మీ

బాలున్నారా

కొన్ని వద్దనుకున్నా వెంటాడుటానే వుంటాయి. అలంచిని మీ జ్ఞాపకాలు పాటినుంచి తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నించి లాభం లేక హూరుకున్నాను. అనందం అనే ల్రాసు అనుభూతి అనే తులనీదశాలకి తప్ప మరి వేటికీ తూగదనుకుంటా.

నీనురాత్రి కారు అడ్డాలు తైకెత్తేసి లోపల కూర్చుని నెప్రాబంటన్ దగ్గర ఇర్దరబ్బాయిలు పోలీసులతో ఘృష్ణణపడటాన్ని, చూడటం గమ్మతైన అనుభవం. ఏదో ఇంగ్లీషు పెక్కల్లో కామెడీ నేను గుర్తొచ్చింది.

మీ 'రఫ్' ఉత్తరాలన్నీ చదివాను. ఒక్కో వాక్యం ఎంత బాధ్యందో..... అనలేరా సంబోధించాలా అన్నహోటే వది కాగితాల రాకా పాడు చేసినట్టున్నారు.

" మను లేంది నువ్వులేవు... నువ్వు లేనిది లోకం లేదు. లోకం లేంది బాధలు లేవు ఇంక ఆరాట మెవరికి, ఎవరికోసం ? విశ్వ తేజస్సు కంఠక - మమతలో దాచుకొన్న మనుశోని నీడరే భేదాలు - భేదాలు శోకాలు, రోగాలు.... దేనినుంచి నువ్వు వేరుకాదు. తెలిసేదే - తెలునుకునేది అనందమూ, అనుభవమూ - అన్ని నువ్వే..."

ఎంత గొప్ప భావాన్ని ఎంత చిన్ని చిన్ని మాటల్లో వివరించాడు చలం. మీ ఉత్తరాల్లో ఇంకో వాక్యం నాకు బాగ నవ్వింది 'నా యా భావాన్ని నీకు చెప్పటం కన్నా, నాలో నేను దాచుకంటేనే మను అంతరంగప్ప పొరల్లో అది నిషేషపై సంతోషాన్తిష్టంది. చెప్పటం కన్నా చెప్పకపోవటంలో ఎక్కువ సంతోషం ఉంది కయ్యా? ' - అన్నది. నా అభిప్రాయం ఎప్పుడూ తన్నుకాదు. తైకి ఎంతో మెటీరియల్స్టిక్ గా కనబడే మీరు లోర్నాన ఎంత భాసుకులు. అన్నా?

మొన్న నాన్నగారు పుట్టునీరోజు నాడు ఏదైనా కొసుక్కొమ్మని ఇవ్విన డబ్బుతో స్వద్గిరింగ్ టాన్ వరికాలు తెప్పించి, ఆ విషయం ఇంట్లో చెప్పటాడు. డబ్బుంటే నిర్దిష్టం ఎక్కువైందని అమ్మ ఓ రెండు

గంటలు జ్ఞాను తీసుకుని ఉక్కలక్ ప్రైవేటు చెప్పేసింది. లెసనేకాదు నోట్టు కూడా ఇవ్వింది. ఈ మధ్య మరీ అల్లరి చేస్తున్నాననట!

అల్లరి అంటే జ్ఞావకం వచ్చింది. మొన్నో లిలిపి వని చేసేను. మీ ఆశీసు ఎదురి జ్ఞాట్ (నెంబరు చెప్పను) కేటికేలోంచి మీ ఆశీసు గదిలోకి భ్రాక్యులర్స్ పెట్టే నేనూ, నా స్నేహితురాలు... ఓ గంటన్నెన్న వాదులాడుకుంటూ అభ్యర్థిష్టు చూసేం. ఇంతకే విషయం ఏమిటంటారా? మాటి మాటికి మీరు కొపు నద్దుకునేది కుడిచేత్తోనని నేనూ, ఎడుచేత్తోనని నా స్నేహితురాలు.... మిరెవరిలో ఏకభిప్రారు ఎడిట్లీ? (కోపం వశ్రీ - అనిటే నవ్వునా వద్దా అన్నట్టుండే మీ మొహం మరీ బాపుంటుంది. నిజం!) మా స్నేహితురాలందే - మీ నుదురు గోరారి తిన్నెల వుంది. ఇంకా నయం - నోరు కృష్ణలంకలా ఉందనశేయ. ఇంకోసారి కాంట్లేమంటు చేశావంటే చంపేస్తాన్నాను.

ఇక నా దినపర్య విషయానిక్కట్లే రెండు రోజుల్లుంచీ అమ్మా నాన్నగారూ ఇంట్లోలేరు. నేనే గొప్ప) పోకశాప్రతి ప్రవీణురాళిన్నమాట. ఇంట్లో మిగతావాళ్లకి కూడా పెద్ద దిక్కుని నేనే. పెద్ద దిక్కు మీ బామ్మ కూడా ఉందనుకోండి. బామ్మ అచ్చు ముచ్చుశాడి వెంకటువణగారి స్నేహితున్. బామ్మతో మాళ్లాడేటప్పుడు 'రథించుఁడు' అని పారిపోవాలనిపుటుంది అన్నీ పెళ్ళిచ్చా.... నంసారాలూ.... మా యి అరిష్టుకటిక వాతావరణంలో కాస్త తెలుగుతనాన్ని జ్ఞావకం తెచ్చేది బామ్మే! రేవంత్!

నేను మీ దగ్గర మరీ చనువూగా ప్రవర్తిస్తున్నాను? మున్న మీకు నేను "చీకట్లు అమ్మాయి కథ" చెప్పాక అది అనిపించింది. ఎక్కడై చదివేను. 'అడవానికి తననేదో చేస్తారని భయం, చెయ్యాలనే కుతూహలం' రెండూ ఉంటాయట. ఇంటం వరకూ నిజమో తెలిదు. కానీ మీ దగ్గర మాత్రం రెక్కలు విపీ విహంగంలా ఎగరాలని అనిపిస్తుంది. కోటు పాడే పాట కనురెప్పుల చాటునుంచి జాలువారుతుంది, మన స్నేహం గుర్తుట్టే.

ఆ రోజు టాక్టీ రిగి ఇన్స్పెట్యూటర్ ప్రవేశించి తప్పుకుని దాక్కున్నాక అలా దూరంగా నిల్చిని, పాకుల చేస్తున్న మిమ్మల్ని మాఘుంటే వచుగత్తుకువచ్చి మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలని చాలా కోర్కె కలిగింది. కష్టంమీద అఱుమకున్నాను. ఎందుకో తెలిదు కానీ కథల్లో ఘరసిన మేమట్లో బుగ్గ వెంట సాగిన గుర్తుట్టు. ముఖేష్ పాట 'చెలిరే నజనీ' సుర్కుచ్చింది.

ముఖేష్, పైగలూ గుర్తుట్టే - రాత్రికూడా ఒక కొత్త అందాన్ని నంతరించుకుంటంది. అలా కాకపోయినా ఈ రాత్రి ఎంత బాపున్నదో! టైటల పన్గుగా వర్షం. కరంటు పోయింది. కొవ్వొత్తి వెలుగులో ఇలా కూర్చోని ప్రాప్తాంటే ఈ గదినిండా మీ జ్ఞావకాల అల. మధ్యతో నేను మా అమ్మ బారినుంచి రాచుకున్న కాసెట్టరో 'పైతో ఎక్క జ్ఞావ్ పూర్ణ' వుంది నాకా పాట ఎంతో ఇష్టం. అమ్మ మాత్రం ఎప్పుడూ తురకగోల అంటుంది అయినా నెనంటే ఎంతో (పేమ, రేవంత్) నేను అభిమానిస్తున్నంతగా ఎదుటీచు) నన్ను అభిమానించబం లేదూ అంటే నేను చాలా బాధవదతాను. కె.వి. అబ్బాన్ నవల చదివారా? 'జోక్క', అంటే నాకెంత ఇష్టమో! ఎన్నిసాట్లు (పేమను అర్థించినా అది అతడి డగరకే చవేస్తుంది. వాలా మెలోడీ ఉంది కదూ. ఆ కథలో అబ్బాన్ నవలలక్కన్న పోయిటి బాపున్నట్టు అనిపిస్తుంది. 'వెన్ ది సైట్ ఫాల్స్') అని ఓ రచన చదివినట్టు గుర్తు బంగ్లాదేశ్ కవితలు (హాన్స్)టెట్వేసి వాలా రోజులక్కితం ఓ మాగిస్ట్రస్ రో వేశారు ఎంత బాపున్నాయో! జీవితాన్ని పరిపుచ్చించేయానికి (పేమెక్కెట్టే కారణం కాదనుకురటా.

నాకు అనిపిస్తూ ఉంటుంది. రోజుకు ఇర్రైనాలుగు గంటలే పెళ్ళిన దేముడు ఎంత స్వార్థవరుడా అని పుస్తకాలూ - కవిత్యమూ - చిత్రశేషం - సైమాన్ - మొహిపాసను పాటా - కోస్సేమలో కొబ్బరాకు కదలికా.... ఇంత చిన్న జీవితంలో ఎంతని అస్వాదించుకొనగలం? ప్రతి ఫీల్డూ అభాతమే. కొద్దిగా రుచి మాసేనరికి జీవితంలో వాలా భాగం గడిపితుంది. నిజంగా దేముడు పెద్ద సాడెష్టు కదూ!

రేవంత్ - ఇది మూడో ఉత్తరం. నాలుగోది చివరిది అయిన అఖరి ఉత్తరాన్ని రెండు మూడు రోజుల్లో ప్రాప్తాను. మీరు ప్రాసి, నాకు ఇవ్వటానికి స్థిరిస్తి, చించేసి, పెత్తబుట్టలో పారేసిన ఉత్తరంలో ఒక్క వాక్యం ఇక్కడ (పాసి ఈ ఉత్తరాన్ని ముగిస్తాను.

"మీరు నన్ను నిజంగా ఇంతగా (పేమిస్తున్నారా అన్న) అనుమానం కలుగుతుంది. నా ఉత్సేశ్యం మీరు వ్యక్తిపీ (పేమించబం కన్నా) (పేమిస్తున్నాన్ని భావాన్ని ఎక్కువగా (పేమిస్తున్నారని. నిజమేనా?)"

చదివినకొద్దీ ఎన్నో అర్ధాలు స్పురించే ఈ వాక్యాన్ని ఎన్నిసాట్లు చదువుకున్నానో! మళ్లీ నేనేమనుకుంటానో అని ఆ కాగితాన్ని చించేసేరు కదూ! మనసులో భావాల్ని నాలా రోడలోడా వ్యక్తికిరించని మీరంటే అంటుకే నాకిష్టం రేవంత్. మాళ్లూడకుండా ఎప్పుడూ మానంగా - గంభీరంగా

పుండె వాళ్ళందరూ తెలివునవాళ్ళు కాదు. కానీ తెలివునవారందరూ మాటల ఎకనమిష్టులే.

మీ వాక్యం చదివాక నాకుమాత్రం అనందం వేసింది. షేక్సపియర్ గుర్తొప్పాడు. 'ఎక్కుడ (పేమ ఉండునో అక్కుడ అనుమానం ఉండును, అన్నాడోక మహాకవి. మరిమీకు ఈ అనుమానం నామీర వచ్చింది అంటే.... ధాంక్స్) మాట్లారూ....

పోతే -

మీరంటే నాకెంత ఇష్టం అంటే -
నానుంచి నేను పారిశోయ
మిమ్మల్ని చేరుకోవాలన్నంత ఇష్టం.

మనసు లోపలా భైటా
అంతా గొడవే.
గొడవ గొడవ గొడవ
ఆ గొడవేమిల్లో తెలుట్టే
ఇంకెందుకు గొడవ

... నిత లాట్స్) అఫ్ లవ్
రమ్స్"

పి.యన. మీరింకా నా పూర్తిపేరు కనుక్కోలేదు.

* * *

అక్కుడ జనం ఎక్కువగా లేరు. కాని ఉన్న వాళ్ళందరూ పూడుణిగా వున్నారు.

జేమ్స్ సూట్లో వున్నాడు. సులోచనకి పెళ్ళికళ వచ్చేసింది. ఆమె పట్టుచీరల్లో వుంది. వెలికి జేమ్స్ బహుమతి యిచ్చిన ఉంగరం వుంది.

పెనుస్సులా (ప్రోడక్ట్) ఉద్యోగులు, ఔలిషోన్ ఎక్స్పోంజల్లో పనిచేసే అమ్మాయిలు అక్కుడ వున్నారు.

పెళ్ళి జరిగి గంట కావస్తూంది.

బట్ట ఏరాట్లు జరుగుతున్నాయి.

పెనుస్సులా (ప్రోడక్ట్) లో చాలామంది అబ్బాయిలే జేమ్స్ స్నేహితులు. అంతమంది ఎక్కుంజి అమ్మాయిల్ని ఒకేవోట చూడటం వాళ్ళకి (థిలింగ్ గా వుంది. నంభాషణ ఔలిషోన్ మీరకు మళ్ళింది. ఒక కుర్రాడెవర్ నోరుజారి, "ఇంత దేవారుగు డిపార్ట్మెంటు ఇంక్స్ కటి లేదు" అన్నాడు.

అంతే అమ్మాయిలందరూ సీవంగుల్లా అతడిమీర విరుచుకుపడి తిట్టి కనిప్పున్న జి.యమ్. కలిపించుకుని " " ముఖాముఖి మాట్లాడేట ప్రయు చిరునవ్వుతో ఎదుటివాళ్ళని ఎంత ఆఫ్సోరపర్సనల్ ఫోన్లో కూడా అంతే తియుటి కంఠంతో కష్టమర్కుర్చి ఆక్ష్యూకోవచ్చు" " అన్నాడు.

ఒక అమ్మాయి తన (బ్రైనింగ్ కోర్సు) జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటూ, "ఎప్పుడూ ఒకే స్టోండర్డ్ మాటలు, నాటిని ఉపయోగించి ఉపయోగించే బోర్డ్ కోడుతుంది" అంది.

"స్టోండర్డ్ మాటలేచిటి ? "

"ధాంక్స్).... ధాంక్యాన్ ర్స.... యూ ఆర్ వెర్లక్స్ సర్.... ఇలాంటి మాటలు."

ఒక కుర్రాడు బిరగా మాస్టర్ "మొదటి రెండు మాటలు ఉపయోగిస్తే వద్దేరేమాకానీ ఆ చివరి మాట వాడితే వేరే అర్థం వస్తుందేమో" అన్నాడు. గొల్లన నవ్వులు. అమ్మాయిల మొహం మొదట ఎర్రబారినా వాళ్ళా నవ్వేసేరు.

"అల్ట్రోలెట్, వెర్ల లాంటి పదాలు ఫోన్లో ఉపయోగించ కూడదని చాలామంది అమ్మాయిలకి తెలిదు. మోనోటోన్, కలంలో తెలిపోయే కంఠం (ప్రీల్ హాయిన్-ఇవన్స్) ప్రోఫైల్ ర్యార్యా వచిలిపెట్టుయ్యారి. అంత రచక్కా ఎందుకు? మీకు 1000 నెంబరు కావాలంబే ఎలా పిలుస్తారో చెప్పండి మాట్లాం" అని ప్రశ్న వేశాడు. జి.యమ్. ఆ వయసుర్లో కూడా అయినకి అంతమంది అమ్మాయిల్ని మాసేనరికి పాతలోఱం హాఁచెరు గుర్తుచ్చినట్టుంది.

"వన్ త్రిబుర్ జీర్" అందో అమ్మాయి.

"తప్పు" అన్నాడు.

"వన్ డబుర్ జీర్, జీర్" ..

"కాదు వన్ జీర్, డబుర్ జీర్" - అనారి. పాసీ ఇది చెప్పండి. 1114ని ఏమంటారు?

ముందు ఆయన చెప్పింది గుర్తుపెట్టుకొని ఒ అమ్మాయి చప్పున "వన్ డబుర్ వన్ ఫోర్" అనేసింది.

"తప్పు" ..

అభ్యాయిలు, అమ్మాయిల చిటమిని చిరునవ్వుతో గమనిస్తున్నారు. అయిన వివరించాడు. "డబుర్ లనెది మొదటగానీ సాధ్యమైనంత వరకూ రావారి. మధ్యలో రాకూడదు. 1114ని డబుర్వన్ వన్ ఫోర్ అనారి - అని చాలామందికి తెలియకపోవటంలో తప్పులేదు."

పీళ్లిలా మాట్లాడుకుంటున్న సమయానికి పీళ్లకి దూరంగా బాల్యాన్ని రెయిలింగ్‌కి అనుకుని జ్ఞాటు చెతిలో పట్టుకుని మానంగా స్వాన్తో తింటున్నాడు రెంట.

"ఏమిటిక్కడ వున్నారు" అంటూ వచ్చింది సులోన. రెంటే నవ్వి వూరుకున్నాడు. ఇద్దరిమధ్య నిశ్శబ్దం కొంతసేపు రాజ్యమేలింది. నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ అమె "జేమ్స్ మీకు ఎంతకాలం నుంచి తెలును?" అని అడిగింది.

"దారాపు వది సంవత్సరాలుంటే."

ముళ్లి నిశ్శబ్దం. ఆ నిశ్శబ్దంలో తలపటాయింపు సందిగ్గా సందిగ్గాల మేళవింపు. దూరంగా పున్న జనాన్ని చూస్తూ అమె అంది.

"మా జీవితం ఎలా సాగబోతోంది?"

అమె నుంచి ఉన్నట్టుండి మాటు అయిన ఆ ప్రశ్న అతడిని ఓ తణం తికుక పెట్టింది.

తలెత్తి అమెషైపు చూసేదు. అమె ముఖంలో కొత్తగా వచ్చిన పెళ్లికష భిషయత్తుపట్ల కొర్కెగా అందోనతో ఏమితమై వుంది. అమె దిగులుగా నవ్వింది. "ఉన్నట్టుండి హాత్తుగా అయిపోయింది. ఇదంతా తల్పుకుంటూంటే ఇది కలో నిజమో కూడా అర్ధం కావటం లేదు."

అతడికి అర్ధమయింది.

నవ్వేదు.

"మనసులో ఒకబే పెళ్లుకుని పైకి మరొకబే నాజూగ్గా-కృతిమంగా మాట్లాడే ఎంతో మందికన్నా జేమ్స్ చాలా మంచివాడు. మనసులోని మాటలని ఏ ఫేపజాలూ, హిసోక్రసీ లేకుండా చెప్పాడు. అందుకే అతడి మాటలు కర్గ్గా, అతడి భావాలు అపాయికరంగా కనబడ్డాయి. వాటికి ముసుగు వెయ్యదు కాబట్టి.... తన ప్రవర్తనకి తమ మాటలకి చాలా నిజాయతీతో లంక వెయ్యగల మనములు ఈ కాలంలో అరుదు."

"కానీ అతడు చాలా ట్రీగా సెక్కు గురించి, ట్రీ పురుష సంబంధాల గురించి, మాట్లాడటం నాకు భయంగా పుంది. మా పైపాహిక జీవితంలో దీని ప్రభావం ఎలా పుంటుందో అని."

"అతడు పెరిగిన పరిష్కారులు అలాంటివి" అన్నాడు రెంట. "ఒక మనిషిమిర అతడి మట్టువున్న పరిష్కారుల ప్రభావం చాలా పడుతుంది. వాటిముంచి బైటపడి తనక్కప్పునై వ్యక్తిగ్యాన్ని నిర్మించుకోవటానికి అతడికి కొంచెం ఔంట పడుతుంది. కొంతమంది చాలా తొందరగా ఈ మార్పు సాధించగలిగితే, చాలామంది తమ మొత్తం జీవితకాలంలో దీన్ని సారించలేరు.

ఈ ఎవల్యాపున్ గురించి భామన్ పోర్న అనే పైకియాప్రీప్టు బాగా వరించాడు. పీలైట్ 'బార్క్ బు విన్' అనే పుస్తకం చదవండి. జెమ్స్ మనస్తవ్యం బాగా అర్ధమధుతంది. చాలా గొప్ప ట్రాన్స్‌ఫార్మర్ అనాలిసీన్ వుంది. అందులో మనిషి యొక్క జీవితం పుట్టినప్పచేసుంచీ ప్రారంభం అన్నతుంది అనుకుంటే మొదటిప్పీతి 'నేను బాగాలేను, ప్రపంచం బాగాలేదు' అనేది. వసపిల్ల ఏడవటం దీనికి గొప్ప ఉదాహరణ. దీని తరువాత జీబిజి 'నేను బాగాలేను, ప్రపంచం అంతా బాగానే వుంది' అనేది. ఏడశ్శ కుర్రవాడిని ఇంట్లో వరించి, తల్లిదండ్రులు సినిమాకి వెళ్లారేచు వాడు ఏడై ఏడుపులాంచిది ఇది. ఇది కూడా రాటితే మాడ్ స్టేజిపస్టుంది. "నేను బావున్నాను ప్రపంచమే బావోలేదు" అనేది వచిపేసూ ఇర్కె నంవత్పురాల మధ్య అట్టాయికి అమ్మాయికి తమ న్యశక్తిమిర విపరీతమైన నమ్మకమూ, ఇంటి సభ్యుల మీద అకారణమైన కోపమూ, తల్లిదండ్రుల్లో మాట్లాడాలంచే నిరాసకత, తనని ఎవరూ గుర్తించబంచేదన్న తపనా, ఈ స్టేజీలో కలుగుతుంది. ఇది కూడా రాటితే ఆఱిరే అర్థుతుమైనది. అయితే | AM OK - YOU ARE OK అన్న స్టేజి పస్టుంది. నూటికి తొంబై తొమ్మిది మంది ఈ స్టేజి చేరుకోలేదు. ఒక స్టేజిలోనిచిమర్స్ స్టేజిలోకి ఎంత తొందరగా వెళ్లిపోతే అంత మంచిది. ప్రతి మనిషి యి నాలుగు స్టేజిల్లోనూ ఏదో ఒక స్టేజిలో వుంటాడు. దురద్దప్పటాత్తూ జెమ్స్ మొదటి స్టేజి అయిన | AM NOT OK-YOU ARE NOT OK స్టేజిలోనే వున్నాడు. యి క్రైస్తు స్టేజి నుంచి అతడిని అడల్ఫ్ స్టేజికి మీరు తినుకూరావాలంటే మీరు పేరెయిగా మారాలి. మొగూడి జీవితానికి యి ఆలంచని ఇష్టాయికి దేముదు స్త్రీని స్పృంచాడనుకుంటా. తనవరో శెరియబర్కుండానే నా మీరు అంత ప్రభావం చూపించిన శోములో ఆడవిల్లే దీనికి ఉదాహరణ."

"అందుకో తెలీదుకానీ వన్నెల్లో ఆడపిల్ల ప్రసక్తి రాగానే సులోన పెదాంమీర నవ్వు వెలిసింది.

14

గదంతా మద్దపూర పరిమళం నిండివుంది.

తెల్లటి పక్క ఆహోనిష్టున్నట్టు వుంది.

ఆ గరికి కొత్త ఆనందం వచ్చినట్టు సీట్‌గా వుంది. గిటారు అఱ కెక్కింది. డ్రాయింగ్ స్ట్రోండ్ మంచం క్రిందకు దూరింది.

గాత్రి పరయింది.

సులోచన-జేమ్స్ మంచంమీద కూర్చుని వున్నారు. దాదాతు అరగంటనుంచి వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటున్నారు. వచ్చే జీరం గురించే పీట్లు ఎప్పుడు కావాలీ అనుకోన్నదీ-సైకింగ్ పట్ల ఆమె అభిప్రాయం-అన్ని అతడు అదుగుతాంటే ఆమెకి కొట్టిగా నిరుత్తాహంగా వుంది.

'మొదటి రాత్రి మాట్లాడుకోవల్సిన మాటలేనా యివి?' అనుకోంది. గడియారం పరకొండు కొట్టింది.

అతడు ఆమెను రగ్గిరకు తీసుకున్నాడు, అతడి మెడ వంపునీ ఆమె కశ్చ మానుకుంది.

ఆమె నిఖిలంతని భంగపరుస్తూ అతడామెని అడిగాడు".... అర్ధు గుడ్ ఇన్ బెడ్!"

ప్రశ్న అర్థమయి అవగానే ఆమె చిగురుటాకులా వటికి వెంటనే సర్దుకుంది. "ఇయామ్ నాట్ ఓ. కే.- యు ఆర్ నాట్ ఓ. కే...."

"ఏ అమ్మాయి అయినా ముందు ప్రేమని పంచుకోవాలనుకుంటుంది తరువాతే ఆ ఆప్యాయతనీ ప్రేమని ప్రదర్శించటం కోసం పక్కని వంచు కోవాలనుకుంటుంది. అంతే కానీ - ప్రేమంచే తెలియని అమ్మాయికి బెట్ నంగతి ఎలా తెలుస్తుంది?"

అతడు యిం వాదనకి అప్రతిభుట్టె "అయితే నీ గురించి నేను అనుకున్నది తప్ప అన్నమాట" అన్నాడు.

"పీమనుకున్నారు నా గురించి? చాలామందిలో పరిచయంపుందనుకున్నారా? అలా అనుకున్నాక కూడా నన్ను చేసుకున్నారా?"

చాలా మామూలుగా "స్ట్రీ నాకు కొత్తకాదు. అటువంటప్పుడ్లు నా భార్యకి పురుషుడు కొత్త అవ్వాలని కోరుకునే హక్కు నాకు లేదు. ఒకరు తోడు వుండటం కోసం-ఒకరి అవసరాలు వేరొకరు తీర్చుకోవటం కోసం నిప్పాం అనేది జరుగుతుంది. ఈ ప్రేమా ఇదంతో భూవ్ అని నా ఉద్దేశ్యం. ఒకర్నోకరు మాసుకోకుండా గంటలు తరబడి శాస్త్రాన్ని మాట్లాడుంటూ ప్రేమ, ఆప్యాయత అని పేర్చుపెట్టి అభిమానాన్ని పెంచుకునే మా దేవంత, ఆ వెన్నెల్లో ఆడపీట్ల అంటే నాకు నవ్వుస్తుంది" అన్నాడు.

"అలా మాట్లాడుకోవటలో ఏమీ లేదంటారు."

"ఏమీ లేదు!"

ఆమె తేలిగు వ్యాపిరిపీలీ "బితికించారు" అంది.

"ఎందుకు?"

"వెన్నెల్లో ఆడపీట్లని నేనే కాబట్టి" అంది రాజసులోచన.

జేమ్స్కి ఒక త్లాంపాటు ఆమె చెబుతున్నది అర్థంకాలేదు. అయిన తరువాత కూడా అయిమయిలోనే వుండిపోయాడు. ఆ నిజాన్ని వెంటనే అన్వయించుకోలేక సతమతమై చాలా సేపటికి తేరుకుని "ఏమిటీ" అన్నాడు. అతడి మెరడంతా ఎవరో నొక్కి వట్టిపెట్టియు ప్రజ్ఞమైంది. గంతు బొంగురైంది.

సులోచన మామూలుగానే "మీ స్నేహితుడు రేవంత్ కి ప్రతిరోజు ఫాన్ చేసేరి నేనే. మొరట్లో ఏరో సరదాగా చేసేను. మనం ఇరా పెల్చి చేసుకుంటామని అనుకోలేదు" అంది.

అప్పటికే అతడు పక్కమీద నిటారుగా కూర్చున్నాడు. ఎప్పుడూ లేనిరి అతని మొహంలో ఉద్యేగం కొట్టుచ్చినట్టు కనబలుతూంది. "మైగాడ్!" అన్నాడు. "రేవంత్ నిన్ను ప్రాణంకూన్న ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నాడు."

"ఒకసారి కూడా చూడని అమ్మాయిని ప్రాణంకూన్న ఎక్కువగా ప్రేమించటం సాధ్యమని నేను అనుకోను."

"సీకు అతని సంగతి తెలీదు. నువ్వేంత తప్పుచేసేవో కూడా సీకు తెలియటంలేదు."

ఆమె మాట్లాడలేదు. కొంచెంసేపు నిశ్శబ్దంగా వుండి మళ్ళీ అతడే అన్నాడు. "ఒతే ఆక్స్ప్రెస్ట్ యూనివరిటీలో చదవడం."

సులోచన "అంతా బోగన్" అంటూ నవ్వింది. అతడు నవ్వలేదు. ఆమె మొహం కేసే చూస్తూండిపోయాడు. ఎన్నో చెప్పాలనుకుంటున్నాడు గానీ నోట మాట రావటం లేదు. ఆమెకి మాత్రం అతడి రియాక్షన్ అశ్వర్యంగా వుంది. "ఏమిటలా వున్నారు?" అని అడిగింది.

అతడు తెప్పంరల్లి "ఏం లేదు" అని తరువాత మళ్ళీ ఏరో అందామనుకొని మానేసేదు, సిగరెట్ తెలిగించి, తనలో తనే అనుకోంటున్నట్టు "ఈ దెబ్బకి అతడు కోలుకోలేదు" అన్నాడు.

సులోచన కదిలి "మీరింత చిన్న విషయానికి ఎందుకు అనవసరంగా ప్రాముఖ్యత ఇష్టున్నారో" అర్థం గావటంలేదు. స్నేహితుడి భార్యని తెలిశక కూడా అతడు ఈ ఇష్టున్ని ఇలాగే కొనసాగిస్తాడని నేనుకోను" అంది.

"కొనసాగించటమా? నా నెస్పెన్స్" నా భార్యని తెలిశక ఇక అతడు ఇటువైపు కన్నెత్తి కూడా చూడడు."

"మరింకేం."

"నేను మాట్లాడుతున్నది అతడి సంగతి."

" దానికేముంది ? నేనే వెన్నెల్లో ఆడపేళ్లని అతడికి చేస్తే అపసరం ఏముంది ? కొంతకాలం ఫోన్ రాకపోయిసరకి అతడే నెమ్మదిగా ఆ విషయం మరిపోతాడు. మీరన్నట్టు ఈ ప్రేమ, అభిమానం అంతా బ్రాష్మణ ? "

జేమ్స్ విసుగ్గ భార్యాపై చూచి తెలి కిటికీ రగ్గరకు వెళ్లి కిటికీలోని శైటకి చూస్తూ కొంచెన్సెపు నిల్చున్నాడు. " ఎలా ? ఇప్పుడెలా ? " అని అతడు అనటం విపీంచింది. ఆమె తెలి అతడి రగ్గరకు వెళ్లింది. కొంచెం తటపటాయించి నెమ్మదిగా అంది. " హానీ నేనది కొనసాగిస్తాను. "

బులెట్ తగిలినవాడిలా అతడు చప్పున వెనుదిరిగి, అర్ధంకా

" ఏమిటి ? " అన్నాడు. "

" వెన్నెల్లో ఆడపేళ్లలగే అతడిని ఫోన్‌లో పలకరిస్తూ వుంచాను. చూస్తే గుర్తుపడతాడు కనక కలుసుకోవటాన్ని ఎలాగో వాయిదా వేస్తూపోతాను. తరువాత నెమ్మదిగా పరిచయాన్ని తగ్గిస్తూ వేస్తోను-అతడు మరిపోతాడు. "

అతడు చేతిలో సిగరెట్ ఆఖరి పట్టతాగి విసిరేసేడు. సాలోచనగా గెడ్డం గోకృంటూ " అన్నిటికన్న ఈ ఆరోచనే కొర్కిగా బాపున్నట్టుంది. " అంటూ వచ్చి పక్కామీద కూర్చున్నాడు.

అమెకూడా వచ్చి కూర్చుంటూ " నన్ను త్మించండి. అనటు ఇది మీకు కూడా చెప్పుకూడదనే అనుకున్నాను. కానీ మీకు ప్రాంకోవేన్ ఇష్టమని అనటంతో చెప్పాను " అంది

" రెదు, లేదు చెప్పుబమే మంచిరయింది " ఆమె చేతిమీద చెయ్యివేస్తూ అన్నాడు.

అతడి భుజంమీద తల ఆన్చి నెమ్మదిగా నిద్రలోకి జారుకుంది. సులోచన. అతడు చెయ్యుచాచి శైట్ ఆర్పేశాడు. చీకటి గదిలో పరచుకుంది. శైట్ శైట్ నిపిటి పారల్డోలేకపోతాంది.

రాత్రి పదకొండు దాటబంతో డోరంతా నిశ్శబ్దంలోకి జారుకుంది. ఎక్కుడో ఓ కుక్క మాత్రం ఉన్నట్టుండి ఒక్కుసారి ఏడుస్తూంది. ఒక చివ్వగాదు రామదాసు కీర్తన పాదుకుంటూ వెళుతున్నాడు.

జేమ్స్ తరెత్తి అయ్యెపై చూసేడు. గిటారు కనబడింది. ద్రాయింగ్ రూం వెనకాల గూట్లు ఇండియన్ ఇంక్ కనబడింది. ఆ రెండే ఇప్పటివరకూ తన సహచరులు. తన బాధనీ, అనందాన్ని పంచుకున్న మిత్రులు....

తలతిప్పి భార్య వంక చూసేడు. సులోచన నిద్రపోతాంది. మళ్ళీ తై కప్పుకేసి చూసేడు. శైట్ శైట్ చుట్టూ ఒక పురుగు తిరుగుతాంది. అతడికెందుకో ప్రపంచం అంతా ఆనందంగా వున్నట్టు, తన్నక్కడే విజ్ఞాదంగా వున్నట్టు అనిపించింది. అంతా కలిసి తనని మోసం చేస్తున్న ఫీలింగ్ ఫౌన్ రాగానే దేవంతే మొహంలో లోడేకినిలాడే అనందం, గంటల తరబడి కూట్లాడుకోవటం, తనూ మాట్లాడి సిస్టర్ అనటం -

అప్పుడు కలిగింది అతడికి అనుమానం

ఆ రోజు తనతోమాట్లాడిన అమ్మాయికి, సులోచన కంఠానికి తేడా వున్నట్టు.

ఆ అనుమానం రాగానే సంతోషం వేసింది.

కానీ మళ్ళీ అంతలోనే మరో ఆరోచన. ఒకవేళ రెండు కంఠాలూ ఒకటే అయితేమాత్రం నష్టం ఏమిటి ? తను ఇటువంటి వాటికి ప్రాముఖ్యం ఇచ్చుకుగా, ప్రీ పురుషులు కలిసి ఘంఢటం కేవలం శారీరకావనరాలు తీస్కుచేపటానికి. తన థియరీ ప్రకారం ప్రైమ ఓ బ్రావ్. ఆ లెక్కన ఈ సులోచన-తన భార్య - తనకెంత సంతోషాన్నివ్వగలదూ, అన్నదే కావల్సింది. ఆమె గత జీవితం వర్తమాన ప్రవర్తన - ఇవన్నీ ఎందుకు ?

అతడు తలతిప్పి చూసేడు. పక్కకే తిరిగి పడుకున్న సులోచన నష్టము వంపుమీద శైట్ వెలుతురు పడే మెలికలో అద్భుతమున్నతాంది.

ఈ నడుము మీద ఏ పర పురుషుడి చేతులు మొదటిసారిపడి ఆ లేతదనాన్ని అస్వాధించాయో, ఈమె ఈ చేతివేళ్లు మొదటిపారి శయం భయంగా కంపిస్తూ ఏ పురుషుడి మెదచ్చు - పెనేసుకున్నాయో

అతడు ఇచ్చందిగా కదిలాడు. తన పస్తువుని ఎవరో తీసుకుపోతున్న ఫీలింగ్, స్వప్నమైన వధ్యవిత్తనాన్ని ఎవరో కార్బ్ చేసిన భావం.

అతడు పక్కామీద ఇంకోసారి ఇచ్చందిగా కదిలి తెలి కిటికీ ద్వారకాచ్చి మరో సిగరెట్ వెరిగించాడు.

ఆ అరికిడికి ఆమె కశ్చ విప్పి అంత రాత్రి వరకూ అతడు మెలకువగా పుండం గమనించి, ఆక్రూపించి కూర్చున్నామో! " అంది.

అతడు నెమ్మదిగా పెమదిరిగి భార్యాపై కన్నార్పుమండ చూసి పక్కగీరగా పచ్చికూర్చున్నాడు. " నేను ఈ నిజాన్ని అన్వయించుకోలేకపోతున్నాను. "

" ఏ నిచ్చాన్ని ? "

" దేవంతో ఫోన్ చేయబాన్ని. "

అమె పెంటనే జాబు చెప్పేరేదు. గిల్లో నిశ్శుంగ కూడా ఉత్సవతో వారిద్దరినీ గమనించసాగింది. అమె గొంతు నవరంచుకుంది. ఏ అమూరు, స్వాధిమానమూ లేకుండా అతడు అలా చెప్పటం అమెకి ముచ్చెసింది. చేతివేళ్ళత్తు మాసుకుంటూ చిన్న స్వరంతో అన్నది.

"నాకు మనస్తత్వ శాస్త్రమూ, పెద్ద పెద్ద ఇంగ్లీషు వదాలూ తెలియిపు మీరు నన్ను అడిగారు, 'ఆర్యా గుడ్ ఇన్ బెడ్' అని, వేరే సంబంధాల ఈన్నా పట్టెదు అని తెలిగ్గా తీసిపడేశారు. కానీ, అది అనుకున్నంత తెలిక విషయం కాదు. అని నేను అనుకుంటున్నాను. ఔకే అలా అన్న మనసులో ఏమూరు పుంటుంది. మీ చిన్నపుటి పరిష్కారులూ, జీవితం మీకు ఈ ప్రపంచంమీద కసిసి, ద్వేషించే పుట్టించి పుండచుచ్చ. అందుకే మీరు మీ ఇంగ్లీషు మనసులో దాచుకొని అయిష్టిన్ని మాత్రం ఔకే ప్రదర్శిస్తున్నారు.... నేను మీకు చెప్పేటుత పెద్దదన్ని కాదు. పెద్దగా చదువుకున్న దాన్ని కాదు. ఎలా చెప్పాలో కూడా తెలియటంచేదు. సరాయి సంబంధాల వరకూ ఎందుకు? సరదాగా నవ్వుతూ మాభూడొని ఇర్కి బాధగానే పుంటుంది. అలా బాధా, అహాయా పుండటమే ప్రేమ? నేనచిత్తానో ఇంగ్లో మాభూడానని తెలిసి మీకి రాత్రంలా నిద్రప్పటటుంచేరేంటే.... నాకు అంతక్కా కావలించేమంది. మీ మనసు అభ్యాదుగు పారల్లో ఎక్కుడో నామీర ప్రేమ పుండర్మాట! కాదని క్యాబాల్గా, నిర్మక్యంగా అనెయుచూనికి స్రయత్నించకండి. నా భర్త అలా బాధపడ్డాడని తెలిస్తేనే నాకు గర్వంగా పుంటుంది. ఎందుకుంటే అలాటి పరిచయాలు నాకేమీ లేవు, కాబట్టి...."

అమె అఖరి కాక్యం-అతనికి పెంటనే అర్థంకాశేదు. అర్థం కాగానే పిప్పిణముపంతో "అయితే నువ్వు... నువ్వు..." అంటూ అర్టోక్కోర్ అపుచేసేదు.

అమె నవ్వి "నేను నెన్నెల్లో అడపెల్లిని కాను" అంది.

అతడు గాలిలా అమెను చుట్టుముట్టుడు. అమెకి పూపీరి సలపరెదు. అయినా పట్టేదు. ఈ ప్రపంచంలో గొప్ప గొప్ప అనందాన్నీ మొదల్లో బాధపడ్డామే.

అంసి సాలసి అతడి కాగిలిరో నిశ్శంత - ఒదిగి నిద్రపోచూనికి ఉపక్రమిస్తూ అమె అనుకోంది - 'పట్టేదు, మనసు చుట్టూ పేరుకొన్న పొర కరగటం ప్రారంభం అయింది. తొందర్లోనే అని మామూలు అనందాల్కి, బాధంకి సృందించడం మొదలు పెడుతుంది. ప్రపంచమీద నమ్మకం కుదరబానికి ఇది లొంగెట్లు ఇక చాయామ్ టకే - హి విర్ లి టకే. ధ్వాంక్యా రేవంత -

ఇక వారి గురించి చెప్పచానికి కథేమీ లేదు.

రెండ్రోజులు న్నాంచి ఫౌరాకపోవటంతో అతడికి కంగారుగా వుంది గడువు పూర్తయిపోతూ వుందనికాదు. రాసికింకా రెండు రోజులంది. అయితే అతడు ధీర్ఘ వెళ్ళవలసింది ఆ రోజే.

ఆ రోజు పదకొండో తారీఖు. రేవంత్కి ఆ అమ్మాయి ఓ నెల గడువచ్చింది. పదమూడో తారీఖు దానికి అఖరి రోజు. ఆ సాయంత్రం అయిందింటిలోపు కనుకోస్తే లెకపోతే ఓడిపోయినట్టే.

రెండ్రోజులు వుంది కదా అని తీరిగ్గా అలోచించబానికి పీట్లేదు. సాయంత్రం అయిందింటికి విమానం. మరుసటి రోజు ధీర్ఘాలో గేఫ్సు ఆడి, పదమూడో తారీఖు మధ్యాహ్నాం బయలుదేరితే తిరిగి వచ్చేసరికి సాయంత్రం సాలుగ్వ్యాము, అయిదవ్యాము.

వచ్చేసరికి అయిదవుతే గడువు పూర్తయి, ఓడిపోయినట్టే.

ఇంకోలా చెప్పాలంటే ఈ ఒక్కరోజు మాత్రమే, అది సాయంత్రం వరకే కైమ వుందన్నమాట.

యా రోపులో అమె పూర్తిపేరూ, ఔలిపోన్ నెంబరూ, అడ్డమూ కనుకోస్తోపాలి. కనుకోస్తే లెకపోయినా పెళ్ళి జరగవచ్చ). కానీ అమె దృష్టి తను శాశ్వతంగా ఒక తెలిపోసుదుగు మిగిలిపోతాడు. అదీగాక అఖరి రోజైనా సరే పట్టుకుంటానని నపాలు చేసేడాయె.

.... పదకొండయినట్టు గడియారం గంటలు కొట్టుడం ప్రారంభించింది. అంటే ఇంకా ఆరుగంటలు కూడా పూర్తిగాలేదు. విమాశ్రయానికి నాలుగున్నరకల్లు చెరుకోవాలి.

ఇంకా ఫౌన్ రాలేదేం?

తను ధీర్ఘ వెళ్ళబోతున్నట్టు చెప్పిన సంగతి మర్చిపోయిందా? లేక తనని పూర్తిగా ఓడగొట్టులని ఇక చివరి రోజుల్లో ఫౌన్ జేయడం ఘనేసిందా?

అతడిని ఆశానిరాశల మధ్య మరింత ఊగించడం ఇష్టం లేనట్టు ఫౌన్ ప్రాగింది.

అమె!

"పాల్లో"

" ఏమయ్యారు ఇన్నాచూ మీరు ? "

"అమె అట్టుంచి నవ్వింది" చిన్న ప్రోభం
అతగై కంగారుగా "ఏమిటి" అని అడిగాడు.
అదే నవ్వుతో "తరువాత తెష్టోలెండి, కలుసుకొన్నాక" అంది.
"నేనీ రోజు థిర్లీ వెళ్లున్నాను తెలుసా ?"
"తెలుసు"
"మళ్ళీ వచ్చేది ఎళ్లుండే"
"అవును"
"ఎళ్లుండే మన ఆఖరిరోజు"
"అవును, అందుకే ఇది ఆఖరి ఫోన్"
ఒక్కసారి అతడు కంగారుపడి "ఎలా మరి" అన్నాడు.
"ఇన్ని సూచస్తు ఇస్తున్నా వూరుకొని - చిరంగి వచ్చేసరికి 'ఎలామరి' అంటే నేనేం చెపును ?"
"అన్ని తప్పుడు సూచస్తు ఇస్తే ఎలా కనుక్కునేది ?"
"దానికి సమాధానంకూడా చెప్పాను. నాక్కువలసింది లెక్కలమాస్టరు కాదు. అన్ని సరిగ్గా చేస్తే రెండో క్లాసు కుప్రాదు కూడా లెక్కగడ్డాడు."
"ఇప్పుడు ఎక్కుట్టుంచి చేస్తున్నారు ఫోన్ ?"
"ఒక పెద్ద హోటల్ రూమ్ నుంచి"
"హోటల్ నుంచి ?"
"అవును రోజులు దగ్గరపడున్నాయి కదా. స్నేహితురాళ్ళకి పార్టీ ఇస్తున్నాను."

అతడు అర్థంకాక - "దేనికి రోజులు దగ్గరపడున్నాయి ?" అని అడిగాడు.

"మనం కలుసుకొన్నాక ఇక ఎలాగూ వాళ్ళని వదిలి పెట్టేయారి కదా. అందువలన పార్టీ ఇమ్మణి బలవంతం చేసేరు."

"ఏ హోటల్లో ?" క్యాబుల్ గా ధ్వనించేలా అడిగాడు - అమె బుట్టర్ పడుతుందేమో చూడ్చామని.

"అప్పు శశి ! చెపును."

"అయితే ఎలా కనుక్కొపటం ?"

"రెండ్రోజులు ఓపిక వట్టుండి. నేనే స్వయంగా మా యింటి ఫోనంబరుతో మీ దగ్గరికి వస్తాను."

"అయితే ఇంకే హింటూ చెప్పురా ?"

"అమె ఒక తుంగ చూసంగా వూరుకొని, 'పీచి పీచి ఆలోచస్తు న్నిటి ఆలోచించుండా' నిజాయితీగా నేను చెప్పినట్టు చేస్తారా ?" అని అడిగింది.

"అతడు హాషారుగా ముందుకు వంగి, చెప్పండి చేస్తాను" అన్నాడు.

"ప్రాపిన్"

"ప్రాపిన్"

"నేను ఇప్పుడే హోటల్ నుంచి బయలుదేరి ఇంటికి తెస్పుగా వెళ్లున్నాను. నాన్నగారెందుకో రఘ్యున్నారు. అక్కడ అయిదు నిముషేలు ఉండి, లంబంగా బయలుదేరి తిస్సుగా వెప్పొచొమ్మె రగ్గరికి వస్తున్నాను. ముత్తం ఈ ప్రయాణమంతా కార్డ్లో గంటకి నలభైమైళ్ళ వేగంతో చేస్తాను. మీరు నరిగ్గా అయిదు నిమిషాల తర్వాత బయలుదేరి అదే వేగంతో వప్పే వెప్పొచొమ్మెకి అట్టుంచి మీరూ, ఇట్టుంచి నేనూ ఒకేసారి చేరుకుంటాం."

"ఇర్దరం ఒకే దూరం ప్రయాణం చేస్తామన్నమాట !"

"పెద్దంశిక చరివిన కుర్రాదెవరయునా ఆ సంగతి చెప్పగలడనుకుంచాను."

రేవంత్ మొహం ఎర్రబడింది. "నరే-తరువాతేమిటి చెప్పండి ?" అన్నాడు.

"మీరు కారు డ్రైవింగ్ లో ఎక్కుపర్చేసన్న గర్వం పుందికదా! చూడ్చా, నన్ను వట్టుకోగలదేమో బహుళ ఇదే మీకు ఆఖరి ఛాన్ని అల్పతుంది. పాశే మీరు ప్రిక్యూలు ఏమీ స్టేచెయకుండా అదే స్ట్రోట్ లో రావారి. ముందు వస్తే మాత్రం నేను ఒప్పుకోము. మన రేసు ఆ బోమ్మె రగ్గరినుంచే ముదంవ్యాపి. మనం బయలుదేరే కిలోమీటర్లల్ని పూట్ట సంఖ్యలు."

అతడికి అమె చివరి వాక్యం అర్థం కాలేదు. అయినా దానికి గురించి అంతగా పట్టించుకోలేదు. అతడి మనము అమెని కలవబోతున్నానన్న సంతోషంలో విహంగంలా ఎగురుతోంది. కారు డ్రైవింగ్ లో తనకి థిటు రాగలిగేపారు ఎవరూ శేరని అటడికి తెలును.

"నరిగ్గా అయిదు నిమిషాల తర్వాత బయలుదేరుతున్నాను" అన్నాడు.

"ఏవ్ యూ ఆల్ రి బెస్ట్" అని ఫోన్ పెట్టేసింది.

అతడు ఈసారి ఏ మోసమా తెయ్యదలమకోలేదు. నరిగ్గా అయిదు నిమిషాల తరువాతే బయలుదేరాడు. గంటకి నలభై కిలోమీటర్ల వేగంతో

ట్రైవ్ చెయ్యసాగాడు. ఎక్కుడైనా బ్రేక్ వెయ్యవలసివ్సై ఆ శైల్మ గుర్తుంచుకుని వేగం పొచ్చిస్తూ, తగ్గిస్తూ, సగటు లెక్కక్షేదు.

అతడు ఆఫీసు నుంచి నెప్రూబోమ్మె ఇర్కె మూడుకిలోమీబద్ధు.

ఆ దూరం కవర్ చేయటానికి గంటకి నలభై కిలోమీబద్ధ వేగంతో ప్రయాణం చేస్తే ఎంతకాలం వదుతుందో వాచి చూసుకుని, సరిగ్గా అడే సమయానికి చేరుకొనేలా ట్రైవ్ చేయసాగేదు.

అతడు ఇట్టుంచి వెళ్ళేసుమయానికి అట్టుంచి ఓ కారు వస్తుంది. అది నల్లుబే ఫియట్. అందులో అమ్మాయి ఆకారం అన్పణంగా కనిప్పిస్తుంది రేవంత్ కారుముందు ఇంకో జీవ్ వుండటంచేత ఆ అమ్మాయి రేవంత్ కారుని మాసే విలులేదు.

రేవంత్ వూపిరి బిగపట్టాడు.

శిలావిగ్రహానికి అట్టుఇట్లుగా వస్తూ రెండు కార్స్లూ దగ్గరయ్యాయి.

విగ్రహం చాటునుంచి రేవంత్ కారు వక్కకి రాగానే ఫియట్లో లున్న అమ్మాయి దాన్ని గమనించి, ఒక్కసారి స్నూహాలోనికి వచ్చినట్లు గేరుమార్పి సరువ కోస్తూ, నెప్రూబోమ్ముని చుట్టే దూసుకుపోయింది. అలా తిప్పదంలో ఆమె బ్రాఫీక్ రూల్స్‌నీ ఎదురుగా వస్తున్న వాపానాలనీ లెక్కచేయలేదు.

ఇది వూహాంచని రేవంత్ కంగారువడ్డాడు. అయినా క్షణంలో తేరుకుని కారుని అదే వేగంతో తీప్పేదు. కీచుమన్న బైర్డ్ ధ్వనిలో పోలీన్ విజిట్ తాలూకు ధ్వని కలిసిపోయింది. ధనస్సునుంచి తెలువడిన బాణంలూ అతడి కారు గారిలోకి దూకింది.

రేన్ మొరంయ్యంది.

కశ్చప్పగించి చూస్తున్న బ్రాఫీక్ కావైసైబిల్స్‌నీ దాటుకొని రెండు కార్స్లూ పరుగెత్తుసాగినయ్.

పెదవిని పంటల్సైంద నొక్కిపట్టే ఎదురు కారుకేసి చూస్తూ అతడు ట్రైవ్ చేస్తున్నాడు. గాలి రిన్వ్యన కొడుతుంది.

ఇదే ఆఖరి భావ్స్నీ, ఇప్పుడు కనుక్కొలేకపోతే ఇక కనుక్కొవటం అన్న ప్రశ్న లేదనీ అతడికి తెలుసు.

.... కారు నెప్రూబోమ్మెమ్ముల్లూ సరువ తిరుగుతున్నప్పుడు కెమేర్ లీక్ మన్నట్లూ క్షణంలో వెయ్యవంతు ఆమె అతడి కంటపడెంది. అయితే, పుత్రుడిబోమ్ములాటి ఆ ఆకారం అతడి మెరడులో నిష్టిప్పంకాకముందే

అద్భుతమైంది. ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసినట్లు ఆమె అందం అతడి కశ్చకి మిరుమెల్లు గొలిపేంది.

ఆ మొహం పూర్వాంప్రభింబమా? కాదేమో? మెరికలు తిరిగిన గోరి మీర పాపికొండల సాయంసంధ్య నీడ పడినట్లు గడ్డం వంపులో ఛాయ! కశ్చ కంజాతదాలా? కావేమో? మాడగానే చప్పున తిప్పుకున్న ఆ నయనాలని ఏ హారిటే తుషార మేఘాతరీయాన్ని కనుపెప్పగలుగా అద్ది అరుచిచిందో! విష్వవ గేయ రచయిత అన్నట్లు ముక్కు సంపెంగా? కాదేమో! తపోభంగ కార్యాప్రాప్తి ఇంద్రుడే పంపగ వచ్చిన అప్పరస స్వత్యం చేస్తురదగా, బుఫ్మిరకు విల్లు ఎక్కుపెట్టేన మన్మథుడా తానే ఆ అందగతై అంబానికి ఔమరచి ఝౌరుకు వింటిని మరింత వంచితే ఆ వంపు వరిం కామె ముక్కున అమరిందేమో!

ప్రకృతి స్వప్తమైన - ఆక్రుతి అన్పణం చేస్తుంది. ఎంత గుర్తు తెచ్చుకుండామన్న ఓ మనోహరమైన శిల్పం గుర్తొస్తుందేతప్ప ఆకారం గుర్తు రావడంలేదు.

ఆలోచనలోనే అతడు ట్రైవ్ చేస్తున్నాడు. ఆమె అందటంలేదు. అతడు రెండు చేతులోనూ ఫీరింగు పట్టుకుని, మాపుల్లోకి ఏకాగ్రతనతా నింపుకుని పట్టురలతో ఆమెని అందుకోటూనికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. వెమక అద్దాలకి కట్టిన తరల్లోంచి ఆమె జడలో పూలు కవిప్పున్నాయి.

ట్రైవ్ చెయ్యటానికి తను వడినంత కష్టం ఆమె వడడంలేదని అర్థమవుతుంది. బ్రాఫీక్ ని చాలా చుల్లాగా తస్పించుకుపోతుంది. అతడి పంతం పొచ్చింది గంటకి సూర్య కిలోమీబద్ధ వరకు మునాయాసంగా నడవగలడనే పేరు స్నేహితులమధ్య అతడికి పుంది అందులోనూ అతడికి కొత్త అంబాసిడర్ కారు.

అప్పుడు తెలిసింది తనెందుకు వెనుకపడుతున్నాడో.

అమెరి చిన్న ఫియట్. తనది ఆకారంలో పెద్దదయిన అంబాసిడర్. బ్రాఫీక్ ఇలా వుంటే తన ఆమెని అందుకోలేదు. అందుకే ఆమె ఈ చిన్నపీధిని ఎన్నుకోంది. ఇలా నాలుగు గంటలు ప్రయాణం చేసినా ఏమీ రాభం లేదు.

ఆమె తెలివిచూస్తే ముచ్చెట్టిసింది. అంతలో ఇంకో అనుమానం వచ్చింది. ఈమె మరింత ఇరుకుధారిని ఎందుకు ఎన్నుకోలేదు? అలాటి రారిలో వెళితే ఒక్క నిమిషంలో తన కన్ను గప్పవచ్చగా? అలా వెళ్ళరేదూ అంటే - తానలా వెంటాడటం ఆమెకి సరదాగా వుందన్నమాట.

వేగంగా వెళ్లానే అతడు బైష్మ చూసుకున్నాడు. పన్నెండు కొష్టంది. ఇంకా వాలుగుగంటు బైష్మ మాత్రమే వుంది. తమ విష్ణువాశ్రమానికి వెళ్లచానికి.

మరో అయిదు నిమిషాలు గడిచిసయ్య.

కార్డు సాగర్ లైప్ వెళుతున్నాయి. రేవంత్ మెరడులో అది గమనించగానే ఏదో మెరిసినట్టుయింది.

ఈమె కారుని ఎలాగైనా చాంక్బండ్ మీదకు వెళ్లా చెయ్యాలి. అక్కడయితే భూషిక్ వుండదు. ఒక్కసారి అలాటే తిన్నటి దారి దొరికిందంటే తన కొత్త అంబాసిడర్ ఆ ఫీయట్ ని రెండు నిమిషాల్లో అధిగమిస్తుంది.

అమెకి ఈ అలోచన వచ్చిందో? రేరో?

సాగర్ లైప్ వెళుకుండా పక్కకి తిరిగిపోవాలంటే ఇంకా ఒక్కటే దారి వుంది. అక్కడి కొచ్చేసరికి అమె అలోచన ఇటు మళ్ళించి, తిన్నగా సాగిపోయేలా చెయ్యాలి తరువాత ఇక తప్పించుకోలేదు.

రేవంత్, ఆ సందు దగ్గరికి అమె కారు చేరుకొనేనికి తన కారు నెమ్మది చేశాడు. అమె వ్యౌ తైండర్ లోచి చూడటం గమనించాడు. తన కారు కనబడకపోయేనికి అమె కంగారుపడిందని గ్రహించాడు. అతడికి కావల్చిందదే. ఈ రోష్పులో ఆ సందు దాటిపోయింది.

ఇక అంతా తిన్నటి దారే!

సాగర్ పరకూ.

అక్కడ చాంక్బండ్ వుంది. రానిమీద పిశాలమైన రోష్పు.

ఆ అమ్మాయి తను చేసిన తప్పు గ్రహించినట్టు అమె కారు వేగం పెచ్చటం ద్వారా తెలిసింది.

రేవంత్ పెదవులమై చిరునవ్వు కడలాడింది. అమె ఎంత వేగంగా వెళ్లినా పట్టేదు. తన కారు వేగం ముందు ఆ పాతమోదల్ పనికిరాదు - అతడు పెళ్లోలు చూసుకున్నాడు - పుల్గా వుంది.

చాంక్బండ్ మీదకు కారు చేరుకుంది. బండ్ కి క్రిందుగా మరోదారి వుంది. రెండుదార్ధు సమాంతరంగా పయనించి అటు చివర మళ్ళీ కలుస్తాయి. క్రింది దారి లారీలకోసం నిర్మించబడింది.

బండ్ లైప్ కి చేరుకున్న తరువాత. ముందు అమె కారు కనబడకపోవడంతో రేవంత్ కంగారుపడ్డాడు. అయితే బండ్ క్రిందున్న లారీరోష్పుమీద దూరంగా అమె కారు వెళ్లటం చూసి క్రిందివపడ్డాడు.

ఆ రోష్పుని ఎప్పుకోబటం కోసం ఆమె కారువేగం పెచ్చించిందన్న మాట.

రెండుదార్ధు వేగంగా ఒకే రిశలో రెండు రోష్పుమీదా వెళ్లున్నాయి. మధ్యలో దారులు దూరమయ్యాయి. చెఱ్లు ఎత్తుగా వున్నాయి. వాటి అవతల వైపు వెళ్లున్న కారు కనిపించబం లేదు.

రేవంత్కి అప్పుడో అనుమానం వచ్చింది.

తన కారు వేగం సంగతి తెలిసిన ఆ అమ్మాయి ఏ మాత్రం తెలివున్న ముందుకు కొనసాగుతుందా? ఆ చెఱ్ల చాటున ఆగి, తన కారు ముందుకు సాగగానే వెనక్కి తిప్పుతుందా, ఆ ఆలోచన రాగానే నడవ్ బ్రైక్ వేసేడు, ఇంకో అనుమానం.

ఇంటి కప్పుమీద పరి కాకులు ఉన్నాయి. తుప్పాకి పేర్కి ఒక కాకిని చంపితే ఎన్ని ఉంటాయి? ఏమీ ఉండవు. ఎగిరిపోతాయి అని మామూలువాడు చెప్పేదు. ఒకటి ఉంటుందని కొద్దిగా తెలివైనవాడు చెప్పేదు. తోమ్మిది వుంటాయని అతి తెలివి వున్నవాడు చెప్పేదు: జూబు చెప్పే ముందు తార్కికంగా అలోచించాలి. అన్ని ప్రోబులిటీస్ మాసుకోవాలి. అలాంటి సమయసూటి ఉన్న అబ్బాయిల్నీ అమ్మాయిలు కోరుకుంటారు.

ఈ అమ్మాయి వెనక్కి వెళ్లందా - ముందుకు వెళ్లందా-

వేగంగా రేవంత్ కారుని ముందుకు పోనివ్వాడు. చెఱ్లుచాటి మలుపు తిరగ్గానే సడవ్ బ్రైక్ వేసి, పక్కకి తీసి అపుచేశాడు. అవతలిపై చెఱ్లచాటునుంచి ఆ అమ్మాయి తనకారు వెళ్లిపోవటాన్ని గమనిస్తుందని అతడికి తెలుసు.

కారు ఆపుచేసి, తాళం వేసి, అట్టుంచి వస్తూన్న ఖాళీ టాక్సీని అపుచేసి ఎక్కి వచ్చిన దారి వెంటే వెనక్కి పోనిమ్మున్నాడు.

అతడి అంచనా కరక్కుమంది.

అమె కారు వెనక్కి వెళ్లిపోతోంది.

ఆ కారు వెనుకే టాక్సీని అనుసరించమన్నాడు. ఆ అమ్మాయి కార్పీగా కారు నడుపుతూంది. వెనక కార్లో రేవంత్ వున్నడని కలలో కూడా ఖాపించలేదు.

అమె కారు పైవైష్ట్రో హోటల్ లోకి ప్రవేశించింది. సరీగా రెండు నిముశేల తరువాత రేవంత్ టాక్సీ అక్కడికి చేరుకుంది. టాక్సీ వాడికి డబ్బులిచి రేవంత్ హోటల్ లో ప్రవేశించాడు.

పెద్ద పెద్ద అరిస్తోక్టటిక్ కుబుంబాల్లో పుట్టిన అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు రస్టరెంటలో కాకుండా ఇం రూమ్స్లో పాటీలివ్యండు మామూరే.

రేవంత్ రిసెషన్ వద్దకు చేరుకుని, "ఎక్కువ్యాప్తమీ! మన రమ్య పైరీ నీ రూమ్స్లోనో చెప్పగలరా?" అని అడిగాడు.

"ఇప్పుడే ఇం వెళ్ళారు సార్! -"

"అనును అమే"

"214"

రేవంత్ లీఫ్ ఎక్కి రెండో అంతస్తు చేరుకున్నాడు. స్టోర్ హోటల్ అవండ వల్ల వరండా నిర్మాణప్యంగా వుంది. కాళ్ళక్రింద కార్బ్రూట్ మెత్తగా తగులుతూంది.

అతడు వరుసగా గదులు రాటుకుంటూ వచ్చి 214 గది ముందు ఆగేడు. వెంటనే తలుపు కొట్టులేదు. తాళంచేపి కన్నం దగ్గిర చెపిపెట్టి విన్నాడు.

"భారె చోక్రా ఇచ్చావే రమ్యా!" అని అంటూందో అమ్మాయి.

రేవంత్ నిటారుగా నిలబడి గుండెల్చిండా గాలి పీల్పుకున్నాడు. ఒక్క నిముషం ఆగి చటుకుస్తన హండిల్ తిప్పి తలుపు లోపలికి హోశాడు.

గదిలో అమ్మాయిలు నలుగురూ ఈ హార్టల్ పరిచామానికి తలతిప్పి అతడి వంట మాసేరు. వాళ్ళు ఆ తణం అతడిని అక్కుడ అలా వూహించలేదు.

ఆ నలుగురిలోనూ తనని ఇంతకాలం ఆటవట్టించింది ఎవరో రేవంత్కి తచియలేదు. అందంలో మాత్రం నలుగురమ్మాయిలు ఒకర్నోకరు తంరన్నట్టు వున్నారు. అందరిది ఒకే వయసు, ఒకే ధారు.

అయితే అక్కుడ రేవంత్ తెలిగా వ్యవహారించాడు. 'నేను నిమ్మ కార్డ్ మాసమారే', అన్న నమ్మకం కలిగేలా "హరో రమ్యా" " అన్నాడు, చిరునవ్వుతో' - ఏ అమ్మాయినీ సూటిగా చూడకుండా.

నలుగురూ ఒకర్నోకరు మాసుకున్నారు. ఆ గదిలో ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దం అలముకుంది. తనదో తప్పు చేసేనని మాత్రం రేవంత్కి అక్కమయింది. ఇక లాళం లేదనుకుని "నిజం చెప్పండి, మీరో రమ్య ఎవరు? అని అడిగాడు.

నలుగురూ ఒక్కసారి 'నేనే', అనేసి, మిగతా ముగ్గురూ అదే మాటలు అన్నారని గ్రహించి, నాలిక్కరుచుకుని, మళ్ళీ నలుగురూ ఒక్కసారి "నేనుకాదు" అన్నారు. తరువాత ఒకర్నోకరు మాసుకుని ఫక్కుమన్నారు:

రేవంత్ మొహం ఎగ్రబారింది. "నేనే కనుక్కుంటాను. కానీ ముందు మీరే చెప్పటం మందిరి" అన్నాడు.

"రమ్య మాలా మామూలుగా వుంటే చాలా" కవ్విస్తున్నట్టు అందో అమ్మాయి. రేవంత్ ఏరో అనబోతూ ఉంటే, టాయిలెట్ రూమ్ హండిల్ కదిరింది. తలుపు తెరుచుకుంటూ వుంటే, నలుగురిలోనూ ఒక అమ్మాయి చప్పున బాల్ రూమ్ దగ్గిరకు వెళ్ళి 'రమ్యా-టెటుకు రాకు. రేవంత్ ఇక్కడే వున్నాడు' అని అరిచింది. తెరుచుకోబోతున్న తలుపు వెంటనే మాసుకుపోయింది. తరువాత లాక్ వేసుకున్న ర్యాని విహించింది.

ఆ గదిలో సూరిపడితే వినబడెంత నిశ్శబ్దం వ్యాపించింది. రేవంత్ నిచ్చెప్పుడై నిలబడిపోయాడు. సరీగ్గా పది అడుగుల దూరంలోపున్న అమ్మాయిని తను కలుసుకోలేక పోతున్నాడు. ఇంతకాలం వెతికిన అమ్మాయినీ ఇంత దగ్గిరగా వచ్చి కూడా పట్టుకోలేకపోతున్నాడు.

ఉప్పు... తను ఏల్చొప్పా సాధించి లీరుతాడు అలా లనుకుంటూ, అతడు మిగతా వారివంక మాసేదు నలుగురు అమ్మాయిలూ అతడిపై మాస్తున్నారు వాళ్ళకశ్చ అల్లరిగా సవ్యతున్నాయి.

ఒక ఊపులో వెళ్ళి బాల్ రూమ్ తలుపు బడ్డులకోడదామా అన్నంత కని పుట్టింది రేవంత్కి. లోపల ఆ అమ్మాయి తలుపుకి అనుకోని నిలబడి నప్పుకుంటూ వుందేమో? ఏం చేట్లామా అని అతడు ఆలోచిస్తూ వుండగా. ఇంతలో ఒక అమ్మాయి కదిలి 'రేవంత్, ఇక మీరు వెళుతారా ఈ గది సుంచి' అంది ఇంద్రీషులో.

ఆ కంఠంలో కనబడిన కెమండ్ ని రేవంత్ అర్పం వేసుకున్నాడు. నిజమే తనకి ఇక్కడ వుండచానికి హక్కులేదు. ఎవరిలో ఈ గది.

ఒకసారి నలుగురిపైప్పు మాసి మానంగా అతడు ఆ గదిలోంచి బైటుకు వెళ్ళేసేడు.

అయితే అతడు ఆ గదిలోంచి వెళ్చేసేక క్రిందికి వెళ్ళిపోలేదు. వరండా చివరికి వెళ్ళి ఒక మాలగా నిలబడ్డాడు. ఇంతకాలం తనేడించిన అమ్మాయి బైటుకోచ్చేవరకూ, ఎన్ని యుగ్గైనా అలాగే నిలబడి వుండచానికి నిశ్శయించుకున్నాడు.

ఈ లోపులో ఆ గది తలుపు తెరుచుకుంది. రేవంత్ ఊపెరి చిగపట్టి మరింత చీకట్లోకి జారుకున్నాడు. అక్కుడ్లుంచి తను కనబడని ఆతడికి నమ్మకం:

ఇంతలో ఒక అమ్మాయి తలబైటపెట్టి వరండాలోకి మాసి మళ్ళీ తలుపు వేసేసింది. రేవంత్కి లక్ష అనుమాలు కలిగాయి.

వాళ్ళకి తను ఇక్కడ వున్నట్టు అనుమానం కలిగిందా? అసలు ఏం జరుగుతూంది లోపల? ఈ అమ్మాయిలు ఏం చేస్తున్నారు?

అతడి ఆలోచనల్ని భంగపరుస్తూ వెనక అడుగుల చప్పుడు నిపించి నీగ్రోలాంటి వెయిబర్ ఒకడు వచ్చి, “ఏం చేస్తున్నారు ఇక్కడ?” అని అడిగాడు. అతడి కంఠంలో మర్యాద ఒక పాలు తక్కువ అవటం రేవంత్ గమనించాడు.

“ఒక స్నేహితుడి కోసం చూస్తున్నాను.”

“మిమ్మిల్ని మేనెజరుగారు రమ్మింటున్నారు.”

“ఎందుకు?”

“తెరీదు”

“ఏన్నో మాట్లాడవలసిన్నంచే మీ మేనెజర్ ఇక్కడికి రమ్మను.”

“గొడవ చేయకుండి నర్క! మీ అంతట మీరే వస్తే మంచిది.” వెయిబర్ కంఠంలో ఎక్కుడా వినయం లేదు. రేవంత్ అతడితో గొడవ పెట్టుకోరలుకోలేదు.

అతడితో కలిసి క్రిందికి వెళ్ళాడు. రిసెస్సన్ వెనగ్గుపుంది మానెజర్ రూమ్. ముందు తిడారామనుకున్నవాడల్లా, రేవంత్ని చూసి కొట్టిగా మర్యాద తెచ్చుకున్నాడు మానెజర్. “మీరు రెండో అంతష్టలో” ఓ గరికి వెళ్ళి అక్కడ అమ్మాయిల్ని వేధిస్తున్నారట. ఆ గరి నుంచి శోన్ వచ్చింది” అన్నాడు.

రేవంత్కి అర్థమయింది. తనని ఈ హోబర్ బైటకు పంపటానికి ఈ ఎత్తు వేశారన్నమాట అమ్మాయిలు.

అతడు తిన్నగా మానెజర్ మొహంలోకి చూసి గంభీరంగా అన్నాడు.

“రెండో అంతష్టలో తనకోసం ఎయిరుచూడమని ఒక పెద్ద బిజినెస్ ఎగ్జిక్యూటివ్ నన్ను స్నేహితుడిగా అక్కడికి ఆహ్వానించాడు. ఎవరినీ డైస్ట్రీ చేయకుండా నేను వరండాలో నిలబడివుంచే మీ వెయిబర్ నాతో అమర్యాదగా మాట్లాడి క్రిందికి లాక్ష్మిచ్చాడు. ఇప్పుడు మీరు అనవసరంగా నామీద ఈ అభిమోగం మొప్పుతున్నారు. ఈ విషయమై మీ యాజమాన్యానికి ఫీర్యాదు చేయదలచుకున్నాను. కేవలం ఒక శోన్ కాల్ ఆధారంగా మీరు నన్ను ఇలా నిలదీయంటై దాదాపు యాశ్వేయి మీమిద పరువుస్టూం దావా వెయ్యిరలుకున్నాను.”

అతడు ఆశించినట్టే మానెజర్ మొహంలో భయం కొట్టుచ్చినట్టు కనబడింది.

“సారీ నర్క! కానీ రూమ్ నెంబర్ 214 నుంచి శోన్” అంటూ వసిగాడు. అతడు అలా తడబడబంతో రేవంత్ మరింత విజ్ఞంభించాడు.

“ఎవరండి శోన్ చేసింది। క్రిందికొచ్చి కంట్లేయింటు చెయ్యమనండి. క్రాప్పుర్యకంగా తీసుకొండి.... రమ్మనండి.... రేకపోతే మనమే పెళ్ళాం. అంతే కానీ శోభైమిటి శోన్” అని గద్దించాడు.

“అయిందేదో అయిపోయింది. మీరు ‘లాంట్’ రో కూర్చోండి సార్!” అన్నాడు మానేజరు.

“అలా కుదర్చు, రండి ఆ రూమ్ నెంబర్ 214కి వెళ్ళాం. వాళ్ళో చెప్పరో విందాం”... అభు లేవాడు. అతడికి ఎలాగైనా ఆ గరిలోకి హరాతుగా ప్రవేశించాలని వుంది. తను వెళ్ళిపోయాడన్న విజయగర్వంతో రాచున్ వుండగానే ఇది జరగాలి.

అతడూ, మానేజరూ కలిపి రెండో అంతష్టకి వచ్చారు. గరి రోపల గడియవేసి వుంది. మానెజర్ తలుపుకొళ్పాడు.

“ఎవరూ? అని లోపల్చుంచి నిపించింది”

“మేనెజర్ మెంట్”

తలుపు తీసిన ధ్వని. రేవంత్ గోడవెనగ్గా కనబడకుండా నిలబడ్డాడు. తలుపు తీసిన అమ్మాయి పూర్తిగా తియకుండా అడ్డుంగా నిలబడింది.

“ఎవరో అబ్బాయి వచ్చి గొడవ చేశాడని కంట్లేయింట్ ఇచ్చారు మీరు” అన్నాడు మానేజరు.

వచ్చింది మానేజరే అని నిశ్చయించుకుని “ఆపును లోపలికి రండి” అంటూ పక్కి తప్పుకుంది. మానేజరు లోపలికి వెళ్లాంచే పక్కనుంచి ఒక్క అడుగులో ముందుకొచ్చి అతడి పెనుకే తనూ గిరిలో ప్రవేశించాడు రేవంత్. కనుపెపుచు కాలంలో ఇది జరిగిపోయింది.

అతడు అంత అకస్మాతుగా చీకట్టోంచి రావటాన్ని శూహించని ఆ అమ్మాయి బిత్తరసోయింది. రేవంత్ సన్నగా నవ్వు ముందుకు అడుగు వేసుటు.

గరిలో అమ్మాయిలందరూ వారివంకే చూడసాగేరు.

“మేడమ్, మీ రూమ్కి వచ్చి డైస్ట్రీ చేసిన అబ్బాయి ఈయనేనా?” అని అడిగాడు మానేజరు.

“షైగాడ్, కాదండీ” అంది నమ్రత నిండిన కంఠంతో ఒక అమ్మాయి. రేవంత్ పక్కలో బాంబు పడ్డాల్ని అదిరిపడ్డాడు ఆ జాబుకి.

“ఎవరో నల్గూడా రాడేలా వున్నాడు. తలుపు కొట్టి రావాచ్చా అటి అడిగాడు భయపడి మీకు శోన్ చేశాం” అంది. అంతలో మర్యా

అమ్మాయి ఎంకో అమ్మాయి రేవంత్ షైల్పు ఆరాధనగా చూస్తూ “ ఈయన శాంచి అబ్బాయి అయితే మీకెందుకు ఫోన్ చేస్తాం ? ” అంది అభ్యర్గా. అమ్మాయిలందరూ కలిసి తనని ఏడిపిష్టున్నారనీ అర్థమైంది. ఎంత సీరియస్ గా వుండామని ప్రయత్నించినా వాళ్ళ మొపోల్లో నవ్వు కనబడుతూనే వుంది. అయితే రేవంత్ దాన్ని పట్టించుకోలేదు. భాయిరెట్ లోకి తొంగి చూసేదు. అది భారీగా వుంది.

అతడు అలా చూడడం గమనించి “ మీరు భాయిరెట్ కి వెళ్లా - వెళ్తే మాకు అభ్యంతరం లేదు ” అంది మరో అమ్మాయి. నమిలి తినెయ్యాలన్నంత కోపం చచ్చింది రేవంత్ కి. బలవంతం మీర అణచుకున్నాడు.

మానేజరు, “ సారీ మేడమ్ ! మీరు నిర్వయంగా వుండండి ” అంటూ రేవంత్ షైల్పు తిరిగి “ సారీ సర్, మీరు మీ మిత్రుడికోసం కారిడార్ లో వెయిట్ చెయ్యండి. ఏల్ ఇ సెండ్ కాఫీ ఫర్ యో :.... ” అని అడిగాడు మర్యాదగా.

రేవంత్ అతడి మాటలు వినటంలేదు, అలోచిస్తున్నాడు.

‘ ఏమైంది ఈ అమ్మాయి ! ఈ అయిదు నిముషోల్లోనూ ఏమై వెళ్లింది ! ’

ఆలోచిస్తూ అస్యమనస్త్రంగా అతడు మానేజర్ తో కలిసి గదిలోయి బైటకి రాబోతూవుంటే నాలుగో అమ్మాయి “ బిల్ సెటీక్ చేసెయ్యండి. హోట్ వెళ్లిపోయింది. మేమూ వెళ్లిపోతాం ” అంది.

ఆ మాటలకి కాలికోర్ అడ్డుపడినట్లు ఆగిపోయాడు రేవంత్ ... హోట్ వెళ్లిపోయింరంటే అంటే ... జరిగిందేమిటో ఇప్పుడు అతడికి అర్థమయింది.

గదిముందు కారిడార్ లో నిలబడినన్న తనని రెండు నిమిషాలపాటు ఏదో నెపం మీర మానేజరు గదిలోకి పంపించింది. తను లోపలికి వెళ్లగానే రద్దగా జారుకుండన్న మాట.

మెట్లు దిగుతున్న రేవంత్ ఇప్పుడు మామూలు పాలికోర్ అమాయక్కున యువకుడిలా లేదు. అంతర్జాతీయ చరరంగపు అడగాడి వున్నాడు. డబ్బు తగిని పులిలా వున్నాడు.

సానపెక్కొక్కీ వజ్రం ప్రకాశిస్తుంది. బెన్నివీనోగానీ చదరంగంలోగా ప్రత్యర్థి అఱమీదే ఇవతలివారి ఆట ఆధారపడినుంటుంది. అవతలి ప్రత్యే బాగా ఆడి లిప్పులు పెక్కొక్కీ నిఱిపున్న నిజమైన అటగాది

విజ్యంభిస్తాడు. సర్వశక్తులూ సమగ్రాద కట్టుకుంటాడు. రేవంత్ కి అదే బుగుతూంది.

అఖిరి ఈణంలోనైనా పట్టుకోవచ్చనే నిడ్డత్యంలో తేలిగ్గా వదిలేసేదు ఇంతకాలం. కానీ యా రోజు చాలా పకడ్చందీగా ఫోన్ వేశాడు. పిల్లిని గదిలో పెట్టేనట్లు అన్ని షైల్పుల్లుంచీ దాఢ్లు మూసుకుంటూ వచ్చి చూసేనరికి, ఏముంది ? తన ఎత్తుకి పై ఎత్తు వేసి జారుకుంది యా అమ్మాయి ఇంత ఇరుకు పరిష్కితిలో కూడా ఇంత వూపిరి నలపని టెస్ట్స్ లో కూడా తను గదిలోకి వల్లి వరి అధుగుల దూరంలో నిలబడేనా కూడా పంచెం ఛడిషోకుండా అక్కడికక్కడే జెర్సీగా అలోచించి తనని మేనేజర్ రూమ్ లో బ్రావ్ చేయించగిలిగింది అంటే

ఇన్నాళ్ళకి తన సమప్పుజ్జీ దొరికింది. ఇక పై ఎత్తు తనే వెయ్యాలి.

అతడు కొంటర్ దగ్గర ఆగి, “ మీ ఫోన్ వాడుకోవచ్చా ” అని అడిగాడు. రిసెప్షనిస్టు తల వూపేడు.

నెంబరు లిప్పి ‘ పెమ్ము ’ అన్నాడు.

“ స్టీంకింగ్ ”

“ నేను పోటర్ అనందాక్రమ్ మంచి మాళ్ళాడుతున్నాను. చెప్పేరి జాగ్రత్తగా విను. నువ్వు వెంటనే నీ మోటర్ సైకిల్ వేసుకుని ఇక్కడికి రా, ఎందుకో తర్వాత చెప్పాను. ఎలా వుంటే అలా వచ్చేయ్యా. టాంకోలో పెబ్రోర్ వుంటో లేదో మాసుకో, క్లీంక్ ” అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

ఇలాటి పెట్టు మరో మాడు చేశాడు.

తరువాత మానేజర్ దగ్గరకు వెళ్లాడు చిరునవ్వుతో “ మీరు నాకు కాఫీ ఇస్తానని ప్రామిన్ చేసేరు ” అన్నాడు.

“ ఒ మ్యార్ ”

రేవంత్ ఎదుట కుర్కిలో కూర్చుంటూ “ కారికే కాదుటండి, చిల్ పే చేస్తాను ” అన్నాడు సవ్యతరా.

అతడూ సవ్యతరా “ నో, నో. మీకు మేమిచ్చిన శ్రమకి ఇది పెనాటీ ” అన్నాడు. అతడూ యువకుడే.

“ మిమ్మిలైక్కుడో చూసినట్లుంది ” అన్నాడు రేవంత్. మానేజర్ తలత్తాడు.

“ ఎక్కుడ చూసి వుంటారు ? ”

“ సరిగ్గా గుర్తుకు రావటం లేదు ” నుదురుమీర చూపుడువేలుతో రట్టుకున్నాడు రేవంత్.

"పోషణండి" అని కుర్చీలోంచి లేచి, "..... కాఫీ తెప్పిస్తాను" అంటూ గదిలోంచి బైబిలిక వెళ్లాడు. రేవంత్ బల్లమీదున్న బిల్ బుక్ క్రింద కాళ్లు దగ్గర పడేనేడు. తరువాత కాలితో దాన్ని చెత్తబ్బు పశ్చాత్త తోనేడు.

మేనేజరు కాఫీ పట్టించుకోవాడు.

కాఫీ తాగుతూ క్యాబుల్ గా "ఎవరా అమ్మాయిలు ఆ గదితో శున్నది?" అడిగాడు రేవంత్.

"మా మేనేజింగ్ డైరెక్టరుగారి కూతురు ఓ అమ్మాయింది. వాళ్ళే పార్టీ అంటే"

"ఎవరు? రఘ్యా ...?" తనకందులో ఏమీ ఉత్సాహం లేవ్స్టూ అడిగాడు రేవంత్.

"కాదు అరవింద అని - మనం వెళ్ళేసరికి కోప్పుదుతూ తలవు తీసిందే ఆ అమ్మాయే"

ఇంతలో రిసెప్షనిస్ట్ వచ్చి వెతకటం మొదలుపెట్టాడు.

"ఏం కావాలి"

"బిల్ బుక్ సర్"

"ఇక్కడికి రారేడ్" అన్నాడు మేనేజరు. రిసెప్షనిస్ట్ వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ ఇద్దరూ కబుర్లలో పడ్డారు. అయిదు నిమిషాలు మామాలు సంభాషణ జరిగాక "మానేజింగ్ డైరెక్టర్ కూతురికి కూడా మీరు లిభ్లు వేస్తారా?" అని అడిగాడు రేవంత్.

"శిఖిటుడ్ కంపెనీ గడా, అటీగా ఎవరో స్నేహితురాలి పార్టీ అట"

"ఎవరా స్నేహితురాలు? రఘ్యా?"

"నాకు తెలీదు"

మళ్ళీ రిసెప్షనిస్ట్ బిక్కుమొహంతో వచ్చాడు. మేనేజర్ బల్ల మీదున్న కాగితాలా, పుస్తకాలా తీసి చూసించి ఇక్కడ లేదన్నాగా" అన్నాడు.

ఇంతలో బైబిలు మోటారునైకిలు వస్తున్న శబ్దం వినిపించింది.

దానికినమే చూస్తున్న రేవంత్ వంగి "అరె ఇక్కడేదో పుస్తకం పడెవుందే, ఇదేనా" అంటూ తీసి ఇచ్చాడు. రిసెప్షనిస్ట్ చాటంతయిన మొహంతో 'ఇదే' అంటూ దాన్ని తీసుకొని వెళ్లాడు.

కాఫీ పూర్తిపేసిన రేవంత్ కుర్చీలోంచి లేచి "ట్ర్యాంక్యూ శర్ట్ యువర్ కాఫీ" అని షైక్షపోండిచి బైబిలు పైర్ట్రోలోకి చూచాడు. అందు బయటికి వస్తూంచే మరో రెండు మోటారు నైకిశ్చు లోపరికి ప్రవేశించినయి.

జేమ్స్ అంతుకుముందే చేరుకున్నాడు.

మొత్తం నలుగురూ రేవంత్ దగ్గరికొచ్చారు. అందులో ఇద్దరు జీవ్నలో వున్నారు. ఒకరు చూయింగ్ గమ్ వముతున్నారు. పైకి అలా నిద్రాక్షంగా కనబడ్డారు కానీ వాళ్ళందరూ చాలా తెలివైనవాళ్ళు. ఆఫీసలో పని చాలా చుర్పగ్గే చేసేవాళ్ళు. రేవంత్కి సబార్క్రిషన్స్ అయినా - చాలా దగ్గర స్నేహితులు. వాళ్ళకి ఈ అష్ట్రో గురించి, రేవంత్ పడే బాధల గురించి కొద్దిగా తెలును.

రేవంత్ ఆ రోజు తను చేసిన పథ్ఫూ, తన ఆ అమ్మాయిని రాదాపు పట్టుకోబోవటం - ఆ అమ్మాయి తెప్పించుకోవటం - అంతా విషరంగా చెప్పేడు వాళ్ళకి.

"కొరమీనులా జారిపోయిందన్నమాట" అన్నాడు సాతోచనగా జేమ్స్ అంతా విని.

"ఇంతకీ మేం చెయ్యాల్సిందేమిటి?"

"ఆ అమ్మాయి అయితే వెళ్ళిపోయింది. కానీ, స్నేహితురాళ్ళు నలుగురూ ఆ రూమ్ లోనే వున్నారు. ఇంకాంచెంసేవట్లో వాళ్ళకు వెళ్ళిపోబోతున్నారు" అన్నాడు రేవంత్.

"వాళ్ళను బంధించి ఇంధీషు పిక్కర్లోలా రహస్యం రాబట్టాలా?"

అందరూ నవ్వేరు. రేవంత్ నవ్వేదు. వాళ్ళు బైబిలు రాబోయే గుమ్మంవైపే చూస్తూ అన్నాడు. "ఈ అయిదుగురు అమ్మాయిలూ చాలా దగ్గర స్నేహితుల్లు కనబడ్డున్నారు. సాధారణంగా ఇంత దగ్గర స్నేహితులు ఎవరుతారు? ఒకే కాలేజీలో చదినివారు కానీ - ఒకే నీటిలో పుండెవారు కానీ లేకపోతే పీణా దామ్పులాంచే ఒకే చౌటీ వున్నవారుకానీ అవుతారు. అవునా? ఈ నలుగురీనీ మీ నలుగురూ వేర్చేరుగా ప్లాట్ ఆవ్యాలి. నలుగురూ ఒకే వీధివాళ్ళు అయితే మనకి ఆ 'రఘ్య' అనే ముద్దు పేరున్న అమ్మాయి అడ్రసు లోరికిపోయినట్లు. అలా కానిషక్తంలో వీట్లు నలుగురికి కామన్గా వున్న అభిరుచి కానీ మరేవైనా కానీ - అచేయిచే పట్టుకోవాలి. దాంతో ఆ అయిదో అమ్మాయి సంగతి తెలిసిపోతుంది."

అత్యంత లాజిక్ కి వాళ్ళు విస్తుపోయారు.

"వీళ్ళు బయట వెళ్ళిన తర్వాత రఘ్య వీళ్ళను ఎలాగూ కలుసుకుని తీరుతుంది. అరు మూడయినా మూడు అరుయినా పట్టుకుని తీరుతాం గురూ!" అన్నాడు జేమ్స్ ఉత్సాహంగా.

"ఆరు మూడయితే వద్దేదు కానీ, మూడు ఆరయితే కష్టం. నాకు అయిదింటికి స్థయిటు. ఇంకో గంటలో వివరాలు కావారి."

"గంటా! ఇంపాజిబుల్"

"ఒకే నీధి అయితే వద్దేదు. అలా కాకుండా ఏ దాన్ని ను్చిలు నావో అయితే కష్టం."

"అందుకొ మిమ్మిల్ని ఎన్నుకున్నారి" అంటూ వాళ్ళు 'ఈగో'ని కొద్దిగా రెచ్చగొభ్యాడు రేవంతీ. అంతలో గుమ్మం రగ్గర అలికిడి నినిపించింది.

రేవంత్ స్థంభం వెనక్కి తప్పుకున్నాడు.

ఇద్దరూమ్మాయిలు ఒక కారులోనూ మరో ఇద్దరు ఆటోలోనూ వెళ్లిపోయారు.

"క్షీర్క, బయల్కేరండి, ప్రతీ పది నిమిషాలకీ మా ఇంటికి ఫోన్ చెయ్యండి" అన్నాడు. మాడ్ మాక్స్ లోలా నాలుగు మొటారుసైకిల్లు పెద్ద చప్పుడుతో బయల్కేరినయి.

రేవంత్ కైమ చూసుకొన్నాడు రెండు కావాస్తోంది. ఎండ లీక్షణంగా శుంది.

తను వేసిన ఎత్తు మరీ అద్దరహితంగా వుండా అని అనుకున్నాడో క్షణం. ఇక చేయగలిందేమీ లేదు. ఈ మూడు గంటల్లో ఏకైనా దొరుకుతే నరేసరి. లేకపోతే ఒడిపోయినట్టే!

అతడు ఇంటికి చేరుకున్న అయిదు నిమిషాలకి జేమ్స్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. "ఒకమ్మాయిని కాల్కో లిలిక్ ట్రైట్ లో" దింపేసి, రెండు అమ్మాయి ప్రసిద్ధంచ ట్రైట్ టైప్ వెళ్లిపోయింది. నేనిక్కుదే ఆగిపోయాను. దీన్నిబట్టి తెలుట్టున్న దేమిటంటే ఈ నలుగురమ్మాయిలూ ఒకే లొకాలిటీ వాళ్ళు" కాదు" అన్నాడు డిటోట్లు.

"ఆ విషయం వాళ్ళు కారూ - ఆట ఎక్కి చెరోష్టుకి వెళ్లిపోయినట్టుడే తెలిసింది" తాపీగా అన్నాడు రేవంత్.

జేమ్స్ గతుక్కుమన్నాడు.

"ఇంతకీ నువ్వేం చేయబోతున్నావు?" అని అడిగాడు రేవంత్.

"అమ్మాయి ఇంట్లోకి సరాసరి ప్రవేశించబోతున్నాను."

"పైండ్"! అంత సెపూనం ఎలా చేస్తున్నావు?"

"సెప్ట్ర్ సెక్యూరిటీ అధికారిగా"

"ఇచ్చి నిశాయంగా నీ తెలివితేటలు అయినాండనా!"

జేమ్స్ నవ్వి, "ఏదో నవలలో చదివాను గురూ! అందులో ఒక మాంత్రికుడు ఇలానేచేసి పొరోయెన్ని కనుక్కొనే ప్రయత్నం చేస్తాడు" అన్నాడు.

"సామాజిక స్టుప్సులేని నవలలు చదవటంవల్ల కూడా ఇలాప్రయోజనాలంచాయన్న మాట. గో ఎ హెడ్!"

రేవంత్ ఫోన్ పెట్టేసిన రెండు నిమిషాలకి మరో ఫోన్ వచ్చింది.

"నేను ఫోలో అయిన అమ్మాయి పోలీసు కమీషనర్ గారి కూతురు" అన్నాడో యువకుడు.

"గుడ్!"

"కారు దిగి సరాసరి ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయింది."

"తరువాత ఏమయింది"

"తననెవరో ఫోలో అపుతున్నట్లు ఇంట్లోకి వెళ్లి చెప్పిందనుకుంచాను తోపల్నుంచి ఇద్దరు పోలీసులు వచ్చి నన్ను పట్టుకున్నారు."

"ఇప్పుడెక్కట్టుంచి ఫోన్ చేస్తున్నావు?"

"టూ-టప్పన్ పోలీస్ న్యోష్ట్ ఫోన్ లాకప్పులోంచి."

మూడో ఫోను వచ్చేనరికి అలన్యం అయింది. అయితే ఈ కుర్రవాడు మొత్తం వివరాలన్నీ సేకరించి ఫోన్ చేసేడు. రేవంత్ ఫోన్ ఎత్తుకోగానే అంతా విపులంగా చెప్పాడు.

"నేను ఫోలో అయిన అమ్మాయి పేరు అరవింద. ఈ అమ్మాయి అనందాళమ్ హోబర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ మానేజింగ్ క్రొరెక్టరుగారి కూతురు. చాలా చురుకైన అమ్మాయి. పెద్ద పెద్ద కచ్చా, ఎప్పుడూ పెదాలమీద నవ్వుచు ..."

రేవంత్ విసుగ్గా "అవ్విన్ని అఖిల్లేదు - ఖిగతా వివరాలు చెప్పు" అన్నాడు.

"అరవింద కాలేజి చదువు అనంతపురం సాయిబాబా కాలేజీలో జరిగింది. శైస్టుమ్మాలు చదువు రామాపురం స్కూల్లో అయింది. ఈ అమ్మాయికి గిటార్ అంటే ఇష్టం. అక్రెస్చెన్ నాగేశ్వర్రావ్ అంటే పడిచప్పుంది. చి.యస్సీ. పాసయింది. కలం స్నేహం అంటే ఇష్టం. సినిమాలు తెగ చూపుంది. అందులోనూ నాగేశ్వర్రావ్ సినిమా అయితే మొదటిరోజే తప్పదు. జెన్జీ అంటే చాలా ఇష్టం. వాళ్ళ నాన్నకి ఒక్కటే కూతురు.

దబ్బు ధారాళంగా ఖర్చు పెడుతుంది. ఇశ్వరుడు హోటలు బిల్లు కూడా తనే ఇస్తేనని పేచి పెడుతూంది"

ఉత్తాపంగా - వింటూన్న రేవంత్ ఉలిక్కిపడ్డడు. అర్థంకా "హోటల్ లిఫ్ట్స్ మీబిట్ ?" అన్నాడు.

"రెస్టరెంట్ నుంచి మాట్లాడుతున్నాను."

"అమ్మాయి ఎక్కుడుంది ?"

"నా పక్కనే"

"మార్కుడా ! నే చెప్పిన విషయం ఏమైంది ?"

"ఆ అమ్మాయిని నేను శాల్ అవటం చూసి వెనక్కి తిరిగి నవ్వింది భావి. వెంటనే స్నేహితులమయిపోయాం. ఆ అమ్మాయే ఈ వివరాలన్నీ చెప్పింది."

"ఒరే ఇడీయట - ఈ వివరాలన్నీ ఎందుకు ? రఘ్య తాటాకు భావి నెంబర్ కనుక్కుంటే సరిపోతుంది కదా ."

"క్షమించు భావీ ! నేనూ అరవింద గాండంగా ప్రేమించుకుంటున్నాం. ప్రేమలో పొసానికి తావులేదు. నేను నీ గట్ట భైండ్ గురించి అడిగే ఆ అమ్మాయికి అమమాసం రావచ్చు. అలా వచ్చిన కణం నేను ఇక బ్రతకరేను."

"నేను నీ కీళ్ళు విరిచెయ్యాడలుకున్నాను" కోపాన్ని అణుచు కుంటూ అన్నాడు రేవంత్.

"విరిచెయ్యు భావీ ? (ప్రేమ త్యాగాన్ని కోరుతుంది)"

"నీ ప్రేమ తగిలయ్యే - మీరు కలుసుకుని అరగంటకూడా కాశేదు కదా!"

"సీత శ్రీరాముళ్ళే ప్రథమ వీళణంలో ప్రేమించింది. శకుంఠ దు... దు... దు..."

"దుష్యంతుళ్ళే"

"ఆ - దుష్యంతుళ్ళే మొదటచేచూపులో ప్రేమించింది. ప్రేమకాలాన్ని గుర్తించదు. ఒకరి కళ్ళుకి ఒకరు చూసుకుంటూ ఎంత కాలమ్మెన్నా గడవటం ప్రేమికుల ఉణం. క్షమించు భావీ ! అరవింద పిలుస్తూంది వెళ్లారి" అని భావి పెట్టేసేదు.

రేవంత్ భావి పెట్టేసి జాయ్య పీక్కున్నాడు. తన ప్లైన్ సాగేబట్టులేదు. ఒకడు కైల్లోనూ, ఇంకొడు అమ్మాయి కౌగిలోనూ బంద్రెలోయారు.

ఏం చేయాలా లని ఆలోచిస్తూ వుండగా నాలుగో భావి ప్రోగింది. ఈ కుర్రహాదు సిల్వియర్ గా ఇంట్రీప్యూర్ లో అన్ని చెప్పాడు.

"నేను శాల్ అయిన అమ్మాయి సేరు భాసుమతి. వయసు పద్ధతినిమిదే అయినా రెండు నవలలూ, అయిదు కథలూ గ్రాసెండట. ఎస్టర్లీ వరకూ రామాపురంలో చరువుకుని తరువాత చరువు మానేసి రవనా వ్యాసంగంలోకి దిగింది. ఈ విషయం తెలియానే ఆమె అభిమానిగా సరానరి ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాను. నావని సులువైంది."

"కానీ నీకు తెలుగు చదచటం రాదుకదా."

"ఆ ప్రమాదమేమీ రాలేదు. కేవలం ఆమె మాట్లాడుతూ వుంటే నేను విషయమే జరిగింది. మధ్యలో రెండుసార్ధుల కాఫీకాదా ఇచ్చింది."

"ఆ విషయాలు సర్దే మనకు కావలిసినవి చెప్పు. ఆ అమ్మాయి అభిరుచులు ఏమిటిటు."

"పీటా అంటే ఇష్టం సితార వింటూ గంటల తలబడి వుండిపోవాలని అనిపిస్తుందట. కవిత్యమూ, పెయింటింగులలో కొర్కెగా ప్రవేశం వుందట. ముగ్గులూ, అల్లికలలో ఉత్సాహం, క్రికెట్ అంటే ఇష్టం. బాలమురళీక్కష్ట కీర్తనలూ ఇంకా చాలా చెప్పింది. అన్ని విన్న తర్వాత ఎందులో ప్రవేశమో ఏది ఇష్టమో నాకు అర్థం కాలేదు."

"పీటివల్ల మనకేమీ లాభం లేదు, ఇంకేమయినా వివరాలున్నాయా ?"

"వివాహంవల్ల కామెకి చాలా చిత్రమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. అసలు పెళ్ళి చేసుకోరట. ఒకవేళ చేసుకున్నా తరువాత భర్తని వదిలేస్తుందట. ఈ ప్రవేశంలో గొప్ప గొప్ప వాళ్ళుండరూ అవిహాపితులూ, భాగస్యామిని వదిలేసినవారూ లేక పెళ్ళయిన తర్వాత పరాయి ప్రీలతో సంబంధాలు పెట్టుకున్న వారేనట చెప్పాడ్ఱూ ... ఈ అమ్మాయికి తొందరగా పెళ్ళయితే బావుష్టు అనిపించింది. చాలా విశాలమైన భావాలు" అని భావి పెట్టేసేదు-మళ్ళీ చేస్తానంటూ.

రేవంత్ కి ఏమీ లోచలేదు. ఎక్కడ వేసిన గొంగచి అక్కడే వున్నట్టు వుంది. జెమ్స్ నుంచి భావి పచ్చింది. అతడు చాలా నిస్సహియంగా "ఈ ఇంట్లో ప్రవేశించబడే కష్టంగా వుండు గురూ ! గంటమంచి ప్రయత్నిస్తున్నా కుదరటం లేదు. వీళ్ళు చాలా సాతస్తుల్లా వున్నారు" అన్నాడు.

"మరేం చేడ్డాం"

"అదే నాకు అర్థం కావటం లేదు."

"జెమ్స్ ! ఒక పని చెయ్యి"

"ఏమిటది"

"శైన్‌స్కూలు పాత విద్యార్థుల నంఘం తరఫున ఒక మీటింగు పెదుతున్నట్టు విద్యార్థుల నాయకుడోగా వెళ్లు." "

"కానీ అమె ఏ స్కూల్‌లో చదివిందో తెలీదు కదా, అందులోనూ, ఏడినిమిది సంవత్సరాల క్రితం." "

"రామాపురం స్కూలు అని చెప్పు?"

"కానీ!"

"చీకట్లో బాణం వేద్యం, అఖరి బాణం ప్రయత్నించు జేమ్స్" అని ఫోన్ పెట్టేసేడు.

ఆ తరువాత ఒక్కొక్క తుమ్మా చెస్సన్ తో గడినయి. మొదటి ఇర్కరు అమ్మాయిలూ ఆ స్కూల్‌లోనే చదివారు కాబళ్లి మూడో అమ్మాయి కూడా అదేవోట చదివి పుంటుండన్నది వాలా సుధూరమైన - లాజిక్ కు అందని ఆరోచన, మూడూ పరి మూడుంపాపు

రేవంత్ కి ముఖ్యమీద కూర్చున్నట్టుంది. ఫోన్ వేపే ఆత్మతగా చూస్తున్నాడు. అతడి టిపికని పరీక్షిస్తున్నట్టు ఫోన్ ప్రోగంలేదు - ఎంతసేవటికి.

స్నేహితుడిని పోలీపుస్టైపస్చంచి బైటకు లీసుకొని రావబం ఒక వనిపుంది. ఆ విషయం జేమ్స్కి చెప్పారి. ఈ రోపులో ఎయిర్ పోట్టు ఫోన్ వేసి కమ్పక్స్‌న్నాడు. భీట్లీ ఘట్టయిట్ అయిదింటికే బయల్కేరుతుంది లేటు లేదన్నాడు.

అతను ఫోన్ పెట్టేయ్యగానే ఫోన్ ప్రోగింది.
జేమ్స్!

"మన్యో కమ్పక్స్‌న్నావ్ లెరీకాని గురూ - ఆ అమ్మాయి చదివింది రామాపురంలోనే" అన్నాడు ఉద్యోగం నిండిన కంఠంతో.

రేవంత్ ఫోన్ పెట్టేసేడు. సంభాషణ కొనసాగించలేదు. ఇక్కడ్లాంచీ ప్రతినిముఖం విలువైదే. నాలుగుస్నురక్కల్లా ఎయిర్ పోర్ట్‌లో వుండాలి. అప్పుడే మూడున్నర కావోస్తూంది.

రామాపురం సిటీకి వదిపోసు కిరోమీటర్ల దూరంలో మిలిటరీ కంటోన్‌మెంట్ సిరియా అవతల వుంది. ఆ స్కూలులో ఇంగ్లీషు మీడియం కూడా వుంది. వాలా పురాతనమైన, మంచి స్టోండర్డ్ లున్న స్కూలు.

ఆ స్కూలుకి వెళ్లి - ఏడినిమిది సంవత్సరాలక్రితపు అటుండమ్మ రిజిస్టర్ తీసి - అది అరపింద అన్న పేరున్న సంవత్సరందా కాదా అని చూసి తర్వాత 'ఆర్' అన్న అష్టరంతో ముదలయ్యే పేరు చూడాలి.

గంటలో కంఠా సారమో? తెఱిచానికి పాపగంట వదుంటే

రేవంత్ మరి అలోచించలేదు. సరిగ్గా రెండు నిమిషాలు తర్వాత అతడి కారు రామాపురంలై దూసుకుపోతారంది -

అతడు రామాపురం చెరుకునేసరికి పానుతక్కువ నాలుగయింది. ఈ లెళ్లన - అక్కడ వాని పాపుగంటలో ముగించుకోవాలి.

అతడికి ఆ అమ్మాయిని పెళ్లుకోవాలని ఎంతలంగా కోరిక కలిగిందటే - అసలు భీట్లీ ప్రయాణమే మానుకుండా మనుకుంటున్నాడు.

పోలన్ స్ట్రీట్ ఆడబంకన్నా ఈ అమ్మాయితో పందెం గెలవటమే గప్ప సూల్గా కనిప్పార్చాది.

ముట్టి అంతలోనే తన ఆలోచనకి నవ్వచ్చింది. తన స్వచ్ఛయం కోసం ఇలాటి ఆలోచన రావటమే తప్ప.

అతడు ఆలోచనతోనే స్కూలు కాంపౌండులోకి కారు తీసుకెళ్లాడు. ఆ రోజు స్కూలుకి శేలవసుకుంటా. అటప్పలం, వరండా అంతా నిర్మానుచ్చంగా వుంది. సాయంత్రమ్మ ఎండకి స్థంభాల నీడలు పాడవాటి వరండా మీద నిలువుగా పడుతున్నాయి. అతడు నడుస్తూంటే అతడి మొహం మీద పడె వెలుగునీడలు అతడి మనులో కరిశే అస్పృష్టునే అశా నిరాశల్లగే వున్నాయి.

గెలుస్తోడా?

అద్వితాత్మక ఆఫీసుగరి తెరివే వుంది. అతడు లోపల ప్రవేశించాడు.

విశాలమైన హోలు అది: దాదాపు పది బల్లాలదాకా వున్నాయి. ఒక మూల బల్ల రగ్గర మాత్రం అరై ఏళ్ల మునపించిలా కనబద్దున్న నంటైపుర్వ సగటు భారతీయ గుమాస్త కూర్చోచి, తలత్తుకుండా పనిచేసుకొంటున్నాడు. రేవంత్ అతడి రగ్గిరగా వెళ్లి ఎదురుగా నిలుసి దగ్గరు నెమ్మిదిగా.

అలవాటయిపోయిన కంఠంతో "కూర్చో అమ్మాయ్" అంటూ తలత్తు రేవంత్ ని చూసి ఆశ్చర్యపోయి, అట మన్యో వచ్చావ్? మెయిన్ గేటు దగ్గరే దర్యావ్ ముగాళ్జని ఆపుచేస్తాడే" అన్నాడు.

"గేటు రగ్గిర ఎవరూ లేరు సార్!" అని నమ్రత నిండిన కంఠంతో అన్నాడు రేవంత్.

"చెపుబ్యాయ్. నీకేం కావాలి?"

రేవంత్ వెంటనే మాట్లాడలేదు. కొంతసేవటికి జేబులోంవి చెలురుమాలు తీసుకుని కశ్చ తుడుచుకున్నాడు. మరింత దుఃఖం పొంగింది.

మునలాయిన ఖంగారు పడ్డడు. "ఏమయిందబ్యాయ్? ఏమైంది?" అని అడిగాడు కురీలోంవి లేసూ.

"నా చెల్లి చచ్చిపోయింది సార్!" అన్నాడు వెక్కిత్తు మధ్య రేవంత్.

"అయితే ఇక్కడికి వచ్చి ఎందుకేడుస్తావ్?" అని అస్తేదు అయిన సానుభూతిగా రేవంత్ వైపు చూస్తూ "ఎప్పుడబ్యాయ్?" అని అడిగాడు.

"పారంచోబులయింది సార్! ఒక్కగానొక్క చెల్లెలు."

అయిన రేవంత్ వైపు జారిగా చూసేడు. రేవంత్ కాసేపటిక్ తేరుకొని "షుమించండి, మీ పని పాడుచేశాను" అన్నాడు.

"ఎవరబ్యాయ్ నీ చెల్లెలు?"

"అరవింద అని మీ సూర్యుల్నే చదివింది."

"అలాగా" అన్నాడాయన - నేను నీకే సౌయం చెయ్యగలను అన్నట్టు చూసి ... రేవంత్ గొంతు నస్తుకుని తెప్పాడు.

"ఒక్కగానొక్క చెల్లెలు సార్! మేమందరం ఎంతో అల్లారుముడ్డుగా పెంచాం. వీ కర్మవరూ తప్పించలేరు కదా!"

"బాధవడకు నాయనా! చనిపోయిన వాళ్ళందరూ అద్భుతంతులే"

"అరవింద చనిపోతూ తన ప్రాణమిత్రురాలికి ఈ విషయం చెప్పమంది సార్? ఆ స్నేహితురాలి చిరునామా రూరకటం లేదు."

"ఎవరా స్నేహితురాలు"

"శ్వార్పించు తెలిదండి. అప్పటికే అరవిందకి ఎగ్గాయిన ప్రారంభమయింది. ర.... ర.... ర.... అని అంటూంటే, అంతలో ప్రాణం పోయింది" అంటూ మళ్ళీ ఇంపురుషునియే కష్టంమీద నిధాయించుకున్నాడు.

"మృ ప్రాణం పోయనపుడు కూడా తల్పుకొంది అంటే వాళ్ళంత దగ్గరి స్నేహితులో కదా!"

"అవున్నాం! అందుకే ఇంత కష్టపడాల్సిపుంది. ఈ విషయం గొన్ని ఆ అమ్మాయికి తెలియపరుకపోతే రెపు కర్మాంజన పీండాన్ని కూడా ముట్టువు సార్! నా చెల్లెలు ఆ... త్వ.... త్వ.... థి... పుంది సార్!" అంటూ కుమిలిపోయేడు.

-తను ఇక్కడ ఆడుతున్న నాటకం ఆ మిత్రబ్యందానికి తెలిసిందంటే తనని ముక్కలుగా కోసి కాకులకి వేయటం భాయం అనుకుంటూ.

అయిన రేవంత్ భుజంమీద ఓదార్పుగా చెయ్యిపేసి, "బాధవడకు, నేనే చెయ్యగలనో చెప్పు" అన్నాడు.

"పీట్లులనువూరు, నా బాధని అర్థం చేసుకోగలిగారు" అన్నాడు అయిని ఉచ్చేస్తూ.

"కానీ మా పీట్లువరూ చచ్చిపోలేదు నాయనా! ఆరుగురూ బ్రతికే వున్నారు."

రేవంత్ కంగారువడి "అబ్బెప్పే నా ఉద్దేశం అరికాదు సార్" అంటూ మనులోనే తెంపు వేసుకున్నాడు.

"చెప్పు బాబు, ఏం చెడ్డం?"

"అరెదు నంవత్సరాం క్రితం అరవింద ఈ సూర్యుల్నే చదివింది. కాబట్టి ఆ సంవత్సరపు అంటెన్నో రిజ్సర్ తీసి అందులో 'ర' కారంతో ప్రారంభం ఆమ్యే అమ్మాయి పేరు చూడాలి. ఆ పేరుబట్టి పాత రికార్డు తీసి ఆ అమ్మాయి తండ్రిపేరూ, అడుమా కసుక్కోవారి. ఇరంతా ఎంతో స్టైప్పెన్ వని అని నాకు తెలుసు. కానీ పిండం ... కాకులు" అని మరీ సెంచెంటుమీద స్లైప్స్ట్రేచ్ బాగోది, అర్టోక్టీల్ అపుచేసేదు.

అయిన కదిలిపోయి, "వద్దేదులే నాయనా! కష్టమేముంది-చూడ్డాం" అంటూ రేచాడు.

ఇద్దరూ స్టోర్ రూమ్ లాశం తీసి లోపం ప్రవేశించారు. భారతదేశపు ఆర్కిటెక్నాలజీలు ఉండా గది.

చిన్న తైలు వేసి పాత రికార్డులు వెతకటం మొరలుపెట్టాడు. అప్పటికే వది నిముషెలు గడిచాయి. రేవంత్ వాచి మాసుకుని ఉలిక్కప్పడ్డాడు. ఇంటా అయిదు నిముషెలు మాత్రమే వుంది. అయిదు నిముషెల్లో ఉయ్యెరకపోతే నిమానాన్ని అందుకోలేదు.

"సీకేస్పొ జ్ఞాపకం వుండా-ఆరు నంవత్సరాల క్రితమో? అయిదు నంవత్సరాల క్రితమో?"

"రెండూ చూడాలండి -"

అయిదు నంవత్సరాల క్రితపు రిజ్సర్ తీసి చూసేడు. అందులో అరవింద పేరు లేదు. అంతకు ముందు నంవత్సరం రిజ్సర్ తీసిచూసేడు. అందులోనూ లేదు. దాని ముందు నంవత్సరంవి పై అటకమీద వున్నాయి. మునలాయన పాపం ప్రూలు వచ్చుకుంటే రేవంత్ ఎక్కి తీసేడు. అతడి తెల్లబట్టులు దుమ్ముతో గోధుమ రంగుకి మారేయి.

ఈ నంవత్సరం రిజ్సర్లో ఆ పేరుగానీ లేకపోతే ఇక పండం డిపోయినట్టే-అని అనుకున్నాడు రేవంత్. ఆ సంవత్సరంవి మొత్తం నాలుగు రిజ్సర్లు. నాలుగు సెక్షన్లన్ని మునలాయన 'పీ' సెక్షన్ తాలూకు పుస్తకం వెతుకుతూ వుంటే, రేవంత్ 'బి' సెక్షన్ తాలూకుని వెతకసాగేదు.

"ఆ రొరికింది" అని ఇద్దరూ ఒకేసారి అంటూ తలత్తిచూసేరు.

"ఏ సెక్షన్ లో కి. అరవింద అని వుంది."

"ఖి సెక్షన్ లోనూ వుంది" అన్నాడు రేవంత్ నిస్పత్తయంగా.

"అయితే ఒక పని చేయాలి. అస్ట్రోఫ్స్ పారం తీస్తే అందుకై తెలుస్తుంది కదా! మీ నాన్నగారి పేరు ఏమిటన్నావ్?"

రేవంత్ గొంతులో ఏదో అడ్డుకున్నట్టు అయింది. అతడు జవాబు తెచ్చుకుమందే ముసలాయన పాత శైలు ఒకటి తీసి అస్ట్రోఫ్స్ శైలుకి లాగేదు. (ప్రతీ అస్ట్రోఫ్స్ కూడా ఫోటో ఉండబట్టి) రేవంత్ తెలిగ్గే ఉపిరి పీల్చుకుని, తనకూడా చూడబట్టి మొదలుపెట్టాడు.

సగం తీసేక ఆయన ఒక అస్ట్రోఫ్స్ తీసి పక్కన పెట్టబోతావుంటే ఆ ఫోటోచూసి, రేవంత్ సంబ్రహ్మాశ్రూర్యాలతో "ఇదే" అని అరిచాడు. అతడు ఆనందంలో అరచిన అరుపుకి గది కంపించింది. ఆయన దాన్ని బయటకు లాగి "ఇదేనా" అన్నాడు.

"ఇదే! ఈ అమ్మాయే" అని ఎగ్గయిట్ మెంట్ నిండిన కంరంతో అన్నాడు.

"తప్పని నాయనా? చెల్లెల్లిన్న అలా అదీ, ఇదీ సంభోధించకూడటు. ఇంతకీ ఏ సెక్షనూ?" అంటూ అస్ట్రోఫ్స్ పరిశీలించి, చూసి "ఇదేమిటి? దీనిపిద భానుమతి అని ప్రశ్నించాడు.

ఒక్క కొండ రేవంత్ దెబ్బతినాన్న, వెంటనే దెబ్బించిన ఉత్సాహంతో "ఆ అమ్మాయి భానుమతేనండి మా ఇంటికి అప్పుడుప్పుడూ వస్తూవుంటుంది. రచనలు కూడా చేస్తుంది.... మనం సత్యానికి చాలా దగ్గరగా వచ్చాం" అన్నాడు.

ఆయన అస్ట్రోఫ్స్ కళ్ళరగ్గిరగా పెట్టుకొని పరికిస్తూ, "....కానీ ఈమెది సెక్షన్ 'సి' కదా" అన్నాడు.

రేవంత్ వాక్పుహాహం చటుక్కున ఆగిపోయింది. "అయితే అరవింద అనే ఇంకో పేరు 'సి'గా వుందేమో" అన్నాడు. మళ్ళీ ఫోటోలు పరసగా చూస్తుంటే ఇంకో తెలిసిన మొహం కనబడింది.

"ఈమెవరు?"

"పోలీస్‌ఫోన్‌రూగారి కూతురు కాత్యాయని. ఈమె కూడా ఏ ఇంటికి వస్తూ వుండేదా?"

రేవంత్ నీరసంగా తలవ్వాపాడు. నిజానికి ఇంత రగ్గిరకు వచ్చినందుకు సంతోషించాలో లేదో కూడా తెలియటం లేదు. చివరికి అరవింద పేరు 'ఏ సెక్షన్ లో' కనబడింది.

"అందరూ ఒకే సెక్షనులో చదవాలని రూలేం వుందబ్బాయ్? 'సి' డివిజన్ లోవున్న భానుమతి 'ఏ సెక్షన్ లో' వున్న నీ చెవ్వాలికి స్నేహితురాలయినప్పుడు మరో స్నేహితురాలు ఇంకో డివిజన్ లో వుండోచ్చుగా?"

"వుండుచు. ఒక్క డివిజనేం ఇర్రు? మొత్తం సూక్ష్మలోనే ఎక్కుడైనా వుండుచు?" అన్నాడు రేవంత్ జాపకారిపోతా.

అయిన దాన్ని అంతగా పట్టించుకోకుండా "మొదటి అక్షరం పొమ్మన్నావ్? 'ఆర్' కదా వుండు మొత్తం నాలుగు సెక్షన్ లలో ఆ పేరున్నవాళ్ళు ఎంతమంది వున్నారో వెతుకుదాం - ఒకటి.....ఆ, ఇదిగో ఇంకోకటి" ఇప్పుడొకటి ... నాలుగు అయిదు సెక్షన్ 'ఏ'లో అయిదు, సెక్షన్ 'థి' చూద్దాం - దెండు.... మూడు... మూడు.... మూడు.... మొత్తం సెక్షన్ 'సి' లో ఆరు. ఇక 'డి' చూస్తే—" అంటూ ఇంకో ఏదో చూద్దాం ఉంచే భైట కారు స్టేర్యూన ధ్వని పీసిపించింది. ఆయన తలత్తేసరికి ఏదురుగా రేవంత్ లేదు.

కారు విసురుగా పోనిస్తూ, ఇంగ్లీషులో నాలుగుకూర్లోనూ, తెలుగులో రండక్కరాల్చోనూ వున్న ఒక మాటలో తనను తనే తీట్లుకున్నాడు.

16

ఎద్దు శబ్దాలో బోయింగ్ ముందుకు నడుస్తుంటే సీటు వెనక్కిపూలలీ కళ్ళు మూనుకున్నాడు రేవంత్. ఒక అందమైన ఎయిర్ హోస్టెల్-విమానం కూరిపోతావుంటే దేముణ్ణీ ఎలా ప్రార్థించాలో ఆక్రీజన్ మాన్స్ పెట్టుకుని వివరిస్తూంది.

తను ఓపోయాననీ - ఆ అమ్మాయే గలిచిందనీ రేవంత్కి తెలిసిపోయింది. గదువు ఎల్లుండి సాయంత్రం వరకు ఉంది. అయితే మాత్రమేం తను తీల్లీనుంచి బయలుదేరి తిరిగివున్నసరికి పదమూడో తారీకు సాయంత్రం అయిదు అయిపోతాంది.

వాక్కెల్లు పెట్టుకుని వచ్చిన ఎయిర్ హోస్టెల్ని "ధీల్లీనుంచి తిరిగి వచ్చే ష్టోల్ ఎన్నింటికి వస్తుంది?" అని అడిగాడు. "సరిగ్గు సాయంత్రం 4-55కి నర్క."

రేవంత్ని భరించలేని నిస్పత్తయత ఆవరించింది. తన వూపు నిజమయితే ఆ అమ్మాయి తనని రిసీవ్ చేసుకోవటం కోసం విమానాశయానికి

ఆ రోజు వస్తుంది. మరో చెప్పాలంటే 'మన్మహి బిడిపోయావూ' అని తెలియబర్పటం కోసం.

ఎదు చెయ్యి పిడికిలి బిగించి కుడి అరవేతిలో కొళ్ళుకున్నాడు రేవంతే.

ప్రాధున్న కారు రేసుతో ప్రారంభమయిన వెటు-హోటల్కి వెళ్ళటం నలుగురమ్మాయిలూ - రామాపురం స్కూలూ ఇంత పకడ్చుందిగా ఈ రోజు చేసింది, వందెం (ప్రారంభమయిన రోజునుచీ చేసిపుంటే ఏంతో తొందరగా దోరికిపోవును ఆ అమ్మాయి. తనే ఒవర్ కాన్ఫిడెన్స్‌తో ఇంతాలం వదిలేస్తూ వచ్చాడు. చరరంగంలో చివరివరకూ బిడిపోయినట్లు నటించి చివర్లో ఎత్తువేయడం తనకి అలవాటు. ప్రేమ అనే చదరంగంలో అదే ట్రైక్స్- తనమీదే ప్రయోగించింది అమ్మాయి. ముందునుంచీ రొరుకుతున్నట్లు నమ్మకం కలిగించి, చివరివరకూ అలానే ఏడిపేంచింది. ఏడిపేస్తూ గెలిచింది.

ఆలోచనలతోనే జ్ఞాను మేఘాల్లోంచి క్రిందకు దిగటం గమనించశేడు రేవంతే.

విమానాశ్రయానికి దక్కిణ భారత క్రీడామండలి కార్యదర్శి, రాష్ట్రచరంగం బోర్డు సభ్యులూ వచ్చారు. ఆనందమేసింది రేవంత్కి. తెలుగువాడి ప్రతిభకు గారవం కనీసం బైట రాష్ట్రలోన్నా దొరుకుతుంది. అందరూ కలిసి హోటల్కి బయలుదేరారు.

హోటల్ చేరుకోగానే జ్యోతించి భోవ్ చేసి, లాక్ష్మీ వున్న స్టోర్సుడి గురించి కనుక్కున్ని, అతడు బయట పడ్డాడని తెలుపుకున్నాడు. గుడ్లో మెల్ల.

ఆ రాత్రి చాలా సేవటివరకూ నిద్రపట్టేదు. అద్దాల కిటికీలోంచి నగరాన్ని, తైళ్ళాన్ని చూస్తూ కూర్చున్నాడు. తరువాత ఎప్పుడో ఒంటిగంటకి ఎయిర్ కండిషనర్ ఆఫ్ చేసి పక్కామీద వాలేదు.

17

పోటీ ప్రారంభం అయ్యే హోలుబైట వరండా కిటకిటలాడుతూంది. రేవంత్కి షైక్షిపోండిస్తూ "మీకూ ప్రథాకర్కి గొడవవ్వటం మా అదృష్ట పోలన్స్కి మీతో ఆడటం చూసే అవకాశం మాకు దోరికింది" అన్నాడు పెక్కటి. రేవంతే నవ్వి వూరుకున్నాడు.

పోల్నోకి ప్రవేశించగానే పోలన్స్కి ఎదురుస్తూ తన పొడైన చేతిని సొచి, "హూ ఆర్యా షై బోయ్" అన్నాడు సాదరంగా. రేవంత్ చేతులు కలిపాడు.

సరిగ్గు రెండింటికి పోటీ ప్రారంభమయింది. రేవంత్ చాన్ గెల్చి, లార్డ్ వోపినింగ్‌తో తెల్లపాశల్ని ముందుకు జరిపాడు.

గంట గడిసెనరికి ఇద్దరు అంతర్జాతీయ ఆగాచూర్చు తను ఉనికిసి, ప్రపంచాన్ని మరిపోయి అటల్ నో నిమగ్గుపయ్యారు.

తన కసినీ, ఇక్కొపస్సీ అబటోకి మార్పుకొని విజ్ఞంభిస్తున్నాడు రేవంత్. పోలన్స్కి ఈ ఆట జీవన్వరణ సమస్య. ఈసారి బిడిపోతే ఇక అంతర్జాతీయ స్టోనంలో తను అనథికారంగా ఒక మెట్లు క్రీందికి రిగాల్చిందే అని తెలుసు.

చదరంగం మీద ఉఱ్పుపాం పున్న వాట్చు ఆటని పుస్తకాల్లో ఖానుకుంటున్నారు.

సాయంత్రమయ్యేనరికి రేవంత్రి ఒక రూక్, రెండు పాన్‌ పోయినయి. పోలన్స్కి బిషప్, ఒక పాన్, ఒక రూక్ పోయినయి. ఎవరి ఎన్ని పోయినయ్ అన్నాదికాదు ప్రశ్న. రేవంత్ గుల్రాలు రెండూ ప్రత్యక్షి పాపుల్లోకి వొరబడి పున్నాయి. అతడు తైట్స్‌తో ఎలా కల్గోలం స్టోనింగలడో అందరికీ తెలిసిందే.

ఆ రోజు తాలూకు ఆఖరి ఎత్తు కవర్లో ప్రాసి సీల్ చేసి రెట్టికి ఎన్ని బైటకోచేశాడు రేవంత్. హోటల్ కాచేసరికి భాగా చీకిపెడింది. ఆ రోజు అతడిని ఎవరో డెస్వర్కి పిలిచారు. అయిపున్నంగానే వారితో గడిపాడు. బైమ్ చూస్తే అయిదు.

అయిదు.

అంటే సరిగ్గు వన్నెందు గంటలు ఇంకా.

డ్రెక్స్‌ఫార్మ్ శీసుకొని బయలుదేరాడు. ఎనిమిదిన్నరకి ఆట తిరిగి ప్రారంభం అయింది. రెట్టి సీలు విప్పి పాపుని కదిపాడు.

పరిన్నర అయ్యేసరికి రేవంతే ప్రత్యక్షి తాలూకు మరో పాన్‌ని శీసుకుని లిషఫ్ కి రూక్కి తన తైట్ తో ప్రైక్స్ వేశాడు.

పోలన్స్కి "మ్యు" అని తల విదిలిష్టా నవ్వి, "ఈ తైట్ని ఎన్డు కనిపెట్టాడో గానీ భలే చంపుతుంది. రెండు గభ్యు ముందుకు వెళ్లి లంబంలో ఎటు దూకుతుందో మానవమాత్రాడికి తెలిదు" అని భోకువేస్తూ బిషప్ ని శీసుకువచ్చి రేవంతే క్యీన్ పక్కాగా పెట్టాడు.

తను క్వీన్ కదిపితే, తరువాత ఎత్తగా పోలన్సీ రూక్సి వక్కికి జరుపుతాడా లేదా అన్నది కాదు రేవంత్ అలోచిస్తున్నది! తను వేసిన ఎత్త బారిమంచి అతడు ఎలా తస్పించుకున్నాడా అని కూడా కాదు!!

పోలన్సీ మాఖ్యాడిన మాటలు జ్ఞావకాల రొంతర్నని కదిపేన్నా పెరికి లీసిస్ట్స్‌లు ఒక మాట మెదడు మారుమాలల్లో ప్రతి ర్ఘనించింది.

లం బం :

ఇదే మాటని ఆ ఆమ్మాయికూడా ఉపయోగించింది. వాలా గమ్మలై మాట లంబం.....! పెర్మెన్ డైక్యులర్ !!

“నేను ఈ హోల్ట్ నుంచి తిన్నగా ఇంటికి వెళ్లి అక్కిష్టుంచి లంబంగా బయలుదేరి విగ్రహం జంషన్ దగ్గరికి తిన్నగా వస్తాను.”

‘ఇంటికి వెళ్లి అక్కిష్టుంచి జంషన్ దగ్గరికి తిన్నగా వస్తాను, అనుచ్చగా ‘లంబంగా’ అని ఎందుకు అన్నది? ఇంటలో ప్రేతకుట్టోయి ఎవరో “కైమ రన్ అవుట్ అవుతున్నది” అని అరిచారు.

రేవంత్ ఉరికిప్రాప్తి అట్టుపై చూశాడు. పోలన్సీ తన ఆట ఆడి చాలాసేపు అయింది. ఇంకో రెండు నిముష్లో రేవంత్ ఎత్త వేయకసేయినట్టుయితే ఓడిసేయినట్టే. అతడు తొందర తొందరగా అలోచించి, క్వీన్ ని ముందుకు లీసికొచ్చాడు.

ఈసారి పోలన్సీ వంతు.

రేవంత్ మళ్ళీ అలోచ్చో పడ్డాడు. అమె తిన్నగా వెళ్లి-తిన్నగా వస్తాను అన్నట్టు గుర్తు. తిన్నగా అన్న మాటలకు అంత ప్రాముఖ్య ఎందుకు ఇవ్వింది?

“ఇట్టుంచి నేను ఏ వేగంతో వస్తే మీరు అట్టుంచి ఆ వేగంతో రావాలి. ఇద్దరం ఒకేసారి కలుసుకుంటాం.”

“అంటే మీరూ నేను జంషన్కి ఒకేదూరంలో వున్నామన్న మాట.”

“ఈ విషయం కనుకోవటానికి పెద్దబాలిక చదువు చాలను కుంటా—”

“బోలో.... భై బోలో....” అని ఉద్దరాలో అరిచారెవరో. నిషాణికి పోటీలో అలా అనకూడదు. రెప్పీ అలా అన్న ప్రేతకుఢిని పొచ్చించి ఇటుకు వంపేశాడు.

కైమ.... కైమ.... కైమ.... రేవంత్ తెప్పరిల్లి బోర్డుపై చూశాడు. పోలన్సీ తెరవి రాజు చెప్పాడు. తన కింగ్సీని కదపటం తప్ప వే

మార్గంలేదు. అందుకే ‘ఈ ఎత్తుకోసం ఇంతసేపు అలోచించటం ఏమిటి’ అని సలహా ఇచ్చారవరో. అతడి తప్పులేదు.

రేవంత్ కింగ్సీని కదపాడు.

మళ్ళీ అలోచ్చు.

తన అపీసునుంచి ‘కారుపందెం’ ప్రేరించున జంషన్ ఎంతదూరమో తన లెఫ్టు ముందే కట్టాడు. తనకింగా జ్ఞావకమే అది ఇర్రాచు మూడు కిలోమీటర్లు. ఇద్దరూ ఆ పాయింటు దగ్గరికి ఒకే సమయానికి చేరుకొనేలా ప్రయాణం చేశారు.

అంటే హోల్ట్ నుంచి ఆమె ఇళ్ల, అక్కిష్టుంచి జంషన్ కలిపి ఇర్రాచు కిలోమీటర్లు దూరం ఉండన్నమాట। ఇది తెలుసుకోవటానికి పెద్దబాలిక చదువుచాలు అన్నది ఈ దూరం గురించే.

“ఇక్కిష్టుంచి మా ఇళ్ల-అక్కిష్టుంచి జంషన్ కిలోమీటర్లో పూర్ణ సంఖ్యలు....”

ఆ మాటలకి అప్పుడు తనంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్విలేదు. కానీ ఇప్పుడు తరవి చూస్తే అర్థం బోధపడుతోంది.

అలోచిస్తానే తరువాత ఎత్త వేశాడు రేవంత్.

కైమ పడకొండు గంచలు కావోస్తుంది. ఇంకో రెండు మూడు గంటల్లో ఆట పూర్తయ్యేట్లు వుంది. రెండున్నార కల్గా ఎయిర్ పోర్ట్లో ఉండారి. ఆట అవ్వకపోతే ప్రయాణం కాన్సిల్ అవుతుంది.

పోలన్సీ తరువాత ఎత్త గురించి అలోచిస్తాన్నాడు.

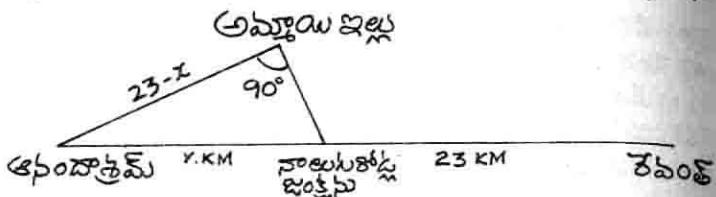
రేవంత్ అలోచిస్తున్నది ఇంకోదాన్ని గురించి! ఆమె ప్రయాణం చేసిన మొత్తం దూరం తెలుసు. మధ్యలో 90 డిగ్రీలలో తిరిగిందని తెలుసు.

చప్పున అతడి పెదవుల మీద చిరువప్పు వెలిసింది. వాలా చిన్న లెఫ్టు.

పైతాగరన్ సిద్ధాంతము

కర్మమూ సైన్వీర్=భుజమూ సైన్వీర్=భుజము సైన్వీర్

తనకి రెండు భుజాల మొత్తం ఎంతో తెలుసు. కానీ ఒక్కిక్కా భుజమూ ఎంతో తెలియదు, కర్మము కూడా ఎంతో తెలీదు.

నీమీ తెలియకుండా ఎలా కనుక్కోవటం? ఆ..... ఇంకొకటి కూడా తెలుసు. కిలోమీటర్లు అన్ని పూర్ణసంఖ్యలు అని.... నాలుగు రోడ్ల జంక్షన్కు. హోటల్కి మధ్య దూరమెంత? అతడు తను ఆ వూర్లో తిరిగిన అనుభవాన్ని జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ ఆలోచించాడు.

ఉజ్జ్వలుంపుగా పదినేను.... ఇర్కై కిలోమీటర్ల దూరం ఉండవచ్చు. —పోలన్ స్టీ తన ఆబ ఆడేసి చుట్టు కాలుస్తున్నాడు. రేవంత్ వైపు ఉన్న స్టేషన్ వాచి గుర్తున తిరిగిపోతాంది. రేవంత్ తనవంతు ఎత్తుగా గుర్తాన్ని జరిగాడు. జిరిపి కథ్య మూసుకున్నాడు.

చాలా పెద్ద లెళ్ళ, అతడికి లెళ్ళల్లో అనుభవం లేదు. కానీ చరంగంలో ప్రాచీణం అతడికి కావల్సినంత జ్ఞాపకశక్తిని ఇచ్చింది. ముందు '15' అన్న సంఖ్యని తీసుకుని లెళ్ళకట్టి చూసేదు. రాశేదు. తరువాత '16' తీసుకున్నాడు. రాశేదు. ఒక్కి లెళ్ళకి పరినిమాలు పడుతాంది. అన్ని మనసలోనే లెక్క కట్టడం కష్టంగా వుంది. అయినా పట్టుదల వరద్దెదు. ఏవో ఎత్తులు వేస్తున్నాడు. మనసంతా లెక్కాలే ఆక్రమించుకున్నాయి. తను పీకట్లో అనవనరంగా బాణం వేస్తున్నాడా అన్న అనుమానం కూడా రకపోలేదు. కెవలం '23' అన్న సంఖ్య మాత్రం తెలుసు. ఆ ఒక్కి సంఖ్యతో దూరాన్ని కనుక్కోవటం....

అతడు పట్టుదల వరద్దెదు. తరువాత సంఖ్య అయిన 17ని తీసుకున్నాడు. ఒకవేళ ఆ దూరం పరిశేధిగానీ అయితే....

$$17^2 = x^2 + (23-x)^2$$

$$289 = x^2 + 529 + x^2 - 46x$$

$$x^2 + 120 - 23x = 0$$

$$(x-8)(x-15) = 0$$

$$x = 8 \text{ or } 15$$

వచేసింది, పూర్ణసంఖ్య 15, 8.

అసందాక్రమం నుంచి గానీ, నాలుగురోడ్ల జంక్షన్ నుంచి గానీ అమె ఇల్లు తెచ్చిగా 8 కిలోమీటర్ల దూరంలో వుంది.

అతడి ఆరోచనల్ని చెదరగొడుతూ, "చెక్ మిస్టర్ రేవంత్" అన్న స్వరం వినబడటంతో కథ్య విప్పాడు. ప్రత్యక్షి తాలూకు సేవ అంతా సేవ కానిసట్టు తన సాప్రాజ్యంలోకి వచ్చి ఉండబాన్ని గమనిచి, నిరాసక్కంగా రాజని కదిపి కథ్య మూసుకున్నాడు. దీన్నేమంది? భ్రంభీ మాన్. అంతరంగంలో ఆడే చరదరంగం దీనికన్నా విలువైనది. అక్కడ ఓటమి జీవన్వృత్తాను పమస్యా. అది కనుక్కోవేపాటే కాబోయే భార్య జీవితంతం దఖ్చుతూనే ఉంటుంది.

రేవంత్ తన సర్వశక్తులూ కూడాగట్టుకున్నాడు.

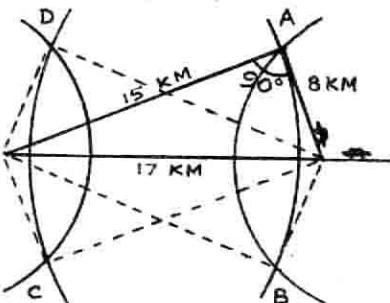
బైండ్ ఫోర్ట్!!

కథ్య మూసుకుని, చరదరంగంలో అరణై నాలుగు గళ్ళలో ఎక్కుడ నీమే పౌవులు ఉన్నాయో గుర్తు పెట్టుకోవటం! అయితే ఇప్పుడు అతను గుర్తుకు తెచ్చుకుంటుంది చరదరంగం బోర్డుకాదు. తన నగరపు మ్యాప్సని. తన ఉండి మ్యాప్సలో నీమే ప్రదేశాలు ఎక్కుడ ఉన్నాయా అని.

అతడి స్వత్తిపథం నుంచి చరదరంగం గళ్ళాన్ని మాయమయ్యాయి. గుర్తాలూ, ఏనుగులూ, చిప్పులూ తొలిగిపోయాయి. మెరడు తెల్ల కాగితమయ్యాంది. దానిమీద ఓ నరశశ వచ్చి నిలిపింది. అది అంతర్లో త్రిభుజమైంది. అలాంటి త్రిభుజాలు నాలుగు. నాలుగు ప్రోబబులిటీస్.

ఇన్నాళ్ళాన్ని తను తిరిగిన వూరి పోటోగ్రేఫీని, సరదాగు ఉఱుసుపాక చూసే రోడ్ మ్యాప్సని జ్ఞాపకాల దొంతడ్ల మధ్యనుంచి, తీయటానికి అతడు బైండ్ ఫోర్ట్ కన్నా ఏక్కువ కష్టపడాల్సి వచ్చింది.

ఆ మ్యాప్సిద్ద ఈ త్రిభుజాన్ని మరించాడు.

ఆ అమ్మాయి ఇల్లు A-B-C-D అన్న నాలుగు స్క్రేనల్లో నరిగా

ఎక్కుడో ఒకవోట వుండి వుండాలి. ఎ-సర్వోదయానగర్. బి-గాంధీంపీ. సి-టాంక్ బండ్ ఏరియా. డి-స్టమ్స్.

అయితే ఇందులో రెండు స్కోనాల్చి తీసెయ్యువచ్చు. అమ్మాయి కారు జంషన్కే ఎడంచైపు నుంచి వచ్చి, బాంక్ బండ్ చైపు వెళ్లింది. కాబ్టీ ఇల్లా ఎ-డి-టో ఒకటి అయివుంటుంది. 'డి' స్టమ్స్ (పాకలు), కాబ్టీ మిగిలింది-ని.

వెన్నెల్లో అడపిల్లల నివసించేది సర్వోదయా కాలనీలో.

"చెక్ మిషన్ రేవంత్? అయిపోయింది."

అప్పటికే కరతాళ ధ్వనులు మిన్ను ముఖ్యాయి. రేవంత్ భోర్టు చైపు చూశాడు. తను రిజైన్ చేసే ష్టైలిష్ వచ్చింది.

చిన్న పిల్లాడు తాను సాధించిన విజయాన్ని చూసుకుని, సంబరపడ్డట్లు — "నేను గెల్చాను" అన్నాడు పోలన్సీస్.

రేవంత్ నవ్వి "ఫ్రెమా గెల్చాను" అన్నాడు.

18

పోల్ట్ కి రాగానే బ్రీఫ్కేన్ కూడా సర్టుకోకుండా జేమ్స్‌కి టైపినీగ్ కార్ చేసేడు రేవంత్. అయిదు నిమిషాల్టో జేమ్స్ టైప్‌కోస్ వచ్చాడు.

"జేమ్స్! నేనూ-రేవంత్ని. మనని ఇన్నాళ్లా వెధించిన అమ్మాయి ఎక్కుడ వుంటుందో తెలిసిపోయింది."

"ఎక్కుడ?"

"సర్వోదయా కాలనీలో—"

"ఎలా తెలిసింది?"

"అవన్ని ఇప్పుడు ఫోన్లో వద్దులేగానీ-నేను ఇంకో వదిపోను నిమిషాల్టో బయల్సీరి వస్తున్నాను! నేను వచ్చేసరికి ఆ అమ్మాయి ఇల్లా కనుక్కొపాలి నువ్వు. దాన్ని ఒక్కి ఫోన్ నెంబరు కూడా."

"ఎలా కనుక్కొవటం?!"

"సర్వోదయా కాలనీ చాలా పోవేర్ కాలిటి. ఇచ్చన్నీ ఒకదాని కొకటి దూరంగా విసిరేసినట్లు వుంటాయి. అన్ని కరిపి వంద ఇశ్శు కూడా వుండవు. మొటార్ సైకిల్ వేసుకుని ఒక్కు-ఇల్లా చూచుంటుం వెళ్లు. ప్రయత్నించు. మనం చీకట్లో బాణం వేస్తున్నామని నాకు తెలుసు కానీ ఇంకో మార్గంలేదు-వట్టమని రెండు గంపలైనా భైమ్ లేదు మనకు

- కాని చివరివరకూ ప్రయత్నం చేయటం చదరంగం అటగాడి కుండవలసిన చుఱ్చు లక్ష్మణం -" అని ఫోన్ పెట్టేసేడు.

సెక్రెటరీ "వెల్సామా" అని అడేగాడు.

"ఇంకోక్కి నిముపం" సెక్రెటరీ భైమ్ చూసుకుని, "విమానాక్రమంలో రిపోర్టింగ్ భైమ్ అయిపోతూ వుంది" అన్నాడు.

భైమ్ అప్పటికే రెండుస్వర అయింది. విమానం మూడింటికి. నిజానికి గంట ముందే రిపోర్ట్ చేయాలి. అర్ధాంతశాత్రూ కలకత్తులో కాకుండా థిల్లీ విమానాక్రమపు రారి అంత ఇబ్బంది పెట్టుదు.

రేవంత్ మరో టైపినీగ్ కార్ చేసేడు. సర్వోదయా కాలనీ అంత వలవేసి అయినాసరే అతడు ఆ అమ్మాయి ఫోన్ నెంబరు పట్టుకోరుచున్నాడు. ఒక్క మార్గం కూడా వరలరలుకోరేదు. అతడు ఇప్పుడు ఫోన్ చేసింది సులోవసకి. అతడే క్షాణ - ముందుకు చూచుకుపోయే టైపికులకి - అనిషైపుల్చుంచి అరోచిస్తూ సూచించే కమేండర్ - ఇన్ - పీఫోలా వున్నాడు. శత్రువ్యాప్తిన్ని బ్రద్దులు కొట్టుచాసికి కంకణం కట్టుకున్నాడిలా కృతినిశ్చయుడై వున్నాడు.

విమానం బయల్సీరిచానికి సరిగ్గా పాతిక నిముషైలు భైమ్ వుంది.

సెక్రెటరీ అంటోశనగా మళ్ళీ ఇంకోసారి భైమ్ చూసుకుని "పోనీ టైప్ కాన్వీర్ చెయ్యాని - రెపు వెళ్లురుగాని" అన్నాడు. రేవంత్ కంగారు పడి "లేదు. లేదు ఎటువంటి పరిస్తితుల్లోహో నేను సాయంత్రం అయిరింటిలోపల మా డెర్టో వుండాలి" అని అంబూ వుండగా, అంతలో అతడు చేసిన బ్రంకాల్ వచ్చింది. ఫోన్ అందుకుని, "పొల్లో - కొంచెం సులోవసని పిలుస్తారా?" అని గొంతు పొచ్చించి అన్నాడు.

"ఏ సులోవసన?" నిరాసకంగా అడిగావర్కో అయ్యాయి.

"ఏమో తెలీదు" అని ఫోన్ పెట్టేయ్యోయారు.

"డోక్టర్ డైనికనెక్ట్?" అని అరివాడు రేవంత్. చిరాకూ, కోపమూ మిశతపైన స్వరంతో - "ఇరి థిల్లీ నుంచి టైపినీగ్ కార్ అని మీకు తెలుసు. అయినా అంత నిద్రక్కుంగా ఎలా పెట్టేయ్యగిల్లతున్నారు?"

"సులోవసన అన్న పేరు గలవార్క్యూరూ ఇక్కడ లేరు."

"ఆ" అమ్మాయి మీ ఎక్కుంజలో ఎనిమిది సంవత్సరాలు పైగా చని చేస్తాంది. మీ సెక్రెటర్ కాకపోవచ్చు. కానీ ఇది చాలా ముఖ్యమైన పిష్టయిం. తోటి ఆపరేటర్కి ఈ మార్గం సాయం చేయరేని మీరు - మీకు అవసరం వచ్చినపుడు ఇంకోకురు సహాయం చేస్తారని ఎలా

అనుకొంచారు? అనలు బెలిషోన్ అపరేటర్ అంటేనే సహానికి పెట్టింది పేరని అందరూ అనుకుంచారు? అటువంటిది కనిసం పక్కావాళ్ళనై అడక్కుండా ఇంత నిర్మత్కుంగా ఆమెవరో తెలిదు అని ఏం చెప్పగల్లతన్నారు?"

అతడి మాటలు ఆమె మీద పనిబేసినట్టు. అతడికేమీ జవాబు చెప్పకుండా పక్కావాళ్ళ నెవరినో అడగటం వినిపించింది. ఏవో మాటలు నొక్కిన శబ్దం.... తరువాత కొంచెం సేపటికి నులోచన లైన్సోకి కన్ని "హాల్ట్" అంది.

❀ ❀ ❀

భద్రధా శబ్దం చేసుకుంటూ మోటార్ సైకిల్ ఆ తారురోడ్డగుండా నెమ్మురిగా వెళ్లాంది. రోడ్డుకి ఇట్లూ అట్లూ చూసుకుంటూ శేష్ము ముందుకు కదులుతున్నాడు. ఫియుట్ కారున్న ఇశ్చయితే చాలా శున్నాయ్ కానీ చాలా ఇశ్చ గ్యారేజీల తలుపులు మూసిపున్నాయి. అందులో మరో కారు ఇన్నదో లేరో తెలీదు. ఫియుటున్న ద్రుతి ఇంపీ వెళ్ళి "మీ ఇంట్లో ఇర్కె ఇశ్చ అమ్మాయి ఎవర్కొ వుండా?" అని ప్రశ్నిపై దేహశుద్ధి తప్పదు.

ఒక ఇంటి ముందు టయోటా కనిపించింది. కానీ దాంతోపాటు చాలా కాఢున్నాయి. ఔగా ఇంటిముందు షామియానా వేసి వుంది. వారా మంది జనం వున్నారు.

దాన్ని దఱి వెళ్లిపోయాడు.

దారాపు అయిదు నిముషులు గడిచాక మరో టయోటా కనబడింది. పోర్టోలో అదిగిక గ్యారేజీలో మరో కారు వున్నట్టు తలుపు సందుల్లోయి తలుస్తూంది.

రెండుసార్లు ఆ ఇంటిమట్టూ రాంధ్లు కొట్టి లోపలికి ప్రవేశించాడు. జెమ్స్. గేటు లోపల గూర్చా కూర్చునే గ్రెష్ట్సోన్ వుంది. లోపలికి నస్తూన్న మోటార్ సైకిల్ని చూసి గూర్చా తేచాడు.

❀ ❀ ❀

"నేమా-రెవంటని, డీల్టీమంచి మాట్లాడుతున్నాను. మీతో కొట్టిగా అవసరం వచ్చింది."

"ఏమిటీ?"

ఆ అమ్మాయి వుండేది సర్కోరయా కాలనీలోనని తెలిసింది. దాంతో ఆ అమ్మాయి ఫోన్ నెంబరు కనుక్కొవచ్చు ననుకుంటా!"

అతను ఈ విషయానికి తనకి అంతదూరం నుంచి పనిగట్టుకుని ఫోన్ తెయ్యటం ఆశ్ర్యర్థం కలిగించించా "ఎలా?" అని అడిగింది. సులోనన, తన ఆశ్ర్యాన్ని కప్పిపుచుకుని....

ఈ తిరుగు ప్రశ్నని అతడు వూహాంచులేదు. తెల్లబోయి, "ఏరియా తెలుస్తే ఫోన్ నెంబరు కనుక్కొల్చేమా?" అన్నాడు.

"మా రగ్గర రెండు రకాల వివరాలువుంటాయి. ఒకటి-పేరు చెబ్బే నెంబరు చెప్పటం - దీన్ని డైరెక్ట్ ఎంక్యూమీ అంటారు. ఇదిగాక 'నెంబరు' చెబ్బే అది ఎవరిలో - ఆ అడ్డను ఏమిటో చెప్పటం రండోరి.... ఈ రెండూ లేక ఇంకేమీ చెప్పటం ఎందుకంటే ఒక రొకాలిటీలో కొన్ని పక్కావక్క నెంబర్లే అయివుండవు...."

"ఆ అమ్మాయి పేరు 'అర్' తో మొరలపుతుంది."

"అర్ - తో మొరలయ్యే పేర్లు డైరెక్ట్లో వెయ్యికి తక్కువ పుండవు."

"అనలు ఆ అమ్మాయి పేరుమీద ఫోన్ వుండకాలివు." రెవంట తనకి తానే నమాధానం చెప్పుకున్నట్టు అనుకున్నాడు.

"మరేం చేధ్వాం —"

రెవంట నెంబనే జవాబు చెప్పటినీ. గెడ్డం గోక్కున్నాడు. ఏమీ తోచలేదు. జెమ్స్ ఈ పాటికి ఆ కాలనీలో తిరుగుతూ వుండి వుంటాడు. కానీ విసిరేసట్టు వుండే ఆ కాలనీ ఇశ్చరో అతడు ఆమెని ఎలా కనుక్కొగలడు? ఆ అశ నదిలేసుకోవచ్చు.

"హాల్ట్!"

అతడు తెప్పరిల్లి అట్లుంచి తన సూచన కోసం ఆమె ఎదురుచూస్తూ పుందని గుర్తొచిచి "సరే సులోవా-బహుళా మనమేమీ చెయ్యటం అనుకుంటా.... భాయంక్యా" అని ఫోన్ పెట్టేసేడు.

సెక్రెటరీ వాచీ చూసుకుని "మనం ఇంక వెళ్ళవక్కరలేదు. భౌమ అయిపోయింది" అన్నాడు. అప్పుడు పావుతక్కువ మూడు కావోస్తూంది.

'ఆరు మూడయినా, మూడు అరయినా ఈ రోజు సాయంత్రం రోపులో నేను అక్కడ వుండి తీరాలి' అని తనలో తాను అనుకుని, "తాలాలు నాకివ్యండి — నేను టైప్ చేస్తాను" టీఫ్స్కెన్ కాట్లో పెట్టి శ్రీంగీ ముందు కూర్చున్నాడు.

మలపుర్లో తిస్సినపుడు వచ్చిన కీచుమన్న ధ్వని లోపలి వారికి వినిపించే లోపలి మరొ మలుపు రగీరికి చేరుకునేట వేలంతో నడిచిన ఆ కారుని 'జనసర్తో' ఆ రోజు చాలామంది గుర్తుపెట్టుకున్నారు. విమానాశ్రయానికి చేరుకునే సమయానికి చిట్టువివరి వెయిటింగ్ లిష్టు మెంబరుకి బైక్సెట్టు ఇవ్వడం జరుగుతాంది.

సెక్రటరీ పరుగెత్తుకెళ్లి బోర్డ్‌టింగ్ కార్డు తీసుకున్నాడు. అది తీసుకుంటే ప్రయాణం నిశ్చయమైనపోయినట్టే! అయినా రేవంత్ ఏమీ సంతోషంగా రేడు. తను బిడ్డితున్నానని అతడికి తెలుస్తాంది. ఆ చీకట్టో మినుకు మినుకుమనే ఆశ జేమ్స్ ఒక్కడే?

"అతడిని లోపలికి పంపించు" గంభీరంగా ఒక కంఠం వినబడటంతో గూర్చి, జేమ్స్ ఇద్దరూ తలతిప్పి చూర్చారు. బాల్ఫోరీలో ఒక ముసలతము నిలబడి వున్నాడు. నయసులో పెద్దహాదయినా బలంగా, దృఢంగా వున్నాడు. అప్పటికి అయిదు నిమ్మాల నుంచి జేమ్స్కి, గూర్చుకీ వాగ్నోరం జరుగుతూ వుంది. ఇంటి యజమాని పీలుపుతో గర్వంగా గూర్చుపై చూసి, జేమ్స్ అటుపైపు నడిచాడు.

ఇద్దరూ లోపలికి అటుపైపు ప్రవేశించారు.

"ఎవరు నువ్వు? ఏం కావారి?"

"ఒక్క బాయిన్ అసోసియేషన్ — రామాశ్వరం కాన్వైంట్ — ప్రపింటింగ్ ని. పాత విద్యార్థుల మందరం కలసి ఒక సాంస్కృతికనభ నీర్పాటు చెయ్యాలని అనుకుంటున్నాం. దానికోసం రమ్యగారిని కూడా అప్పున్నిద్దమని వచ్చాను."

"రమ్య ఎవరు?"

జేమ్స్ ఒక్క తణం తెల్లబోయాడు. వెంటనే సద్గుని "ఈ ఇల్ల కాదా? సద్గుండి.... ఈ లోకాలిటీనే వుంటుందని ఎవరో చెప్పారు. వెతుక్కుంటూ వస్తున్నాను." ఇక అక్కడ వుండటం, తైము వేష్టి బయటికి రాబోయేడు.

"ఓహో — రమ్య సంగతా నువ్వు అడిగేరి?"

బులెట్ తగిలినవాడిలా వెనుదిరిగాడు జేమ్స్. మొహంలోకి రక్తం వున్న చిమ్మింది. తన అత్యశతని అతి కష్టమీద అణుచుకుని — "అపునండీ — ఉన్నారా?" అని అడిగాడు.

లోపలికి చూస్తూ "అమ్మాయ్" అని పీలిచాడాయన బిగ్గరగా.

"ఏం డాచీ" — లోపల్యంచి ఎక్కడిసుంచో సస్గా వస్తూ వినిపించిందో కంఠం. జేమ్స్ ఉద్దేశ్యాన్ని ఆపుకోలేక పోతున్నాడు. తొంచిమాస్తున్న అతడిని "లోపలికి రావోయ్" అంటూ తనతో శీసుకెళ్లాడు వెంటిపేస్సు కూడా లేక చాలా చికటిగా వుంది.

లోపలికి ప్రవేశించగానే చిన్న నవ్వు వినిపించి చప్పున వెనుదిరిగాడు జేమ్స్.

అప్పటికే ముసలాయన బైటు తలుపు గడియ వేసేసేడు "ఇంటి ముందు రెండుసార్లు అటూ ఇటూ తిరిగినప్పుడే అనుమానం వచ్చింది. నన్ను మోసం చెయ్యలేను అబ్బాయ్ నువ్వు..." అని బైట్టుంచి వినబడింది।

"మీరు అదోలా వున్నారు. అఫ్కోర్జు.... ఆటలో గెలుపూ, ఓటమీ రెండూ సమానమే. అది మీకు తెలుసు కదా" అన్నాడు సెక్రటరీ.

"అటువంటిదేమీ లేదు" రేవంత్ జవాబిచ్చాడు.

"మరి మా అతిధ్యంలో లోపలా?"

రేవంత్ కంగారు పడి "అబ్బైట్టె - మీరా అలోవనే రానివ్వకండి" అని ఆగి, నెమ్మిదిగా "...ఒక బెలిష్టిస్ గొడవేమిటి? మీకు బెలిష్టిస్ దిప్పటమెంట్లో ఏదైనా పని కావలిస్తే చెప్పండి నేను వనిచేసేరి అందులోనే" అన్నాడు.

"ఊసు, నాకుకావలసిన పని అటువంటిది కాదులెండి" అంటూంటే అతడి పెదుదులో ఏదో పెరిసినట్లు వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చినయి. "...కైప్ ఇన్స్ప్రైట్యూట్ వాడు ఎలానూ అక్కడే వుంటాడు. మీరు ముందు బాక్సీపాడిని అడగాల్సింది నా గురించి.... తేలిలో వున్న ఒక పణిని వరిలి పెట్టుకునే పొదలో వున్న రెండు పటుల గురించి ప్రయత్నించే అబ్బాయిలు అంత తెలిపైనవాట్టు కారు. అలాంటి వారిని అమ్మాయిలు మెచ్చకోరు కూడా....."

"బెలిష్టిస్ ఏదో దిప్పటమెంట్ మీది?"

"అకోంట్స్?"

రేవంత్ పాతాశయుడుయ్యాడు. అయినా ఘ్రయత్నం వరట్టేదు. "మీ డిప్పటమెంట్లో కాన్ని వివరాలు కావారి. ఎవరైనా చెప్పగలరా?"

"ఎప్పుడు?"

"ఎప్పుడే?"

అంతలో షైక్టోంచి ప్రకటన విసబడింది. "ఐ. సి. 306 - సెక్యూరిటీ చెక్ వెళ్ళటకు ఇది ఆఖరిపిలుపు" అని. అయిదునిమిష్టుల క్రితమే బోర్డీంగ్ స్టీవ్స్ అచ్చే కొంటరు మూడేసేరు.

ప్రయాణీకులు నిమానంటైపు నడుస్తున్నారు.

"ఇశ్వరా?"

"ఇశ్వరైడే?"

"కానీ మిస్టర్ రేవంత్...." అంటూ ఏదోచెప్పుతూన్న అతడిని అప్పచేసి — "ఆపరేషన్ సైట్ మికెర్రైం లెరిసి వుంటే చెప్పండి." అని లింగాదు రేవంత్.

"వెంకటేశ్వరావని-మన తలగుహాదే- అసిస్టెంట్ ఇంజనీరు."

"అతడి నెంబరు?"

సెక్టటరీ చెప్పాడు.

"రండి. ఫోన్ చేడ్చాం."

సెక్టటరీ రేవంత్ టైపు చిత్రంగా చూసి, 'సిశ్రుయంగా ఇతడికి మతి భ్రమించి పుండారి' అనుకున్నాడు. అది పట్టించుకోకుండా రేవంత్ పట్టిక్ బూల్టెప్పు వడెవడిగా నడ్డాడు.

....ప్రయాణీకులు సీట్లలో కూర్చున్నారు. డెల్లులు బిగించుకోమని సూచిస్తూ శైటు వెలుగుతూంది. మరోటైపు సామానులు కార్డ్లో లోపిం పెట్టించం పూర్తయింది.

సెక్టటరీ ఫోన్ కి వెంకటేశ్వరావు లైన్సోకి వచ్చాడు. ఖ్లుపంగా రేవంత్ని ఔన్నోనే పరిచయం చేసి, రిసెప్యూ రేవంత్కి ఇచ్చాడు. రేవంత్ తనకి కావల్సిన విషయంచేప్పు "చెలిఫోన్ డిపార్ట్మెంట్కి 'లొకారిటీఎంజెల్' పుస్తకం లేకపోవటం ఏమిటి? ఉదాహరణకి ఒకవోట్ రోడ్డు మరామత్తు జరుగుతూ వుండనుకోండి. ఒక కట్టలో కొన్ని చెలిఫోన్ టైప్లుతో పోయనమ్. ప్రతి కష్టమరూ ఫీర్యాదు చేసేవరకూ మీరు పాటిని భాగుచెయ్యారా?"

"చేస్తోం"

"అలా చెయ్యాలంచే మీకు ఏమే లొకారిటీలో ఏమే నెంబర్లు వున్నాయా తెలియాలి కదా?"

"తెలియాలి మిస్టర్ రేవంత్. చాలా సున్నితమైన లాజెక్కి అంత ప్రశ్న ఇరి! నిజానికి ప్రతీ ప్రేక్షణి ఇఱవంటి పుస్తకాలు ప్రాసి పెట్టుకోవారి. కానీ జానియర్ ఇంజనీర్లు - అసిస్టెంట్ ఇంజనీర్లు నిర్ణయించల్ల వచ్చా వీటిని అప్-బు-డెట్టగా వుంచుకోరు. ఒకే లొకారిటీనుంచి పరిధి ఫీర్యాదులు వచ్చినా ప్రతిదాన్ని ముందు విడిపిడిగా పరిషీలించి, ఆ తరువాతే ముఖమే

వైరున తెగిపోయిందనే నిర్ణయానికి వస్తారుతప్ప) - ఆ పది బెరిఫోనులూ ఒకే ఏరియాలో వున్నవన్న విషయం తెలుసుకోరు. ఇది కేవలం మా నిర్ణయం."

"అలా కాకుండా రిజిస్ట్రేషన్ పెట్టుకునేవాళ్ళు ఎవరైనా వున్నారా?"

"మాటికి ఒకటి, రెండు ఎక్స్ప్రెంజిలు వుంచాయి."

రేవంత్ దేముణ్ణే ఎవ్వుడూ ప్రార్థించలేదు. అటువంటిది ఆ. క్రిం ప్రార్థించాడు. 'సరోదయు కాలనీవన్న బెరిఫోన్ ఎక్స్ప్రెంజి ఆటెచ్ అయ్యో చెయ్యి దేవుడా' అని.

పైలెట్ వచ్చి కాక్పిట్లో కూర్చున్నాడు. విమానం లోపలికి ప్రయాణీకులు వెళ్ళటానికి అమరింప నిచ్చేన తోలిగింపబడ్డాంది. తలపులు వేసియ్యాడానికి ఎయిర్ హోష్ట్స్ ను అయత్తమవుతున్నారు. గ్రాండ్ కంక్రోం రాకిలాక్టో సూచనలు ఇస్తున్నారు.

అప్పటికి నాలుగుసార్లు తన చెతిలోవన్న బేకెళ్లు ముక్కలను (లోర్డింగ్ ప్లైట్) లెక్కపెట్టిన ఆపీనర్ అనుమానంగా కొంటర్ తో పరిశీలించి చూసుకున్నాడు.

ఎన్నిసార్లు చూసినా ఒకటి తేడా వస్తుంది.

ఈ విషయం పైలిట్కి తెలియజేయబడింది. ఎయిర్ హోష్ట్స్ ను ప్రయాణీకుల్లి లెచ్చి పెట్టారు. మళ్ళీ ఒకటి తేడా?

పైలెట్ అరవింరమైష్ట్ కి టైమ్ అంటే చాలా ట్రీటి, రెండుగంటల ప్రయాణాన్ని గంటన్నరలో మిగిలిచి, చివాళ్లు లింటూ వుంచాడు, ఎప్పుడెప్పుడు గమ్యచేరి హోష్ట్స్ నీ లీపుకెళ్లి విందు అరగిద్దామా అని తోంరగా వుంది. ఈ అంస్యానికి విస్క్రో కాక్పిట్ లోంచి బైలకు వచ్చాడు.

విమానాల్యమపు అన్ని ప్రైక్లాస్లోంచి ప్రయాణీకుడి మిస్సింగ్ సంగతి చెప్పబడుతూంది. కావల్సిన ప్రయాణీకుడు మాత్రం ప్రభుత్వం అంగైకల్యం వన్న హారికోసం ఏర్పాటువేసిన ఫోన్ నుండి S.T.D. లో నులోచనతో మాళ్లుడుతున్నాడు.

సమయం మాదు గంటలా అయిదు నిమిషాలు అయింది.

ఇంక పూర్తిగా రెండు గంటలు కూడా లేదు. రేవంత్ ఈ పాటకు బయట్టేరి వుంటాడు తనేమో ఇలా ఇరుకు గదిలో ఇరుక్కు పోయాడు.

ఎందుకో కారణం తెలియకుండా ?

ఏం చెయ్యాలో జేమ్స్ కి తెలియలేదు.

జేమ్స్ బాండ్ లా కిటికీలోంపి బైటువదదామంటే వున్నవి ఇనుపవూత రాయె? వెంటిటి లాంటిది ఏమీ లేదు.

అతడు ఈ అలోచన్స్ కొట్టుచుట్టులాడుతూ వుండగా, బైటులుపు తాణం తీస్తున్న ద్వాని వినిపించింది.

ముసలాయన లోపలికి వస్తున్నాడేమో, వెనుకనుంచి తల బ్రద్దులు కొడ్డుమని తలపు చాటున నిల్చున్నాడు జేమ్స్. అతడి ఎత్తు ఆరు అడుగులు అరబేతులు చాలా బలిష్టమైనవి. వాటి దెబ్బకి ఎంతటి బలమైన ఖుర అయినా రామకీర్ణన పాడాలిందే! కానీ తలపు తీసుకుని లోపలకి వచ్చిన తలమాత్రం పూలున్నది. కనకాబరం పూలు!! 'ఏం డాడీ' అని లోపలున్నచి అన్న అమ్మాయి —

తలపు తెరుచుకుని లోపలికి వచ్చింది.

"క్రీక్....షైమ్ లేదు.... డైరెక్టుగా వెళ్లి ఇంజనీర్ ని కలుసుకోండి M. D. F. రిజిస్టరు అంటారు దాన్ని. లోకాలిఫీషేషన్ మెయిన్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ ఫ్రెంచ్ రిజిస్టర్.... అది వాటు అశ్ఫిసులో వుంచితే మన పని సౌముకాలం వచ్చినట్టు ఎలాగో ఒకలూ దాన్ని సంపాదించండి. నేను షైమ్ లో వస్తున్నాను మీకు గానీ నెంబరు దొరికినట్టుయితే ఎయిర్ పోర్టుకి వర్తమానం పంపండి వాటు నాకు చెబ్బారు. ఇదంతా అయిరింటి లోపలే జరగాలి. అయిదు దాటితే మనం ఓడిపోయినట్టు— " అంటూ భోన్ పెట్టేసేదు.

తరువాత బ్రీఫ్కెన్ పట్టుకుని సెక్యూరిటీషైప్పు పరుగెత్తాడు.

అక్కడికి చెరుకుని, "నేనే ప్రయాణిక్కున్నే నాకోసమే మీరు షైమ్ లో చెబుతున్నది...." అంటూ బ్రీఫ్కెన్ విపుల్ యాడు. ముందు విస్తుబోయి. తరువాత కోపంగా ఏదో అనబోతున్న ఇన్సెప్క్షన్-రేవంత్ చేతిలోంచి తనవేతిలోకి వచ్చిన పదిరూపాయిల కాగితాన్ని చూసి నోరు మూసుకున్నాడు. బ్రీఫ్కెన్ తెలిపి పరీక్ష చెయుకుండానే "వెళ్లండి సార్ - ఇప్పటికే అలయ్యం అయింది" అన్నాడు.

అక్కణ్ణున్నచి విమానం వరకూ అట్టలంలో అటగాడు పరుగెత్తినట్టు రేవంత్ వేగంగా పరుగెత్తాడు. చెయ్యవలనిన అలస్సం అంతాచేసి చివరి

నిమిషంలో ఇలా గాలిలా దూసుకుప్పున్న రేవంత్ ని 'క్రూ' అంత్ విచిత్రంగా చూసింది. అతని భాధ వాళ్ళకి తెలియదు....

విమాన ఇంతసేపూ ఎందుకు కదల్లోర్డ్ తెలియక విసుక్కుంటున్న ప్రయాణికులు - అప్పడే రోపలికి ప్రవేశిస్తున్న రేవంత్ ని చూసి ప్రథానమంత్రి కొడుకేమో అనుకున్నారు.

"బోర్డింగ్ స్టేషన్ తీసుకుని, ఇంతసేపూ ఎక్కడికి వెళ్లారు?" "కోపంగా అడిగింది పోర్స్‌న్స్, కూర్చుని బెల్లు లిగించుకుంటున్న రేవంత్ ని. " టాయిరెచ్ కి..

"మమ్మల్ని క్లమించారి" అందా అమ్మాయి. తలపులు పూర్తిగా తీస్తూ. " డబ్బు భూకులో సంపాదించి సంపాదించీ నాన్నగారికి దాటాపు పీచిపట్టింది. అపుమాన పరిష్కార్లో ఎవరు తచ్చాడినా వాటు ఇన్కంటాకున్న వాట్స్-సి.బి.బి. వాట్లో అనుకుంటూ వుంటారు. మీరు అన్యాభావించకండి!"

"అయినెక్కడున్నారు ఇప్పుడు?"

"నిచెటిన్ ఇచ్చాను. నిద్రపోతున్నారు."

అరదుగుల జేమ్స్ నవ్వి "నేను సి.బి.బి. వాట్లో కాదని నమ్మకం ఏమిటి?" అన్నాడు. ఆ అమ్మాయి కూడా నవ్వి "అవ్యానివ్యండి! ఏదో నవలలో ఇలాటి సంఘటన జరుగుతుంది" అతడోక్కుం సాలోచనగా అమెపై చూసేడు మనసులో భావాల్ని నిష్కాల్చుపుంగా చెప్పగలిగి ఫావ్స్ నెన్నకు అలవాటు పడ్డ కాలేజీ అమ్మాయి కశ్చల్లో 'మనం స్నేహితులమపుదామ్మా' అన్న ఆఫర్ కొట్టుచీస్తట్టు కనబదుతూంది.

తలడు తన మామూలు పద్ధతిలో పేరూ, వివరాలూ చెప్పి ఆమెను కూడా అడిగి - 'మళ్ళీ' ఎప్పుడు కలుసుకుందాం' వద్దై పరివయాన్ని ఐంపాందించుకునే ప్రతిపాదనలు చేయబోయాడు. దానికి మొదటి మెళ్ళుగా అడుగు ముందుకు వేసేడు. అమ్మాయి దగ్గరైంది. అంతలో క్రీతం రాల్రి భార్య తాలాకు దగ్గరితనం జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఏదో ఇబ్బంది. దానికి నిర్వచనం లేదు.

అడుగు వెనక్కివేసి "మీకు ఈ లోకాలిటీ రమ్య అనే అమ్మాయి తెలుసు?" అని అడిగాడు.

ఇంతలో అడుగులుకున్నాడు ఈ ప్రశ్న. అడిగేసరికి ఆమె విన్నయం చెంది "రమ్మా-మేవరూతెలీదే" అంది.

"వాళుకి టయోటా కారుంది."

"అవతలి వీధిలో.... ఆ.... ఆ.... ఒకమ్మాయి వుంది. నిజమే టయోటాలో చూసేను."

జెమ్స్‌కి జ్ఞాపకం వచ్చింది. అక్కడే అతడు చాలా కాళ్లనీ, జనాన్ని చూసేడు. అతడు వడివడిగా బైబికి వెళుచానికి అడుగులు వేష్టాంటి తటపటాయిస్తూ అమె అడిగింది- "మళ్ళీ కలుడ్లామా?" అని.

ఒకస్టుడువుతే సాధారణంగా అతడే ముందు అమ్మాయిల్ని అడిగే ప్రశ్న ఇరి - వారం రోజుల క్రితం వరకూ...

"ఇప్పుడూ.... పెళ్లనే పేరుతో సులోచన కొత్తగా ఏదో నేర్చుతూంది. రాన్ని ప్రేమ అనటానికి అహం అడ్డపుంది. కానీ అడుగు ముందెయాటానికి మాత్రం ఏదో అడ్డపడుతూంది.

...నవ్వేసి మోటార్ సైకిల్ దగ్గరికి పరుగెత్తాడు జెమ్స్. నమ్మిన సిద్ధాంతాన్ని మనస్సుర్టిగా అమలు జరపగలిగేవాళ్లు - ఈ ప్రపంచం చాలా తక్కువమంది వుంటారు. ప్రపంచం లోతుగా విశ్లేషించకుండా వీళ్లకి చెడ్డాళ్లనే ముద్ద వేస్తుంది.

సిద్ధాంతంలో లాజిక్ ని వదిలేసి - చెడుని వట్టుకుని.

* * *

పెళ్లే డెస్ట్రిక్ట్ రూమ్

పదిహేను అడుగుల యెత్తున్న పానెర్స్ ఆ గదిలో నిలువుగా అమర్యబడి వున్నాయి. నాలుగు ఎయిర్ కండిషనర్లు ఆ గదిని చల్లగా వుంచుతున్నాయి.

భావాలోంచి పాదుచుకువచ్చిన ఇనపగోళ్లాలు ఆ పానెర్లోకి నొచ్చుకుపోయి వున్నాయి. వాటిలోంచి వేల సంబుల్లో వైట్లు బయటికాచ్చి విడిషాయి వేయవేరు ప్రదేశాల్లో ఇమిడిషాయాయి. పానెర్కి కుడిషైప్ లొకాలిపీ, యెడమపైపు 'మ్యామరికర్' పద్ధతిలో ఆ అమరిక వుంది. ఒక్కొక్కులైరూ ఒక్కొక్కు ఫోన్కి కనెక్షను.

నలుగులైడుగురు యువకులు ఫోన్‌లుగిర కూర్చుని, నిర్వామంగ వస్తున్న ఫీర్యార్యల్ని ప్రాసుకుంటున్నారు. పానెర్కి యెడమపైపు 'ఏయేషన్' ఏ ఫోను తాలాకురో వరుసగా నెంబర్లు వేసి వున్నాయి.

11000 నుంచి 11100 వరకూ

11101 నుంచి 11200 వరకూ

ఇలా ప్రాయబడి వున్నాయి.

తనని తాను పరిచయం చేసుకుని, సులోచన ఇంజనీర్ ని తనకి కొవర్లిన పుస్తకం గురించి అడిగింది. యెవరూ అడగని ఆ పుస్తకం గురించి ఓ ఆపరేటర్ అడగటం చూసి, ఆశ్చర్యపోయినా "అటువంటి రిజిస్టర్ ఈ మద్దనే ప్రాయబడం మొదలు పెట్టాం-నేను పాచక.... అని సగర్యంగా చెప్పాడు ఇంజనీర్. అమె గుండి వేగంగా కొళ్ళుకోసాగింది.

"వాక్ సారి ఆ రిజిస్టర్ చూడచానికి ఉస్తురా?"

అదేమీ సీట్రీచ్ పుస్తకం కాదు. అడుగుతున్నది కూడా తమ సంఘ ఉప్పుగినే. అందుకని అతడు ప్రాయరులోంచి ఆ పుస్తకాన్ని లీసి ఇస్తూ "సాధారణంగా చాలా ఎక్కుంబెల్లు ఈ పుస్తకాల్ని వుంచరు. దీని ప్రాముఖ్యత చాలా మందికి తెలీదు. ఒక లోకాలిపీరో..." అంటూ చెప్పుకుపోతున్నాడు.

ఆమె విసంబలేదు. వటికే వెళ్లతో ఒక్కొక్కు పేటియే తిప్పసాగింది. ఇంకా పూర్తిగా ప్రాయబడలేదు- చ ఉపాయి. కొన్ని రోజుల క్రితమే మొదలు పెట్టుబడ్డట్లు వుంది. కొన్ని ఏరియాలు లేవు. తనకి కొవర్లిన పీరియా వుండా లేదా అని ఆమె తడబడే చేరులతో ఒక్కొక్కుట్లే చూడసాగింది. నంతోషవగర్..... సమీక్షపూరా..... సంగతిపేట.... అ.... తదురాత కసబచేందరి.

సర్వోదయా కాలనీ:

19

పెద్ద శబ్దం చేసుకుంటూ రిగస విషాం చిన్న కుదుపులో ఆడింది. అరపింద పోవ్ అనందంగా వాటి చూసుకున్నాడు. పన్నెందు నిచ్చుచేల తక్కుప అయిదు, గర్యంగా సప్పుకుంటూ హోస్టెల్ వైపుచూసి కన్ను కొళ్పుతు.

"ఎప్పుడో మమ్ముల్నందర్నీ చంపేస్తావు. సువ్య నీ ఫోర్ముకి బెట్టి లాండెంగు కూడా పీలుపడదు" అంది.

"ఎప్పుడు ఫోర్ముకో బెట్టి కూడా లాండవనివ్వసు" అన్నాడు. ఆ చూట్లు-మరో అర్థం అర్థమై నవ్వింది ఆమె.

సిగ్గా లదే సమయానికి రేవంతే 'అదైవర్' అని ప్రాసిపున్న చేటుకి పెరుగెడున్నాడు. విషాం తలపులు తెరుచుకోగానే బయటవడిన

మొదటి ప్రయాణికుడు అతడు. అతడు లోపలికి ప్రవేశిస్తూ వుంచే షైక్కు వినబడింది.

“మిస్టర్ రేవంత్ — పాసెంజర్ ఫ్రెండ్ డిగ్రీ కాంజ్ రిక్వెస్ట్ ఎట్ యెంక్యూయిరీ కౌంటర్”

అతడు దాని గురించే అలా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చిన వాడితా అదే వేగంలో ఎంక్యూయిరీకౌంటర్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అతడికోసం షైక్క వచ్చిపుంది. అది నుండి చన దగ్గిర్చుంచి.

అతడు చప్పున రిసీవరు తీసుకుని తడిఅరిన గొంతుతో ప్రశ్నించాడు. “ఏం నుండి చన దగ్గిర్చుంచి? రోరికిండా?”

“లేదు”

బక్కెట్ నీట్టు ఒక్కసారిగా గుమ్మిరించినట్టుయింది. ఒక్కసారిగా ఉపిరి వదుల్లూ నిరాశా నిస్సుహాలు సిండిన కంరంతో “లేదా” అన్నాడు.

“ఊహా!!”

●

●

●

ఆ వీధి చినరివరకూ కాట్లు ఆగి వున్నాయి. తనుకూడా మోటార్ సైకిల్ ఒక పక్కగాఅపి, కాట్ల పక్కగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళసాగేదు. అతడికి ఆ ఇంట్లో ఏ ఘంట్లోకూడా అర్థం కాలేదు. అనలా ఇల్లా కాదో కూడా అనుమానమే. ఒకవేళ అదే ఇల్లయితే....

....అతడికో చిలిపి ఊహా కూడా వచ్చింది. సాయంత్రం అయిదు గంటలతో రేవంత్ పండంతాలూకు గడువు వూర్చలుపోతుంది. అందుకని విమానశియాన్నంచి సరసరి ఇశ్క్కిడికి తెప్పించే ఏర్పాటు చేస్తుందేమో ఈ అమ్మాయి.

కానీ అతడి ఆలోచనే అతడికి నవ్వు వచ్చింది.

●

●

●

“వంద భోన్నరాకా వున్నాయి ఆ లోకాలిటీ. దాదాపు ప్రతిశోభు ప్రయత్నించాను. యెక్కుడా దొరకలేదు.”

“యెలా ప్రయత్నించారు?”

“భోన్ అవతరించారు ఎత్తగానే ‘రమ్య వుండా?’ అని అడగటం మొరలు పెట్టాను, నేను తనకి స్నేహితురాలైనట్టు. ప్రతిసారి శర్మ సమాధానం వచ్చింది.”

నిస్సుహాలో అతడు తల విదిలించేడు. అనలు తను వేసిన త్రిభుజాలు, ఔత్తగారన్ సిద్ధాంతం - అంతో కాకుల రిఫ్ఫేన్మో! కాకుల ప్రసక్తిరాగానే ఆ అమ్మాయి చెప్పిన కాకులు-తుపోశబ్దం కథ జ్ఞాపకం పచ్చింది.... తార్మికంగా అలోచించేవాడు యెక్కుడా ఏ తొసుగులూ వుంచుకోదు.

“మీరు లోకాలిటీలో అన్ని నెంబర్లకీ చేశారా?”

“చేశాను, ఏం?”

“ఒక్కటి కూడా అపుట్-అఫ్-అర్డర్ (పాడయినది) లేదా?”

సులోచన నారిక్కరుచుకుని “ఉన్నాయ్” అంది.

“ఏమిటని?”

అమె తన ముందున్న కాగితం చూసుకొని, మూడు నెంబర్లు తెప్పింది.

“నెంబర్లు కాదు, నాకు అడ్డసులూ-అవి యెవరివో వివరాలూ తెప్పిండి.”

సులోచన రిజిస్టర్ తిరగేసి చూడసాగింది. ఈ లోపులో రేవంత్ అలోచించసాగేదు. సులోచన చెప్పిన మూడు నెంబర్లు ఒకటిష్టో మొదలయ్యేవే. కానీ వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల రకరకాలుగా చెప్పిన శేఖాల ప్రకారం చివరి మూడు అంకెలూ-046 అయిపుండాలి. ఈ మూడింటినూ అది లేదే-।

ఇంతలో సులోచన అన్నది. “మొదటి నెంబరు లుల్క్రైక్ సన్ ట్రాఫ్ఫిక్ ద్రైవర్ ది.”

“ఎడ్డ. రెండోది?”

“ఎడ్కర్ పరాంజపే”

వడివడిగా కొబ్బుకునే గుండెతో “మూడోదీ” అని అడిగాదు.

“భగవంతరావు, ప్రి. రమ్య ఇండస్ట్రీస్....” అమె ఇంకా వదువుతూనే వుంది. రేవంత్ అనందంలో “వచ్చేసింది” అంటూ పెట్టిన కేకకి ప్రయాణికులు అందరూ ఒక్కసారిగా అటు తిరిగారు. అతడు షట్టించుకోలేదు. అయిన్నంచి సులోచన భోన్ “కంగ్రాట్స్” చెబుతూంది. అమెకు తెలుసు — ఇంతకాలం రేవంత్ పడిపాట్లు! చేతిలోంచి చెలిఫోన్ జారిపోయింది గ్లోగా షట్టుకున్నాడు రేవంత్.

తనని తాను సంబాధించుకుంటూ “యెంత ఆ నెంబరు?” అని అడిగేదు.

“13733”

"I ATE NOTHING FOR SIX గంటలు" అన్నాడు నవ్వుతూనే. తెన్నింగ్ హిమాయలార్పి యెక్కు విజయం సాధించినప్పుడు కూడా అంత అనందం అనుభవించి వుండడు. మనసులో కళ్ళెన తెఱ్ఱులూ, బుంక్ కాలూ-పిమానంలో బెస్టసా - అంతా ఆ కణం మర్చిపోయాడు. సులోచనకి భాంక్ పెప్పి చెప్పి, భాన్ పెప్పైసి (బిఫోన్ పట్టుకొని బైటకు పచ్చాడు. గొజ అద్దాలు దాటుతూంటే ముందొక కారు వచ్చి ఆగింది. రేవంత్ దాన్నిచూసి ఆగిపోయాడు.

టయోటా!

తనని యెక్కించుకొన్న కారు....అదే!

అందులోంచి ఒక ఆజునుబాపు రిగాడు. అయిన శ్లో సూట్ పున్నాడు. రేవంత్కి అయినవరో తెలుసు. ఒకటి రెండు మీటింగుల్లో చూసేదు.

భగవంతరావు.

* * *

జెమ్స్ గేటులోంచి లోపరికి అడుగుపెదుతూ పైనున్న బోర్డు చూసేదు "రఘ్య ఇండప్రైస్...." అని వుంది. అతడి పెరాలమీద చిరునవ్వు కదలాడింది.

ఇంకా కార్డు వస్తునే పున్నాయి.

దూరంలో పోర్ట్ కనబడుతూంది. అక్కడ జనం చాలామంచి పున్నారు. రగ్గరగా పెట్టి అక్కడి ర్యూస్‌న్ని చూసి స్కోప్‌పోయాడు.

* * *

"మీకు అన్ని విషయాలు తెలుసునసుకుంటా, నా పేరు రేవంత్." "తెలుసు" గంభీరంగా అన్నాడాయన "నా కూతురు అన్ని చెప్పింది."

ఇద్దరూ కారు ఎక్కుబోతుంటే "ఒన్ మినిట్ అన్నాడు రేవంత్. బోర్డ్‌ింగ్ ఫ్లైట్ మీద."

'వెన్నెల్లో' అడపెట్లు - భాన్ నెంబరు 13733. కేరాఫ్ భగవంతరావు' అంబూ పూర్తి అద్దను ప్రాసేదు. ప్రాసి తలెత్తి "మీ వాపీలో ఔమ్ ఎంతయింది?" అని అడిగాడు.

"4—58"

"ఆ డైమ్ ఇక్కడ వెస్తున్నాను. రెండు నిమిషాల గడువు ఉండగానే నేను మీ అమ్మాయి భోన్ నెంబర్ కనుకోవ్రెవలంద్యార్మా గలిచాను. ఇంటికెళ్ళాక మీరే నాకు సాక్షం ఇవ్వాలి" అంబూ విజయం సాధించిన రాడిలా నవ్వుడు.

అయిన మాట్లాడలేదు. ఇద్దరూ కార్యున్నాక కారు బయల్సేరింది.

అకాశం మేఘావృతమై వుంది. ఒక కొంగలబారు దణ్డి రిక్రూట్ సాగిపోతోంది. రాబోయే తపాను భయంతోనా అన్నట్టు నగరం అప్పుడే విశ్రాంతి మునుగులోకి జారుకుంటోంది. చలిగాలి రిప్పున కారులోకి కొడుతోంది.

రేవంత్ తల లిపీ భగవంతరావు కేసి చూసేదు. నుదుటిమీద తెయ్య పెట్టుకుని, సీటు వెనక్కిపూరి, కళ్ళ మూసుకుని కున్నాడాయన. భాగా అలిపోయినట్టూ, ఏదో కోర్టోయినట్టూ పున్న అయిన్ని చూస్తే రేవంత్కి అనుమానం వేసింది.... కూతురు తనతో స్నేహం చేయుటం ఈయనకి ఇష్టంలేరేమో అని.

పందెం గడువు పూర్తయ్య సమయానికి ఎయిర్ పోట్టుకు కూడా కారు పంపింది అంటే తండ్రికి పూర్తి వివరాలతో సహా తన గురించి చెప్పే వుంటుంది తన టిడిపోయి వుంచాడనుకుని కారు పంపింది నిజమే.... కానీ విచరి నిముషంలో తను గలిచాడని తెలిస్తే - ?

ఉడుక్కుంటుందా? ఏమో.... సంతోషించునా వచ్చు. ఎవరి గెలుపైనా ఇద్దరి గెలుపేగా?

ఏదో మధురభావతో అతడి పెరవులమీద చిరునవ్వు కదలాడింది. తనలో తనే మాట్లాడుకొంటున్నట్టూ "విచరికుంటో" నేను గెలుస్తానని ఎవరూ అనుకోలేదు. కదూ? " అన్నాడు. ఆ మాటలకి అయిన సమాధి నుంచి చెరిరినట్టూ కదిలి కళ్ళు విప్పాడు.

"సువ్వు గెలుపైవని తనకు తెలుసు. మనమ్ములపట్లు తన అంచనా తప్పుకాదు" అని ట్రైవరుపై తరిగి "తొందరగా పోనీ" - అన్నాడు. కారు వేగం పుంజకుంది. విమానాశ్రయంనుంచి సర్వోదయాకాలసీ చాలా దూరం. అయిన మాట్లాడుతూవుంటే కంకంలో వినబడిన జీరని అతడు గుర్తించలేదు.

రేవంత్కి అయిన్ని చాలా అదుగుదామని వుంది. కానీ తన ఆత్మతమాస్ ఏమైనా - అనుకుంచాడేమో అని మారుకున్నాడు. ఇన్నాట్లూ తనని ఇన్ని అటలు చట్టించిన ఆ అల్లరి అమ్మాయిని చాలా కొద్దినేపట్లు చూడటితున్నానన్న భావం అతడి పారయాన్ని గగనసీమలో విహారింపజ్ఞంది.

అతడి ఆలోచనల్ని తుంచుతూ “నీ కోసం ఇది పచ్చింది” అని ఒక కవరు అందించాడు అయిన. రేవంత్ విస్తుయంతో దాన్ని అందుకున్నాడు. చాలా పెద్ద ఉత్తరం అది కవరు విప్పి అతడు చదపాగేదు.

“ప్రియమైన రేవంత్!

ఇది నా నాలుగోది, మీకు ప్రాస్తానన్నదీ అయిన చివరి ఉత్తరం. పందెం గడువుకి ముందే మీ కంధాలని నాన్నగారితో పంపుతున్నాను. ఈ రోజు పదమూడో తారీఖు. ఇంతకే అయిదింటిలోపులో నన్ను-నాఫోన్ నెంబర్ ను కనుక్కున్నారా? కనుక్కుంటే మీకు జోపోర్లు! లేకపోతే మాత్రం ముందే చెప్పినట్టు.... వ్యే వ్యే వ్యే.

ఏది ఏమైనా మీకు సుస్వాగతం. భూమిని అభిషిక్తం చేసేటందుకు సువర్ద్రకలశంతో దివ్యకాంతిని నింపుకుని ప్రభావితం చెప్పినట్టు వచ్చే మీ రాక్కె మానంగా వేచివుంటాను. రండి మిత్రమా-తొందరగా విచ్చేయండి పచ్చిక బయళ్ళమీద గోధూళి నేల జారకముందే, గోధూడు పీట్లుగ్గోలి సాధ్యకోకముందే, ఎరుటి సూర్యుడు నాల్కుండల వెనుకకు జారకముందే, పోమవర్ద్రకలశంతో పండువెన్నెల్లి నింపుకోని వచ్చే మీకోసం కలువలా వేచియుంటాను. ముకుళించుకుని పూర్వాన్ని వెచుని విచారపడకండి. (ప్రాథమిక పూచి సాయంత్రానికి వాడిపోయే పూలలగా-యుగాలు యుగాలే కాలగర్జుంలో నిమజ్జిణాలయపోతూ వుంటే మనిషి ఏంత? రథీంద్ర కపీందుడన్నట్టు.

— మృత్యుధేవత నా తలుపు తక్కినపుడు

నా జీవిత పూర్ణపోతుని

అతని ముందుంచుతాను.

రిక్పాస్తాలతో అతడిని ఎన్నదూ పంపను.

పగలు గడిపిపోతే, పట్టలింక పాడకపోతే, గాలి అలిసి సామ్పుగిల్లితే.... చీకలని నా మీర కప్పుయ్య! ఈ జీవితంలో నిమ్మ కలుముకునే భాగ్యం నాకు లేకపోయినా, నీ దర్శనాన్ని పాందలేక పోయినాననే తీరని వాంఘని నా నుంచి తప్పియకు ప్రభూ-నాకు

శలవయింది. మీ అందరికి నమస్కరించి వీడ్స్క్రైలు తీసుకుంటున్నాను. నా ఇంటి తాళం చేతుల్ని తిరిగి ఇచ్చేస్తున్నాను....

చదువుతున్న రేవంత్కి మనసులో ఏదో అనుమానం కదలాడింది. ఇంతలో వక్కునుంచి వెక్కుతున్న శబ్దం వినిపించి, చప్పున అటు తెరిగాడు. అప్పటివరకూ బింకంగా కూర్చున్న భగవంతరావు దుమాలు నోటికి అడ్డు పెట్టుకుని బలవంతంగా దుఃఖాన్ని ఆపుకోవచ్చానికి ప్రయత్నించబం గోచరమైంది.

అతడు తనవైపు చూడటం గమనించి ఆయన దుఃఖంలో పూడుకపోయిన కంఠంలో “మమ్మవచ్చేవరకూ శహన్ని కరల్పకూడద న్నారి తన అఖరి కోర్కె అందుకని నేనే స్వయంగా...” అని ఆ పైన ఇక మాట్లాడలేకపోయాడు.

ప్రశ్నంగా వున్న పొమవన్నగం అకస్మాత్తుగా కీలాగ్గి జ్ఞాలల్లి ఎగజిమ్ముకుంటూ విస్మేటనైనట్టు-భమణాన్నిత హేలాయుత ప్రక్కతి లీలా బుత జీవనం హారతుగా త్వంధించిపోయనట్టు-మిన్న విరిగినట్టు - మిన్న మన్న-కలసినట్టు....

అతడు ఎంతసేపు అలా వుండిపోయేడో తెలీదు. కారు ఆవతల్ దృశ్యాలు కనబడటంలేదు. నోటమాలు రాలేదు. మనసూ ఆలోచించడం మానసింది. వ్యధ దారుణమై అధ్యాత్మ చేతియలికట్ల దాటుతుంటే చేతిలో ఉత్తరమే ఓదార్పు అయింది. కంటిముందు ఏర్పడిన నీటిపోర అటరాల్లి కలగపులంగం చెస్తుంటే, ఒక్క ఆశ్చరము కూడబలుక్కుంటూ చదపాగేదు.

“నీ ఆశ్చరాత్రిపూర్వాలో కడువులో వివరితంగా నొప్పి వచ్చేది. మామూలుగా గాప్పిక్కున్న అన్నారు డాక్టరు. ఆక్సప్ట్ నుంచి వచ్చేశాక అది ఎక్కుటైంది. ఎవరో సెప్పటిస్టుకి అనుమానం వచ్చి సెప్పుటోస్క్రైవ్ వర్లికిస్టే-అప్పుడు బయలుపడ్డ వ్యాధి డ్యూక్స్టర్సందరూ కలిని పెట్టేన అందైన పేరు-ప్రాప్తిక, టైప్ ఇలర్ మిటెంట్ పార్ ఫెరియా, మృత్యుపు మింగేవరకూ మనిషి మామూలుగానే మిగిల్లే ర్యాది.

మరణం అన్వార్యమని తెలిశాక బ్రతకలం చాలా కష్టం రేవంత్! బ్రతికిన ఒకటి, దెండునెలలూ పోయిగా, నంతోషంగా నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ గడపాలని నా కోర్కె! నా మరణం సంగతి తెలిసింది. నాన్నగారికొక్కరికే. ఆయన నాకు తండ్రెకాదు, స్నేహితుడు, గురువు-అన్నీ! ఈనెల రోజులూ నిర్విమంగా నాకు నేను వసి కల్పించుకోవటం కోసం, చావు గురించిన ఆలోచ్ఛ నుంచి ఓదార్పుపొరటం కోసం నాకో నేస్తున్ కావలిపచ్చింది. ఆ రోజుల్లోనే పేపట్లో చూసేను భారతదేశపు ఏక్కెక (గాండి మాస్టర్) నాకు సమఫ్తజ్ఞి మీరే అనిపించారు. నేను చేస్తున్నారి తప్పనీ మీకు అవవనరమైన ఆసక్తిని కలుగబోస్తున్నానీ నాకు తెలుసు రేవంత్, కానీ నా చుట్టూ పని కల్పించుకోవటం కోసం మొదలుపెట్టేని ఈ చదరంగపు ఆటతీ నేను మెడలోతు ప్రేమలో కూరుకుపోయాను. తెలిపేటల్ని బయట పడనివ్వకుండా, అమాయకంగా పోట్లో (ప్రక్కలడిగే మీరంచే రోజు రోజుకీ ఇష్టం పెరగసాగింది, ఏ సైంటప్పో నా ఈ వ్యాధికి మందు కనుక్కురటె ఎంత బొచ్చుజ్ఞాని అనుకోని తణంలేదు. నా ఆశని పరిహాసించటానికా అన్నట్లు ఈ నాప్పి ఎక్కువకాసాగింది. నేను దగ్గరవుతున్నానునుమా అని మృత్యువు రక్తరూపంలో నోటిసుంచి లైటక్షచి అప్పుడవుర్మా పొచ్చరియేది. పైకి మాత్రం అందరికి అల్లరి రఘ్యనే. ఈ అల్లరిపిట్ల ఈ మాత్రం దానికి భయపడుతుందా? చావునే పీర్చి కైరెక్కుగా చెప్పేసింది-చ మృత్యునా! నీ కోసం నేను యెదురు చూడను. నాకై నేనే నిన్న ఆహ్వానిస్తాను. అప్పుడు ఇంకెలా బాధపెట్టుగలవ్వా? అని-

ఈ వ్యాధికి, (ఖాంక్షిక్రైజర్)కి పడదు. అందుకే ఒక మాత్ర-ఈ ఉత్తరం వక్క.

ఇంకా కొంతకాలం పోరాదరామనే అనుకున్నాను రేవంత్! కానీ భాగా అలసిపోయాను. జీవితం గురించి వీడ్కోలు తీసుకోబోట్టే మందు ఒక అందమైన రోజు మీతో గడపాలని కోర్కెగా వుండేది. మీతో వుంచే అందమైన రోజు, అందమైన రోజు మీతో

పుండుటమో-ఏదో అర్దం కావటంలేదు. కనీసం నుచుటను ఒక ముద్దుయునా అద్దకుండా న్యచ్చతని ఆపాదించుకుంటయందీ ప్రాణం.

HOW DELICIOUS IS THE WINNING OF A KISS AT LOVE'S BEGINNING.

అని మాత్రం డైరీలో (ప్రాసుకున్నాను).

ఏది ఏమైనా-కాలం నన్ను మీ జ్ఞాపకంగాట్టేనా మిగల్పాలని ఆశ. నా అల్లరిలో మీ నెలరోజుల నమయూన్ని వృద్ధావరచి బారపెట్టానా? తన కుడిష్టనంచుయి తల్లి తీపిపుర్చు ఏడినశిశువు, మదుక్కణమే ఎడమష్టనంలో ఓదార్పు పౌందినట్టు, బాధనుంచి ఓదార్పు-స్నేహంలో పౌందేను. ఎన్ని కలలు కన్నాను? భవిష్యత్తు గ్రహప్రాంగణంలో ఎన్ని రంగవల్లులు తీర్చిదిద్దుకున్నాను. కానీ తుఫాను దెబ్బతిను ఈ పాత నావనెక్కి రేవునుంచి రేవుకి యోలా ప్రయాణంకాను? నా ఈ నిరాసక్కాంధకార బంధురక వరెత జీవితపు ఆఖరికటాల్లో తోడుగా నిల్చినందుకు నీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోనా నేన్నం? లేక అందకుండ ఆశలు కల్పించినందుకు తుమాపణ వేడుకోనా?

అయినా స్నేహితులమధ్య తమాపణ ప్రసక్తే లేదుగా! స్నేహం అంచే నాకో కథ గుర్తొస్తుంది. ఒక రాకుమార్తె స్వయంవర వరీళులు పెదుతూ తనని కలుసుకోవటానికి రకరకాలమార్గాలు చెబుతుంది. ఓ రాకుమారుడు ఆప్యక్షోలుపడి, పులుల్లో పోరాడి, పీశాచాల్ని తరిమిక్కోళ్ళే ఆ దారికునక్కుని ఆమెను చేరుకున్నాక 'పీయతమా నేను నిన్న గమనిష్టునే వున్నాను. ఆ కుడిష్టె ద్వారం నుంచి రాబోయి తటపటాయించావెందుకు? అట్టుంచి అయితే నరానేరి నా దగ్గరికి చెచ్చేసేవాడివి కదా' అంటుంది.

సరిగ్గ ఆ కథలోలాగే మీరు నా నెంబరు కనుక్కునికూడా చాలా దగ్గరికి చెచ్చి వెళ్ళపోయారు. 18046 అని కనుక్కున్నావారు ఆ కాన్సర్ ఆన్సర్లిలో కొద్దిగా ఎంక్యూలీ చెసివుంచే ఈ పట్టి అంతా మంచు విడిపోయినట్టు, విడిపోయేది కదా!

"ఒ ఏడు నథింగ్ ఫర్ నిక్" అన్న వాక్యం యెన్నుకోవడానికి నేను చాలా కష్టపడాలి) పన్నింది. ఒకలా మాట్లాడు అన్నటి, మరోమాటై మా ఇంటి సెంబరూ వచ్చే వాక్యం అదీ. ఇంతకే మా ఇంటినంబరు కనుక్కొలిగిరా? 13733. అయిదుగంటలు దాటింది కదా. మీరు గెల్పారో ఓడారో తెలుసుకోవడానికి నేను వుండను.

(ఉంటేలైజరు కళ్ళమీద నిశ్శబ్దాన్ని) బలవంతంగా వత్తుతూంది. ఇది అఖరు రాత్రి అని ఈ వ్యాధికి తెలిసిపోయినట్టుంది. ఈ రాత్రి నా మొహం మీదనుంచి యెలాగైనా చిరునవ్వుని తోలగించాలని కంకణంకట్టుకుంది (పేతుల్ని) మెలిపెదుతూంది. అయినా దానికి నేనులోంగు. అయినా మరణం అంటేమిటి? లేకపోవడమేగా! మరం వుండము. అంతాపుంటుంది. మందాకినీ గలగలలు, నీపోరికా చిందు సందోహాలు, దూకేజిలపాతాలు, గుడి (ప్రాంగణంలో పెరిగే గడ్డిపూలు, మరియుమారుతాలు, మయూర స్వత్యాలు-అన్ని) వుంటాయి. లతపోట, గోదావరి కెరటం, సైంట్యూల అద్యుత విజయాలు, రోడ్లు, భవంతులు-ప్రపంచం అంతా కొనసాగిపోతూ వుంటుంది. (పేతకుల్లో మన నీటు మాత్రం భాళీగా వుంటుంది - అంతేగా. ముఖేణ అన్నట్టు "నహాధి పై న మోడాపై-ఖదాకే పాన్ జానా పైతో వహు పైదల్ హీ జానాపై" (దెన్నడి రగ్గికి వెళ్ళటానికి ఏనుగులూ, గుర్రాలూ వుండవు. అక్కడికి వెళ్ళాలంటే నడిచే వెళ్ళాలి.)

చాలా రాత్రయిపోయింది. యెదురుగా నా రాముడు వెలుగులు విరజిముఖుతూ వున్నాడు. బుట్టడి బొమ్మదగ్గర నిన్నటి సాయంత్రం పెట్టిన పూలు ఇంకా వికిష్టుని వున్నాయి. 'ఎలాగనీ నిండి మనసందాక నిలిచుండలేక పాడాలనీ' అంటూ కృష్ణశాస్త్రి పాట నన్నగా వస్తుంది. 'ఆ అదుగుల నడి నా కెరుకే - ఆ నడకల వడి నా కొరకే' అంటాడు.

కాలం వేళ్ళ సందుల్లోంచి పాదరసంగా జారిపోతోంది రెంట.

మరణించిన వశిష్ట పై లోకంలో వుంటాడూ అనుకుంటే, ఆ స్వర్ధపు వాకిలి స్తోభానికి అనుకుని నిల్చుని నీకోనం కలు కంటాను. చిరుగాలిలో తేలివ్వే నీ అదుగుల శబ్దం నాకు వినిపిస్తుంది. యూకలిప్పన్ కొమ్మ విర్మల్ వుంచిన నా హృదయం నీ కోనం వచ్చేదారినంతా పూరేకులు వరచివుంటుంది. ప్యాసారిన్.... వస్తూ వస్తూ ఆగా రెందుకు? లోందరగా రండి. కాలం జీవితాల్ని కలిపే మాట నిజమే ఆయితే మనం యెక్కుడో కలుస్తాం. ప్రత్యామపు హిమబిందువుల్లోనో... సహా నవేరాల్లోనో....! మరి మీరు ప్యాసారిన్ అప్పునో కాదో గానీ నేను మాత్రం ప్యాసేషన్.

రాత్రి మరీ నిశ్శబ్దంగా వుంది. ఈ నిశ్శబ్దంలో శ్వశానపు జల్లేశ్వరా, హైరాగ్యపు ఉమ్మెత్తలూ, నిరాశపు ఎడారిపూలు, నీటిమీదకు వంగిన కొమ్మమీద కూర్చుని, నంజె వెలుగులో తిరిగిశాని (పేయసికోనం కోయిలపాడే ఆర్గితాన్ని వింటూ, దుఃఖశపుల్ని) తెళ్ళ పెట్టుకుంటూ మృత్యువు కోసం యొదురు మాడబం.

రాభం లేదు నేస్తుం బాధ గలిచేటట్టువుంది. కన్నటి చుక్కని అదిమిపెట్టే (రాయాలి) వస్తుంది. విన్నప్పుడు అమ్మ పాడేరి 'అమ్మణ్ణే కన్నులు - తమ్మి పూర్వులు-తమ్మి పుప్పుల్లోని కమ్మ తెంట్లు.... చిన్నారి కళ్ళల్లో కన్నిలుజ్జల్లు - కన్నిరు మాపకే కరుగు నెడదల్లు' అని. అదేమిటి మి కళ్ళలోనూ నీరు? నేనూ పాడాలి) వస్తుంది సుమా-

ఏడవకు ఏడవకు వెరి అబ్బాయి-ఏడిట్రై నీ కంట్ల నీలాలూగారు... నీలాలు కారితే నే మాడతేను పాత్రున కారవే బంగారు కంట్ల.'

షెష్టాప్రాను స్నేహితుడా! మరి శలవు.

—రఘ్యు."

కంటినుంచి నీచెచుక్క జారదేం? అకాశం రెండుగా విచ్చిపోదేం?

....తల వెనక్కి వాల్పి, కచ్చు గట్టిగా మూనుకున్నాడు అతడు. ఇదంతా నిజం కాచని, కల అని యెవరైనా చెచితే యెంతహావుభ్యా.... రెప్పాటు కాలంలో ఇరంతా యెంత లొంగరగా జిరిగిపోయాంది. తన జీవితంలోకి యెంత మధురంగా ప్రవేశించి, ఎంత వ్యధా భరితంగా కప్పుకుండి అమ్మాయి. ఆ వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల! నన్ను నేను నీకు సమర్పించుకోవటానికి వస్తే.... యెంత కిలివాత్మురాలివి నువ్వు. నా దుఃఖంలో పునర్జ్యు పొందటానికి మరణించాను! ఈ పందంలో నేనుగలిచి బిడానా? ఓడి గిలివానా?.....

కారు ఇంటిముందు ఆగింది.

“రానికోనమే చూసున్నట్టు అక్కడ తిరిగి కలకలం మొదలైంది. “చీకటి పదుతూంది. లొంగరగా కానివ్యండి” అంటున్నారెవరో. భగవంతరాఘ ఎవరి భుజం మీదో అనరా తీసుకొని అచేతనావశ్వరో వున్నాడు.

- మీర చెయ్యి పడడంతో కచ్చు విషేషు రెవంత్. జేమ్స్!

ఇద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు. ఆలోచనల నిశ్చబ్దాన్ని పంచుకున్నారు. జనం మర్యానుంచి అరుగుమీద అమె కవ్యిష్టాంది. గులాబీ రంగుని మించి ఆ రేకుల మర్య నుంచి అమె చెయ్యి కన్నిష్టాంది. అగరోత్తులపాగ మేఘాల చాటునుంచి అమె మొపాం అస్పష్టాంది. కంబాతరాలు స్నాఫ్సుక శీరాల్లో విపారించటం కోసం విక్రాంతి తీసుకుంటున్నట్టు వున్నాయి. ఔనెరో కుంచెరోంవి జారిన పీన్ వెన్నెల్లో కరిగిపోవటానికి సిద్ధమవుతూంది.

తీసుకువెళ్లటానికి అయిత్తమవుతున్నారు. ఒకరోకరే వెళ్లి చివరి దర్శనం చేస్తున్నారు.

“పద” అన్నాడు జేమ్స్ తనూ కదిలి పెట్టూ.

రెవంత్ కదలకుండా ‘వద్దు’ అన్నాడు.

“ఏం” ఆస్క్రయంతో అడిగాడు జేమ్స్.

“ఒక అద్భుతమైన ఉపాస్కాల్యాన్ని భావనాలోకాల్లో ఇంతకాలం నిర్మించుకుంటూ వచ్చాను - అది కల్పనగానే నిరిపోని జేమ్స్.”

“అమెని చూసినా నువ్వు నిరాశ చెందు రెవంత్.”

“శేడు, మాస్కే మరింత వ్యధ. అమె స్పూతిగానే మిగిలిపోని జేమ్స్! రమ్యగానే నిరిపిచ్చాని. పేరు తెలుసుకోవాలన్న ఆశ కూడా నాకు శేడు. వాస్తవం కన్నా ఉపాస్కాల్యాన్ని నా పూపాలినే అమెని బిబతినీ ...”

“.....”

సూర్యుడు కూడా ఆ ర్యాయాన్ని చూడలేక లొంగరగా పడమటకి జారుకుంటున్నాడు. ముమ్ముల నీడలు పొడుగ్గా ప్రాడుతున్నాయి. భగవంతరాఘుని ఆపటము కష్టమవుతూంది. ఆయనకి కూతురంటే ఎంత ప్రేమా అక్కడ చాలామందికి తెలుసు. కూతురుగానే కాకుండా - ఓ అమ్మాయిగా కూడా అమె అక్కడ చాలామందికి ప్రీయమైనది. తెలివి - అందం - పదువుకు మూడు చాలామందికి వుండటం కష్టం.

దూరంగా ఎవరికి సంబంధం లేకుండా కూర్చుని వున్నాడు రెవంత్. జేమ్స్ కూడా అపడిని మాట్లాడించదలచుకోలేదు. కొరివి పెట్టాక మంటలు నాల్గులు సాచి నిర్ద్ధారించుటంగా ఆ సున్నితమైన శరీరాన్ని కాల్పి బాడిద చేయటం మొదలుపెట్టాక, అందరూ నిష్ట్రుమిస్తూ ఉండగా అతడి రగ్గరికి వచ్చాడు. “పద వెళ్లం”

“డాహూ నన్ను కొద్దిసేపు వదిలెయ్య జేమ్స్! నేనింకా కొంతసేపు ఇక్కడ ఉండరలుప్రకున్నాను.”

జేమ్స్ స్నేహితుడి భుజం, మీర చెయ్యివేసి, “శైరాగ్యం వఢ్చ ఇక్కడ ఎంతసేపున్నా ఉండాలనే అనిపిస్తుంది” అన్నాడు.

“నేనెడో శైకానవైరాగ్యంతో ఇక్కడే వుండిపేవాలని అనుకోవటం లేదు. ఈ స్తుతి ఎంతో బాగుంది నాకు దుఃఖంకూడా శేడు జేమ్స్! నా యా నిరామయ చేతనావశ్వను భగ్గం చేయకు. వెళ్లిరా”

చికటి రఘుంగా పరమకొంటూంది. ఎప్రటి నిష్పుల మర్య నుంచి మంటలు సన్నగా లేస్తూనే వున్నాయి. మోకశ్య మీర గడ్డం పెట్టుకుని ఆ చిత్తినే చూస్తూ కూర్చున్నాడు అతడు.

సముద్రంలో అనంతమైనది కాలం. ఎంత అందమైన అలుచిప్పిర్చి తెఱ్పండా అని వచ్చే ప్రతి కెరటం కేసి చూడబం - అని వినురుగా వచ్చి, అందంగా కట్టుకున్న పిచ్చుకగూళ్ళని తనలో కలిపేసుకు వెళ్లిపోవటం.... దేముడా! రష్టించు నా పిచ్చుకగూళ్ళని. ఇంత తెలివైన అమ్మాయిని ఇంత నిశ్చబ్దంగా మా మర్యానుంచి తీసుకువెళ్లి పోవటానికి నీకు మనసౌలా వోప్పించోయా? ఇంత కలినాతుడువి ఎలా అయిపు?

టి.గాలీ-నువ్వు బలంగా వీళకు! కనీసం బాడిరహ్మా ఓ ఆక్కలో వుండనీ. ఓ భూమి-నువ్వు వెగంగా కదలకు. కనీసం పంచ ప్రాణాలైనా చెరరకుండా వుండనీ. ఈ బాడిద ఎగిరి ఏ ధాత్రి నలంకిరిస్తుందో... అక్కడో చిరుసార ములుస్తుంది. ఆ వెదురు కుంచెగా మారి బక

గుర్తు తెలియని చిత్రకారు నలంకరిస్తుంది. ఒక రసమ్య చిత్రానికి అది అక్కాతినిస్తుంది. అనంతశ్శ్రీలో సంక్షిప్తి.

"వెళు బాబూ! బాగా చీకటి పడింది. మృతాశైఖలకోసం నక్కలు వచ్చే వేళయింది" అంటున్నాడు కాటికపరి.

అతడిని తలెత్తి చూసేదు. తొంటైశ్శ వుద్దుడు, చేతికర సాయంతో నిలబడి వున్నాడు. రుఖాస్తీ, అనందాస్తీ సమానంగా పంచుకోవటానికి అలహాటు పడిన అతడి మొహంలో ఎన్నో చాపల్ని - ఆ బందుమిత్రుల రోదనల్ని చూసిన అనుభవం వేదాంతమై పంచిపోయింది.

"నాకు కరలాని లేదు తాతా! అదిగో చూడు. ఆమె ఇంకా అక్కడే పడుకుని వున్నట్టు లేదూ?"

"వన్నెందు రోజులవరకూ అత్తు ఈ బంధాల్ని వొదులుకోలేక శాడనే లిరుగుతారి బాబూ? కర్కు రోజున కాకుల్తోపాటు ఎగిరి శూస్యంలో కలిసిపోద్ది. జ్ఞాపకం మాత్రం మనతోటు మిగిలిపోద్ది."

దేవంత అనిమేష నేత్రాల్లో అతడివంక చూసేదు. పేతువాదం కన్నా అజ్ఞానం మనిషి కెంత సంత్యోధి నిస్తుంది.

అది అజ్ఞానమా?

ఆమె నిజంగా మరణించిందా?

శేరేమో!

ప్రేమలోని వ్యధే వ్యక్తావ్యక్త బిందువై హిమవన్నగాల్లో ఘనీభవించి మేఘాల్లో కరిగి, సదీజలాల్లో ప్రవహించి, అర్థవ్యాప్తమైతూంది. అది వెన్నెం అవుతుంది. ఆ వెన్నెల్లో ఒక అడపెల్ల ప్రత్యాషానికి ముందే 'కొంని దేవరకి గోధీయశ్శో' అని పౌదుతూ మనసు ముంగిరిలో రంగవల్లులు తీర్చుతుంది. తన వెంట్లు వుంటుంది. తన విజయంలో ఆనందం పొందుతుంది. తన ఓటమిలో వెముక వుండి ఉత్సాహాన్ని శైర్యాన్ని ఇస్తుంది. తనకి ఆమె ఒక సూర్యి, అందించిన తాత చెయ్యి వట్టుకుని అతను లేచాడు.

ఇంద్రరూ కరిలారు. చిలికి దూరంగా ఇంకా దూరంగా ప్రపంచంలోకి.

కాటిబైటు వస్తూ అతడు ఆగి వెనుదిరిగి చూసేదు. ఎగ్రనిమంట నెమ్మిదిగా చల్లారుతున్నట్టు నిస్తేజంగా-అన్నిటినీ తనలో దాచుకుని నిపుఱుగప్పుకొంటూ.

ఒక సజీవాక్యతి దగ్గుం చేసి,

అప్పుడ్ చ్చింది ఒక సీటి చుక్క.,
అతడి కంటి నుంచి,
వస్తూ, వస్తూ అతడితో అన్నది-

"పీయ మిత్రమా! ఇఖ్యాత్యా నేను నీ గుండెలోతుల్లో నిషీప్తమై వున్నాను. నీ బాధల్లోమో పాలు పంచుకున్నాను. ఈ ఇంటం నుప్పు పడే ఈ బ్ర్యాథను భరించలేక బైటు వెట్టున్నాను. నా ఈ వింద్ర్యులు నీకేమాత్రమైనా సంతోషాన్ని ప్రేపించి - మిత్రమా! నాకు అంతకనూ కావల్సిందేముంది? కలపు."

